

*Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben."*

Arany János

KÖSZÖNTÉS ÉS EMLÉKEZÉS

1640

MAGYAR ZENEPEDAGÓGUS és ZENEMŰVÉSZ SZÜLETÉSI ÉVFORDULÓJA

(2023.)

3. tervezet

Az évfordulókra vonatkozó ismertetéseink terjedelmét - néhány kivételtől eltekintve - kizárólag a figyelemfelkeltést szolgálják, minden teljességre való törekvés nélkül. Legfőbb cél az EMLÉKEZTETÉS kiváló jelenlegi és egykori kollégáink „KEREK” születésnapjára!

Köszönettel fogadjuk a további jelentősnek ítélt évfordulós információkat éppen úgy, mint az alábbi évszámokkal kapcsolatos hiány-pótlásokat, kiegészítéseket, korrekciókat, netán önálló írásokat!

Erre minden bizonnyal szükség lesz, mert az interneten kívül rendelkezésre álló magyar nyelvű lexikonok, lexikonszerű nyomtatott kiadványok is már 30-35 évesek, és a legtöbb esetben csak a születési dátumokat rögzítik... Megjegyezzük, hogy az életmű / legfontosabb munkahelyek-városok / rövid jellemzésén, bemutatásán túl egyéb konkrétumokra (pl. tanárok, tanulmányok helyszínei, időpontjai, fontos szereplések, kitüntetések stb.) a csak kivételes esetekben vállalkoztunk, viszont ilyen irányú kiegészítéseknek szívesen adunk helyet az „évfordulóról” szóló külön írásokban!

Értesítéseiket előre is köszöni:

Dittrichné Vajtai Zsuzsanna és Zelinka Tamás

tamas.zelinka@gmail.com

0630/826-1746, 0620/493-7663

380 éve született

Wohlmuth János (Ruszt, 1643 – Sopron, 1724) zeneszerző, tanár.

300 éve született

Erdődy Nepomuk János, gróf (1723. május 22. – Pozsony, 1789. április 15.) Varasd vm. főispánja. 1772-től az udvari kamara elnöke. A magyarországi operajátszás mecénása. A közügyektől visszavonulva pozsonyi palotájában 1785-től kezdve német operatársulatot tartott, amely hetenként kétszer meghívott közönség előtt játszott. A társulat ig.-ja Kumpf Hubert, karmestere Chudy József. A társulat 7 férfi és 4 nőtagból állott s olasz operák mellett Gluck, Haydn és Mozart műveit is játszotta. Mozart: Szöktetés a szerájból c. műve itt került először bemutatásra Magyarországon. Halála után a társulat föloszlott.

290 éve született

Istvánffy Benedek (Szentmárton /Pannonhalma / 1733 – Győr, 1788. október 25.) zeneszerző, nagycenki és győri orgonista, a győri székesegyház karnagya, és tanára. Istvánffy Benedek az utóbbi két évtized magyar zenetörténeti kutatásainak legjelentősebb felfedezettje, Joseph Haydn egy évvel fiatalabb kortársa, a 18. század talán legtehetségesebb magyar zeneszerzője. A Széchenyi-család nagycenki kastélyának orgonistájaként kezdte zenei pályáját, majd 1766-tól haláláig a győri székesegyház karnagyi állását töltötte be. Kapcsolatban állt a legfényesebb hazai főúri rezidencia, a kismartoni Esterházy udvar muzsikusaival. Nevéhez fűződik Győr zenei életének felvirágoztatása. A kor szokásai szerint székesegyházi karnagyként egy személyben ellátta a betanító karmester, a kottamásoló, az énekesfiúk oktatója, a zeneigazgató és a zeneszerző feladatkörét is.

270 éve született

Chudy József (Pozsony, 1753. június 14. – Pest, 1813. március 4.) zeneszerző, karmester, feltaláló, tanár. Pozsonyban működött. 1785–1788-ban Erdődy János gróf pozsonyi színházának karmestere. 1789-től a pest-budai német színház karmestere. 1793-tól Kelemen László magyar színtársulatánál, 1798-tól 1802-ig ismét a német színháznál működött.

Stadler Antal (Bécs, 1753 – 1812) zenész, iskolaigazgató. Klarinétosként szerepelt a császári udvari zenekarban. Jó barátságban volt Mozarttal, aki két művet is írt számára. 1790-ben nyugdíjazták, ezután továbbra is az udvari színházban alkalmazták. Gróf Festetics György a Georgikon mellett egy Zeneiskola alapítását is tervezte. 1799 őszén azzal a kéréssel fordult Stadler Antalhoz, hogy állítsa össze azokat a gyakorlati szempontokat, amelyek szükségesek a keszthelyi zeneiskola megszervezéséhez. A Stadler-tervezet (1800. július, Musikplan) szerint a zeneiskola öt osztályra tagolódott. A tanulók az első évben éneket, a másodikban zongorát, a harmadikban orgonát tanultak. A negyedik osztályban kezdték el a hegedűoktatást és csak az utolsó évben került sor a fúvós hangszerek tanítására. Fontosnak tartotta a hangszeres játék előtt a kottaolvasásban való jártasságot. A zeneképzést hármas csoportban képzelte el. Legfontosabb az egyházi zene volt, ezt követte a kamarazene, majd a színházi vagy színpadi zene. Tervezete szól a zeneiskola számára 29 db. szakkönyvről is, ill. a neves hangszeriskolák felsorolásáról.

260 éve született

Kemény Ferenc (1763 – Veszprém, 1832. márc. 13.) zeneszerző, karnagy, tanár. 1813. december 13-án, és 1816. május 28-án muzsikai akadémiát vezetett Veszprémben Bezerédj Amália, Ruzitska Ignác és Heberle fuvolaművész közreműködésével. 1826-ban Höppler József javára lemondott a karnagyi állásáról, mint orgonista működött tovább haláláig.

255 éve született

André István (Jászberény, 1768 – Topolya, 1822. február 27.) Topolya iskolamestere, orgonáló kántora és tehetséges helyi krónikása.

245 éve született

Seyler József Antal (Lauterbach, 1778. február 9. – Buda, 1854. szeptember 24.) hegedűt, zongorát, éneket, összhangzattant és zeneszerzést tanult. Néhány évig katonai karnagy, 1808-tól Budán a főplébánia templom karnagya, zenetanár. 1820-tól 1841-ig az esztergomi Főszékesegyház karnagya.

240 éve született

Amadé Tádé, gróf (Pozsony, 1783. január 10. – Bécs, 1845. május 17.) tanár, zongoraművész és zeneszerző. Már fiatalon feltűnt művészi zongorajátékával, különösen improvizációi váltak híresekké.

235 éve született

Rózsavölgyi Márk / Rosenthal Markusz / (Balassagyarmat 1788 körül – Pest, 1848. január 23.) zeneszerző, hegedűművész, a csárdás atyja”. 1808-ban került Pestre, ahol, mint első hegedűs működött. Fia, Rózsavölgyi Gyula, társalapítója volt Grinzweil Norberttel együtt a Rózsavölgyi Zeneműkiadónak 1850-ben.

230 éve született

Déryné Széppataki Róza (Miskolc, 1793. december 23. – Miskolc, 1872. szeptember 29.) operaénekesnő, a vándorszínészet korának legnépszerűbb színésznője.

Fodor Josephine (Párizs, 1793 –) énekművész, tanár.

225 éve született

Bartay András (Széplak, 1798 – Mainz, 1856. október 4.) zeneszerző-tanár, színházigazgató.

Esterházy Johanna (1798. szeptember 5. – Bécs, 1880. június 8.) hárfás és mecénás. Hárfatanulmányait kora egyik legnagyobb hárfaművésznél, az angol Elias Parish Alvarsnál folytatta, aki 1836-tól Bécsben élt, s akit 1846-ban udvari Virtuoso címmel tüntettek ki. Esterházy Johanna Parish Alvars legjelentősebb támogatója volt, amiért az hálából 27 hárfás művének ajánlásban szerepeltette. 1842 őszén Chopin is megtisztelte, a Gesz-dúr Impromptujét (Op. 51.) ajánlotta neki. 1849-ben Parish Alvars 41 éves korában elhunyt Bécsben. 1852-ig Liszt Ferenc, Carl Czerny és Anton Rubinstejn pártfogoltja, Dunkl Nepomuk János zongoraművész volt a házi zongoratanára. Ettől az évtől haláláig Bécs Hietzing kerületében, a Villa Schoppban élt, s 1875-ig a Johann Dubez zeneszerző, hárfá- és gitárművész állt a szolgálatában.. Az 1838-as pozsonyi árvíz idején férje 20, ő 50 Ft-tal járult

hozzá a rászorulóknak segélyezéséhez. 1847-ben éhínség volt a Felvidéken. A rászorulóknak indított gyűjtés során 1000 Ft-tal járult hozzá a segélyezéshez.

215 éve született

Boka Károly (1808–1860) cigányprimás, debreceni zenekarvezető.

Hözl Ferenc Szeráf (Malacka, 1808. március 14. – Pécs, 1884. augusztus 18.) zenetanár, zeneszerző.

210 éve született

Bunkó Ferenc (1813– 1891) primás, híres fővárosi zenekarvezető.

Császár György /Kaiser/ (Pest, 1813 – 1850. augusztus 20.) zeneszerző, tanár. A Nemzeti Színház első hegedűseként és másodkarnagyaként is működött, miközben dalműveket komponált. Rövid életpályája során maradandót alkotott. A Nemzeti Színház első hegedűseként és másodkarnagyaként is működött, miközben dalműveket komponált. A kunok címmel Kirchlehner Ferenc szövegére írt 4 felvonásos operáját 1848-ban mutatták be a Nemzeti Színházban. A darab sikerét mutatja, hogy – Erkel legnépszerűbb operáival vetekedve – több mint 100 előadást ért meg.

Erkel József (Gyula, 1813. november 16. – Gyula, 1859. december 17.) énekes, Erkel Ferenc öccse. 1833–1834-ben a kolozsvári színház karmestere. 1835-től Budán élt. 1837-től a Nemzeti Színház énekese. 1840 után Hamburgban működött.

Heller István (Pest, 1813. május 15. – Párizs, 1888. január 15.) zongoraművész, zeneszerző, tanár. 1835-ben levelezési viszonyba került Schumannnal, aki őt is a Dávid-szövetség tagjai közé sorolta. 1838-tól Párizsban élt, ahol többek közt F. Hillerrel és Berliozzal állt kapcsolatban.

Simon Péter Jukundián (Csíkszentkirály, 1813. április 29. – Nagyszeben, 1894. április 22.) zenetanár, zenei író, kántornevelő, tanítóképző intézeti igazgató. A csíksomlyói első erdélyi katolikus tanító-és kántorképző intézet alapító igazgatója volt. 1837-ben pappá szentelték, majd Désre küldték

tanítónak, 1839 – 1840-ben Csíksomlyón tanított, majd Vajdahunyadon és Marosvásárhelyen. 1844–1848 között újra a csíksomlyói gimnázium tanára volt. Zenei tudását Bécsben tökéletesítette. Több erdélyi ferences rendházban töltött be házfőnöki tisztséget. 1852–1853-ban Szászvároson, 1854-ben Fogarason vikárius, 1856-ban Nagyszebenben házfőnök, 1856-ban Brassóban házfőnök és gimnáziumi tanár. Életének jelentős szakaszát Csíksomlyón töltötte. Kilenc évig volt a csíksomlyói ferences rendház főnöke. Az Erdélyi Ferences Rendtartomány életében is jelentős szerepet töltött be, 1892-ig viselt valamilyen tisztséget a rendtartomány tanácsában, háromszor választották tartományfőnökké 1875 és 1883 között. Haynald Lajos Simon Jukundián a csíksomlyói tanítóképző intézet megbízott igazgatójaként és rendes tanáraként a tanítóképzés magyar nyelvű jellegét és nyilvános jogát biztosította. Voltak olyan iskolai évek is, amikor egymaga 37 órában oktatta az előírt tantárgyakat. Az intézet az ő irányítása alatt 255 ének-és zeneoktatásra alkalmas tanítót képezett ki. Csíksomlyói tartózkodása alatt a kegytemplom orgonáját újjászerezeltette, renováltatta a kolostort és a templomot. Tevékenysége jelentős helyet foglal el a 19. század erdélyi egyházi zenéjében. Énekeket komponált, költeményeket írt. 1869-ben összeállított *Egyházi Énekeskönyv* című gyűjteményébe 97 kedvelt erdélyi éneket is felvett, amelyek a nép ajkán őrződtek meg. Az 1921-ben Baka János kántortanító által Gyergyószentmiklóson kiadott Erdélyi Egyházmegyei Énekeskönyvben a Simon Jukundián által írt, javított, vagy megzenésített énekek közül 37 szerepel.

Stoll Péter (Pest, 1813 vagy Schönau, 1815 – Budapest, 1888. október 8.) énekes pedagógus. Zenész családból származott. Pesten nevelkedett, apja képezte ki. 1836-ban a német színházban kardalos lett, de már egy év múlva próbaképpen fellépett Rossini: *Tancredjének* és *Otellojának*, Auber *Menyasszonyának* és Hérolld *Zampájának* főszerepében, olyan sikerrel, hogy magánénekesül szerződtették. 1839-ben Bécsbe ment, majd Hamburgba; egy tiszteletére rendezett vízi ünnepély alkalmával úgy meghűlt, hogy hangja fényes magasságát (mellyel a Zsidónő Eleazárját, a Hugonották Raoulját stb. énekelte) elvesztette, s mint bariton működött a pesti német színházban, annak leégéseig, 1847-ig. A Nemzeti Színház vendége volt, mint tenor: *Nemorino* (Donizetti *Bájitalában*), 1841. február 12-én, mint bariton: *I una gr.* (Verdi *Troubadourjában*) 1855. március 10-én. Később Temesvár, Szeben, Olmütz, Troppau, Krakkó színpadain énekelt; innen 1854-ben

szerződtette gróf Festetich Leó igazgató a Nemzeti Színház operájához, énekmesternek. 1864-ben a színiképezde tanára lett. 1869-től 1884-ig a Nemzeti Színháznál, 1884 és 1888 között az Operaháznál volt énektanár. Tanítványai voltak, többek közt az európai hírűvé lett Voggenhuber Vilma és Ernst Henrik, Rabatinszky Mária, Saxlehner Emma, Human Alexa és Eliz (Szigeti Imréné), Ódry Lehel, Hajós Zsigmond, stb.

205 éve született

Kacsvinszky János (Borsod vm., 1818 – Budapest., 1880. május 13.) operaénekes és színigazgató. 1838-tól vidéki színész, 1842–1846 között a kolozsvári színház tagja, majd a Havy–Szabó-társulathoz szegődve részt vett annak külföldi vendégkörútján. 1850–1851-ben a kolozsvári színház igazgatója, egy ideig a Nemzeti Színház kardalosa, s végül ismét vidéki színiazgató volt.

Schunda József (Sibřin/Praha, 1818. május 19. – Esztergom, 1891. december 30.) hangszerkészítő.

200 éve született

Böhm Gusztáv Pest, 1823. június 14. – Újpest, 1878. június 23.: karmester, zeneszerző. Az 1862. október 1-jén megnyílt Győri Ének-és Zeneegylet zeneiskolájának első oktatója és karigazgatója. Zeneestélyek szervezése, énekiskola létesítése, kórus és zenekar alapítása fűződik nevéhez. 1863-ban távozott Győrből. 1863–70 között a pesti Nemzeti Színház operarendezője, 1865–70 között a Színitanoda énektanára volt.

De Caux Mimi, László Józsefné (Kolozsvár, 1823 – Újpest, 1906. december 8.) népszínmű-énekesnő, tanár. 1840–1842-ben a kolozsvári színház, majd a Nemzeti Színház tagja volt.

Fáy Gusztáv (Pozsony, 1823. július 5. – Pest, 1866. május 19.) zeneszerző, tanár.

Riszner József / névváltozatok: *Ryznar, Rizner, Riszner, Riesner*/ (Turócszentgyörgy, 1823. szeptember 10. – Bruck an der Leitha, 1891. május 11.) zenetanár, zeneszerző. Riszner József és Palotási János zeneköltő 1862-ben jászsági baráti kört hozott létre, amit a mai Palotási kórus elődjének tekintenek. 1863 októberében nyitotta meg kapuit Jászberényben a Riszner és neje állt vezetett nyilvános felsőbb leánynevelő és tápintézet. Riszner zongoratanárként működött, átírta Palotási János műveit zongorára, valamint azok publikálásában is közreműködött.

Székely Imre /Borbély/ (Mátyfalva, 1823. május 8. – Budapest, 1887. április 8.) zongoraművész, tanár és zeneszerző. Merkl József tanítványa. 1836-ban a Nemzeti Kaszinó „hangászati multságain” lépett fel, mint ifjú művész. Az 1840-es évek elején Gyömrőn a Teleki család zenetanára, 1845-ben a Nemzeti Színházban rendezett hangversenyt és ezen, mint zeneszerző is bemutatkozott. 1846-ban Erdélybe, onnan külföldre utazott. 1847-ben Reményi Edével együtt Párizsban tartózkodott, majd hosszabb ideig Londonban élt, ahol kompozíciói is jelentek meg. 1849-ben v. 1850-ben Pestre jött, innen rövidebb időre visszatért Londonba. 1852-ben végleg Pesten telepedett le. 1879-től haláláig a Nemzeti Zenede zongoratanára volt.

195 éve született

Altmann Márton (1828 – Marosvásárhely, 1906. április 15.) karnagy, zenetanár.

Czeke Sándor (Pécs, 1828 – Dublin, 1891) zenész, újságíró, író, tanár. Az 1860-as évek végén és az 1870-es évek elején Pesten volt alkalmazva az operai zenekarnál és zenekritikákat írt, a Pester Lloydnak is munkatársa volt. Azután Bécsbe költözött és ott folytatta újságírói pályáját, majd később Demidoff herceg zenekarának karmestere lett.

Fogarasi János (1828 – Gyulafehérvár, 1913. május 19.) zenetanár, székesegyházi karnagy.

Huber Károly (Varjas, 1828. július 1. – Budapest, 1885. december 20.) karmester, zeneszerző, hegedűművész, zenepedagógus (Hubay Jenő édesapja)

1844-től a Nemzeti Színház zenekarának volt első hegedűse, majd 1851–1852-ben a bécsi Opra zenekarának koncertmestere. Később visszatért a Nemzeti Színházba, s a zenekar vezetője lett. 1862-től 1871-ig Erkel Ferenc mellett, annak másodkar- mestereként működött. 1857-ben létrehozott egy vonósnégyes-társaságot. A Nemzeti Dalkörnek, ill. az Országos Magyar Dalégyesületnek volt karnagya. 1852–1885. között hegedűtanár volt a Nemzeti Zenedében és a Zeneakadémián. 1884-től kórusokat és kamaraegyütteseket vezetett.

Kneifel Antal (1828 – Budapest, 1885. február 24.) egyházi muzsikus, zenetanár.

Liebhardt Lujza (Sopron, 1828. július 31. – London, 1899. február 21.) operaénekes, tanár.

Poor Vilmos (Pozsony, 1828–) zongoraművész, tánc- és dalszerző. Zongoratanítással is foglalkozott.

Reményi Ede /Hoffmann Eduárd / (Miskolc, 1828. január 17. – San Francisco, 1898. május 15.) hegedűművész, zeneszerző, tanár. Zenei tanulmányait 1842 és 1845 között folytatta a bécsi konzervatóriumban, Josef Böhmnél. 20 éves korában, Bécsből hazatérve, részt vett a szabadságharcban. Görgey Artúr segéd tisztje, majd kedvenc hegedűse lett, emiatt külföldi emigrációba kényszerült a szabadságharc leverése után. A kor számos kiemelkedő zeneszerzőjével kapcsolatba került, többek közt 1852–1853-ban a fiatal Brahmsot magával vitte hangversenyútjaira. 1853-ban kapcsolódott Liszt Ferenc Weimari Társaságához is. Ezután másfél évtizeden keresztül központi szereplője a magyar zenei életnek. 1875-ben részt vett a budapesti Zeneakadémia megalapításában is. 1878 őszén az USA-ban telepedett le véglegesen. Innen már csak koncert utakra jött át Európába, így járt még egyszer Magyarországon is, 1891-ben.

Singer Franz Ignatz (1828 –) zeneszerző, tanár.

Tanner István (Pest, 1828 – Budapest, 1878. január 30.) operaénekes, tanár, színiigazgató.

190 éve született

Bakody Lajos (Győr, 1833 – Budapest, 1902. október 19.) zongoraművész-tanár, zeneszerző, zenekritikus.

Riedl János (Schönwert, 1833–1918) hangszerkészítő mester. Schönwert született, Graslitzban tanult hangszerkészítést, később Bécsben és Pozsonyban dolgozott, végül 1861-ben Sopronban telepedett le. Fő szakterülete, a rézfúvós hangszerek mellett, vonóshangszerekkel is foglalkozott.

Kiss Dezső (1833 v. 1853–1921) operaénekes, tanár.

Ormay Ferenc /névváltozat: **Ormai**, született: **Kolics Ferenc Mihály** / (Nyitra, 1833. április 1. (keresztelés) – Budapest, 1876. január 15.) operaénekes, tanár, műfordító.

Pichler Bódog Károly (Pécs, 1833 – Kolozsvár, 1876. február 8.) karmester, zeneszerző, zenész. Szülővárosában 1848-ban bemutatták egy nyitányát. Különböző osztrák városokban működött. Az akkor éppen Pettauban tevékenykedő Pichler első díjat nyert a Pécsi Dalárda férfikari pályázatán Nincs babérom, hogy véletlek megszathatnám c. művével. 1862-től Linzben (1862–1866), Olmützben (1866-) és Pozsonyban színházi karmesterként dolgozott. 1867-ben Kolozsvárra költözött; a színházhoz szerződött, majd a helyi énekakadémia alapító-igazgatója volt. 1873-ban, saját szövegére írott Visegrád c. művét két év múlva átdolgozva, Zách Klára címmel nyújtotta be a Nemzeti Színház operabíráló bizottságának, de nem fogadták el előadásra.

Riedl János (Schönwert, 1833– Sopron, 1918) hangszerkészítő mester, tanár;

Zimay László (Gyöngyös, 1833. június 29. – Budapest, 1900. április 8.) zeneszerző, karnagy. Az 1860-as években a pest-budai dalárda és a nemzeti dalkör igazgatójává választották. Óriási munkát végzett az egyesületi és a nyilvános hangversenyzési életben, segítőkészen támogatta a kecskeméti városi dalárdát is. A 90-es évek elején a Nemzeti Zenede tanára lett.

185 éve született

Bignio Lajos (Pest, 1838/9. június 29. – Bécs, 1907. november 7.) olasz

származású magyar operaénekes, aki az 1856-ban a Nemzeti Múzeum Dísztermében Siposs Antallal adott hangversenyük jövedelmének harmadát a Nemzeti Zenedének ajánlotta föl. A Zenede 25 éves jubileumi koncertjének is az egyik közreműködője volt.

Dalnoki Béni (Szabadka, 1838 – Budapest, 1914. január 28.) operaénekes, tanár. 1861-ben Richard Lewy(wd) ének mesternél Bécsben képezte „terjedelmes tenorhangját”. Carl Treumann(wd) is szerződteni akarta, de ő 1862-ben Follinus János kolozsvári társulatigazgató ajánlatát fogadta el. 1879. április 17-én, ismét Lyonelként, debütált Budapesten a Nemzeti Színházban. Egy év múlva ide szerződtek, innen került 1884-ben a megnyíló Operaházba tenorbuffóként. 1904-ben „tiszteletbeli tag” címet kapott.

Fogarasi János (1838 – Gyulafehérvár, 1913. V. 19.) székesegyházi karnagy, zenetanár.

Halács János (Vessely, 1838 –) zeneszerző.

Homm Vilmos (1838 – Kolozsvár, 1913. V. 5.) zenetanár.

Káldy Gyula (Pest, 1838. december 18. – Budapest, 1901. március 6.) karmester, főrendező, színházigazgató, zeneszerző, zenei író, a magyar királyi operaház igazgatója, a Magyar Zeneiskola egyik alapítója, 1894-től a budapesti Zeneakadémia magyar zene tanára.

Láng Fülöp (Nagykanizsa, 1838 – Budapest, 1900. május 19.) operaénekes-tanár. Pályáját Lembergben kezdte. Életének nagyobb részét külföldi színházaknál töltötte (Würzburg, Hannover, Berlin, Rotterdam, Amsterdam, Brüsszel, Nürnberg). 1869–1879 között a pesti Nemzeti Színház tagja, 1883–1892-ig, nyugalomba vonulásáig a Budapesti Operaház magánénekes volt.

Odry Lehel /pacséri/ (1838 – 1920. február 4.) operaénekes, tanár.

Vajdafy Béla (Pest, 1838. február 10. – Budapest, 1904. január 25.) nemzeti zenedei és polgár-iskolai rendes tanár. 1875-ben a nemzeti zenedéhez zongoratanítónak és ugyanekkor a III. kerületi (1878-tól a VII. és VIII.) polgári leányiskolához rendes tanárnak nevezték ki.

180 éve született

Antolik Károly (Kolbach /Tarpatak), 1843. január 28. – Pozsony, 1905. június 20.) fizikus, középiskolai tanár, zeneakusztikai szakíró.

Balogh László (1843 – Kiskunhalas, 1903. december 27.) református főgimnáziumi ének-zenetanár.

Bella Ján Levoslav (Liptószentmiklós, 1843. szeptember 4.– Pozsony, 1936. május 25.) zeneszerző, tanár.

Berecz Imre (Zalaistvánd, 1843. október 11. – Győr, 1887. december 19.) kántortanító, karnagy (Kanizsai Dalárda-karnagy; győri evangélikusok kántora).

Bertha Sándor (Pest, 1843. augusztus 19. – Párizs, 1912. november 24.) zeneszerző, zongoraművész és zeneíró, tanár. Pesten Mosonyi Mihálynál tanult. 1862-ben Lipszbe, később Berlinbe ment, ahol Hans von Bülow zongorista és karmester tanítványa. 1864-1865-ben Rómában Liszt Ferenc irányításával fejlesztette tovább zenei tudását, majd véglegesen Párizsban telepedett le.

Dohnányi Frigyes (Szobotist, 1843. június 13. – Pozsony, 1909. november 10.) tanár, zenész, gyorsíró, tanár, Dohnányi Ernő apja. A bécsi egyetemen 1868-ban mennyiségtan-természettan szakos tanári oklevelet szerzett. Jó gordonkajátékos volt, 1874-ben Liszt Ferencsel együtt hangversenyezett Pozsonyban.

Erkel Elek (Pest, 1843. november 2. – Budapest, 1893. június 10.) zeneszerző, karmester, tanár, Erkel Ferenc második fia. Apja ipari pályára szánta, az óbudai hajógyárban kovácsmesterként dolgozott, szabad idejében azonban zenét tanult és 1860-ban a Nemzeti Színház zenekarának tagja, később a színház ügyelője lett. Apja ekkor zeneszerzésre és vezénylésre tanította; 1875-től a Népszínház első karmestere. Az Operaháznál töltött 1884–1885-ös idénytől eltekintve a Népszínháznál működött haláláig. A magyar operett egyik úttörője, Operettjei: Székely Katalin (1880); Tempefői (1883); Kassai diákok (1890). Számos népszínműhöz írt zenei betétet, népdalokat dolgozott fel.

Harmath Emma (Gyöngyös, 1843. július 17. – Budapest, 1915. április 30.) énekesnő, tanár. Már 14 éves korában játszott színpadon, Latabár Endrénél, a miskolci színház megnyitásakor, 10 forint fizetés mellett karvezető volt. 1859. októberben a Nemzeti Színház szerződtette. Ezután Budán is játszott, később Pesten, a Miklóssy-színházban és Krecsányi Saroltával együtt megkedveltette a főváros közönségével az operettet.

Herzka Zsigmond (1843–) zeneszerző, tanár.

Lángh Paulina (1843–) operaénekes, tanár.

Mihályi Ignác (1843 – Kalocsa, 1886. március 1.) zenetanár, főszékegyházi karénekes.

Popper Dávid (Prága, 1843. december 9. – Baden, 1913. augusztus 7.) gordonkavirtuóz, zeneszerző, a budapesti Zeneakadémia csellójáték és vonósnégyes tanára, és a tanintézet zenekarának karmestere, a Hubay-vonósnégyes tagja. rágában Goltermann tanítványa. Lowenbergben Hohenzollern herceg zenekarának (kamaravirtuóz), 1868 –1873 között a bécsi udvari opera zenekarának tagja (szólógordonkás), ezenkívül mint kamaramuzsikus és szólista is fellépett. Hangversenyútjain egész Európában megfordult, mindenütt hatalmas sikert aratva. 1886-tól a budapesti Zeneakadémia tanára volt (gordonka és vonósnégyes). A Hubay Jenő vonósnégyes társaságnak volt a tagja.

Richter János (Győr, 1843. április 4. – Bayreuth, 1916. december 5.) karmester. 1860–1865 között a bécsi konzervatóriumban tanult. 1862–1866 között a bécsi Kärntnertheater zenekarának kürtöse. 1867-től Wagner ajánlására a müncheni operaháznál karigazgatója, majd 1868–1869-ben karmester. 1871-től 1875-ig a pesti Nemzeti Színház karnagya (nevéhez fűződik Liszt Krisztus c. oratóriumának pesti bemutatója 1873-ban), a bécsi udvari operában működött 1875-től 1900-ig. Ezzel egy időben 1880–1890 között a Gesellschaft der Musikfreunde karnagya. 1878-tól az udvari zenekar másodkarmestere, 1893-tól első karmesterré nevezték ki. 1876-tól a Bayreuthi Ünnepi Játékok egyik ünnepelt vezetője. 1897-ben Manchesterben telepedett le, ahol 1900–1910 között a Hallé-féle szimfonikus zenekar karmestere volt.

Karmesteri működése utolsó éveinek kiemelkedő eseménye Bartók Kossuth c. szimfonikus költeményének manchesteri bemutatása (1904).

Rosenberg Ádám (Nagykanizsa, 1943. május 26. – Brelicse, 1926. július 7.) zongorista.

Sőregi Márton (Sajókápolna, 1843. május 20. – Kiscigánd, 1915. október 8.) tanító, kántor, a Bodroglók híres gyógyító embere, Cigánd nagy jelentőségű néptanítója.

175 éve született

Berger Gyula (Arad, 1848 – Bécs, 1929 után) hegedűművész-tanár. A bécsi Orchesterverein der Gesellschaft der Musikfreunde hangversenymestere, hegedűtanár egy bécsi magán-zeneiskolában, majd a bécsi Hofoper balletkorrepetitora volt.

Harrach József (Szász-Régen, 1848–1899. szeptember 15.) zenepedagógus. Tanult Vásárhelyt, Kolozsvárot, Budapesten, hol a tanári vizsgát tett. 1873-tól a magyar és német nyelv, irodalom és bölcsészettan tanára a fővárosi IV. kerületi reáliskolában, 1888. az országos zeneakadémia titkárának és tanárának nevezték ki a poétika, zenepedagógia, zenetörténelem és az esztétika tanszékére.

Heller István (1848–) zongoraművész-tanár, zeneszerző.

Human Olga (1848–1870) operaénekes, tanár.

Léderer Richárd (1848–) zeneszerző és karnagy, festő.

Mátrai László /Matuschek László/ (Arad, 1848 – Veszprém, 1908. január 18.) zeneszerző, karnagy, tanár. 1867-ben hegedűs- és orgonistaként került Veszprémbe. 1885-től a székesegyházi ének és zenekar karnagya. Alapítója az első veszprémi dalárdának.

Szabó Xavér Ferenc (Pest, 1848. április 20. – Budapest, 1911. február 11.) zeneszerző, tanár. A Nemzeti Színház zenekarának tagja (hegedűs), majd 1888-tól a Zeneakadémia tanára.

170 éve született

Angyal Armand (Eszterháza, 1853. november 3. – Győr, 1931. április 9.) zeneszerző, ügyvéd. Győr rendőrfőkapitánya volt. Tevékenyen részt vett a város zenei életében. Kezdeményezése alapján jött létre a Dunántúli Dalos-Szövetség és Vajda Emillel együtt ő alapította a Magyar Lant c. folyóiratot, melynek 1901–1905-ben szerkesztője volt. Elnöke volt a Győri Ének- és Zene-Egyletnek is.

Balog Károly (Balassagyarmat, 1853–) híres cigányprímás. Ősrégi zenész-cigány család tagja, aki minden zenész Baloggal rokon volt. Már 12 évesen elkápráztatta a Nógrád megyei urakat játékával, akik piros ruhát csináltattak neki. 1877-ben a Galíciában állomásozó ulánus ezred Balassagyarmaton keresztül vonult magyarországi állomáshelyére és a Balassa szállodában ő muzsikált a tiszteknek. 1869-ben Iglón telepedett le, nyaranta Tátrafüreden játszott. 1881-ben Szentpétervárra költözött II. Sándor cár udvarába, ahol igen kedvelték. A cárnak a legtöbbször a „Szomorú fűzfának lehajlott az ága” c. nótát kellett elhúznia.

Bánffy György (Kolozsvár, 1853. augusztus 31. – 1889. március 31.) országgyűlési képviselő, zeneszerző, író.

Beke Antal (Balmazújváros, 1853. július 7. – Hajdúböszörmény, 1911. július 23.) zenepedagógus. A Zeneakadémián Ábrányi Kornél felismerte tehetségét, pártfogásába vette, az ő támogatásával tudta Bécsben folytatni tanulmányait. 1888-tól haláláig zenepedagógus és kántor Hajdúböszörményben. Előbb elemi iskolában, később a polgári leányiskolában és a gimnáziumban tanított. Nagy hatású nevelő volt. Meg tudta szeretetni az éneket, zenét gyermekkel, felnőttel, öreggel. Elméletileg is foglalkozott az oktatás kérdéseivel, ismert műve volt a: *Népiskolai énektanítás vezérkönyve* című munkája, amelyet a Tiszántúli Református Egyházkerület elemi és középiskoláiban használtak. Országosan is tanítottak a másik munkájából: Elemi zene- és énektan.

Halasi Béla (1853–1915) operaénekes, tanár.

Hegyesi (Spitzer) Lajos / Louis Hegyesi / (Árpás, 1853 – Köln, 1892) csellóművész-tanár. Életének legnagyobb részét külföldön töltötte. Írt egy skála- és akkordgyakorlat füzetet, melyet Londonban adtak ki 1892-ben.

Joseffy Rafael (1853–) zongoraművész-tanár.

Kersch Ferenc (Bácsalmás, 1853. december 2. – Esztergom, 1910. október 6.) zeneszerző, orgonista, tanár és egyházkarnagy, Liszt barátja és műveinek népszerűsítője, Bartók zongoratanára Nagyváradon. 1876-tól nyolc évig Nagybecskerekén gimnáziumi tanár. 1886-tól a nagyváradi székesegyház orgonistája, majd karnagya. 1897-től volt karnagy Esztergomban.

Kiss Béla, Kiss Béla László (Cegléd, 1853. június 2. – Budapest, 1925. július 23.) operaénekes. Kiss László és Czeriszdorf Barbara (Borbála) fiaként született. 1863-tól 1871-ig a fővárosi Főreál Gimnáziumban tanult, itt tette le az érettségi vizsgát. Ezután a Műegyetemre nyert felvételt, de abbahagyta tanulmányait, mert a színészet jobban vonzotta. Rövid időn át vidéken színész volt. Miskolcon ismerkedett meg Rónai Máriával, Rónai Gyula színész lányával, akivel 1877. október 4-én házasságot kötött. A ceglédi hengergőzmalomnál dolgozott tisztviselőként. Időként fellépett Gunzl Ignácék szerdánkénti házi koncertjén, ahol felfigyeltek tenor hangjára. Az énekben Hajós Zsigmond és Predics László karmester képezték ki, majd Budapesten az Operaház taníttatta saját költségén egy éven keresztül. 1879-ben Székesfehérvárott operettekben énekelt. 1888. február 17-én volt az első kísérlete a Várszínházban, a Lammermoori Lucia c. opera Buklaw Artúr szerepében, ahol erős, kellemes tenorjával, ízléses előadásával, tiszta szövegkiejtésével tűnt ki. 20 évig volt a Magyar Királyi Operaház tagja, énekelt többek között igen jelentős szerepeket is, így Hunyadi Lászlóban V. Lászlót, Bánk bánban Ottót, A bolygó hollandiban Eriket, Othelloban Cassiot. 1907. március 4-én nyugalomba vonult.

Koessler, Hans /János (Waldeck, 1853. január 1. – Ansbach, 1926. május 23.) zeneszerző, karnagy, orgonista, a budapesti Zeneakadémia orgona, karének és zeneszerzés tanára, többek között Bartók Béla, Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő, Weiner Leó, Kálmán Imre, Huszka Jenő, Antalffy Zsíross Dezső és Zalánfy Aladár mestere.

Merdel Tivadarné Wieser Teréz (1853 – Szombathely, 1896. V. 12) zenetanár.

Plotényi Nándor / nagyházi/ 1853 – Budapest, 1933. május 5.) hegedűművész, tanár.

Szautner Kajetán (1853 – Budapest, 1913. november 20.) egyházi karnagy, zenetanár.

Verebi Végh János (1853–1918) az Országos Zeneakadémia alelnöke volt, az akadémia elnökévé választott Liszt Ferenc tartós és gyakori távolléte esetén az elnököt helyettesítette, és aki az ügyek intézését – gyakorlatilag ügyvezető elnökként – 1887-ig végezte. Tagja volt a Zeneakadémia felügyelő bizottságának a 1880-as években, 1887-ben kúriai bíró lett. Jogot végzett, de egész életében zenével foglalkozott.

165 éve született

Auspitzer Siegfried (Tátralomnic, 1858–) hegedűművész-tanár.

Bachó István (Pozsony, 1858. január 15. – Budapest, 1915. június 9.) karmester, zeneszerző, tanár. A bécsi konzervatóriumban végezte zenei tanulmányait. Katonai indulókat és egyveleget szerzett. Nagyváradon és Budapesten tevékenykedett. Az ő nevéhez fűződik a fővárosi honvédzenekar megalapítása. Egy éven át az egyiptomi kedive udvari karnagya volt Kairóban. Visszaemlékezéseit a Magyar Nemzet közölte 1906. július 7-én.

Benkő Henrik (Körmend, 1858. március 16. – Zürich, 1918. május 12.) karmester, tanár. Tanulmányait a Nemzeti Zenedében és 1873–1878-ban a bécsi konzervatóriumban végezte. 1882-ben a Nemzeti Színház, majd az Operaház zenekarának lett tagja. 1889 – 1910-ben az Operaház karmestere. 1884-től a Nemzeti Zenede tanára. 1910-től Zürichben volt karmester.

Berté Henrik / külföldön Heinrich [Harry] Berté, eredeti nevén Bettelheim Henrik/ (Galgóc, 1857. május 8. – Perchtoldsdorf, Alsó

Ausztria, 1924. augusztus 23.) zeneszerző. Nevét a Három a kislányc. áléletrajzi, világszerte nyolcvanezerszer játszott operettje tette halhatatlanná.

Dankó Pista (Szeged-Szatymaz, 1858. június 14. – Budapest, 1903. március 29.) cigány származású magyar nótaszerző. Már 15 esztendő korában cigányzenekart szervezett és vezetett. Mivel nem értett a hangjegyrészhez, dalait mások lejegyzése nyomán ismerjük.

Farkas Ádi (1858–1894) cigányprimás.

De Grach Gyula (1858–1919) operaénekes.

Hegyí Béla (Pápa, 1858 – Budapest, 1922. április 19.) zeneszerző, tanár. A Zeneművészeti Főiskolán Ábrányi Kornél és Nikolics Sándor tanítványa.

Hoós János (Sárvár, 1858. május 11. – Temesvár, 1937. január 8.) zeneszerző, zeneíró, tanár. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében és tanítóképzőben fejezte be. 1879-től Baróton, 1883-tól Déván, 1893-tól Temesvárt volt tanítóképző intézeti és felsőbb leányiskolai zenetanár. Itt saját zeneiskolát alapított. A Délmagyarországi Dalosszövetség és a temesvári MÁV Dalárda karnagya is volt. Zenetörténeti, zeneesztétikai cikkeit a Temesvári Hírlap és a Temeswarer Zeitung közölte.

Horváth Laci (Berzence, 1858. június 28 – Nagykanizsa, 1917. április 22.) cigányprimás.

Hubay Jenő /született **Huber**/ (Pest, 1858. szeptember 15. – Budapest, 1937. március 12.) hegedű- és kamaraművész, zeneszerző, zeneakadémiai főigazgató; Huber Károly hegedűművész fia. Atyja, majd Berlinben Joachim József tanítványa. 1878-ban Párizsban a Padeloup-hangversenyeken aratott sikereket. Barátságot kötött Vieuxtemps-al. 1882-ben a brüsszeli konzervatórium vezető hegedűtanára. 1886-ban hazatért és elfoglalta a Zeneakadémia hegedűtanszékét. Ezt rövidesen mesteriskolává fejlesztette, melyet külföldi tanítványok is nagy számban keresték fel. 1920-tól 1934-ben a Zeneakadémia főigazgatója. Lemondása után a Zeneakadémia tiszteletbeli örökös elnöke, de a hegedűtanfolyamot továbbra is vezette. 1886-ban Popper Dáviddal

vonósnégyes-együttest alapított, ez 1903-ig működött, külföldön is gyakran vendégszerepeltek. Nagy tehetségű virtuóz, kiváló nevelő, a magyar hegedűiskola megalapítója. Tanítványai közt voltak Szigeti József, Telmányi Emil, Geyer Stefi, Zathureczky Ede, Vecsey Ferenc stb. Mint zeneszerző a 19. sz.-i romantikus magyaros hagyományt francia stílussal (Massenet, Vieuxtemps) párosította.

Krausz Gusztáv Ede (Pest, 1858. február. 19. –) állami képzőintézeti zene- és énektanár. Tanulmányait a Nemzeti Zenedékben kezdte s az országos Magyar Királyi Zeneakadémián fejezte be. Engeszer Mátyást helyettesítette, mint kántor négy évig a belvárosi plébánia templomban. 1884–1886-ig a Magyar Királyi Ludovica-Akadémiában, mint zene- s énektanár volt alkalmazva. 1883–1897-ig a zenekedvelők egylete zeneiskolájában, mint zongoratanár. Több év óta énektanár a budapesti állami felsőbb leányiskolában.

Mácsai Sándor (Kaba, 1858 –) a debreceni Református Főiskola zenetanára. Eredetileg lelkészpályára készült. 1881-től a kollégiumi kántus vezetője, majd főiskola, gimnáziumi zenetanár lett. Működése hatással volt az ország kórusmozgalmának fejlődésére.

Mihályi Ferenc (Győr, 1858–Budapest, 1942) operaénekes. 1893-ban lett az Operaház tagja. 1917–1925 között főrendező volt, 1925-ben lett az Operaház örökös tagja. 1919-től a Nemzeti Zenede operai tanszakán tanította a színpadi gyakorlatot.

Major J. Gyula /Mayer Jakab/ (Kassa, 1858. december 13. – Budapest, 1925. január 30.) zongoraművész, zenetanár és zeneszerző, tanítóképzők tanára, a Magyar Zeneiskola alapításában részt vett s tanított is. Nevéhez fűződik a Magyar Női Karének Egyesületének megalapítása, melynek hosszú ideig volt a vezetője. A Zeneakadémián Volkmann Róbertnél zeneszerzést, Erkel Ferencnél és Liszt Ferencnél pedig zongorázni tanult. Több budapesti iskolában is tanított. 1889-ben Káldy Gyuláva és Nikolits Sándorral részt vett a Magyar Zeneiskola megalapításában, ahol 6 évig tanított. 1894-ben megszervezte a Magyar Női Karénekegyesületet, melyet egy évtizeden át vezetett. 1896-ban megnyitotta saját zeneiskoláját. Művei nagyrészt kéziratban maradtak.

Mihályi Ferenc (Győr, 1858 – Budapest, 1942. április 8.) operaénekes, tanár. Bellovicsa Imre tanítványa volt. 1893–1917 között a budapesti Operaház tagja,

énekes, majd 1915-től mint főrendező is működött. 1920–1925 között ismét az Operaház főrendezője. Munkássága jutalmául a színház örökös tagja lett. 1919-től a Nemzeti Zenede tanára volt.

Pásztor Sámuel (1858 – Sárospatak, 1903. VIII. 12.) sárospataki főiskolai éneketanár.

Rigó János (Pákozd, 1858. augusztus 23. – New York, 1927, február 3.) cigányprímás.

Szalóki Márton (Nagykanizsa, 1858. szeptember 30. – Nagykanizsa, 1897. január 17.) cigányprímás.

Torma Antal, id. (Nagykanizsa, 1858. július 31. – Nagykanizsa, 1918. december 2.) cigányprímás.

Vajda Emil (Kolozsvár, 1858. június 18. – Győr, 1916. október 8.) tanár, író, zeneíró. A Győri Ének- és Zeneegylet igazgató karnagya volt.

Vavrinecz Mór (Cegléd, 1858. július 18. – Budapest, 1913. augusztus 16.) zeneszerző, tanár. Rövid ideig tanult Volkmann Róbertnél. A zeneszerzésben úgyszólván autodidakta volt. 1886-tól 1913-ig a Mátyás-templom karnagya. 1900 – 1913 közt a Nemzeti Zenede zeneszerzéstanára. A Magyar Zeneisk. Várban működő fiókintézetének vezetője, majd 1900-tól, az önállósulás után, a Budavári Zeneisk. igazgatója. A századvég németes irányának egyik fő képviselője volt.

Weinberger Gyula (1858 – Budapest, 1885. november 19.) a budai királyi palotai plébániatemplom karnagya, ének- és zenetanár.

160 éve született

Anthes György /Georg Anthes / (Bad Homburg vor der Höhe, 1863. március 12. – Budapest, 1922. február 23.) német opera- és oratóriuménekes, kora egyik nagy Wagner-tenorja, a magyar operatörténelem nagy alakja, Budapesten a Zeneakadémia tanára, az Operaház főrendezője, többek között. Legjelentősebb tanítványai Anday Piroska, Németh Mária, Palló Imre dr. és Závodszy Zoltán.

Czutor Béla (1863–1911) Hódmezővásárhely első primása és karnagya.

Dr. Diósy / Nussbaum/ Béla (Nagyvárad, 1863 – Budapest, 1930) zenekritikus, színházi és zenei író, a Nemzeti Zenede opera- és dalirodalom tanára. A Pesti Hírlap zenekritikusaként az általa szerkesztett Ungarischer Künstler Almanach révén a német nyelvterületen is népszerűsítette a magyar zenepedagógiát és zeneművészetet. 1915-től a Nemzeti Zenede, 1924-től a Zeneművészeti Főiskola tanára.

Dóczy József (Miskolc, 1863. március 11. – Budapest, 1913. július 1.) nótaszerző.

Eckhardt Antal (Bécs, 1863. november 9. – Keszthely, 1932. október 18.) tanár, zeneszerző, karnagy. A bécsi konzervatóriumban végezte zenei tanulmányait, ahol a világhírű Bruckner professzor tanítványa volt. Pályáját katonazenészként kezdte, másodkarmestere volt az 52-es bakák zenekarának. Az 1890-es években a pécsi püspöki tanítóképző intézetben tanított éneket, majd hegedűmesterként, egyúttal a Pécsi Dalárda karnagyaként is dolgozott. 1909–1919 között a keszthelyi premontrei gimnázium ének- és zenetanítója volt. Keszthelyi működése során művészi színvonalra emelte a templomi zenét. Megalakította a Keszthelyi Ének és Zene Egyletet, amelyben összefogta a város zenei társadalmát. Karnagya volt a Keszthelyi Iparosok Dalkörének.

Ferenczy-Tomsowsky Károly (1863–?) hangszterkészítő mester. Zach és Schunda tanítványa volt Pesten. Később Berlinben, Rotterdamban, Hágában és New Yorkban dolgozott. Budapesten és Bécsben jelzett vonóiról van tudomásunk.

Franek Gábor (Trubek, 1863 – 1930) karnagy, tanár és zeneszerző. Mint színházi katonai karmester kezdte pályafutását, 1894-ben Győrbe került székesegyházi karnagynak. Behatóan tanulmányozta a magyar zenét és Győr zenei életében érdemes munkásságot fejtett ki. Megteremtője és elnöke volt a győri Filharmóniai Társulatnak.

Jaksch Ede (1863 – Pécs, 1943. május 10.) orgonaművész.

Kuliffay Izabella (Pest, 1863. december 29. – Budapest, 1945. január 19.) magyar zongoraművész és zeneszerző. Szülei Kuliffay Ede (1839–1881) költő,

újságíró és Beniczky Irma (1828–1902) író voltak. 1877–1879 között a budapesti Nemzeti Konzervatórium, majd 1879–1883 között a budapesti Zeneakadémia hallgatója volt; többek között Ábrányi Kornél és Erkel Gyula voltak tanárai. Munkásságára nagy hatással volt Liszt Ferenc. Tanulmányai befejezése után Budapesten tanított zenét. A Magyar Asszonykórus Szövetség alelnöke volt, és leányiskolát alapított.

Laky Eugénia (Nagykanizsa, 1863. októbert 15. – Győr, 1941. október 23.) operett-énekesnő.

Moór Emánuel (Kecskemét, 1863. február 19. – Mont Pélerin sur Vevey, 1931. október 20.) zongoraművész, zeneszerző, tanár. Tanulmányait Budapesten és Bécsben végezte el. 1885 és 1887 között több hangversenyt adott, többek közt Angliában és Németországban, egy ideig Lili Lehmannal. Nevéhez fűződik a Duplex-Coupler Grand Pianoforte (nevezik még Pleyel-Moór-zongorának) zongora megtervezése, amely azért különleges, mert egymás felett elhelyezett két klaviatúrájával és kettőző pedáljaival segíti a nagyobb ugrások, fogások, oktávfutamok stb. megszólaltatását, valamint új hanghatásokra is lehetőséget nyújt.

Nagy Gyula /rajnai/ (1863–1939. január 12.) budapesti iskolaigazgató, zenepedagógus.

Nemesszeghy István Miklós (Komárom, 1863. július 5. – Esztergom, 1943. szeptember 18.) érseki tanítóképzői zenetanár, karnagy, zeneszerző. Tanulmányait Komáromban és Győrött folytatta, majd a budapesti Zenedében végzett. 1883-tól a kecskeméti állami reáliskola zenetanára lett, majd önálló zenedét nyitott. 1903–1931 között, nyugdíjazásáig az esztergomi érseki tanítóképző zenetanára volt. Esztergomi hangversenyeken volt karnagya.

Ney Bernát (Pápa, 1863. április 5. – Budapest, 1938. április 11.) operaénekes, tanár. A színiiskolai tanulmányai alatt a Nemzeti Színház karénekesese, 1887-től a Budapesti Operaház egyik legtöbbet foglalkoztatott baritonistájaként vett részt hazánk zenei életében. 1896–1932 között a Zeneakadémia kiegészítő tanáraként is működött.

Noseda Károly (Pest, 1863. július 19. – Budapest, 1944. november 6.) karmester, tanár és zeneszerző. Erkel Ferenc, Nikolits Sándor, Ábrányi Kornél

és Koessler János tanítványa. 1894-től az Operaház tagja, kartinító, majd 1903 – 14-ben karigazgatója. 1879-től a budapesti Szervita téri templom orgonistája és karmestere. 1913–1940 között a Nemzeti Zenede tanára. 1927-től ügyvezető igazgatója, 1938 –1940 között főigazgatója.

Isidor Edmond Philipp /keresztnevét néha **Isidore-nak** írják/ (Budapest, 1863. szeptember 2. – Párizs, 1958. február 20.) magyar származású francia zongoraművész, zeneszerző és pedagógus. Isidor Philipp csodagyerek volt a zongoránál magyar hazájában. Amikor elég idős volt, barátai és családtagjai pénzt gyűjtöttek neki, hogy professzionális szinten zongorát tanuljon a Conservatoire de Paris-ban, amelyet Európa legjobb zenei konzervatóriumának tartanak. Ott zongorázni tanult Georges Mathiasnál (Frédéric Chopin és Friedrich Kalkbrenner tanítványa) a Párizsi Konzervatóriumban, majd a diploma megszerzése után 1883-ban elnyerte a zongorajáték első díjat. További tanárok voltak: Camille Saint-Saëns, Stephen Heller (Carl tanítványa). Czerny, Beethoven egyik tanítványa) és Théodore Ritter (Liszt Ferenc tanítványa). A Konzervatóriumban találkozott diáktársával, Claude Debussy-vel. Életre szóló barátok maradtak, és Philipp nemcsak nyilvánosan játszotta zongoraműveit, de egyeztetett Debussyvel, hogyan lehetne a legjobban kottázni őket, hogy a zongoristák megértsék Debussy szándékait. A Konzervatórium elvégzése után Philipp olyan pályafutásba kezdett, amely számos európai országba vitte, és rendszeres fellépője volt a párizsi Colonne, Lamoureux és Conservatoire koncerteknek. 1893 és 1934 között a Conservatoire de Paris zongora professzora volt, az egyik legfiatalabb, akit valaha is ebbe az intézménybe neveztek ki, és ekkoriban a zongora tanszék elnökeként dolgozott. 1921 és 1933 között Philipp a Fontainebleau-i Amerikai Konzervatórium zongoraszekciójának vezetője is volt, amely számos jelentős amerikai zeneszerző pályafutásának elindításával vált híressé. Párizsi otthona sok ősi és szokatlan hangszert és egyéb zenei tárgyat tartalmazott. Amikor a nácik bevonultak Párizsba a második világháborúban, és Philipp 1940-ben az Egyesült Államokba menekült, a nácik elkobozták lakásának tartalmát, és soha nem került elő. 1941-ben az Egyesült Államokba távozott, ahol New Yorkban és a L'Alliance Française-ban tanított Louiseville-ben, Quebecben, Kanadában. A háború után élete hátralévő részét New York City és Párizs között töltötte.

Rennebaum Ágota/Ágota/Augusztá (1863 – Budapest, 1923) zongoraművész-tanár, Liszt-tanítvány, a Nemzeti Zenede tanára.

Sándor Emma, Kodály Zoltánné, született: *Schlesinger Emma* (Baja, 1863. március 17. – Budapest, 1958. november 22.) zeneszerző, műfordító, a századforduló környékén Budapest zenei életének egyik fontos személyisége, tanár. Zeneszerzést tanult 1903-tól Bartók Bélánál, majd 1905–1906-ban Kodály Zoltánnál, szerzeményeivel Londonban és Párizsban is nyert pályázatot. 1910-ben Kodály Zoltánnal kötött házasságot, akivel élete hátralévő részét leélte és segítette: gyűjtött népdalokat, ő dolgozta fel a Magyar népzene 34. és 35. számait. Egyes témáit Bartók, Dohnányi és Kodály is feldolgozta. Számos ballada, népdal szövegét fordította le német nyelvre.

Szendy Árpád (Szarvas, 1863. augusztus 11. – Budapest, 1922. szeptember 10.) zongoraművész-tanár. Szendy a budapesti Nemzeti Zenedében Zapf Antal, a Zeneakadémián Gobbi Henrik (zongora) és Koessler János (zeneszerzés) tanítványa volt. 1883–1884-ben Liszt Ferenc is oktatta. 1888-tól maga is tanított az akadémián, 1890-ben tanárrá nevezték ki, s egészen haláláig volt az intézmény egyik vezető zongoratanára, 1911-től a művészképzőt irányította. 1920-ban a Magyar Országos Zeneművészeti Tanács ügyvezető alelnökévé és a Nemzeti Zenede elnök-igazgatójává nevezték ki, de betegsége miatt a következő évben lemondott. Életében pedagógusként, komponistaként nagy tisztelet övezte.

Szent-Gály Gyula (Szeged, 1863. január 17. – Miskolc, 1919. november 24.) zeneszerző, zeneiskolai igazgató-tanár. A budapesti Zeneakadémián szerzett zenetanári oklevelet 1893-ban, ahol a zeneszerzést is tanult. Kecskemétre visszatérve megszervezte a zeneiskolai oktatást, mellette dalosköri karnagy, énektanár. Már, mint országosan ismert zeneszerző került Miskolcra 1909-ben, ugyancsak a városi zeneiskola és az egyesületi zenekar élére.

Várady Sándor (Pusztasőreg, 1863. május 13. – Budafok, 1913. január 1.) operaénekes, tanár.

155 éve született

Bricht-Pyllemann, Agnes (Nagykanizsa, 1868. augusztus 11. – Randegg, 1950) hangversenyénekes, tanár.

Dalnoki Viktor (Nagyvárad, 1868 – Budapest, 1955. február 13.) rendező, operaénekes, tanár.

Erdélyi Dezső (Pápa, 1868. február 6. – Budapest, 1939. április 30.) cimbalomtanár. A Magyar Zeneiskolában szerzett oklevelet 1892-ben. 16 évig volt a Nemzeti Zenede és 20 évig a Budai Zeneakadémia tanára, miközben sokat koncertezett is. Állami engedélyű magán zeneiskoláját 1898-tól vezette és számos pedagógiai művet írt, illetve pedagógiai cikket publikált.

Fabók/ Bertalan (Taktakenéz, 1868. május 25. – Budapest, 1920. október 29.) zeneíró. Ügyvéd volt, de mint zenetörténész tette nevét ismertté. 1900 óta foglalkozott behatóbban a magyar zene történetével.

Feleky Károly (Békéscsaba, 1868. január 10. – New York, 1930. október 4.) zenepedagógus, karmester, színházigazgató és a magyar-amerikai kapcsolatokra vonatkozó angol nyelvű hungarika anyag gyűjtője, bibliográfusa. A Feleky-gyűjteménye mintegy hétezer kötetet számlált.

Fligl József (Budapest, 1868–) zongoraművész-tanár, író. A Nemzeti Zenede zongora tanszakán tanult, majd Bécsben többek között Emil Sauer tanítványa volt. A Pátria Klub karnagya és a Goldmark Társaság vezetőségi tagja volt. Tudósított a Budapesti Filharmóniai Társaság koncertjeiről.

Franek Gábor (Trubek, 1868 – Győr, 1930) karnagy, zeneszerző. Mint színházi, katonai karmester kezdte pályafutását, 1894-ben Győrbe került székesegyházi karnagynak. Behatóan tanulmányozta a magyar zenét és Győr zenei életében érdemes munkásságot fejtett ki. Megteremtője és elnöke volt a Győri Filharmóniai Társulatnak.

Füredi József (1868–Debrecen, 1912. augusztus 16.) debreceni hegedűművész-tanár;

Gábos Kornélia (névváltozata **Gábos Nelly**, férjezett nevén **Farkas Józsefné**) (Pest, 1868. november 28. – Szabadka, 1940. április 29.) operaénekes és énektanár. A szabadkai zeneiskolában tanított. 1888-ban, Gustav Mahler igazgatósága idején szerződtette szólístaként az Opera. Az év október 27-én debütált Urbain szerepében Meyerbeer *Hugenottá*kjában. Néhány év múlva az Operában gyakran megforduló, akkor még komolyzenével

foglalkozó Buttykay Ákos (1871–1935) teherbe ejtette a lányt. Az apaságot nem vállalta, Gábos Nelly kellően „biztonságos távolságra”, Fiumébe utazott megszülni gyermekét. 1898-ban megszűnt a leányanya operai foglalkoztatása. Egy évtized alatt szubrettszerepek tucatjait énekelte el. Ez év májusában még fellépett Postás Milkaként Carl Zeller *Madarászában* a Fővárosi Nyári Színházban. Ősszel Szabadkára költözött, és Pesti Ihász Lajos társulatával népszínművekben lépett fel.

Hanckl Napoleon Lajos (Szikra, 1868 – 1942) Zeneíró, zeneszerző. Országos énekköztudás felügyelő, OMDSZ országos karnagy volt. 1900–1926 vezette a Zenevilág c hetilapot.

Hirschl Júlia (Nagykannizsa, 1868. január 17 – 1901 után) énekművész

Horváth Géza (Komárom, 1868 – Bécs, 1925) a bécsi Horák-féle zeneiskola tanára, zeneszerző.

Janetschek Járny István (Pest, 1868. december 2. – Budapest, 1945. február 9.) zeneszerző. Koessler és Gobby tanítványa volt a budapesti Zeneművészeti Főiskolán, ahol később maga is zongorát tanított. Három zongoraversenyt, hegedű-, fuvola-, gordonka szonátákat, zenekari műveket írt. Színpadi művei is jelentősek: Velence gyöngye c. vígopera, Az aranyhárfa, Pán halála c. pantomim, "Carmen Seculare Hungaricum" szimfónikus óda.

Jarno György / Kohner /Budapest, 1868. június 3. – Boroszló, 1920. május) zeneszerző, tanár.

Kneifel István, dr. (1868 – Székesfehérvár, 1937. március 9.) pénzügyi tanácsos, zenetanár.

V. Krammer Teréz (Pest, 1868. augusztus 2. – Csömör, 1934. június 15.) opera-énekes, tanár. Bellovics Imre és Újházi Ede tanítványa volt. 1920-ig a Nemzeti Zenede, 1924-től 1931-ig a Fodor Zeneiskola énektanára.

Lorma /Löwy v. Löwi/ Róza (Nagykanizsa, 1868. november 24 –?) operaénekes.

Metz Albert (Havadtő, 1868. december 13. – Marosvásárhely, 1925. július 25.) erdélyi zeneszerző, hegedűművész, tanár. Tanulmányait a marosvásárhelyi Református Kollégiumban s a budapesti Nemzeti Zenedében végezte (1885). A

budapesti Operaház zenekarának brácsása (1890–1907), majd a marosvásárhelyi Zenekonzervatórium igazgatója haláláig. Megalapította a város első szimfonikus zenekarát (1910), alapítója a nevét viselő vonósnégyesnek is;

Mihályi Ferenc (1858–1942) operaénekes, tanár;

Moshammer Román (Bécs, 1868 – Budapest, 1920. szeptember 15.) hárfaművész, főiskolai tanár. Bécsből került Budapestre, ő volt az Operaház első hárfása 1889-től. 31 évig volt az Opera Zenekarának tagja. 1897–1920. között kisebb megszakításokkal a Zeneakadémia tanára,

Révfy Géza (Ada, 1868. augusztus 5. – Cinkota, 1941) tanár, zene- és nótaszerző. A tanítóképzőt Kalocsán végezte el, zenetanári, majd 1891-ben polgári iskolai tanári oklevelet szerzett. Édesapjánál kezdett el zongorázni tanulni, majd Almássy Miklósnál folytatta tanulmányait. 1900-ban a lipcsei zeneakadémián képezte tovább magát. Pályáját az óbecsei népiskolában kezdte, majd Eperjesen, Csáktornyan, és Temesvárott tanítóképzői tanárként tevékenykedett. 1919-től a Cinkotán elhelyezett pozsonyi állami tanítóképzőben oktatott 1922-ig, amikor nyugdíjazták. Zongoraművészként számos hazai városban adott hangversenyt. Karnagy pályáját 1885-ben kezdte Kalocsán, majd számos dalkör vezénylése fűződött a nevéhez. 1930-ban került Keszthelyre, ahol balatoni népdalok gyűjtésébe kezdett, emellett a Keszthelyi Iparosok Dalköre igazgatójaként működött.

Ritter Lőrinc (Máriacell, 1868. március 28. – Veszprém, 1941. március 28.) székesegyházi orgonista, tanár és karnagy. Szülővárosában zongora- és hegedűtanulmányokat folytatott, Bécsben orgonát és zeneszerzést tanult és 1879-ben államvizsgát tett. 1884-től a veszprémi székesegyház orgonistája, 1910 után karnagy, megtartva orgonista tisztségét is. 1917-től két évtizedig a városi zeneiskolában zongorát tanított. Hornig Károly püspök engedélyével 50 évig volt a veszprémi zsinagóga orgonistája.

Rónai-Róth Kálmán (Veszprém, 1868 – London, 1933) hegedűművész. Auer Lipót unokaöccse. Szülővárosában első tanára Raczek Frigyes volt. 1881-ben szerepelt először nyilvános hangversenyen a helybeli gimnáziumban és a várpalotai Zichy-kastélyban. 1882-től Bécsben, majd Berlinben folytatta tanulmányait. 1888 után a Budapesti Operaház tagja, Pesten, Veszprémben és

Székesfehérvárott adott hangversenyeket. Később tanárként Londonban telepedett le.

Szikla Adolf / Steinberger Adolf, Steininger / (Bécs, 1868. július 1. – Budapest, 1938. december 17. zeneszerző, karmester, zenetanár. A bécsi konzervatóriumban tanult, diákként a bécsi Stephanskirche fiúkarának tagja. Iskolai tanulmányait Pesten fejezi be. Letelepedésétől fogva itt élt, és választott hazájának tekintette Magyarországot. Bösendorfer, a zongoragyáros ajánlatására gróf Zichy Géza meghívja gyermekei mellé zongoraoktatónak. 1891-ben Zichy gróf közbenjárására a Magyar Királyi Operaház korrepetitora lett. 1892-ben kinevezték karnaggyá ugyanitt, amely posztot betölt egészen 1925-ben bekövetkezett nyugdíjaztatásáig. Többször szerepel a Székesfőváros Zenekara élén is. Megszervezi az állatkerti szimfonikus hangversenyeket. Tanít a Nemzeti Zenedében, valamint az Újpesti Zeneművelő Egyesület zeneigazgatója.

Vécsey Géza (1868–1906. május 16.) operaénekes, tanár).

Vomácska József (1868k) zenekari klarinétművész-tanár (Nagyvárad Zeneiskola; 37. gyalogezred zenekara).

150 éve született

Clauser Mihály (Budapest, 1873–) zeneszerző, tanár. A Nemzeti Zenedében és a Budai Zeneakadémián tanult. Később a Budai Zeneakadémia Egyesület iskolájának igazgatója volt. 1910-től tanított. A Rózsavölgyi kiadásában gitáriskolája jelent meg. A Budai Zeneakadémia Egyesület hangversenyeit vezényelte a Budai Vigadóban.

Csíky János (Kolozsvár, 1873. október 3. – Újpest, 1917. június 28.) zeneszerző, zenetudós, tanár. Farkas Ödön és Koessler János tanítványa. 1904-11 között a Budapesti Hírlap zenekritikusa volt. 1908-ban a Nemzeti Zenede, 1911-ben a Színművészeti Akadémia énektanára.

Danzinger /Danziger/ Antal (Marosvásárhely, 1873 – Budapest, 1938) hegedűművész, a Nemzeti Zenede tanára. A Nemzeti Zenedében Hibay Jenőnél tanult. 1896-ban a Filharmniai Társaság zenekari tagja, 1900-tól

koncertmestere lett. 1909 decemberében ideiglenes, 1911-ben a Nemzeti Zenede rendes tanára lett.

Dietl Lajos (Katymár [Karcag?] 1873 [1875?] – Bécs, 1938-1945?) zongoraművész-tanár. Szendy Árpádnál tanult zongorázni, ezt követően pedig Bécsbe ment. 1908-ban a salzburgi Mozarteumban konzervatóriumot alapított.

Éber Géza (1873–1916) szalkai plébános, zongoraművész.

Erdős Armand (Budapest, 1873 – Bécs, 1920) zeneszerző, zenekritikus, újságíró.

Farkas Pali (1873– 1913) Dabas neves primása.

Flesch, Carl / Károly (Moson, 1873. október 9. – Luzern, 1944. november 15.) hegedűművész-tanár. Magyarországi tanulmányai után Bécsben és Párizsban tanult, 1897–1902 között a bukaresti, 1903–08-ban az amsterdami konzervatórium tanára. 1909-től 1934-ig Berlinben élt. 1921-től a berlini zeneak. tanára volt. Trió együttese H. Beckerrel és A. Schnabellal (később C. Friedberggel) világhírré tett szert. Hegedűtanfolyamokat vezetett Philadelphiában a Curtis Institute-ban (1924–1928), Badenben (1929-től) Berlinben (1928-tól). 1934-ben elhagyta Berlint és Londonban telepedett le.

Fodor Izsó (Budapest, 1873. április 6.–) zenekari brácsaművész-tanár, a Budapesti Filharmóniai Társaság igazgatója, 1912-től a Nemzeti Zenede tanára.

Hoffmann Ferenc (Stahlau, 1873. január 6. – Budapest, 1945. július 28.) zeneszerző, tanár. Hegedű- és zeneszerzési tanulmányait a Bécsi Zeneakadémián végezte. Hosszú időn át katona-karmester (1895–1919), majd Szatmáron telepszik le. Az ottani Filharmonikus Társaság egyik alapító tagja, s ennek, valamint az Iparos Dalárdának s a Hildegarda Énekkarnak karmestere, a Romániai Magyar Dalosszövetség egyik országos karnagya.

Kacsóh Pongrác (Budapest, 1873. december 15. – Budapest, 1923. december 16.) zeneszerző, és zeneíró, a János vitéz c. daljáték szerzője, a székesfővárosi zenetanfolyamok főigazgatója. Kolozsvárott, a Ferenc József Tudományegyetemen szerezte meg bölcsészdoktori diplomáját, ahol 1896. június 13-án summa cum Laude minősítéssel természettudományi szakon

végzett. Zenei tanulmányait Farkas Ödönnél, a Konzervatórium igazgatójánál végezte, majd Budapestre költözött, és 1898-tól matematika–fizika szakos gimnáziumi tanárként főleg matematikai cikkeket publikált. Érdeklődése egyre inkább a zene felé fordult, később komponálni kezdett, elmélyedt a zeneelmélet tudományában. 1905–1907 között a Zenevilág című szaklapot szerkesztette, mely lapban 1904-ben elsők között méltatta az ifjú zeneszerző, Bartók Béla jelentőségét. Ugyanebben az évben Bakonyi Károly felkérésére komponálta János vitéz c. dalművét, melynek bemutatójára 1904. november 18-án került sor a Király Színházban. 1909-ben Kecskeméten a Főreáliskola igazgatójává nevezték ki. 1912-től Budapest székesfőváros zenei szakelőadójaként, a közép- és felsőfokú zenetanfolyamok főigazgatójaként tevékenykedett. Éveken át vezette a Székesfővárosi Énekkart. Az Országos Dalosszövetség igazgatója, és az Országos Zenészsövetség elnöke volt.

Kelen / Kohn / Ida (Budapest, 1873 – Budapest, 1911. augusztus 26.)

zongoraművész-tanár. Gobbi Henrik tanítványa. 1905-től, mint a Fodor-zeneiskola. tanára működött, s itt értékes pedagógiai munkásságot fejtett ki.

Radvánszky József (1873 – 1940) római katolikus lelkész 1904-től Szolnokon gyakorolta papi hivatását. 1926-tól a városi szegényház lelkésze volt. Az ő kezdeményezésére és anyagi támogatásával épült meg 1933-ban a szegényházi kistemplom. Szépirodalmi és zenei tárgyú műveket írt. Dalgyűjteményét a "Nótás album" címen tisztelői adták ki. A Versegly Kör alelnöke is volt.

Schiffer Adolf (Apatin, 1873 – Budapest, 1950. május 13.) gordonkaművész, zeneakadémiai gordonka, vonósnegyes, módszertan tanár. Metodikai alkotása az Atheneum 2000 Kiadónál jelent meg 2002-ben. Casals tanácsára Budapestre ment, hogy Popper Dávidnál tanuljon, akinek 1893-tól volt tanítványa. 1906-tól már rendes tanári kinevezést kapott a Zeneakadémián. Osztályából a hazai és nemzetközi zenei élet jeles kiválóságai kerültek ki. Növendéke volt többek között Csuka Béla, Czákó Éva, Dénes Vera, Hermann Pál, Hütter Pál, Machula Tibor, Palotai Vilmos, Rejtő Gábor, Scholz János, Sebestyén Sándor, Starker János, Zsámboki Miklós.

Ursutz József (Arad, 1873 –) karnagy, zeneszerző.

Váradi Margit (1873–1942) operaénekes.

Várady Aladár György (1873–1946) zeneszerző, tanár.

145 éve született

Antalffy Vilmos (Kassa, 1878. május 19. – Pozsony, 1946. június 2.) tanár, karmester, zeneszerző. Budapesten klasszikafileológiát, ill. zeneszerzést és éneklést tanult. 1901-től a pozsonyi magyar gimnázium tanára, 1921–1946 között a pozsonyi jezsuita templom Salvator énekkarának karnagya volt. Kritikákat, recenziókat írt, egyházi zeneművei kéziratban maradtak. A pozsonyi jezsuita templomban emléktáblája van.

Erkel Jenő (Rákospalota, 1878. VI. 29. – Rákospalota, VII. 23.) zeneszerző és városi tisztviselő.

Gábor József (1878 – 1929) operaénekes-tanár. Pályáját prózai színészként kezdte, majd Berlinben, Milánóban és a bécsi Volksoperben működött, 1904-től haláláig volt az Operaház tagja. A háború körüli évtizedek egyik legjelentősebb magyar énekese, majd énektanára volt.

Farczádi Sándor Margit (1878 – Budapest, 1944. augusztus 9.) zenetanár.

Fodor Ernő (Csabdi, 1878. április 25. – Budapest, 1944. október 15.) zongoraművész-tanár. Szendy Árpád tanítványa. 1903-ban alapította híressé vált zeneiskoláját, melyben 1903–1909 között maga is tanított. Az intézetet haláláig vezette. A II. világháború után az özvegye által 1947-ben ismét életre hívott zeneiskola 1949–1952-ben, mint a tanárokból alakult munkaközösség állt fenn.

Isoz Kálmán /D'Isoz/ (Budapest, 1878. december 7. – Rákosliget, 1956. június 6.) zenetörténész, tanár. Bölcsészdoktori diplomáját végül a Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte meg. Zenei tanulmányokat Aggházy Károlynál végzett. 1924-ben kinevezték a Magyar Nemzeti Múzeum főtitkárává, 1934-ben indította útjára Bartha Dénessel közösen a Musica Hungarica című sorozatot. Az Országos Széchényi Könyvtár főkönyvtárosa lett, 1929-től pedig vezette a saját maga által megalapított zenei gyűjteményt. Zenetörténetet tanított a Zeneakadémián, 1934 és 1943 között pedig az intézmény főtitkára volt.

Jean Schwartz (Budapest, 1878. november 4. – Los Angeles, 1956. november 30.) zeneszerző, dalszerző.

Dr. Kerntler Jenő (Budapest, 1878. október 17. – Budapest, 1938. november 15.) zongoraművész, zeneszerző, zenei író, tanár. Orvostudományi tanulmányokat végzett. Zenében Tomka István, Koessler János tanítványa volt. 1922-től a Nemzeti Zenede, 1926-tól a Zeneművészeti Főiskola tanára. Mint zongoraművész és kamarazenész egyaránt kiváló. 1924-ben Koncz Jánossal és Zsámboky Miklóssal kamaratrió-társaságot alakított.

Kiss (Kolompár) Béla (1878–) első makói zenekarvezető primás.

Lipiter Imre (1878–) szentesi zenekarvezető primás és karmester.

Mikus-Csák István (Ó-Szombat, 1878) zeneszerző, karnagy, tanár. A Nemzeti Zenedében és a Zeneakadémián tanult. Zeneszerzés tanára Koessler János volt. A Budai Luther-kör karnagya és pedagógusa volt.

Pápai Molnár Kálmán (Pápa, 1878. február 1. – Budapest, 1945) nótaszerző.

Reinitz Béla (Budapest, 1878. november 15. – Budapest, 1943. október 26.) zeneszerző, zenekritikus, tanár. Bartók Béla és Kodály Zoltán híve és lelkesítő támogatója írásaiban. Kiváló dal- és kabarékuplé-szerző, sanzonok híres zeneköltője, Ady Endre első megzenésítője;

Révay György (Illyefalva, 1878. április 28. –?, 1930 után) operettszerző. Hosszabb ideig a székelyudvarhelyi Székely Dalegylet és a Református Dalkör karnagya.

Révész Géza (1878. december 9. – 1955. augusztus. 18.) zenepszichológus és hangfiziológus, egyetemi tanár. Egy évig Berlinben Karl Stumpf, a hallás lélektanának legnevesebb kutatója mellett dolgozott. Ebben az időszakban fordult érdeklődése a zene és hallás lélektana felé.

Siklós Albert (Budapest, 1878. június 26. – Budapest, 1942. április 3.) először a Fodor-zeneiskola, majd a budapesti Zeneakadémia zeneszerzés, zeneesztétika, hangszerelés, hangszerismeretan, karének, magyar zenetörténet,

partitúraolvasás, zeneelmélet, egyetemes zenetörténet és zenetan tanára, zenetudós, zeneszerző, a Budapesti Filharmóniai Társaság zenekarának gordonkaművésze. Pedagógusként generációkat nevelt hangszerelésre, zeneelméletre. Tudományos munkássága is ehhez kapcsolódott.

Szemere Árpád / Strosz / (Brassó, 1878. november 9. – Budapest, 1933. augusztus 2.) operaénekes, tanár. Pauli Richard, később Káldy Gyula tanítványa. 1904-től az Operaház tagja, magánénekes (1929-ig), 1925-től rendező, 1926–1933 közt főrendező, 1923-ban az Operaház örökös tagjává nevezték ki.

Veress István (Marosvásárhely, 1878. május 31. – Nagyenyed, 1954. december 28.) erdélyi zenetanár, zeneszerző, hangszeres zenész, kántortanító, dalárdavezető. A Kolozsvári Állami Tanítóképzőt 1899-ben fejezte be. 1909-ben ének- és zenetanári vizsgát tesz a kolozsvári zenekonzervatóriumban. Ugyanott képesítést szerzett egyházi énekből és orgonálásból. 1918. szeptember 1. és 1939. szeptember 1. között a nagyenyedi református gyakorlóiskola tanítója, emellett 1919 és 1923 között a református tanítónőképző ének- és zenetanára. 1926. szeptember 1-től a gyakorló elemi iskola igazgatója. Aktív szerepet vállalt a Nagyenyeden évente megszervezett kertészeti kiállítás szervezésében. 1939-ben nyugdíjba vonult, de ahányszor csak szükség volt rá, készséggel segítette a kollégiumot. Tanított a tanítóképző intézetben (1937–1939), a gimnáziumban (1939–1947) és a Csombordi Téli Gazdasági és Szőlészeti Iskolában (1946–1947). 1949–1954 között enyedi református kántor, közben kántortanító. Az 1900-as évek elején Bartók Béla kezdeményezésére, az MTA megbízásából bátyjával, Veress Gáborral Erdélyben balladákat és népdalokat gyűjtött (Csík, Marosvásárhely környéke, Kovászna, a hétfalusi csángók). Nagyenyed vidékén is megkezdték a fonográffal való népdalgyűjtést. Több városban és iskolában dalárdát vezetett (Nagykapus, Abrudbánya, Nagyenyed), vezette a Nagyenyedi Daloskört (1909–1914), és az Iparos Dalárdát (1920–1940).

140 éve született

Ifj. Banda Marci (1883–) zenekarvezető primás.

Bársony Dóra / eredeti nevén *Báder Dóra*, asszonyneven *Himmler Tiborné* / (Budapest, 1883. szeptember 29. – Budapest, 1972. szeptember 5.) operaénekes, tanár. A Zeneakadémia 1910-es elvégzését követően próbaénekléssel került az Operaházba. 1911 januárjától ösztöndíjas volt, az 1912–1913-as évadtól rendes tag. Első nagy feltűnést keltő szerepe Bizet *Carmenje* volt 1916 elején. 1939-ben a második zsidótörvény miatt eltávolították, már csak az OMIKE Művészakció keretében léphetett fel. 1945-ben térhetett vissza az Operába, két évadot énekelt még visszavonulásáig.

Beke Péter Pál (1883–1945) vonókészítő mester. Első hangszereit még pásztorokodás közben készítette. 1910-ben szabadult fel Laumann Róbertnél. Dolgozott Düsseldorfban Louis Ottonál (ott tanult vonót készíteni), Kölnben Josef Heldnél, Schönbachban és Párizsban is.

Béldi Izor /1883-ig *Goldstein József*/ (Pest, 1867. április 23.– Budapest, 1926. november 11.) zenekritikus, zeneszerző, ügyvéd, operettszöveg-író, újságíró. Ügyvédi hivatása mellett a Pesti Hírlap színházi és zenerovatát szerkesztette 1893-tól haláláig.

Benedekffy Katalin (Nagygalambfalva, 1883. november 22. –) magyar operaénekes, színművész.

ifj. Bokor József (1883–1993) szabadkai városi zeneiskola zenetanára, közben Eperjesen, Újvidéken, Székesfehérvárott és Győrött alkalmi társulatok színházi karmestere is. A budapesti Népszínház karmestere (1893–1896), a Király Színház karmestere és főrendezője (1903–1911). Élete utolsó éveiben énektanítással foglalkozott.

Buzás Mihály (Kaposvár, 1883–) zeneszerző, karmester, a Nemzeti Zenede tanára.

Delly Szabó Géza (Somogycsurgó, 1883. május 19. – Kolozsvár, 1961. november 1.) erdélyi zeneszerző, karnagy, a kolozsvári konzervatórium jeles összhangzattan tanára, 1925-től kezdődően a nyomdászok Gutenberg Kórusát és Zenekarát vezette, emellett egy ideig karnagyként is tevékenykedett a fa-, bőr- és építőipari munkások szakszervezeti kórusainál. A szülővárosában tanítóképzőt végzett, majd 1904-ben Münchenben Max Regernél folytatott

zenei tanulmányokat. 1908-tól az 1947-es nyugdíjazásáig a kolozsvári evangélikus iskolában volt tanító. 1908 és 1910 között a kolozsvári Konzervatóriumban Farkas Ödön tanítványa volt. 1910-től a zeneszerzői szakon összhangzattant tanított. 1925-től kezdődően a nyomdászok Gutenberg Kórusát és Zenekarát vezette, emellett egy ideig karnagyként tevékenykedett a fa-, bőr- és építőipari munkások szakszervezeti kórusainál. Bartók Béla egyik első méltatója volt. Bartók, Sabin Drăgoi, Kodály Zoltán és saját maga által gyűjtött népdalokat dolgozott fel énekkarra vagy énekhangra zongorakísérettel, klasszikus-romantikus stílusban. Számos kortárs és klasszikus magyar költő verseit zenésítette meg (Ady Endre, Arany János, Áprily Lajos, Bárd Oszkár, Bodor Pál, Erdős Renée, Gyóni Géza, Jékey Aladár, Kányádi Sándor, Petőfi Sándor, Reményik Sándor, Sipos Domokos, Tompa László, Walter Gyula) több versét.

Fuchs Lipót/Lipi/ (1883. március 6. –) jazz zongorista, karmester.

Hajdú Ilona (1883–1976) operaénekes.

Hermann József (1883–Szabadka, 1941. július 30.) zeneiskolai igazgató.

Horváth Lajos (Székelykeresztúr, 1883. február 23. – Mosonmagyaróvár, 1960. április 3.) magyar zeneszerző, zenei író, tanár, tanár. Írói neve **Szittyá Horváth Lajos**. Tanítói oklevelét szülővárosa tanítóképzőjében szerezte 1903-ban. Székelyudvarhelyen és Erzsébetvárosban tanított, 1941-től a székelykeresztúri polgári leányiskola igazgatója lett, 1944-ben Magyarországra jött.

Jacobi Viktor (Budapest, 1883. október 22. – New York, 1921. december 10.) zeneszerző. A Zeneakadémián Koessler János tanítványa volt: egy évfolyamon tanult Kálmán Imrével, Szirmai Alberttel, Weiner Leóval. Még a diákévek alatt komponálta az 1904. december 17-én bemutatott első színpadi művét, A rátartós királykisasszonyt. A századforduló magyarosítási hullámának hatása alatt Jakabfi néven jegyezte ezt a darabot. A nagy siker következményeként két tanév után otthagyta az akadémiát, és az addig megszerzett tudással belevetette magát az operett komponálásba. Legnagyobb sikerei következtek: a Leányvásár és a Szibill.

Kálmán György (Budapest, 1883 – 1944) a Fodor-zeneiskola zongoraművész-tanára, zongoramethodikai munkák (pl. A zongoratanítás feladatai és azok

megoldásai, 1926.) írója, cikkek és egy Zongoraiskola szerzője. Thomán István kiváló tanítványa volt, gondolkodó, kísérlezező, új utakat kereső pedagógusok közé tartozott. A Fodor-féle zeneiskolában tanított 1919-től.

Kováts Károly (1883–1934) operaénekes, tanár.

Kasztinger /Kárpát/ Árpád, dr. (1883 – Budapest, 1969. március 1.) dalszerző, orvos.

Laub István (Budapest, 1883. május 27. – Budapest, 1935. február. 23. /temetési dátum) zongoraművész, a debreceni Zenede, majd a kassai városi zeneiskola, végül pedig a budapesti Zeneakadémia tanára (zongora, orgona) tanára.

Márkus Alfréd / külföldön **Fred Markush** / (Budapest, 1883. február 20. – New York, 1946. október 30.) zeneszerző, karmester, tanár. A fővárosban kezdte tanulmányait, a kereskedelmi akadémia elvégzését követően a Zeneakadémián szerzett oklevelet. 1902 óta foglalkozott zenével. Eleinte a Népszínháznál volt korrepetitor, majd vidéken Balogh Árpád, Deák Péter és Zilahy Gyula aradi színikigazgatónál dolgozott, később a Royal Orfeumhoz került, ahol zenei vezető lett. 1940 és 1944 között az Országos Magyar Izraelita Közművelődési Egyesület karmestere volt.

Dr. Meszlényi / Kraus/ Róbert (Arad, 1883. március 23. – Nógrádverőce, 1946. február 28.) zeneszerző, tanár, zenei író a Nemzeti Zenedében kezdett tanítani zenetörténetet, és szolfézst. 1923-tól a Zeneakadémia tanára, 1926-tól titkára is 1934-ig, nyugdíjazásáig.

Nagy Gyula /rajnai/ 1883 – 1959. január 12./ zenetanár, igazgató.

Péchy Erzsébet (Székelyhíd, 1888. április 26. – Budapest, 1933. július 19.) magyar színésznő, operettprimadonna.

Pető Imre (Keszthely, 1883. március 29. – Budapest, 1944. május 22.) magyar karmester, zeneszerző, zenetanár. Pető Vilmos és Breyer Szidónia fiaként született. Mérnöknek tanult, de később a zenei pályára lépett. Tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolán végezte; Koessler János, Herzfeld Viktor és Thomán István tanítványaként. Harmadéves növendékként a bayreuthi Wagner-ösztöndíj nyertese volt. Berlinben Engelbert

Humperdinck, Nikisch Artúr és Lilli Lehmann tanítványa volt. Berlinben és Stuttgartban karmesterként dolgozott. 1911-ben felvették a Sas szabadkőműves páholyba. 1913–1920 között Kerner István meghívására a Magyar Állami Operaház korrepetitora, 1920–1944 között karmestere lett. 1920-tól a Nemzeti Zenede tanára is volt.

Pilinszky Zsigmond (Budapest, 1883. május 5. – Budapest, 1957. december 9.) operaénekes, tanár. 1913-tól a budapesti Operaház, 1928-tól a berlini városi Operaház tagja.

Id. Rácz Norbert (1883–1932) primás, aki zenei tanulmányait a Nemzeti Zenedében végezte.

Reményi Béla (1883 – 1938. szeptember 21.) zeneszerző, zenei író, tanár.

Revere Gyula (Budapest, 1883. január 30. Budapest, Erzsébetváros, 1945. január 14.) magyar hárfa-és zongoraművész. mantovai születésű operaházi karénekes és Mandel Sarolta (1854–1917) fia. Bátyja, Nápolyi (Revere) Imre az apjához hasonlóan szintén az Operaház énekkarának tagja volt. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián Mosshammer Román, Koessler János és Szendy Árpád növendékeként végezte. Zongoraművésznek készült, és már 1892-ben hangversenyezett Földesy Arnold gordonkaművésszel. Az 1910-es évek elején a Király Színház és a Népopera zenekarának tagjaként működött. 1917–1918-ban a Zeneakadémia tanára, majd a Városi Színház hárfaművésze volt. Számos korabeli hangfelvétel közreműködője volt, mint zongorakísérő. A zsidótörvények miatt csak az OMIKE Művészakció zenei előadásain léphetett fel, önálló hárfaestet is tartott. Halálának oka az anyakönyvi bejegyzés alapján bélátfúródás, míg más forrás szerint nyilasok halálra rugdosták.

Sárkány Sándor (Budapest, 1883) orgonaművész. 1913 –1919 között a Mátyás templom orgonistája., 1919 – 1935 között pedig helyettes karnagya is volt.

Senn Irén (Ruszkabánya, 1883. június 7. – Budapest, 1957. január 20.) zongoraművész, zongorapedagógus, a Fodor-zeneiskola, majd 1920–1937 között a budapesti Zeneakadémia gyakorlati iskolai tanítás és zongora

melléktárgytanára, Zongoraiskolát írt Molnár Antallal és Kálmán Györggyel 1929-ben. 1951-től zeneiskolai munkaközösségben tanított.

Seregi Artur (Budapest, 1883 –) katonakarmrester. 1920-tól Székesfehérvárott volt karmester, megszervezte a honvédzenekart és újjászervezte a Székesfehérvári Filharmonikus Zenekart. 1934-től a budapesti 2. honvéd gyalogezred karmestere volt.

Szeredi Károly (1883 – Esztergom, 1949. szeptember 12.) karnagy, zenetaánr.

Szijj Dénes (Ókéske 1883–) tárogatóművész.

135 éve született

Adler Adelina /Ádler; Aquila/ (1888–1976) operaénekes, tanár.

Bársony Dóra (Budapest, 1888. szeptember 29. – Budapest, 1972. szeptember 6.) operaénekes, tanár. Zeneakadémia 1910-es elvégzését követően próbaénekléssel került az Operaházba. 1911 januárjától ösztöndíjas volt, május 28-án debütált a Pillangókisasszony Szuzukijaként. 1912. július 1-jén kapta meg a rendes tag címet. Első nagy feltűnést keltő szerepe Bizet Carmenje volt 1916 elején.^[5] Évente száznál több előadásban lépett fel, az „örökös tag” címet is megkapta, de 1939-ben a második zsidótörvény miatt őt is eltávolították, utoljára május 18-án lépett fel. Ezután csak az OMIKE Művészakció keretében szerepelhetett. 1945-ben térhetett vissza az Operába, egyetlen előadáson énekelt még visszavonulásáig, 1947. március 30-án.

Ifj. Berkes Béla (1888–1950) a Nemzeti Kaszinó vulgó-primása.

Bor Dezső (Budapest, 1888. május 26. – Budapest, 1974. május 29.) karmester, a Székesfővárosi Zenekar alapító karnagya. Iskolai tanulmányai mellett már 8 éves korától a Nemzeti Zenedében tanult, hegedű-szakon, kitűnő eredménnyel. A család szűkös anyagi helyzete miatt azonban 1905-ben, 17 éves korában katona-zenésznek jelentkezett. Itt folytatta zenei tanulmányait, trombita szakon, egyidejűleg vezényletsből is képezve magát. Négy év katonai szolgálat után 1909-ben leszerelt, és 1913-ig a MÁV-nál, illetve a „Szabadalmazott osztrák-magyar államvasút társaság, a magyar bányák, huták és uradalmak budapesti

igazgatóság"-ánál dolgozott. 1913. szeptember 1-től lett a Fővárosi Könyvtárban (jelenleg Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár) fővárosi tisztviselő. Ezzel egy időben folytatta muzsikusi tevékenységét, és zenekar-szervezési életműve első állomásaként már 1911-ben létrehozta az Újpesti Munkásotthonban az ország első szimfonikus munkászenekarát, amely az első világháborúig rendszeresen adott hangversenyeket. Egy 1922-ből származó fénykép tanúsága szerint a háború befejezése után, de még a Székesfővárosi Zenekar megalakulása előtt a MFTR (Magyar Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság) fúvószenekarát vezette. 1922-ben kezdte megszervezni a Székesfővárosi Zenekart, mint nem hivatásos muzikusokból álló együttest, elsősorban a komoly zenét igényes módon művelő fővárosi alkalmazottakból. Első nyilvános hangversenyüket 1923. április 5-én adták a Vigadó nagytermében. A hangversenyek túlnyomó részét Bor Dezső vezényelte: a megindulástól 1939-ig adott 1563 koncertből 1231-et. 1939-ben a zenekart egyesítették a Budapesti Hangversenyzenekarral és hivatásos zenekarrá alakították. Ebben Bor Dezső másodkarmester volt 1945-ig. A zenekart 1952-től már Állami Hangversenyzenekarnak hívták, majd 1998-tól Nemzeti Filharmonikus Zenekarnak. 1945-ben megszervezte az Egyesült Izzó Szimfonikus Zenekarát. Nyugalomba vonulása után Kenesei Sándorral, a zenekar egykori tagjával megírta a Székesfővárosi Zenekar és az Állami Hangversenyzenekar 1923 és 1963 közötti történetét.

Butz Károly (Budapest, 1888. június 17. – Budapest, 1976. április 2.) az Operaház főügyelője, fuvolaművész. Óriási tekintélyre tett szert a dalszínházban, négy évtizeden át az intézmény egyik „tartóoszlopa” volt. Butz Károly a Nemzeti Zenedében tanult fuvolázni. Tanulmányai végeztével különböző zenekarokban játszott. Az első világháború idején őrmesteri rangban katonazenészként szolgált. Ekkor került kapcsolatba az Operaházzal. Az intézmény kislétszámú zenekarában nem voltak a színpadi zenék előadásához nélkülözhető tagok, ezeket a hadseregtől kölcsönözték. A mindenre fogékony Butz az előadások alatt tanulmányozta az ügyelő munkáját. Ezt olyan eredményesen végezte, hogy még leszerelése előtt alkalmazta a dalszínház, emiatt eleinte egyenruhában irányította az előadásokat. Katonai múltjából megmaradt az a szokása, hogy a nyíltszíni díszletváltozásokat egy pisztolylövéssel jelezte, amiből minden érintett megtudhatta, hogy cselekednie kell. A magánéletben is mindenben a praktikus megoldásokat kereső Butz ragaszkodott ahhoz is, hogy előadás közben elemlámpa helyett

ún. bakterlámpával járt a színpadon, mondván, hogy az mindig üzemképes. Olyan kiválóan végezte munkáját, hogy leszerelése után, Kerner István javaslatára már 1919-ben főügyelővé nevezték ki. Butzot láthatta is a közönség kisebb szerepekben, vagy jelmezben különböző hangszereken játszva színpadi zenészként. Humorát élvezhették az újságolvasók is budapesti lapokban megjelent tárcáiban. Mindezek mellett jól rajzolt és festett. Közel öt évtizednyi operai működés után, 1960-ban ment nyugdíjba.

Chitz Klára, Robitsek Mórné (Budweis, 1888. szeptember 13. – Budapest, 1965. július 22.) zenepedagógus, a Nemzeti Zenedében zongoratanár. 1928-ban Angliába távozott, ahonnan 1945-ben tért vissza Magyarországra. 1949-től haláláig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára volt, de 1951-1955. között a Zeneakadémián is működött. Legismertebb művei: Péter Hangszerországban, Muzsikus Péter kalandjai.

Cziczka Angéla (Selmecbánya, 1888. április 28. – Selmecbánya Léva, 1973. február 15.) szlovákiai zeneszerző, zongoraművész, zenepedagógus. A budapesti Nemzeti Zenedében Tomka Istvánnál tanult zongorajátékot. Temesvárott (1911–1912), Egerben (1912–1914) tanított zeneiskolában. 1914-ben a lévai Reviczky Társaság zeneiskolát nyitott, amelynek igazgatói posztját neki ajánlotta fel. 1918-ban a zeneiskolát betiltották, s ettől kezdve magántanárként dolgozott. Az iskola bezárása után Budapesten Laub Istvánnál folytatta tanulmányait. 1942-ben, majd a hatvanas években mutatták be néhány művét.

Csiki Endre (Álnevei: *Alexander, Cis.*) (Kolozsvár, 1888. december 1. – Kolozsvár, 1949. január 11.) zeneszerző-tanár. Csiki Endre (Kolozsvár, 1888. dec. 1. – Kolozsvár, 1949. január 11.): romániai magyar zeneszerző. Tanulmányait Kolozsváron és Budapesten végezte, Budapesen 1912-től Weiner Leó tanítványa volt. 1914–1915-ben Budapesten és különböző vidéki színházaknál karmesterként működött. 1919-től Désen volt zenetanár. Zeneelméleti, hallásfiziológiai és lélektani kérdések kutatásával foglalkozott. Harsányi Zsolt, Kosztolányi Dezső és más költők verseit zenésítette meg.

Dévai Gábor / Dostler / (Budapest, 1888. július 23. – Budapest, 1970. június 2.) zenetudós, tanár. A budapesti Zeneakadémia zeneszerzés tanszakán végzett (1920–1924). 1928–1931 és 1934–1948 között a Magyar Állami Operaház

korrepetitora; közben 1922–1925-ben a Városi (ma Erkel) Színház karigazgatója. Részletes tanulmányokban ismertette a magyarországi közkönyvtárakban levő bizánci hangjelzésű görög kódexeket.

Ember Dezső (1888–1949) hangszerkészítő mester. Hegedűket, vonókat is készített Zomborban.

Farkas Sándor (Keselymező, 1888. március 25. – Budapest, 1970. június 17.) operaénekes, tanár. Farkas Ábrahám és Berkovics Ráchel fia. A budapesti Zeneakadémián Maleczky Bianka és Georg Anthes tanítványa volt. Milánóban továbbképezte magát.

Forrai István (id./ 1888 – 1965. augusztus 13.) a Debreceni Városi Dalárda karnagya.

Fricsay Richárd (Bécs, 1888. február 5. – Budapest, 1961. február 11.) karmester. 1908–1910-ben a székesfehérvári ezrednél zenei tiszt. 1910–1920 között a zágrábi honvédezrednél karmester. 1920–1922-ben a Ludovika Akadémia ének- és zenetanára. 1922–1923-ban a katonai földrajzintézetben működött, mint irodatiszt, majd visszatért a zenei pályára.

Gábrriel Ferenc (Budapest, 1889. január 2. – Budapest, 1968. május 29.) magyar hegedűművész, főiskolai tanár. Budapesten a Zeneakadémián Hubay Jenő volt a mestere. 1909-ben szerezte meg hegedűtanári oklevelét. Rövid ideig Párizsban képezte tovább magát. Ezután a Hofoper koncertmestereként négy évet töltött a németországi Dessauban. Miután hazatért, a Hubay-vonósnégyes másodhegedűseként szerepelt. 1922 és 1959 között a Zeneművészeti Főiskola tanára volt a hegedűtanszakon. Kamarazenét is tanított és egy időben ő vezette a vonósfőtanszakot is.

Geyer Stefi (Budapest, 1888. január 28. – Zürich, 1956. december 11.) hegedűművész-tanár. Hegedűtanulmányait Hubay Jenő mesteriskolájában végezte a Zeneakadémián. Csodagyerek volt; játékaival már tizenéves korában lenyűgözte Európát, Amerikát. 1911-től 1919-ig Bécsben élt, majd Zürichben telepedett le, ahol, mint Svájc egyik legkiválóbb hegedűművészt tartották számon. 1934-től a zürichi konzervatórium tanára lett; néhány évig egy vonósnégyest vezetett. 1953-tól a Paul Sacher által vezetett zürichi Collegium Musicum zenekar hangversenymestere volt. Bartók 1907–1908-ban az ő számára komponálta I. hegedűversenyét.

Gábor, Arnold (1888 – Los Angeles, 1950. július. 15. Los Angeles) operaénekes, tanár. 1923. november 9-én debütált a Metropolitan Operaházban, Wagner „A nürnbergi mesterdalnokok” c. Wagner operában. A Met tagja lett, és 18 évig maradt ott.

Gyenes Lajosné Márkus Lily (Budapest, 1888. június 30. –) zongoraművész tanár.

Havas Gyöngyike (1888–1942) operaénekes.

Haydu István (Debrecen, 1888 – Miskolc, 1958) gordonkaművész, a miskolci zeneiskola gordonka-, kamarazene- és zeneelmélet tanára, a város zenei életének fontos szereplője.

Hemerka Gyula Iván (1888- Budapest, 1942. december 23.) zeneszerző, színháti karmester, zenetanár.

Herr György (1888 – 1960) bajai karnagy, zenetanár.

Jakoby Antal (Pakrác, 1888 – Kolozsvár 1972) énektanár, hangversenyénekwes.

Kelen Hugó (Budapest, 1888. március 7. – Budapest, 1956. július 14.) zeneszerző, tanár. J. Marx és Fr. Schreker tanítványa Berlinben és Bécsben. A berlini Operschule korrepetitora, majd Budapesten énektanár, 1943-tól a Goldmark Zeneiskolában tanított.

Koós József (Vilke, 1888 – Budapest-Rákospalota, 1985) borsosberényi pásztor, számadó juhász. Kitűnő dudás-furulyás volt. Dalai és játéka szerepel a Pátria lemezeken és Bartók Béla *Magyar népdalok egyetemes gyűjteménye* című könyvében is.

Kornai Rezső (1888–1929) operaénekes, tanár. 1913-ban debütált az Operaházban.

Kutor Ferenc (Nagyatád, 1888. január 11. – Pécs, 1970. november 1.) zeneszerző, tanítóképző-intézeti ének-zenetanár. Megszakításokkal tanítóként,

tanárként működött Kaposváron, Nagyatádon és a környező falvakban. Az 1920–1930-as években Pécsen folytatta tanítói és tanári tevékenységét. A pécsi papi Tanítóképzőben ének- és zenetanárként, vezetője volt a kántorképzőnek. Dalárdát és zenekart vezényelt és vezetett. A pécsi Bazilikában és a Jezsuitáknál orgonás szolgálatot vállalt. Nyugalomba vonulása után (1937), tanított az Állami Tanítóképzőben, a Nagy Lajos Gimnáziumban és a Konzervatóriumban, 80 éves koráig.

Lakatos Árpád (Szentés, 1888–) jazz szaxofonos.

Láni Oszkár (Marosvásárhely, 1888. április 28. – Marosvásárhely, 1953) zeneszerző, zongoraművész, tanár. Szülővárosában, mint a Zenekedvelők Társaságának tagja elsősorban kamaramuzsikus, főleg kísérezongorista. 1929-től a Kemény Zsigmond Társaság (KZST) tagja, utóbb helyettes főtitkára. Rendszeresen szerepelt a társaság estélyein, székfoglaló szerzői estjén (1935) maga megzenésítette Arany- és Lenau-verseket s a *Kőműves Kelemen-balladát* adta elő, egy Tompa László tiszteletére rendezett ünnepélyen (1944) a költő *Ne félj!* c. költeményének megzenésítésével vett részt, s dalt szerzett Salamon Ernő *Utolsó dal* c. verséből ihletődve is. Máig tisztázatlan okból letartóztatták, a börtönben halt meg.

Márkus Alfréd, külföldön **Fred Markush** (Budapest, 1883. február 20. – New York, 1946. október 30.) zeneszerző, karmester.

Dr. Molnár Imre (Péterréve, 1888. október 28. – Budapest, 1977. február 25.) zeneíró, dalénekes, a Nemzeti Zenede, majd a budapesti Zeneakadémia tanára, zenekritikus, dalgyűjtemények szerkesztője. A budapesti tudományegyetem bölcsészkarán (1906–10), ezzel egyidőben a Bellovics Zeneiskolában, később Farkas Ödönnél tanult. 1912-ben bölcsészdoktorátust nyert. A Tanácsköztársaság idején a Markó utcai főreáliskola igazgatójává nevezték ki, de 1919-ben kényszernyugdíjazták. Egy ideig a Nemzeti Zenede könyvtárát vezette, 1922–1933 között ugyanitt tanár volt. 1925-ben Kern Auréllal megjelentette *Daloskert* c. gyűjteményét, amelynek több darabját hanglemezre is énekelte Hír Sári zongorakíséretével. 1919–1938 között a *Magyarság* c. lap zenekritikusa, majd a *Magyar Nemzet*be írt kritikákat (1938–44). A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára volt (1933–59), nyugdíjba vonulása után hangképzést tanított a Magyar Állami Népi Együttesben. Számos kiváló, sőt

világhírű énekes került ki iskolájából. A Magyar Rádió első bemondóit ő tanította a szép beszédre. 15 nyelvből készített kiváló dalfordításokat.

Mózsa Ödön (Budapest, 1888–) zeneszerző, tanár. A Nemzeti Zenedében és a Zeneakadémián zongorát tanult. 1910-ben zeneiskolát alapított, amelynek igazgatójaként működött. A Margitszigeti Szimfonikus Zenekarnak karmestere volt.

Müller Károly (Budapest, 1888 – Budapest, 1863) zeneszerző, tanár. karmester. A Zeneakadémián Koessler János és Thomán István növendéke volt; 1905-től 1910-ig az akadémia tanára. Több fővárosi dalegylet élén állott, így vezette a Budapesti Általános Munkás Dalegyletet és az Elektromos Művek énekkarát is. 1923-ban a Magyar Dalszövetség országos karnagya lett, majd 1926-tól az újonnan megalakult Dunakeszi Magyarság férfikarának az irányítója.

Nádor Jenő (Budapest, 1888. december 3. – Budapest, 1955. november 18.) operettszínész.

Péchy Erzsébet (Székelyhíd, 1888. április 26. – Budapest, 1933. július 19.) színésznő, operettprimadonna. Nagyváradon és Kolozsvárott járt iskolába, azután Budapestre ment és Maleczky Vilmosnál, majd V. Krammer Teréznel tanult énekelni. Közben 1912-ben elvégezte Rózsahelyi Kálmán színésziskoláját és ekkor Beöthy László a Király Színházhoz szerződött, ahol első sikereit mint Mimóza 1912. június 4-én a »Gésák«-ban, majd a »Mozikirály«-ban aratta. Ezután a Modern Színpad tagja lett. 1918. június 21-én a Vígszínházban nagy sikere volt a »Médi«-ben és a »Három a kislány«-ban, továbbá a Városi Színházban is, ahol a »Lili bárónő« című operettben döntő sikert aratott. 1920 szeptemberében ismét a Király Színháznál működött. 1923. március 13-án a Magyar Királyi Operaház felléptette a »Remete csengettyűjé«-ben, Friquet Rózsi szerepében és itt is kitűnően illeszkedett be az ensemble-ba. Ekkor hírneve már eljutott külföldre is és ez év szeptember 14-én meghívták Bécsbe, a Johann Strauss Theaterbe, ahol az »Ein Märchen aus Florenz« című operettben elragadta a bécsieket. Játszott még a Városi, a Scala- és a Blaha Lujza Színházban is. 1925. május 23-án francia nyelven eljátszotta a »Szép Heléná«-t a budapesti francia követség estélyén. Az elért nagy művészi sikerért a Francia Akadémia tisztjévé nevezték ki.

Póta Aladár (1888 – Kecskemét, 1977. július 9.) főkántor, karnagy.

Pogány Ferenc (1888–1946) operaénekes, tanár. Dr. László Gézánál tanult énekelni. 1912 és 1929 között az Operaház tagja volt, de 1914-től az első világháborúban harcolt, s az orosz fogságból csak 1920-ban tért haza. 1924-ben Lipcsében vendégszerepelt. 1926-tól ügyvédként is működött. 1930-ban emigrált Magyarországról és Buenos Airesben telepedett le, ahol eleinte hangversenyeket adott és a Teatro Colónban is fellépett, majd fiatalokat tanított énekelni és jogászként dolgozott.

Póta Aladár (1888 – Kecskemét, 1977. július 9.) főkántor-karnagy, zenetanár.

Pongrác (Posszert) Emília (Budapest. 1888. május 5. – Budapest, 1971. szeptember 8.) operaénekes, tanár. 1912-ben diplomázott a Zeneakadémián. A Magyar Állami Operaház tagja volt 1913. szeptember 1. és 1917. március 31. között. Visszavonulása után tanított, növendéke volt többek között Osváth Júlia, Simándy József, Mére Ottilia és Varga Magda.

Reiner Frigyes (Budapest, 1888. december 19. – New York, 1963. november 15.) karmester, tanár. Még kamaszként ismerkedett meg Weiner Leóval, akivel életre szóló barátságot kötött. 1905-től zongora és zeneszerzés tanulmányokat folytatott a budapesti Zeneakadémián. Tanára Thomán István (zongora), Chován Kálmán (zongorapedagógia) és Hans Koessler (zeneszerzés) voltak. Az utolsó két évben Bartók Béla vette át zongoraképzését. 1907–1908-ban Weiner Leó közbenjárásával kapta első szerződését: korrepetitor a Népszínház–Vígoperánál. Az 1910–1911-es évadban karmester volt Laibachban, 1911-től 1914-ig az újonnan megnyílt budapesti Népopera karmestere volt. Pályája következő állomása 1914-től 1921-ig a világhírű drezdai Szász Udvari Opera volt, ahol Richard Strauss jelenlétében vezényelte a komponista számos művét. 1922-ben az USA-ba költözött, ahol különböző nagy zenekarok karmestereként működött. A Cincinnati Szimfonikusok vezetője. 1929-től a New York-i Filharmonikusok karnagya, 1938-tól 1948-ig a Pittsburgh-i Szimfonikusok vezetője. 1948-tól 1953-ig a New York-i Metropolitan Opera karmestere, 1953-tól 1963-ig a Chicagói Szimfonikus Zenekar vezetője. Philadelphiában egyetemi katedrát kapott a zenekari és operaosztály vezetőjeként. Bartók Béla utolsó pódiumszereplésének ő volt a karmestere New Yorkban 1943-ban.

Szügyi Kálmán (Budapest, 1888. szeptember 7. – Budapest, 1943. november 17.) operaénekes (tenor). Énektanulmányait a Fodor Zeneiskolában, majd De Santis énekmester mellett végezte el. 1916–1917-es évadban a Magyar Királyi Operaház ösztöndíjasa, 1917–1943 között magánénekes volt.

Thoma József (1888 – Budapest, 1957. július 20.) zeneakadémiai zongoraművész-tanár (1921/22 – 1943/44 kötelező zongora).

Vas Sándor (Budapest, 1888 –) zongoraművész-tanár, a Fodor-zeneiskola, majd a rochesteri (USA) egyetemi fakultásának tanára.

Wayditch Gábor (Budapest, 1888–) zeneszerző.

Wehner Géza (Budapest, 1888. július 8. – Budapest. 1947. április 6.) orgonaművész, a Nemzeti Zenede, majd 1946-ig a Zeneakadémia tanára. 1914-től haláláig a pesti izraelita hitközség Dohány utcai templomának főorgonistája.

Zech Anlája, bárónő (Baja, 1898) zongoraművész A Nemzeti Zenedében 1920-tól tanított, 1936-tól külföldön élt.

130 éve született

Ammer József (1893 – Budapest, 1980. november 10.) karnagy.

Arányi Ferenc (Budapest, 1893. március 21. – Seattle, 1966. május 5.) hegedűművész, karmester, tanár. 1912–1914 között Bécsben Willy Hessnél és Henry Charteanál, majd 1914–1921-ben Budapesten Hubaynál tanult. Hosszabb ideig különböző zenekarokban hangversenymesterként működött, nagyrészt külföldön, így többek közt 1921–1922-ben Stockholmban, 1924–1926-ban Zágrábban. 1935-ben, a fasiszmus terjedésének hatására az USA-ba emigrált. 1940-ig Pittsburgh-ben a Duquesne University, majd egy tanéven át a Michigan State University tanára volt. 1941-ben Seattle-ben telepedett le, ahol egy évadon át a szimfonikus zenekar koncertmestereként működött; 1942-ben pedig megalapította a Pacific North-west Youth Symphony Orchestrát. Ennek az ifjúsági zenekarnak 1959-ig vezető karnagya maradt.

Arányi Jelly /hunyardvári; d'Aranyi / (Budapest, 1893. május 30. – Firenze, 1966. március 30.) hegedűművész-tanár. A budapesti Zeneakadémián Hubay Jenő tanítványaként végzett hegedűművészként. Az európai hangversenyéletbe nővérel, a szintén hegedűművész Arányi Adilával (asszonynevén Adila Fachiri) együtt adott koncertjeivel csakhamar világhírré emelkedett. 1923-ban Londonban telepedett le, itt és Párizsban többször fellépett Bartók Bélával is. Több zeneszerző ajánlotta neki szerzeményeit. Például Bartók az ő és nővére részére írta mindkét hegedű-zongora szonátáját, Ravel is neki ajánlotta a *Tzigane (Cigány)* című népszerű szerzeményét. Vaughan Williams neki dedikálta *Concerto Academico* című művét, Gustav Holst pedig a kéthegedűs versenyt.

Babári József (Tab, 1893. október 20. –) hegedűművész, tanár. 1915-ben, Hubay Jenő tanítványaként végezte a Zeneakadémiát. Tanulmányait Bécsben fejezte be a híres Sevcsik tanárnál. 1917-ben hegedűművész mesteri állami diplomát nyert. Guarnerius hegedűje volt.

Bálint Ákos (Csíkszentimre, 1893. június 2. – Gyergyószentmiklós, 1983) tanító, népművelő, tankönyvíró, zeneszerző, tanár. 1918-tól 1953-ig Gyergyószentmiklóson tanított, majd iskolaigazgató. Részt vett a Gyergyói Múzeum munkájában (1954–1956). Évtizedekig Gyergyó zenei és művelődési életének egyik irányítója volt.

Bársony Dóra, Bársony Dorottya (1912-ig Bader Dóra Osva, férjezett neve Himmler Tiborné) (Budapest, 1888. szeptember 29. – Budapest, 1972. szeptember 5.) operaénekes. A Zeneakadémia 1910-es elvégzését követően próbaénekléssel került az Operaházba. Évente száznál több előadásban lépett fel, az „örökös tag” címet is megkapta, de 1939-ben a második zsidótörvény miatt őt is eltávolították, utoljára május 18-án lépett fel. Ezután csak az OMIKE Művészakció keretében szerepelhetett. 1945-ben térhetett vissza az Operába, egyetlen előadáson énekelt még visszavonulásáig, 1947. március 30-án.

Bartók Béláné Ziegler Márta (Nagyszeben, 1893 – Budapest, 1967), a zeneszerző első felesége. 1909-ben kötöttek házasságot, 13 évig éltek együtt. Nagy művek születnek ekkor: A kékszakállú herceg vára, A fából faragott királyfi, a Két kép, az Allegro barbaro, a Román táncok, a Négy

szlovák népdal, A csodálatos mandarin, a 2. vonósnégyes. Ezek a bartóki hangvétel megtalált útjának tanúságtételei.

Bodán Margit (Cegléd, 1893. december 11. – New York, 1971) énekes színész, népdalénekesnő.

Csatkai József (Bánfalu, 1893. október 17. – Szombathely, 1937. szeptember 17.) tanár, eszperantista, ido-mozgalmi vezető. 1918–1920-ban a kecskeméti, 1920-tól a szombathelyi főreál-isk. kémia-, természetrajz- és zenetanára. Eszperantista tevékenysége nyomán a húszas években Szombathely vált az eszperantó nyelv megreformálását célzó ido-mozgalom magyarországi központjává, az Ido Világnyelv Magyarországi Szövetsége székhelyévé. Munkásságának köszönhetően 1930-ban Sopront, 1937-ben pedig Szombathelyt választották a nemzetközi ido-kongresszusok színhelyévé. 1925–1935-ben a magyarországi szervezet alelnöke, 1935-től elnöke volt. A Szombathelyen megjelenő *Avance* (1921) és *Ido Vivo* (1934–1937) ido-folyóiratokat szerk.

Csuka Béla (Budapest, 1893 – Szeged, 1957. szeptember 10.) gordonka- és viola da gamba-művész-tanár. Schiffer Adolf, majd Popper Dávid tanítványa. 1911–1913-ban Telmányi Emillel és Zsigmondy Gáborral „Berlini Magyar Trió” néven hangversenyezett. 1913–1914-ben az Operaház zenekarának tagja, 1917-től 1944-ig magángordonkása. 1945–1948-ban, majd 1957-ben ismét a szegedi opera együttes zenekarának magángordonkása.

Demény / Dillmann / Antal (Budapest, 1893 –) katonakarmester, tanár.

Elsner Béla (1893 – Budapest, 1977. október 22.) karnagy, zenetanár.

Gyenge Anna /Miklósvári Gyenge Anna, Anne Roselle/ 1893. április 20., Kézdivásárhely (ma Târgu Secuiesc, Románia) - 1989. július 31., Lakeland (?), Florida) énekművész. Iskoláit Kolozsváron és Csíkszeredán végezte (egyres források szerint a székelyudvarhelyi Tanítóképzőbe is járt). Ezután került Pestre (még igen fiatalon, 15 évesen), ahol Rákosi Szidi legendás színiiskolájába vették fel. Itt Rákosi Szidi és fia, Beöthy László (a Király és a Magyar Színház akkori igazgatója) rögtön felfigyeltek kiugró tehetségére és hamarosan felléptették (17 évesen!) a János vitéz Iluskájaként (Magyar Színház, 1910?). Visszavonulása után énektanítással foglalkozott. Legtöbb életrajzában Philadelphiát említik ezzel kapcsolatban, de a Lakeland Ledger című floridai

lap 1978. október 17-i számában megjelent cikkben arról írnak, hogy 25 évvel korábban New Yorkban tanított a New York College of Music-ban és onnan csábította át Lakelandbe Dr. Ludd Spivey, ahol a Florida Southern College tanára volt tizenkét éven keresztül, s közben még egyszer fel is lépett a Lakeland Little Theatre-ben Bloody Mary (?) szerepében, az LLT South Pacific produkciójában.

Hankiss János (Budapest, 1893 – Budapest, 1959. április 28.) irodalomtörténész, tanár és zeneíró. Élete utolsó éveiben zenetörténettel foglalkozott (főként Liszt életével és munkásságával).

Hauser Emil (Budapest, 1893. május 5. – Jeruzsálem, 1978. január 27.) hegedűművész-tanár. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte 1909-ben. 1909–1910 között a mesteriskolát Bécsben járta ki Sevcik tanárnál. 1914–1920 között a budapesti Operaház zenekarának tagja volt. 1933-ban, Jeruzsálemben részt vett a Palestine Conservatory of Music megalapításában, és segítette Bronislaw Huberman hegedűművészt a Palestine Symphony Orchestra létrehozásában. 1940-ben az Egyesült Államokba ment, ahol először a New York államban lévő Bard College, majd a New York-i Juillard School of Music kamarazene professzora lett. 1952-től Baselban tanított, majd 1960-ban visszaköltözött Izraelbe.

Honthy Hanna (eredetileg *Hügel Hajnalka, Hajnal Hajnalka* (Budapest, 1893. február 21. – Budapest, 1978. december 30.) operett-primadonna. Honthy csak a színháznak élt: még 70 éves korában is énekórákra járt, és 80 éves születésnapján is fellépett még egyszer.

Kabos Ilonka /*Kabos Ilona*, született *Rosenberg Ilona* (Budapest, 1893. december 7. – London, 1973. május 27.) zongoraművész. A budapesti Zeneakadémián Szendy Árpád (Liszt tanítványa), Weiner Leó és Kodály Zoltán tanítványa volt. Az 1920-as évektől lépett fel mind Magyarországon, mind külföldön, jelentős sikerrel. 1931–1936 között tanított a Zeneakadémián. 1938-ban Londonban telepedett le. 1956-ban a Liszt-, 1961-ben a Liszt-Bartók-zongoraverseny zsűritagja volt Budapesten. Ady Endre: *Fehér lány virág-kezei* című versének ajánlása így hangzik: *Kabos Ilonka, kedves, kis húgomnak*. Ady leveleinek egy részét Kabos Ilonka őrizte meg, majd ajándékozta a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára Kézirattárnak. Kabos Ilonka második házastársa Kentner Lajos zongoraművész

volt. André Tchaikowsky Kabos Ilonkának ajánlotta az *Invenciók zongorára*, op. 2 ciklus (1961–1963) harmadik darabját. Serge Tcherepnine 1968-ban komponálta *Kabos Ilonkának c. zongoraművét*.

Kállai Emil (Budapest, 1893 –) hegedűművész. 1918-tól tagja volt az Operaháznak és a Filharmóniai Társaságnak. A Nemzeti Zenede tanára volt.

Kalmár Tibor (Budapest 1893–1944/45) jazz zeneszerző, zongorista, karmester.

Karvaly Gyula (Várpalota, 1893–) primás.

Káté Pulu Lajos (Kisvárd, 1898–) primás.

Klapsky Henrik (1893–) nagybőgőművész-tanár. Tanulmányait Bécsben Rudolf Lustignál kezdte meg 1929-ben, ahol akadémiai oklevelet szerzett 1939-ben. 1942-től 1978-ig a Soproni Zeneiskolában, illetve 1956-tól a Szombathelyi Zeneiskolában tanított. 1914-től a soproni Szimfonikus Zenekar tagja volt, ahol hosszú évtizedeken keresztül, még patriarchai korban is dolgozott. Karvezetőként huszonöt éven keresztül a soproni Dalfűzér-kórus vezetője volt.

Knirsch Jenő (Budapest, 1893 – Budapest, 1968. június 24.) hegedűművész, a Budai Zeneakadémia, a Szent Imre Gimnázium, a IX. kerületi Reálgymnázium és a csepeli állami engedélyezett magán zeneiskola tanára, a Budapesti Filharmóniai Társaság és a Székesfővárosi Zenekar első hegedűse, zeneszerző.

László Zsigmond (Nagytétény, 1893. május 23. – Budapest, 1981. július 28.) zenetörténész, filológus, a zenetudományok kandidátusa, tanár. 1945-48-ban a Goldmark Károly Zeneiskola igazgatója, majd 1955-ig a fővárosi körzeti zeneiskolák zenetörténet tanára. Elsősorban verselmélettel, ritmustannal, zenei prozodiával és a magyar zenetörténettel, zenekritikával és zenei műfordításokkal foglalkozott.

Lux József (Budapest, 1893 –) opera-karénekes, tanár. 1927-ben lett a budapesti Operaház tagja.

Murgács Kálmán (Sepsiszentgyörgy, 1893. szeptember 20. Budapest, 1966. március 25.) községi jegyző, zeneszerző, nótaszerző. Gimnáziumi és hegedűtanulmányai után segédjegyzőként dolgozott. Ezt követően a belügyminisztériumba került; a jegyzőárvaház megbízásából

magyarnóta-csoportot szervezett s dalaival járta az országot a német megszállásig. Szerzeményeit saját maga adta elő, és az elsők között volt, aki a Zeneakadémia pódiumán a magyar nótát megszólaltatta. Nagyrészt saját szövegére 1936-ig 300-nál több dalt szerzett. 1939-ig kétszáznál több dala jelent meg nyomtatásban. Több színdarabhoz szerzett kísérő zenét, ezen kívül versek, dalszövegek és színdarabok írásával is foglalkozott. 1947-1958 között Székkutason élt, ahol szeretettel, türelemmel tanította, nevelte a hozzá forduló zenélni vágyókat.

Pogány Imre (Budapest, 1893. július 14. – Miami, 1975. augusztus 25.) hegedűművész, tanár. 1909-ben végzett a Zeneakadémián. 1918–1920 között tagja volt az Operaház és a Filharmoniai Társaság Zenekarának. 1920–1927-ig játszott a Budapest Vonósnégyesben. Ezt követően az Egyesült Államokba emigrált, ahol a Reiner Frigyes által vezetett Cincinatti Filharmonikus Zenekar II. hegedű szólamvezetője lett, és az ottani Konzervatóriumban tanított. Két évvel később – 1929-től 1936 végéig – a Toscanini irányítása alatt játszó New York-i Filharmonikus Zenekar második hegedű szólamának vezetője lett, majd ezt követően ugyanezt a pozíciót töltötte be 1958-ig, amikor nyugalomba vonult.

Prahács Margit (Budapest, 1893. április 12. – Budapest, 1974. július 1.) zenetörténész, esztéta, Liszt-kutató, a budapesti Zeneakadémia könyvtárának vezetője (1928–1961), de kutatómunkáját nyugalomba vonulása után is egy évtizeden át folytatta. A budapesti tudományegyetem magántanára (1937), ahol collegium musicumot szervezett.

Somló József, született Salamon József Jakab (Szilágysomlyó, 1893. október 17. – Budapest, 1954. május 21.) operaénekes, énekmester. Salamon Jenő és Keszler Etel gyermekeként született Szilágysomlyón, izraelita családban. 1938-ban áttért a római katolikus vallásra. Manheit Jakab énekiskolájában tanult. Első szerepét Kassán kapta 1914 októberében a Cigánybáróban. Fellépett Pozsonyban, Eperjesen, Lőcsén, Temesvárott, Aradon, Brassóban, Szegeden és Debrecenben. Az első világháború idején Prágában volt katona. 1921-től 1925-ig a Magyar Állami Operaház tagja.

Szegő Júlia /írói álnevei: **Dobó Júlia** (ez egyben a leánykori neve is) **Donáth Irén**, **Dózsa Ilona** / (Beregszász, 1893. április 19. – Kolozsvár, 1987. november 7.) népdalgyűjtő, zenei szakíró. Budapesten, a Zeneakadémián tanult (1932), itt többek között Kelen Hugó és Popper Irma voltak a tanárai. Később a kolozsvári

Bolyai Tudományegyetemen a lélektan–szociológia szakon is diplomát szerzett (1948). 1944–1948 között a kolozsvári Zenekonzervatórium, azután a kolozsvári Magyar Művészeti Intézet, a bukaresti Folklórintézet, majd a Román Akadémia kolozsvári fiókja munkatársaként dolgozott nyugdíjazásáig (1957). A negyvenes évek végétől, akkor még magánkézben lévő dokumentumok alapján, hozzákezdett Bartók Béla erdélyi tevékenységének kutatásához. Ennek első eredménye a népzene kutató Bartók Béláról írott könyve volt (1955), amelyet további Bartók-könyvek követtek.

Dr. Sztarcsevich László (1898 – Esztergom, 1893. augusztus 2.) zenetanár, esztergomi zeneiskola igazgató.

Sztojanovits Edith (Budapest, 1893–Budapest, 1963) énekesnő. Az Operaháznak évtizedeken át volt a tagja.

Tóth Anton (Szerbia, 1893) gordonkaművész-tanár. A bajai tanítóképzőben a gordonkát választotta hangszerének. 1927-ben a belgrádiban. Itt beiratkozott a Zeneművészeti Főiskola gordonka és zeneelméleti szakára, s Juro Tkalčić profeszszornál sikeresen diplomázott is. A Mokranjac Zeneiskola tanára lett, ahol Petar Konjović, a neves zeneszerző volt az igazgató. 1941-ben, Belgrád bombázásakor „hazafutott a Bácskába”, s Újvidéken telepedett le. Előbb az Újvidékre költözött belgrádi magyar tanítóképzőben tanított, majd az Újvidéki Konzervatórium tanára lett. A háború vége felé kinevezték az Újvidéki Konzervatórium tanárává. 1947-ben ott bábáskodott az Újvidéki Opera indulásánál, 1949-től az Újvidéki Rádióban Király Ernővel együtt a Magyar Kórust vezette. A Magyar Kultúr tanács megbízásából a művelődési egyesületek dalárdái számára egy énekeskönyvet is szerkesztett.

Váczai Károly (Budapest, 1893. november 23. – Budapest, 1976. július 19.) klarinétművész-tanár. Oklevelét 1922-ben a budapesti Zeneakadémián nyerte. 1922–1949 között az Operaházban szólóklarinetosként, majd (nyugdíjazása után) az ötvenes években a Fővárosi Operettszínház kiségitő zenekari tagja. A Nemzeti Zenedében 1922–1930), a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán (1933–1950), nyugdíjazása után 1960-ig a budapesti Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskolában tanított. Nevéhez fűződik a századunk derekán működő kiváló klarinétművészeink (pl.: Balassa György, Berkes Kálmán, Meizl Ferenc stb.) magas színvonalú képzése.

Vadas / Grosch/Gábor (Pécs, 1893 – Pécs, 1969. február 2.) orgonaművész, zenetanár. A pécsi Belvárosi templom karnagya, a székesegyház kiségitő orgonistája. A pécsi Zeneiskolában zongorát, a polgári fiúiskolában éneket tanított. 1938–1949, és 1952–1967 között a pécsi Zeneművészeti Szakiskola igazgató helyettese.

Vecsey Ferenc (Budapest, 1893. március 23. – Róma, 1935. április 5.) hegedűművész, tanár, zeneszerző. Atyja, Vecsey Lajos, majd Hubay Jenő tanítványa, Berlinben Joachim Józsefnél tanult. 10 éves korában Berlinben lépett fel először, hangversenyútjai során bejárta Amerikát és Kelet-Ázsiát is. Elegáns játékmódozával, virtuóz készségével világhírt szerzett.

Weisz Ferenc (Budapest, 1893. augusztus 2. – Auschwitz, 1944. szeptember 30.) zongorista, tanár és zeneszerző. Néhány kivételtől eltekintve művei valószínűleg eltűntek. Munkássága főként Hollandiában bontakozott ki, mert több mint két évtizedig ott élt.

115 éve született

Aporfi Mihály (Csótapuszta, 1898. július 26. – Bakonygyepes, 1985. április 18.) római katolikus kántortanító. Tanítói oklevelet 1921-ben a Pápai Állami Tanítóképzőben szerzett. Első munkahelye Magyarpolány, ahol kilenc évig tanított. 1930-ban Bakonygyepesen választották meg kántortanítónak. 1947 decemberében igazgatói címet kapott a veszprémi megyéspüspöktől. 1948-ig egyedül tanította az 1-6., később csak az 1-4. osztályt. A bakonygyepesi iskolát 1948-ban körzetesítették. A felső tagozatos gyerekek, és Ő is Ajkarendekre jártak át. Később 1961-ig, nyugdíjba vonulásáig újra Bakonygyepesen tanított. A falu szellemi vezetője, „atyja és orvosa”, mindenese, igazi néptanító. Népművelő, egyesületek vezetője.

Bakos Zoltán (Budapest, 1898–) zeneszerző, tanár. Magyar nótáival több pályázaton nyert.

Bánky Bányai Aladár (Újpest, 1898–) zeneszerző, tanár.

Bodnár Győző (1898 – Kiszepes, 1917. november 29.) zenetanár, katonazenész.

Borgulya Endre (Szarvas, 1898. július 4. – Szarvas, 1956. november 29.) tanító, kántortanító, általános iskolai matematika-fizika szakos tanár, zenetanár, karnagy, zeneszerző;

Csóka Béla (Budapest, 1898. július 4. – Budapest, 1972. július 2.) operaénekes énektanár. A budapesti Zeneakadémián Sík Józsefnél, Szabados Bélánál, színpadi játékot Hegedűs Gyulánál tanult. Oklevelének megszerzése után (1923) szerződtek az Operába, majd két év múlva a Városi Színházhoz. A Debreceni Városi Színház operaénekes (1931–1944), majd a Budapesti Operaház tagja 1948-ig, nyugdíjazásáig. 1936–1966 közt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, 1950-1951-ben a Színművészeti Főiskolán tanított éneket és hangképzést. 1964-től ismét szerepelt a Debreceni Csokonai Színházban. Tanított a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1967-től a szegedi Tömörkény István Gimnáziumban.

Dick Marcell (1898–) hegedűművész, tanár.

K. Eitner Irén (*noszlopi Noszlopy Aba Tihamérné*, 1898–1978) szoprán, nótaénekes, énektanár is

Eisemann Mihály /ered. **Egresi Mihály** / (Paripás, 1898. június 19. – Budapest, 1966. február 15.) zeneszerző, karmester, tanár. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte, ahol többek között Kodály Zoltán, Siklós Albert és Weiner Leó voltak a tanárai.

Ernster Dezső (Pécs, 1898 – Zürich, 1981. február 16.) operaénekes, tanár. Tanulmányait Kalliwoda Olgánál kezdte, majd Bécsben D. Andersen és J. von Manowarda tanítványaként folytatta.

Farkas József /*szegedi*/ (1898 – Budapest, 1958. január 24.) zeneszerző

Fenyves Gábor (Cegléd, 1898 –) zongoraművész-tanár.

Harsányi Tibor /*Születésekor: Hesser Tibor* / (Magyarokanizsa, 1898 – Párizs, 1954) zeneszerző, tanár. Kodály Zoltán alatt végzett a budapesti Zeneakadémián, majd Párizsban telepedett le 1923-ban.

Jusztusz /*Justus*/ **György** (Budapest, 1898. április 24. – Budapest, 1945. január) zeneszerző, tanár. Magánúton kezdte zeneszerzői és

hegedűtanulmányait, majd a húszas évek elején Berlinben folytatta. Ott ismerte meg a peremvárosi munkásszervezetekben a szocializmus tanait és bekapcsolódott a munkásegyletek dalárdáinak munkájába. 1927-ben hazatért. Szalmás Piroska révén került kapcsolatba a m. munkásmozgalommal. Megszervezte a Kassák-féle Munka-kör kórusát, amely Munka Kultúrstúdió Népdalkórusa néven működött (1928–34). Előadásaikon zenei jelenetek, népdal átültetések, mozgalmi dalok szerepeltek legnagyobbbrészt az ő zenéjével és vezényletével. 1929-ben a Munkakör előadásán bemutatták Brecht-Weill Koldusoperáját az eredeti szöveg szerint, melyet Nádass József és ~ fordított m.-ra. Háromfelvonásos zenés szatírájának (Játék, amelyben még egy herceg is elkallódik, 1932) bemutatását a Vígszínház visszautasította. Egyes részleteit a Munka Kultúrstúdió adta elő. Kézirata elkallódott. Előadatlan maradt Hárs Lászlóval írt zenés játéka (Szőlő). Csokonai Vitéz Mihály A Búkkal küszködő versének megzenésítésével első díjat nyert egy országos dalpályázaton. Megzenésítette Vörösmarty, Ady, Kassák, József Attila, Körmendi Zoltán verseit. Kantátát írt a bécsi munkásfelkelés emlékére (1934). 1928-ban bemutatták zongorára írt Jazz-szvitjét. Három megzenésített Villon-dalát a MIMME (Magyar Írók, Művészek és Műpártolók Egyesülete) által rendezett Villon-esten mutatták be a Magyar Filmotthonban (1937. december 3.). A harmincas évek elejétől bekapcsolódott a Szalmás-kórus munkájába. 1935-ben rövid ideig irányította a Nyomdászszakszervezet Gutenberg-zenekarát. 1941. augusztus 23-án átvette a kórus vezetését. Közel harminc zeneelméleti, kritikai, esztétikai és riport cikke jelent meg zenei, képzőművészeti, táncművészeti és előadóművészeti kérdésekről a Dokumentum, a Munka, a Munka Kultúrstúdiója, a kolozsvári Korunk, a Független Szemle és a Munkások Dal- és Zeneközlönyében. Leginkább a népdalkutatás és a népdalkórusok kialakításának kérdései foglalkoztatták. 1943 őszén munkaszolgálatra hívták be. 1944-ben Erdélyből hazaszökött, Budapesten bujkált. Novemberben a nyilasok a lakásán elfogták, utána nyoma veszett. Szerzői estjét 1946-ban rendezték a Károlyi-kertben

Kabos Ilona (Budapest, 1998. december 7. – London, 1973. május 27.) zongoraművész-tanár a budapesti Zeneakadémián Szendy Árpád tanítványa volt. A húszas évek elejétől hazai és külföldi hangversenyeken nagy sikerrel szerepelt. 1931–1936 között Budapesten, a Zeneakadémián tanított. 1938-ban Londonban telepedett le. A nyilvános szerepléstől 1961-ben vonult vissza. Zongorapedagógusként működött Londonban élt.

Kádár Mihály (Budapest, 1898. július 27. – 1944 k.?) klarinétművész, karmester.

Kósa Sándor (1898–1935) zongoratanár. Varró Margit tanította a Nemzeti Zenedében. Az Újpesti Zeneművelő Egyesület konzervatóriumának tanára volt.

Kálmán Mária (Budapest, 1898–) hegedűművész-tanár. Az I. világháború után a Magyar Női Vonóstriónak vezetője. 1948–1953 között Vecsésen tanított a helyi zeneoktatói munkaközösségben. Tanítványai közül többen hivatásos zenészek, hegedűtanárok lettek.

Kerékjártó Gyula /Duci/ (1898–1962) hegedűművész, tanár.

Kósa Sándor (1898–1935) zongoratanár. A Nemzeti Zenedében tanult (többek között Varró Margitnál). A Főiskolán működési engedélyt nyert. Az Újpesti Zeneművelő Egyesület konzervatóriumának a tanára volt.

Kutas Lujza (1898 – Budapest, 1962. január 5.) zene tanár.

Lehner Árpád (Budapest, 1898–) zongoraművész-tanár. A budapesti Zeneakadémia növendéke volt. Oslóban élt, az ottani zeneakadémia tanára, az oslói szimfonikus zenekar karnagya volt.

Lemberkovitsné Weber Margit (Budapest, 1898. március 24. – Nagykanizsa, 1934. február 16.) hegedűművész-tanár.

Lipóczky József (Cegléd, 1898–) zenekari klarinétművész (Városi Színház).

Mándy Margit, Ujfalussyné (Szatmárnémeti, 1898. december 8. – Budapest, 1982. január 31.) énekesnő, énektanárnő. 1933-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Molnár Imre tanítványaként szerzett énekművészi oklevelet. Debrecenben megkezdett pedagógiai és művészi munkáját Szentendrén, Szombathelyen, Veszprémben, majd Nagyváradon folytatta. 1945 után került Budapestre. 1948–1949-ben a Színművészeti Főiskolán, majd 1950–1959 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában tanított.

Mantu Aladár (1898–) első nyíregyházi zenekarvezető és karmester.

Mihály József /Joe bácsi/ dr. (Budapest 1898. augusztus 11. – Budapest 1987) jazz muzsikus.

Nádory István (1898 – 1971. február 19.) opera- és operetténekes, tanár.

Németh Döme Ferenc (Kőszeg, 1898. február 21. –1960) szerzetes, zenetanár, író. 1921 és 1933 között ismét Pápán tanár, majd két évig Esztergomban, 1935-től Győrben tanított. Pápán az Iparos Dalkör karnagyaként is tevékenykedett. Daloskönyveket szerkesztett középiskolai osztályok számára.

Németh Mária (Körmend, 1898. március 13. – Bécs, 1967. december 18.) operaénekes-tanár. Tanítónő, majd a budapesti Zeneakadémián Anthes Györgynél, majd László Gézánál tanult énekelni. A Városi Színházban tűnt fel 1922-ben, majd 1923–24-ben a budapesti Operaház tagja volt. 1924-ben a bécsi Állami Operához került. Bécsben énektanárként is dolgozott.

Pásztor Margit (Nagykanizsa, 1898. május 26. – Nagykanizsa, 1911. augusztus 9.) zongoraművész-tanár.

Rieb Károly (Újpest, 1898 – Dunakeszi, 1984. június 3.) egyházzenei karnagy, zenetanár. Szerteágazó egyházzenei tevékenysége mellett kiváló pedagógusként működési engedéllyel otthonában tanított.

Rigó Józsi (Budapest, 1898–) primás.

Rigó /Rábaközi/ Gábor (Budapest, 1898 – Budapest, 1968. január 17.) zenekari karmester, zenekarvezető, tanár. A Nemzeti Zenedében zeneszerzést és esztétikát is tanult. 20 éves korában megszervezte a magyarországi cigányzenekarok kottaállítását. Elsőként hangszerelte cigányzenekarra Liszt II. Rapszodiáját. 1934-ben – Szigeti József hegedűművész tanácsára – a zeneileg jól képzett utánpótlás nevelése céljából megalakította a rádiózenekart (1934).

Rózsa Anna (1898 –) operaénekes, tanár. Amerikában, Romániában és Milánóban tanult, 1921-ben Siebelként debütált Kolozsvárott. 1928-tól 1934-ig Olaszországban élt és koloratúrszoprán szerepektől a drámaiakig terjedt szerepköre. 1934-től 1944-ig Bukarestben működött. Visszavonulása után Kolozsvárott élt.

Ruszinkó Nándor (1898 – Budapest, 1970. március 11.) zeneszerző, karnagy, tanár.

Schleicher Frogyes (Budapest, 1898–) egyházi karnagy, kántor. A budai Ferencesrendi Plébánia ének- és zenekarának és a Budai Ferences Leányénekkarnak karnagya volt.

Spiró László (Miskolc 1898–) jazz muzsikus, hangszerelő.

Szabó Emil (Gyula, 1898 –) zeneszerző, zenetanár.

Szalmás Piroska, Fischer Antalné (Budapest, 1898. augusztus 7. – Budapest, 1941. augusztus 13.) kórusvezető, zeneszerző, pedagógus. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán Székely Arnold, Kodály Zoltán, Weiner Leó és Thomán István tanítványa volt, zongoratanári oklevelet szerzett. 1928-ban kapcsolódott be a munkásmozgalomba. 1930-ban Népdalkórus néven szervezte meg a későbbi Szalmás-kórus néven ismertté vált ifjómunkáskórust.

Szedő Miklós (Budapest, 1898. június 8. – Budapest, 1978. augusztus 18.) operaénekes, tanár. Krammer Teréznél, Kovács Ferencnél, ifj. Ábrányi Emilné Wein Margitnál tanult énekelni. 1922. március 15-én mutatta be Kodály Zoltán Énekszó c. művét. Az Operaház szerződtette (1924), majd 1926-ban a Városi Színházhoz szerződött. Az 1930-as években ő volt az egyik legnépszerűbb magyar slágerénekes.

Szögi /Szeghy/ Endre (Szeged, 1898. november 16. – Szeged, 1972. június 19.) zeneszerző, népzene kutató, zenetanár. A Zeneművészeti Főiskolán zeneszerzői, majd tanári diplomát szerzett. 1928-ban lett a Szegedi Tanárképző Főiskola énektanára. Nagy érdemeket szerzett az énektanárképzésben és kórusok szervezésében és vezetésében. Ő teremtette meg Szegeden Bartók és Kodály kultuszát. 1933-ban a főiskolán kamarakórust alapított, mely Szeged zenei életének jelentős tényezőjévé vált. 1954-ben alapította meg a Szegedi Kodály Kórust.

Dr. Sztárcsevich László (1898. április 3. –1983) operaénekes, ének-és zenetanár. 1937-től 1964-ig az Esztergomi Zeneiskola igazgatója volt. zeneiskolai igazgató. Mint opera- és hangversenyénekes Ausztriában,

Németországban, Olaszországban és Svájcban dolgozott. 1937–1964. között vezette az Esztergomi Zeneiskolát.

Dr. Tóth Aladár (Székesfehérvár, 1898. február 4. – Budapest, 1968. október 18.) zenetörténész, zenekritikus, tanár. A budapesti tudományegyetemen diplomázott, majd 1925-ben doktori fokozatot szerzett *Adatok Mozart zenedrámáinak esztétikájához* című disszertációjával. Zenekritikus volt 1920-ban az Új Nemzedék, 1923-tól 1939-ig a Pesti Napló és a Nyugat című lapoknál, miközben 1926-tól 1929-ig a Zenei Szemle főmunkatársa volt. Kritikáiban elsőként értékelte Bartók Béla, Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő és Weiner Leó, valamint a feltörekvő új művészgeneráció műveit és munkásságát. 1930–1931-ben, Szabolcsi Bencével közösen szerkesztője, részben írója volt a kétkötetes *Zenei lexikon*nak. Ennek átdolgozott, kibővített kiadása volt az 1960-as évek közepén kiadott háromkötetes *Zenei lexikon*. 1937-ben feleségül vette Fischer Annie zongoraművésznőt. A szélsőjobboldali politika térnyerése miatt 1940-ben Svédországba emigráltak, ahol oktatással és előadások tartásával tartották fenn magukat. 1946-ban tértek haza. Keresztury Dezső vallás- és közoktatásügyi miniszter szeptember 1-jei hatállyal kinevezte a Operaház igazgatójának.

120 éve született

Alpár Gitta /1917-ig Klopfer Regina/ (Budapest, 1903. március 5. – Palm Springs, 1991. február 11.) operaénekes, tanár. 1919-től a Zeneakadémián Szabados Béla, Hilgermann Laura tanítványa volt. A budapesti Operaház tagja (1923–1925), de fellépett a Városi Színház több előadásában is. A müncheni Operaház (1925–1927), a berlini Staatsoper művésze (1927–1933). Bécsben élt (1933–1935), majd a fasizmus elől Londonba utazott, a Cochran Revü primadonnájaként lépett fel (1935), a Dubarryval ismertté vált a neve északi vendégszínházain.

Anday Piroska /eredeti nevén *Andauer Piroska*, külföldön *Rosette Anday* / (Budapest, 1903. december 22. – Bécs, 1977. október 20.) operaénekes. Tanulmányait a Zeneakadémián végezte Bloch József, Hubay Jenő (hegedű) és Anthes György (ének) osztályában. Eközben a budapesti tudományegyetem

bölcsészettudományi karán is tanulmányokat folytatott. Hírnevet szerzett oratórium- és dalénekesnőként is.

Ando Elek (Pécs, 1903–) primás.

Angerer Margit / művészneve **Margit von Rupp, Margit Schenker-Angerer** / (1903. június 11. – London, 1978. január 31.) operaénekes-tanár. A budapesti Zeneakadémián végzett énektanárként. Bécsben képezte magát Arturo de Sanctisnál. Budapesti debütálása után 1926-ban a bécsi Staatsoper szerződtette, amelynek 1938-ig egyik vezető szopránja volt. Híres Strauss-énekesnő volt, korának egyik legjobb Octavianja. 1938-ban Londonba költözött, ahol élete végéig.

Balassáné Maróthi/Sefcsif/ Magda (Győr, 1903. november 19. –1979. augusztus 31.) énektanár. Reichenbergi Opera; Zürichi Opera; Városi Színház, Budapest; Fővárosi Felsőbb Zeneiskola; Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola.

Banda Márton (1903 –) hegedű- és brácsaművész, konzervatóriumi tanár.

Bartók Béláné, Pásztory Ditta (Rimaszombat, 1903. október 31. – Budapest, 1982. november 21.) zongoraművész, tanár. Somogyi Mórnál a budapesti konzervatóriumban folytatta tanulmányait; 1922-től a budapesti Zeneakadémián Bartók Béla növendéke, 1923-ban Bartók felesége lett. Tanulmányait férje vezetésével tovább folytatta. Első közös fellépésük (1938. jan. 16.); a Szonáta két zongorára és ütőhangszerekre bázeli bemutatója volt. 1938-tól további kézzongorás hangversenyeket adott Bartókkal Európában és az USA-ban. 1940-ben a fasiszmus térhódítása elől Bartókkal együtt az USA-ba emigrált. 1946-tól ismét Budapesten élt, 1960-tól koncertezett itthon és külföldön, főként Comensoli Máriával és Tusa Erzsébettel. Hanglemezfelvételei készültek Bartókkal (a kézzongorás Szonáta, 7 darab a Mikrokozmoszból); a Hungaroton Bartók-összkiadásában játszotta Bartók zongoraműveit, többek között a teljes Mikrokozmoszt és a Gyermekeknek sorozatot. Bartók III. zongoraversenyét neki írta. Amikor férje halála után zongoraművészként a nyilvánosság elé lépett, szinte kizárólag csak Bartók-műveket játszott: hanglemezfelvételeken, hangversenyeken vállalkozott arra, hogy továbbadja Bartók műveinek előadási stílusából mindazt, amit elsajátított. 1986-ban megalapította a Bartók Béla-Pásztory Ditta-díjat.

Berger Endre (Merán, 1903 –) gordonkaművész, tanár.

Bohrandt Lajos (Budapest, 1903 – Lengyelország, 1972) orgonaművész, kántor, tanár. A Nemzeti Zenedében Sugár Viktor növendéke volt. 1917-től a budapesti Irgalmasrend kórházának templomában, 1922-től a budai Ferencesrend templomában volt orgonista. Bohrandt Lajos később évekig egy maga alapította három vagy négytagú zenekarral koncertezett Európa-szerte, majd végül Lengyelországban letelepedett le;

Buza Gábor (1903–) zenetanár.

Deák Renée (Vukovár, 1903–) zenei író.

Dévény Jenő (Budapest, 1903. július 16. – Budapest, 1964. július 18.) karnagy, zeneszerző, tanár. Zongorázni és zeneszerzést Bátor Szidornál, orgonát Sárkány Sándornál tanult. Évekig vidéki színtársulatok zenekarát vezette, közben színpadi zenét komponált. Legnagyobb sikerét Déryné c. daljátékával aratta. 1931-től a Magyar Színház zenei tanácsadója; később hangszereléseket végzett a Columbia hanglemezzgyár és több zeneműkiadó részére. Az ötvenes évek elejétől évekig munkás énekkarokat vezetett, 1954-től a Zeneműkiadó Vállalat könnyűzenei szerkesztője.

Domány Sári (Nagykanizsa, 1903. november 29. – Stockholm, 1969. január 8.) operaénekes.

Farkas István (1903 – 1983) tanító, zenetanár.

Fejes János (Budapest, 1903. december 24. –) karmester, tanár, zeneszerző. A Nemzeti Zenedében és a Zeneakadémián (Bloch Józsefnél) tanult. Pályáját hegedűsként kezdte, majd az Orion és a Corvin mozik karmestere lett.

Ferch Irma / Koszó Jánosné / (Arad, 1903. január. 1. – Budapest, 1977. október 15.) zeneszerző, tanár. A pécsi zeneiskolában énekelni tanult. 1940-ben Kolozsvárra került, majd 1942-től haláláig a fővárosban élt. Több megszakítással a Nemzeti Zenedében, a Budapesti Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskolában s magánúton Major Ervinnél tanult komponálni. Negyedszázadon át a sportesemények, a ritmikus gimnasztika céljainak

megfelelő zeneírás és zeneösszeállítás tudományára specializálta magát. Ő szervezte meg 1952. augusztus 20-ára a Népstadion megnyitásának zenei műsorát, s 1976-ig több ízben tartott tanfolyamokat a Testnevelési Főiskolán.

Földényi János (1903 – Budapest, 1985. október 14.) karnagy.

Gránát József (Tiszadob, 1903. június 6. – Budapest, 1982. május 16.) hegedűművész, hegedűtanár, énekkari karnagy. 1917-ben a budapesti Zeneakadémiára került, ahol 1933-ban szerezte meg Kemény Rezső növendékeként oklevelét, közben már tanított. 1927-ben a Diósgyőri Vasgár Férfikarának vezetését vállalta el. Emellett vezényelte a budapesti Általános Munkássegylet Vegyeskarát, a Rákospalotai „Szabadság” Férfikart és a Kőbányai Általános Férfikart is. 1948-ban ismét a hegedűjáték felé fordult, három éven át a Miskolci Városi Zeneiskolában tanított, melynek 1950-ig igazgatója is volt. 1951-től 1965-ig a Fővárosi 2. sz. Körzeti Zeneiskolában tanított, s az Operaház zenekarában hegedült. A Magyar Munkásdalos Szövetség Országos karnagya volt.

Heinemann Sándor (Szászvár, 1903. december 28. – Budapest, 1975. október 26.) jazz zenész. Igazgatója és zenei vezetője volt a Royal Orfeumnak, majd a szórakozóhely átszervezése után a Fővárosi Nagycirkusz zenekarát vezette. 1967-től haláláig a Magyar Artistaiskolában zenét tanított.

Honti Ilona (Losonc, 1903. július 9. – Balatonfenyves, 1998. december 2.) zongoraművész, tanár Nagykanizsán.

Dr. Horusitzky Zoltán (Pápa, 1903. július 18. – Budapest, 1985. április 25.) zeneszerző, zongoraművész, tanár, költő. 1918-ban kezdte zenei tanulmányait Laub István zongoraosztályában. 1920-tól az akadémiai zongora tanfolyam diákja volt. 1927-ben Hegyi Emmánuel növendékeként zongorázni, Kodály Zoltán tanítványaként pedig zeneszerzést tanult. Ezzel párhuzamosan a Pázmány Péter Tudományegyetemen államtudományi doktorátust is szerzett. 1927–1945 között a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola oktatója, majd 1945–1949 között igazgatója volt. 1937–1944 között a Zene című folyóirat szerkesztője volt, melyben több szakcikke megjelent. 1946–1968 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított zongorát. 1957-ben Kielben,

majd 1960. június 11-én a Magyar Állami Operaházban mutatták be Báthory Zsigmond című operáját. 1975–1978 között Erdélyi-Rauhala Lenke meghívására Tampere-ben mesterkurzust tartott. A Mikszáth Kálmán-regény nyomán írott Fekete város című operáját a Magyar Rádió adta elő.

Horváth Mihály (Kalocsa, 1903. június 6 – 1984) zenetanár, zeneszerző, orgonaművész, karmester (Pius Gimnázium, Pécs – tanár; Zenekonzervatórium, Pécs – tanár, majd igazgató-helyettes; Zeneiskola, Pécs – igazgató);

Janthó Bertalan (Igló, 1903. december 22. –) zenetanár, zenekari fuvola-művész. Király Színház, Budapest; Budapesti Hangversenyzenekar – zenekari művész; Rádiózenekar; Budapesti MÁV Szimfonikusok; Magyar Állami Hangversenyzenekar.

Kadosa Pál (Léva, 1903. szeptember 6. – Budapest, 1983. március 30.) zeneszerző, zongoraművész, tanár. Nyolc éves korában kezdett zongorázni Nagyszombatban, 15 éves korában Budapesten Pál Ilona folytatta oktatását, majd 1921-27 között Székely Arnold és Keleti Lili (zongora), Kodály Zoltán (zeneszerzés), valamint Weiner Leó (kamarazene) tanároknál a budapesti Zeneművészeti Főiskolán fejezte be tanulmányait. Zenei tanulmányaival párhuzamosan rajzolni, festeni tanult. Zongoraművészként 1923-ban lépett először a nyilvánosság elé. 1927-1943 között a Fodor Zeneiskola tanára volt. 1928-ban megalapította a Modern Magyar Muzsikuskok zeneszerzőcsoportot, amely hamarosan beolvadt az Új Magyar Zenei Egyesületbe (ÚMZE). Ez utóbbi az 1930-as években az Új Zene Nemzetközi Társasága (IGNM) tagjaként tevékenyen munkálkodott a modern zene terjesztésén, s kapcsolatot tartott fenn a legfontosabb európai kortárszenei rendezvényekkel is. Első önálló szerzői estjét (1933. május 2-án) az ÚMZE keretében rendezte. 1943-tól 1944-ig a Goldmark Zeneiskola tanára volt. 1945-től a budapesti Zeneművészeti Főiskola zongora-főtárgy tanára, később tanszékvezető egyetemi tanár. 1945-49 között a Művészeti Tanács elnökhelyettese; a Magyar Zeneművészek Szövetségének elnökségi tagja, több ízben ügyvezető elnöke is. A Szerzői Jogvédő Hivatal és nemzetközi szerzői jogi testület zenei bizottságának (CISAC) elnöke. A Londoni Royal Academy of Music stb., a Deutsche Akademie der Künstel tagja. Több mint félévszázados pedagógiai múltja során zongoraművészek generációit (pl. Ábrahám Mariann, Szabó Csilla, Kocsis Zoltán, Ránki Dezső, Schiff András, Jandó Jenő zongoraművészt) nevelte.

Kaszás Gyula (Budapest, 1903–) zene tanár, karnagy, zenei író, a csepeli államilag engedélyezett zeneiskolai igazgatója.

Kóczé Gyula (1903–1981) cigányprímás, zenekarvezető, tanár.

Lakos Tibor (Budapest 1903–1945) jazz muzsikusb, énekes.

Lantos Jenő (Budapest 1903–) jazz muzsikusb, zeneszerző, hegedűs.

Lili Kraus, született *Kraus Lili* (Budapest, Terézváros, 1903. március 4. – Asheville, USA, 1986. november 6.) zongoraművész. Tizenöt éves korában felvették a budapesti Zeneakadémiára, ahol Kodály Zoltán és Bartók Béla tanítványa volt. 1922-ben a Bécsi Zeneakadémiára került, tudását Severin Eisenberger, Theodor Leschetizky növendékeként tökéletesítette. Kortárs zenét Eduard Steuermannál tanult, aki korábban Arnold Schönberg diákja volt. Alig egy év után fejezte be a hároméves mesterkurzust. Ezután a Bécsi Zeneakadémia professzora lett, de 1930-ban felhagyott a tanítással.

Bécsben megismerkedett Otto Mandl (1889–1956) gazdag bányamérnökkel és filozófussal és 1930. október 31-én házasságot kötöttek. Mandl feladta munkáját és Lili karrierjének szentelte magát. Az 1930-as években turnéra ment, mint szólista, s mint pedig Szymon Goldberg hegedűművész kamarazenei partnere. A brit Parlophone lemezcég számára felvették Beethoven és Mozart szonátáit 1935-ben és 1937-ben. Chopin, Haydn, Schubert és Bartók Béla is a repertoárjába tartozott. A nemzetiszocializmus elől Kraus és Goldberg Londonba menekült, és brit állampolgárok lettek, de csak egy évig maradtak ott, mielőtt továbbmentek volna Amszterdamba. Innen Kraus 1940-ben világ körüli turnéra indult, amely 1941-ben kezdődött amerikai debütálásával, San Franciscóban. 1948-ban visszatért Európába, és a háború után elkészítette első lemezét. 1949-ben sikerrel lépett fel New Yorkban. Ugyanebben az évben családjával Dél-Afrikába költözött, ahol 1949 és 1950 között a Fokvárosi Egyetemen tanított. A család ezután Párizsban és Bécsben élt, míg végül Nizzában telepedett le, ahol Kraus férje 1956-ban meghalt. Az 1950-es évek Németországában nehéz volt érvényesülnie olyan zongoristák mellett, mint Wilhelm Backhaus, Edwin Fischer vagy Wilhelm Kempff, valamint értelmezési stílusaiikkal, például Beethoven zongoraszonáták tekintetében. Franciaországban viszont sikerült felhívnia magára a közönség figyelmét. A Les

Discophiles français lemezkiadó társaság érdeklődött az együttműködés iránt, és már az ötvenes évek elején megtervezte Krausszal a Mozart és a Haydn zongora- és kamarazenei művek teljes felvételét. Willi Boskovsky hegedűművésszel Mozart hegedűszonátáit vette fel, a zongoratriókat pedig az 1950-es évek közepén vette Willi Boskowsky és Nikolaus Hübner közreműködésével. Hosszú ideig zsűritagja volt a texasi Van Cliburn Nemzetközi Zongoraversenynek. 1965 nyarán néhány hetet Albert Schweitzernél töltött Lambarénában, és Beethoven-játékával örvendeztette meg az idős teológust betegágyán. 1968-ban a Fort Worth-i Texas Christian University kinevezte saját művésztanárként; 1983-ig folyamatosan tanított ott. Élete utolsó húsz évében lányával, Ruth-tal és vejével, Fergus Pope-pal Asheville-ben, Észak-Karolinában élt.

Dr. Munkácsi Ernőné Mairovitz Erzsébet (Budapest, 1903. február 14. – 1994.) zeneiskolai (Goldmark, Fővárosi Zeneiskolai Szervezet) és a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai zongoraművész-tanár.

Nagy Sándor (1903 – Budapest, 1963. április 18.) karnagy.

Nemesszeghy István (Kecskemét, 1903. január 13. – Budapest, 1987. június 4.) gordon- és gordonkaművész, tanár. A budapesti Zeneakadémián Montág Lajosnál szerzett diplomát. 1925–1941 között a Magyar Rádió zenekarának tagja; 1941–1945-ben a kolozsvári Nemzeti Színház Magyar Operatagozatánál munkálkodott, mint zenekari muzsikus; 1945. december 1-től ismét a Magyar Rádió zenekaránál dolgozott 1966-ig.

Nyíregyházi Ervin (Budapest, 1903. január 19. – Los Angeles, 1987. április 10.) magyar születésű amerikai zongoraművész-zeneszerző, tanár. A budapesti Zeneakadémián Thomán István és Székely Arnold növendéke volt, majd Berlinben a Dohnányi Ernő és Frederic Lamond tanítványa lett. Tízéves korától már Európa-szerte hangversenyeket adott. 1930-ban az USA-ba költözött, ahol filmstúdióknak dolgozott.

Pártos István (Budapest, 1903. március 1. – Amszterdam, 1920. február 4.) hegedűművész. Hubay Jenő tanítványa. Nagy reményeket keltő ifjú művész volt. Már kétéves korában játszadozott hegedűvel. Alig múlt öt éves, amikor a Fodor Zeneiskola növendéke lett, két év múlva, 1910 őszén vették fel a Zeneakadémia előkészítő osztályába, 1913-tól rendes hallgatóként Bloch

Józsefnél (hegedű) és Kodály Zoltánnál (szolfézs, összhangzattan) tanult. Az utolsó két évet már Hubay Jenő művészképzőjében végezte.¹ Az akadémia tandíjmentességgel, az utolsó három évben Hubay Jenő-, ill. Vecsey Ferenc-jutalomdíjjal támogatta. Első nyilvános hangversenyén, 1916. március 17-én, alig két héttel 13. születésnapja után már teljesen érett művészként játszott Beethoven hegedűversenyét a hadirokkantak javára. Utolsó vizsgakoncertjén 1917. május 18-án Viotti–Bach–Paganini-műsort játszott. Korán özvegyé vált édesanyja varrónőként tartotta el. Több arisztokrata és mágnás támogatta tanulmányait, akik közül a legjelentősebb Kovács Géza bankár zenekedvelő felesége, „Józsa néni” volt, aki egyszerre három csodagyermeket Külföldi karrierje már növendékkorában beindult. Bécsben, Berlinben, majd Arthur Nikisch meghívására Lipcsében lépett fel. 1918 januárjában Stockholmban koncertezett nagy sikerrel. Az első világháború befejeződése után édesanyjával Hollandiába költözött. Gyorsan kialakult helyi rajongótábora. Fellépett a Concertgebouw-ban, Haarlemben. Amszterdamból végigturnézta Észak-Európát. Willem Pijper zeneszerző, kritikus már 1919 elején egy cikkében aggódott a még serdülőfélben lévő gyermek zsúfolt koncertprogramja miatt. 1920 elején az egész világon tomboló spanyolnáthajárvány áldozata lett a mindössze tizenhat éves művész.

Pásztory Edith (ismertebb néven **Bartókné Pásztory Ditta**) (Rimaszombat, 1903. október 31. – Budapest, 1982. november 21.) zongoraművész, érdemes művész (1963), Bartók Béla második felesége. Somogyi Mórnál, a Budapesti Konzervatóriumban folytatta tanulmányait, 1922-től a Zeneakadémián Bartók Béla növendéke volt, majd 1923-ban Bartók felesége lett. Tanulmányait férje vezetésével fejezte be. Első közös fellépésük a *Szonáta két zongorára és ütőhangszerekre* bázeli bemutatója volt 1938. január 16-án. 1938-tól további kézzongorás hangversenyeket adott Bartókkal Európában és az USA-ban. 1940-ben a náci diktatúra elleni tiltakozásul Bartókkal együtt hosszabb időre az Egyesült Államokba utazott. Haza, Bartók halála miatt, már csak ő térhetett. (A sok helyen megjelenő tévhittel szemben Pásztory Ditta nem volt zsidó származású – evangélikus és görög-katolikus szülők gyermeke –, azonban Bartók humanizmusából fakadóan sorsközösséget vállaltak a nemzeti szocialista diktatúra által embertelen elbánásban részesülőkkel.) 1946-tól ismét Budapesten élt, 1960-tól koncertezett itthon és külföldön, főként Comensoli Máriával és Tusa Erzsébettel. Hanglemezfelvételei

készültek Bartókkal (a kézzongorás *Szonáta*, hét darab a *Mikrokozmoszból*); a Hungaroton Bartók-összkiadásában játszotta Bartók zongoraműveit, többek között a teljes *Mikrokozmoszt* és a *Gyermekeknek* sorozatot. Bartók *III. zongoraversenyét* neki írta. Amikor férje halála után zongoraművészként a nyilvánosság elé lépett, szinte kizárólag Bartók-műveket játszott: hanglemezfelvételeken, hangversenyeken vállalkozott arra, hogy továbbadja Bartók műveinek előadási stílusából mindazt, amit elsajátítani tudott. Bartók tolmácsolásában olyasmint mutatott fel a művekben, amelynek csak fölismeréséhez is az ő tehetsége, elmélyedése, személyisége kellett.

Peskó Zoltán /Peschko/ (Zsolna, 1903. augusztus 24. – Budapest, 1967. április 17.) orgonaművész, zeneszerző, pedagógus. 1921–1927 között a Zeneművészeti Főiskolán Antalfy-Zsiross Dezsőnél, Zalánffy Aladárnál, Siklós Albertnél, Thoma Józsefnél tanult, közben a középiskolai énektanári tanszakot is elvégezte. 1927-től 1929-ig a soproni tanítóképzőben tanított, majd a budapesti fasori evangélikus templomban orgonista és az evangélikus gimnázium énektanára. Ádám Jenővel létrehozta a Protestáns Énekkart. 1958-tól nyugdíjazásáig (1963) a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola orgonatanára.

Pertis Jenő (Miskolc, 1903. szeptember 2. – Budapest, 1971. április 29.) cigányprimás. 15 éves korától két évig idősebb Kóczé Antal zenekarában játszott, majd haláláig önálló cigányzenekar- vezetőként működött Budapesten.

Rubinstein Erna (Nagyszeben, 1903. március 3. - 1983. szeptember 22. Los Angeles [Kalifornia, Amerikai Egyesült Államok]) Hatéves korában fellépett növendékként, tizenegy évesen pedig önálló hangversenyeket adott. 1913 és 1918 között az Országos Magyar Királyi Zeneakadémián tanult. Debrecenben Füredi József növendéke volt, képzését végül Hubay Jenő művészképzőjében Liszt Ferenc-ösztöndíjasként fejezte be a Zeneakadémián. A karmesteri vizsgát is letette, majd ezt követően a Debreceni Szimfonikus Zenekarral együtt lépett fel és mutatkozott be karmesterként Magyarországon és Németországban is. Olyan neves művészekkel lépett fel együtt, mint Pierre Monteux, Frieda Hempel, Wilhelm Furtwängler, Nikisch Artúr, a Concertgebouw Orchestra vagy Willem Mengelberg. A világ számos országában adott koncertet, pl.: Bécs, Berlin, Amsterdam és New York. 1922-ben a Carnegie Hallban lépett fel. Az 1930-as években zenei pályája mellett

színésznőként is több darabban volt látható (Fényes Szabolcs: Mimi; Falusi lakodalom (Az ellopott szerda); Under a Gipsy Moon). A II. világháborút követően az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le. Hegedűművészi pályafutásának egy karját ért sérülés vetett véget. Zenei pályája mellett tanárként is tevékenykedett. A Los Angeles Conservatory of Music Studio City Branch nevű fakultásának tanára volt. Nevét Edna Fordra változtatta.

Sass Dezső (Szederkény, 1903. január 31. – Pécs, 1993. június 23.) orgona- és zongoraművész, pécsi zeneiskolai és tanárképző főiskolai tanár.

Scholz János (Sopron, 1903. december 20. – USA, 1993. május) csellóművész-tanár. Zenei tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolán Schiffer Adolfnál végezte. Tagja volt a Budapesti Szimfonikus Zenekar és a Városi Színház zenekarának, majd négy éven át a Melles-vonósnégyesnek. A Róth vonósnégyesben 1932-től játszott. 1937-ben az Egyesült Államokba költözött, ettől kezdve Amerika egyik legnagyobb gyűjtői között tartották számon.

Schwalb Miklós (Budapest, 1903. február 20. – Boston, 1981. október) zongoraművész. Kovács Sándor és Dohnányi Ernő voltak a tanárai. Egyike a legtehetségesebb fiatal zongoraművészeknek, aki európai és amerikai turnéján jelentékeny sikereket aratott. Az 1936-ban megalakult Rádió Szalonzenekarának tagja.

Sirmon András (1903–) jazz muzsikus, hegedűs, zeneszerző, hangszerelő.

Somfalvy Istvánné (Temesvár, 1903. október 12.–) debreceni szakközépiskolai és tanárképző főiskolai magánének-tanár.

Székely Zoltán (Kocs, 1903. december 8. – Banff /Kanada/ 2001. október 5.) hegedűművész-tanár, Bartók Béla gyakori kamara-partnere, zeneszerző. Tanulmányait Hubay Jenőnél végezte a budapesti Zeneakadémián, emellett Kodály Zoltántól zeneszerzést tanult, csellista barátjával, Hermann Pállal együtt. Tanulmányai után Kodály ajánlotta Bartók Bélának kamarapartnernek. Így már tizennyolc évesen szoros kapcsolatot építhetett ki Bartókkal. Első koncertjükkor Claude Debussy szonátáját és Ludwig van Beethoven Kreutzer-szonátáját játszották kortárs hegedűdarabokkal karöltve. Székely egyébként eljátszotta Bartóknak 1920-ban írt saját szólószonátáját is. Bartók neki ajánlotta

a II. rapszodiát és a II. hegedűversenyt. Székely készítette Bartók Román népi táncaiból a hegedű-zongora-átíratot.

Sződy Szilárd (Budapest, 1903. augusztus 19. –) fővárosi gimnáziumok énekzenetanára, a Pedagógiai Szeminárium ének-zene tanszékének vezetője, szakfelügyelő.

Szüts Márta (1903–Budapest, 1982. november 18.) budapesti okl. zenetanár;

Vajda Anna /Panni/ (1903–1995) operaénekes, tanár.

Vaszy Viktor (Budapest, 1903. július 25. – Szeged, 1979. március 12.) zeneszerző, karmester. Tanulmányait 1919–1925-ben végezte a budapesti Zeneművészeti Főiskolán. Hegedű szakon Zsolt Nándor, Kemény Rezső és Szerémi Gusztáv, zeneszerzés szakon Kodály Zoltán, Molnár Antal és Koessler János növendéke volt. 1925–1929-ben (diák vendégkarnagyként kezdve) a Székesfővárosi Zenekar, 1929–1941 között a Budapesti Egyetemi Énekkar, 1935–1941-ben a Budapesti Palestrina Kórus karnagya volt. 1929–1941 között a Zeneakadémián elméleti tárgyakat tanított. Kórusvezetőként több európai koncertturnét vezetett. 1941–1944-ben a kolozsvári Magyar Opera igazgatója volt. 1945-től a Szegedi Nemzeti Színház karmestere, 1948-tól zeneigazgatója, 1955–1957-ben ismét a Zeneakadémia tanára, 1957–1969 között a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója, 1969–1975-ben újra zeneigazgatója és a Szegedi Szimfonikus Zenekar vezetője volt. A Szegedi Szabadtéri Játékok egyik megújítója és zenei irányítója. Nevéhez fűződik Bartók Béla Divertimento (1941), valamint Cantata profana (1930) című műveinek magyarországi bemutatója.

Vay Ádám, vajai (1903–1979) zeneszerző, karmester.

Weidinger Ede /Eddy Whyder/ (Budapest 1903–1944/45) jazz musikus, karmester.

Weisz Péter Gusztáv (Mosonmagyaróvár, 1903. szeptember 1. – Amszterdam, 1934. április 20.) karnagy, zongoraművész-tanár. A bécsi Konzervatóriumban tanult. Igazi nagy sikereit azonban Ausztriában és távolabbi külföldi városokban érte el. 1931-ben szerződött karnagnak az amszterdami Rembrandt színházhoz.

Zathureczky Ede (Igló, 1903. augusztus 24. – Bloomington, 1959. május 31.) hegedűművész-professzor, Hubay Jenő tanítványa. Sikeres hangversenyeket adott Európában és az USA-ban. 1929-től a Zeneművészeti Főiskola tanára. 1943–1957 között főigazgatója. 1956-ban Bécsbe, majd 1957-ben az USA-ba ment, ahol a bloomingtoni Indiana University hegedűtanára volt. A Hubay utáni hegedűsgeneráció egyik legkiválóbb tagja. Különösen a romantikus és a modern hegedűirodalom (Bartók) kiváló előadója volt. Mint pedagógus is jelentős érdemeket szerzett.

115 éve született

Balázs Béla (Kolozsvár, 1908. május 29. –) zenekari nagybőgőművész. Roósz Emil kvintett; Miskolci Filharmonikus Zenekar; Budapesti Hangversenyzenekar, MÁV Szakszervezetek Szimfonikus Zenekara; Déryné Népszínház zenekara – zenekari művész, tanár.

Balla Péter (Hajdúszoboszló, 1908. augusztus 22. – Budapest, 1984. december 11.) népdalgyűjtő, hegedűtanár. A Zeneművészeti Főiskolán Koncz Jánosnál kezdte a hegedűtanulást és a Nemzeti Zenedében Kladvikó Vilmosnál fejezte be (1938). Már 1932-ben végzett népdalgyűjtő munkát a Néprajzi Múzeumban. Népdalgyűjtő munkájában Lajtha László módszerét követte. Népzenei gyűjtés a bukovinai székelyek közt c. tanulmányát az Ethnographia közölte (1935). A református egyháznál 1938-tól 1945-ig a Soli Deo Gloria diákszövetség országos énekügyi titkára, majd 1952-ig a református Egyetemes Konvent országos énekügyi titkáráként működött. 1952–1958-ban a Népművészeti Intézetben dolgozott, mint főelőadó népszerűsítette a folklórkutatást. 1958-tól nyugdíjazásáig (1972) Monoron volt hegedűtanár.

Bartha Dénes (Budapest, 1908. október 2. – Budapest, 1993. szeptember 7.) zenetudós, zenei író, tanár. A berlini egyetem zenetudományi tanszakán 1930-ban szerzett zenetudományi doktorátust. Az OSZK alkalmazottja lett, majd 1935-től egyetemi magántanár és a Zeneművészeti Főiskola óradíjas tanára. 1939–1944 között a Pester Lloyd zenekritikusa. 1941–1944-ben szerkesztette a Magyar Zenei Szemlét. 1947-ben kinevezett tanár, 1951-ben pedig tanszékvezető lett a Zeneművészeti Főiskolán. 1961-től a Nemzetközi

Zenetudományi Társaság elnökségének tagja, 1964–1966 között vendégprofesszor amerikai egyetemeken. A zenetudományok kandidátusa 1952, doktora 1958, az MTA levelező tagja 1990. Az 1930-as évek elejétől számos zenetörténeti munkája jelent meg.

Bíró Kató (Győr, 1908. február 7. – Budapest, 1985 után?) zongoratanárt, zeneiskolai igazgató (Budapest IX. kerületi Mester utcai Zeneiskola tanára, majd igazgatója).

Bisztriczky Tibor (Arad, 1908 – Budapest, 1983. november 12.) zenekari hegedűművész-tanár. Hubay Jenőnél végzett a Zeneakadémián, 1931-ben kapott művészi és tanári oklevelet. Közben jogi tanulmányokat is folytatott a Pázmány Péter Tudományegyetemen (1926–1932) és abszolutóriumot szerzett. 1942-ben a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumban gyakornok a Művészeti Osztályon. 1943 őszétől részben a Nemzeti Zenedében, részben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított. 1946-tól 1963-ig a győri Zeneművészeti Szakiskola, majd a Tanárképző Főiskola tanára, végül 1969-ig a győri Zeneművészeti Szakközépiskola hegedű tanszakának vezető tanára volt. 1969-től haláláig tanított Gödöllőn, Vácott és Budapesten a XX. ker.-i zeneiskolában. 1948–1950-ben tagja volt az Operaház zenekarának.

Bleierné Herzog Lili (Budapest, 1908. november 4. –) a Fővárosi Zeneiskola Szervezet hegedűtanára és a Vasas Központi Művészegyüttes tagja.

Bolvári /Szinok/ Zoltán (Budapest, 1908. október 9. –) sárospataki és nyíregyházi tanítóképző karvezető-tanára.

Bőhm László (Budapest, 1908 –) orgonaművész és zeneíró, a ma is használatos Zenei műszótár (1952) megalkotója.

Csíky László Antal (Csombord, 1908. július 21. – Marosvásárhely, 1972. május 26.) orgonaművész, karnagy, zenetanár. Zenei tanulmányait 1941–1943 között végezte a budapesti Nemzeti Zenede orgonaosztályán Sugár Viktor tanítványaként, ennek előtte Nagyenyeden és Debrecenben szerzett kántortanítói képesítést. Olcsván, Hajdúszováton és Mátészalkán tanított. Mindenütt iskolai és felnőttkórusokat is vezetett. 1942-ben Marosvásárhelyen telepedett le, a református Kistemplom kántora, általános és középiskolai zenetanár. 1951-től a Zeneiskola aligazgatója, zeneelmélet és karvezetés tanára.

Tanítványai között voltak a későbbi rangos erdélyi zenei élet jelesei, Csíky Boldizsár, Szabó Csaba, Fejér Elemér, Terényi Ede és mások. 1957-ig a Kultúrpalota orgonistája is, 1955-től a Népi Művészeti Iskola igazgatója, A Református Egyházi Dalkör utolsó karnagya volt, annak 1950-es megszűntetéséig.

Domján Istvánné Trenovszky Erzsébet (Tapolca, 1908. július 20. –) zalaegerszegi zongoratanár.

Dötsch Zoltán (Budapest, 1908. augusztus 3. – Debrecen, 1984. december 28.) hárfaművész, zeneszerző, egyházkarnagy, orgonaművész, karmester. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte 1923–1929 között Mosshammer Ottónál (hárfa), majd 1926–1932-ben Siklós Albertnél s Unger Ernőnél (zeneszerzés, karnagyképző) tanult. 1931-ben az esztergomi Érseki Tanítóképzőben egyházkarnagyi oklevelet szerzett. 1922–1932-ben a budapesti Szent József-templom orgonistája; 1932–1942 között egyházkarnagya; 1939-től 1945-ig a Magyar Állami Operaház korrepetitora, helyettes karigazgatója; 1946–1952-ben a budapesti Szent Mihály-templom orgonista-karnagya; 1952–1968-ban a debreceni Csokonai Színház karigazgatója; 1953–1960 között a Debreceni MÁV Filharmonikusok hárfása; 1968-tól nyugdíjasként. 1932–1942-ben a budapesti Férfi Dalegylet karnagya; egyben a Józsefvárosi Énekkar Egyesület elnök-karnagya; 1968-tól haláláig a Nyíregyházi MÁV Fúvószenekar karnagya.

Duka-Zólyomi Norbert (Esztergom, 1908. július 10. – Pozsony, 1989. szeptember 21.) történész, orvos- és jogtörténész. Tanulmányait Pozsonyban végezte. 1929-ben jogi doktorátust, 1934-ben Kassán ügyvédi oklevelet szerzett. Egyetemista korától részt vett a felvidéki m. nemzeti mozgalomban. Első írása Szláv-magyar kultúrkapcsolatok c. a Sarló-mozgalom Vetés c. kiadványában jelent meg (1929). Az 1930-as években felvidéki és erdélyi m. kisebbségi lapok munkatársa, írásai közül többet átvett a Magyar Szemle is. 1945 után bebörtönözték, jogi pályáját nem folytathatta. *Zenetanárként* és fizikai munkásként Nagymegyeren, majd Pozsonyban dolgozott. 1962-től orvostörténelemmel kezdett foglalkozni. Nagy nyelvtudásának (német, francia, szlovák, cseh, olasz, angol, svéd) köszönhetően hamarosan nemzetközi hírnévre tett szert.

Eisikovits Mihály (Balázsfalva, 1908. október 8. – Kolozsvár, 1983. január 13.)

zeneszerző, zenetörténész. 1928–1933 között a kolozsvári konzervatóriumban zeneszerzést tanult, 1933-ban jogi doktorátust szerzett. 1935-től Temesvárott, 1945 után a kolozsvári konzervatóriumban és Művészeti Intézetben tanított, 1946-tól a kolozsvári G. Dima Zeneművészeti Főiskola tanára, 1950–1953 között igazgatója és több mint két évtizedig tanára. 1948–1950-ben a kolozsvári Állami Magyar Opera igazgatója. Nevéhez fűződik a kolozsvári Magyar Opera együttesének megszervezése és a népoperák előtérbe állításával kialakított repertoár. Az ellenponttan oktatás korszerűsítése érdekében jelentős pedagógiai tevékenységet fejtett ki, több könyve és tanulmánya jelent meg e témakörben.

Elek Béla (1908–?) hagszerrkészítő mester. 1926-tól önálló műhelyt vezet. Előfordulnak Elek jelzésű vonók és az Elek hagyatékban voltak vonókészítő szerszámok.

Érsek Mária (Kudzsir, 1908. december 11. – Budapest, 1976. október 4.) zongoraművész, zenepedagógus. Zenei tanulmányait Kolozsvárott kezdte meg. 1933–1938 között a Zeneművészeti Főiskolán Siklós Albert mesteriskolájában elvégezte a zeneszerzés és karnagyképző tanszakot. Oklevelének megszerzése után 1946-ig a főiskolán tanított, 1945-től 1969-ig nyugdíjazásáig az Operaház karigazgatója volt. 1969-től a Színművészeti Főiskolán is oktatott.

Falk Zsigmond (Budapest, 1908. december 11. – Budapest, 1935) budapesti egyházkarnagy, gimnáziumi ének-zenetanár. 1932–1935 között a Zeneakadémia egyházzé és középiskolai énektanár szakán. A Budapesti Élmunkás téri Szent Margit templom karnagya volt.

Fejér György /Georg Feyer/ (Budapest 1908. október – New York, 2001 október. 21.) jazz musikus, énekes.

Frank Lajos (Budapest, 1908. július 26. –) operaházi zenekari gordonkaművész, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és a Zeneakadémia tanárképző intézetének tanára, módszertani írások, tanulmányok szerzője. Tanulmányait 1924 és 1931 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola cselló tanszakán Schiffer Adolf növendékeként végezte. 1940-től az Albert Vonósnégyes tagja. 1942-től a Budapesti Hangversenyzenekarban és a Rádiózenekarban, 1945 és 1965 között a Magyar Állami operaházban szólamvezető gordonkaművész. 1954-től 1966-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanszékvezető tanára, 1966-

tól nyugalomba vonulásáig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző intézete Budapesti Tagozatának tanára.

J. Irsai Vera (Budapest, 1908. október 12. – Budapest, 1971. december 7.) zongoraművész-tanár, a Fővárosi Zeneiskola Szervezet központi igazgatója. Középfiskolai tanulmányait a Budapesti VI. Kerületi Magyar Királyi Felsőbb Leányiskola és Leánygimnáziumban, illetve a Fodor Zeneiskolában végezte. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1932-ben szerzett zongoratanári oklevelet, majd a második világháború végéig magánórákat adott. Cikkei megjelentek a Pesti Naplóban és a Jövő Útjain című pedagógiai lapban. A háború után rövid ideig fővárosi zeneiskolai tanárként, majd szakfelügyelőként dolgozott. Ekkor kezdett úttörő jelentőségű szolfézs kiadványokat összeállítani. 1949-ben alapítótagja volt a Magyar Zeneművészek Szövetségének és részt vett az Országos Zenepedagógus Szakosztály létrehozásában is. A következő években megszervezte a Fővárosi Zeneiskola Szervezetet, amelynek 1952-től igazgatója volt 1968-as nyugdíjba vonulásáig. Az 1959 májusától megjelenő Parlando című zenepedagógiai folyóirat szerkesztőbizottságának tagja volt. Szakcikkei és tanulmányai zenei szaklapokban jelentek meg.

Hadházi Kálmánné Bíró Katalin (Győr, 1908. február 7. –) nagykanizsai és fővárosi zeneiskola szervezeti zongoratanár, körzeti igazgató.

Halász Béla (Pécs, 1908. október 11. – Pécs, 1991) kőszegi tanítóképző intézeti tanár, a Pécsi Székesegyház orgonistája, pécsi tanítóképzői és zeneiskolai tanár, orgonaművész.

Hlaszny Béla (Budapest 1908. február 17.–) jazz muzsikus, zongorista, zeneszerző.

Ivánkovits Ferenc (Szeged, 1908. augusztus 21. – Nagykanizsa, 1984. január 26.) hegedűművész, hegedűtanár, karmester. Zeneiskola, Nagykanizsa – hegedűtanár és uo. igazgató is; Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar-karnagy.

Jámbor Lajos (1908 – 1985. december 5.) zenetanár.

Kazár Imréné (Budapest, 1908. május 6. –) gordonkatanár. Fővárosi Zeneiskola Szervezet – gordonkatanár; Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola – gordonkatanár.

Kisteleki Géza (Budapest, 1908. május 12. – Székesfehérvár 1943. május 15.) hegedűművész-tanár. 1931-ben okleveles hegedűtanári diplomát szerzett a Zeneművészeti Főiskolán. Ezt követően a tatai piarista gimnázium ének- és zenetanára, de ottani magániskolákban is oktatott. 1935-ben lett a magyaróvári piarista gimnázium ének- és zenetanára. 1936-ban városi és állami támogatással megalapította a magyaróvári zeneiskolát, amely a Városház utca 2. sz. alatti régi városháza emeletén kezdte meg működését. 1940-től igazgatói teendői mellett szolfézst és hegedűt is tanított a zeneiskolában, 1938. május 1-jétől karnagya lett a Magyaróvári Férfidalárdának, később a Hubertus kórusának és a gazdasági akadémia ifjúsági énekkarának. Tagja volt a Zeneiskolák Országos Szövetsége választmányának és a győri törvényhatósági dalos-kerület művészi bizottságának. 1940-ben Székesfehérvárra került az ottani zeneiskola élére.

Konstantin István (1908–1970) primás.

Kuti Sándor (Budapest, 1908. május 18. – Németország, 1945. április) zeneszerző, karnagy, tanár. A Fodor Zeneiskolában tanult. A Zeneakadémián Siklós Albert tanítványa volt (1930–1934). Diplomáját Dohnányi Ernő irányítása mellett szerezte meg (1934). 1935-ben az Új Magyar Zene Egyesület műsorra tűzte néhány művét és egy zongoraszonátáját, amely nyomtatásban is megjelent Hollandiában. A Zeneakadémia elvégzése után magántanításból élt, zongorázást és zeneszerzést tanított, templomban orgonált, korrepetítori munkát végzett a Budapesti Énekkari és Zenekari Egyesületben. Zenekritikákat írt a Független Szemlében (1933–1935). Ütemre cseng a csákány c. tömegdalát Hollós Korvin Lajos szövegére írta. Rövid ideig vezette az Antialkoholista Munkásszövetség (AMSZ) énekkarát. 1940-től munkaszolgálatos volt. 1944 nyarán Németországba deportálták. Legtöbb műve elveszett.

Láng György (Budapest, 1908. április 4. – Budapest, 1976. április 3.) zeneszerző, író, tanár karnagy és grafikus. Kodály Zoltán növendéke volt a Zeneművészeti Főiskolán, ahol zeneszerzőként és karnagyként diplomázott A Tamás templom karnagya vagy a Beethoven tavasza, Haydnról, Boticelliről írt életrajzi regénye (Primavera) máig alapvető és népszerű olvasmány.

Miklóssy Irén Mária (1908–1978) operaénekes, tanár.

Mikó Magda (Mikófalva, 1908. március 24. –) hangversenyénekes, zenetanár. Országos Filharmónia; Fővárosi Zeneiskola Szervezet- énektanár.

Milkó Pataki Cora (1908) – szabadkai zongoraművész. Szabadkán kezdett zongorát tanulni a Lányi Ernőnél. Budapesten Hanák Árpád és Senn Irén tanítványa volt, majd Belgrádban (Brezovšeknél) folytatta és Zágrábban (Stančićnál) fejezte be zenei tanulmányait. Zongoratanítással kezdett foglalkozni. 1960-ban Bordás Lajossal együtt létrehozta a Milkó–Bordás zongoraduót. (Az ő nevükhöz fűződik Bartók két zongorára és ütőhangszerekre írt szonátájának első jugoszláviai megszólaltatása.) Kamarapartnerként is keresett muzsikus volt – számos híres művész őt kérte fel, hogy kíséresse zongorán. A szabadkai Zeneiskolába közvetlenül a háború után került, először mint zongoratanár, majd mint igazgató. A Filharmónia elnöki posztját 12 éven át töltötte be – ez volt a zenekar fénykora. Kiváló pedagógusi és művészi munkásságáért számos jelentős elismerésben és kitüntetésben részesült.

Mindszenti Ödön /Szvoboda/ (Mindszent, 1908. május 9. – Budapest, 1955. szeptember 9.) operaénekes, tanár. Torday S. Blanka tanítványa. Középiskolai tanár volt. 1946 –1948 között az Endre Béla által vezetett vígopera-együttes tagja, 1946-tól haláláig a budapesti Operaház tagja.

Nádas Béla (Budapest, 1908. május 15. – Budapest, 1978. április 21.) zeneszerző, szövegíró, zongoraművész, tanár. Tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében, a Fodor Zeneiskolában, majd a Zeneművészeti Főiskolán Thomán István, Hír Sári, Kálmán György, Braun Paula, Ferenczi György (zongora) tanítványaként végezte.

Németh Anna (Kolozsvár, 1908. február 29. – Budapest, 1990. március 7.) operaénekes, tanár. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében Marschalkó Rózsínál fejezte be. A budapesti Operaház 1935-ben szerződtette. Hamarosan a dalszínház vezető művésze lett. Oratóriuménekesként is működött.

Orosz Júlia (Budapest, 1908. március 3. – Budapest, 1997. október 19.) operaénekes. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte:

1923 és 1928 között Maleczky Vilmosné növendéke volt. 1930-ban debütált az Operaházban, Blondeként. Négy évtizedes pályafutása alatt mintegy 80 szerepet énekelt: az irodalom minden stílusában és úgyszólván mindenfajta szerepkörben otthonos volt.

Osváth Júlia (Rákospalota, 1908. február 15. – Budapest, 1994. augusztus 20.) Énekesi karrierjét Lichtenberg Emil együttesében kezdte karénekesnőként, majd hamarosan a társulat szólistája lett. 1929-ben a Palestrina-kórus szólistája lett, majd 1930-ban a budapesti Mátyás-templomban énekelt. 1933-ban a Zeneakadémián egy tanév alatt elvégzett három évfolyamot és magánúton tanult tovább Palotay Árpád növendékeként. Az operaházban 1935-ben debütált. Elsősorban Mozart-énekesnőként volt ismert, de remekelt Verdi, Wagner, Erkel és Puccinioperákban is. Az énekesi adottságok és színészi képességek ideálisan találkoztak benne, nagyszerűen ábrázolt hanggal is. Jeles amatőr csillagász és hobbifestő is volt.

Ötvösné Kádár Klára (Budapest, 1908. november 30. – Budapest, 1981. december. 23.) zenetanár. 1926-ban iratkozott be a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedűtanár-képző tanszakára. Block József és Hubay Jenő tanítványa volt. 1948–1949-ben a Zenei Gimnáziumban hegedűt oktatott, majd 1949-ben a Zeneművészeti Főiskolára került, ahol főiskolai tanárként működött 1969-ig, nyugdíjazásáig. Később ugyanitt óradíjas tanárként tanított haláláig.

Paálné Falus Edith (Budapest, 1908. november 11. –) operaénekes, tanár. Budapesti Városi Színház-magánénekes; Münchener Állami Operaház-magánénekes; Városi Színház, Reichberg-magánénekes; Zeneiskola, Baja.

Panker Sándor (Arad 1908–) jazz muzsikus, klarinétos.

Perényi László (Valla, 1908. december 7. – Budapest, 1993. november 16.) főiskolai tanár, karvezető. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1933-ban tanítóképző intézeti és zenetanári (tanárai Harmat Artúr, Nagy Géza), 1937-ben ugyanott Kodály növendékeként zeneszerzői diplomát szerzett. 1928-tól 1948-ig különböző fővárosi gimnáziumokban és zeneiskolákban volt énektanár, 1941 és 1970 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Énektanárképző és Karvezető Szakán tanár. Gimnáziumi kórusaival számos Bartók- és Kodály-művet mutatott be.

Rubovszky István (1908 – Nógrádverőce, 1941. augusztus 19.) kántor tanító, zenetanár.

Sanits Gézáné (Érsekújvár, 1908. május 18. –) pozsonyi és zalaegerszegi zeneiskolai zongoratanár.

Schleicher László (Pozsony, 1908. március 30. – Pozsony, 1999. január 17.) zenetanár, karnagy. Hegedű-zeneszerzés és karmester szakon a konzervatóriumban tanult. 1959-ig a belvárosi zeneiskola tanára volt, ahonnan egyházi tevékenysége miatt elbocsátották. 1960-tól nyugdíjazásáig a somorjai, majd 1698-tól a pozsonyhidegkúti zeneiskolában tanított hegedűjátékot, zeneelméletet és kamarazenélést. A pozsonyi Népművelési Intézetben szervezett karnagyképző tanfolyam vezetője és szakelőadója volt (1959–1975). A CSMTKÉ-nak alakulásától 1972-ig volt karnagya.

Selmeczi Oszkár (1908 – Budapest, 1971. január 20.) zenetanár.

Soproni Szüsz Viktor (1908–1994) orgonaművész, tanár.

Stróbl Gyula (Újpest, 1908. február 10. – Budapest, 1980. április 18.) harsonaművész-tanár (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara; Fővárosi Zenekar; Magyar Állami Operaház zenekara; Fővárosi Zeneiskola Szervezet-tanár).

Szabó Géza (1908 – Kolozsvár, 1996. december 20.) evangélikus lelkész, a kolozsvári Gh. Dina Zeneakadémia zongraművész tanára.

Szabó Mária, Nemcsics Elekné (Kiszucza-Újhely, 1908 – Pápa, 1984) tanítóképző intézeti ének-zenetanár. Tanulmányait a Nemzeti Zenedében kezdte. Zongora tantárgyból magántanuló volt, tanára Polónyi Elemér. 1938-ban végezte tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, Harmat Artúr és Ádám Jenő növendékeként. 1939–1940-ig a zsámbéki, 1940–1948-ig Pápan a Ranolder Intézet tanítóképzőjének zenetanára. 1948–1951-ig az államosított intézetben, majd több pápai általános- és középiskolában tanított, majd 1959–1961-ig az Ének-zenei Általános Iskola volt. Egyidejűleg a pápai Pedagógus Énekkart is vezette.

Szacsvay Sándor /szacsvai és esztelneki/ 1908 – Budapest, 1928. április 6.)
zongoraművész, tanár.

Szamosi/Szamosy „Buli” /Imre (1908–1943) jazz muzsikus, énekes, klarinétos,
hangszerelő.

Szathmáry Margit (Budapest, 1908. március 16. – Budapest, 1983. július 12.)
hegedűművész, pedagógus. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Bloch
Józsefnél, Zsolt Nándornál, Hubay Jenőnél tanult. Művészi diplomáját 1927-
ben szerezte, majd a Magyar Női Zongoraötös első hegedűse volt. Több
zenekarban játszott, részben koncertmesterként, majd a Fővárosi Zeneiskola
Szervezet keretében több állást vállalt, részben tanárként, részben
szakfelügyelőként.

Szomolányi János (1908–1962) operaénekes. 1935-ben debütált az
Operaházban, melynek haláláig az énekese volt.

Tarjáné Bumer Margit (Budapest, 1908. augusztus 26. –) fővárosi zeneiskolai
szervezeti és dorogi zeneiskolai zongoratanár.

Tóth Dénes (Budapest, 1908. november 25. – Debrecen, 1955. április 30.)
zeneszerző, zenekritikus, tanár. Hegedülni majd zongorázni tanult, s már
tizenhárom éves korában komponált. A Pázmány Péter
Tudományegyetemen 1930-ban doktorált *A magyar népszínmű zenei
kialakulása* című, önálló kutatáson alapuló értekezésével. Bölcsészkar
tanulmányaival párhuzamosan végezte el a Zeneakadémia zeneszerzés és
karnagyképző szakának stúdiumát Siklós Albert, illetve Unger
Ernő irányításával. 1930–31-ben mint ösztöndíjas zeneszerzést tanult Ottorino
Respighinél, a Santa Cecilia Academia mesteriskolájában. Ezután
az Operaház balett-társulatának korrepetitora, majd könyvtárnok a Nemzeti
Színház, a Zeneakadémia, végül a Műegyetem könyvtárában. 1952-ben a
debreceni Zenede tanárává nevezik ki, ahol zeneszerzést és más elméleti
tárgyakat oktatott. 1955 áprilisában, egy Haydnról szóló ismeretterjesztő
előadás közben esett össze a pódiumon, s hat nap múlva halt meg agyvérzésben.
Életműve bevégtetlen maradt; alig több mint 46 évesen, alkotóképessége
csúcsán, sorsa jobbrafordulásakor vitte el a halál. Mégis számottevő, amit
hátrahagyott: több mint száz zenemű, mintegy ötezer oldalnyi írás tanúskodik
munkásságáról. Egy személyben tudott alkotó muzsikusként, esztétaként és művészeti

író, kritikus és pedagógus lenni. Fő zeneművét, a Csokonai Vitéz Mihály komikus eposza nyomán írott *Dorottya* című balettjét 1944-ben mutatta be az Operaház, s a kritikusok kiemelték színes hangszerelését, hangfestő tehetségét. Legjelentősebb írott műve, a *Hangversenykalauz* három kiadását már nem érhette meg.

Varga Pál (Prága, 1908. április 5. – Budapest, 1986. augusztus 1.) operaházi karmester, zeneakadémiai idegen nyelvű szerepgyakorlat-tanár. Tanulmányait 1927–1932-ben a budapesti Nemzeti Zenedében végezte (orgona, zeneszerzés, karmesterképző) Sugár Viktor, Lajtha László és Fleischer Antal tanítványaként. 1929–1946 között a Magyar Állami Operaház (közben 1933–1935-ben a Városi Színház) korrepetitora. 1947 és 1969 között a Magyar Állami Operaház karmestere volt. A legnagyobb sikereit francia és olasz operákkal aratta. 1969-től a budapesti Zeneművészeti Főiskolán az idegen nyelvű szerepgyakorlat tanára lett.

Weisz László /W. Larry / (Budapest, 1908) zenész.

Wolf Endre (Budapest. 1908. február 14. – Budapest, 1980. augusztus 30.) zongoraművész, tanár. Zenei tanulmányait a Fodor Zeneiskolában kezdte, majd a budapesti Zeneművészeti Főiskolán folytatta Székely Arnold, Szabados Béla és Unger Ernő tanároknál. 1935–1939 között Heinemann Sándor nagyzenekarában játszott Svájcban. 1945 után tagja volt Schenkelbach Fülöp zenekarának és a Lenhughes-együttesnek is. A legrangosabb szállodákban és szórakozóhelyeken játszott. 1950–1965 között az Országos Szórakoztatózenei Központ stúdiójában tanított.

110 éve született

Balassa György (Budapest, 1913. január 30. – Budapest, 1983. február 22.) zenekari klarinétművész, zeneakadémiai klarinét, fúvós együttes, fafúvós kamarazene tanár. 1937-39-ben Winterthurban (Svájc) a Rádiózenekar tagja. 1945-ben a Székesfővárosi Zenekar szerződtette. Az ebből az együttesből szerveződött Magyar Állami Hangversenyzenekar tagjaként, később szóló-klarinétosaként működött nyugdíjazásáig (1968). 1948-ban alapító tagként dolgozott a Budapesti Fúvósötösben.

Balázs András (Szentés, 1913. július 15. – Szentés, 1992) szentesi közismereti ének-zenetanár és zeneiskolai tanár, karnagy. Szegeden szerzett földrajz-énekkönyv szakos főiskolai diplomát. 1933–1974-ig tanított a Felsőpárti (Deák Ferenc) Általános Iskolában. 1951-től Szentés Város Szövetkezeti Bizottsága Vegyeskarának vezető karnagya. Számos rádiófelvételen vett részt kórusával. 1951-ben létrehozta a Munkásénekkart (Népdalkört), majd rövid ideig kórust vezetett szakmunkástanulóknak.

Baráti György (Győr, 1913. április 3.– Santa Cruz, 1996. június 22.) zeneszerző, tanár.

Baricz Ferenc (Karánsebes, 1913. október 7. –) Fővárosi Zeneiskola Szervezet és Budapest VI. és XI. kerületi zeneiskola klarinéttanára, operettszínházi zenekariművész, tanár.

Boros István Valér, OFM (Zetelaka, 1918. augusztus. 18. - Marosvásárhely, 1984. március 22.) laikus testvér, karnagy, orgonista, tanár. Csíksomlyón ének- és zenetanár, kántor-karnagy. Az ének- és zenetanításban kodályi elveket vallott. Kiválóan orgonált, improvizált, de nem írt műveket. Egyh. énekeket szerzett és orgonakíséreteket harmonizált. A kántorisk. megszüntetése után magánúton képzett kántorokat.

Bródy Tamás (Kolozsvár, 1913. január 24. – Budapest, 1990. július 6.) karnagy és zeneszerző. Zeneszerzői tanulmányait Kodály Zoltánnál, karmesteri diplomáját Unger Ernőnél szerezte meg 1933-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Azóta bel- és külföldi színházaknál volt karmester. 1937 óta a Vígszínház zenei tanácsadója. 1947-től 1973-ig; a Fővárosi Operettszínház karnagya és zeneigazgatója.

Bujka Bertalan (Budapest, 1913 – USA, 1985) Svájcban működött jazz muzsikusként.

Dános Lili, Szüdy Nándorné (Marosvásárhely, 1913. október 8. – 2010. szeptember 4.) zongoraművész, zeneakadémiai tanár, operaházi korrepetitor.

Dávid Gyula (Kecskemét, 1913. május 6. – Budapest, 1977. március 14.)

zeneszerző, karmester, főiskolai tanár. Középiskolai tanulmányait Kecskeméten végezte, 1934-ben érettségizett a Református Gimnáziumban. A Zeneakadémián Siklós Albert és Kodály Zoltán növendékeként 1938-ban kapott diplomát zeneszerzés szakon, majd bekapcsolódott a Kodály vezette népdalgyűjtésbe. A zeneszerzés szakkal párhuzamosan magánúton tanult hegedülni Rados Dezsőtől. 1938–45 a Székesfővárosi Zenekarban brácsázott (együtt dolgozott Otto Klemperer, Willem Mengelberg, Pierre Monteux karmesterekkel), 1945–49 a Nemzeti Színház karmestere volt, közben több kísérőzenét is komponált, 1949–51 a Magyar Néphadsereg Művészegyüttes zenekarát vezette. 1951-től 1974-ig, nyugdíjazásáig tanított a Zeneakadémián zeneelméletet, fúvós hangszerelést, fúvós kamarazenét, óraadó tanárként, később a Bartók Konzervatórium tanáraként. Alapító tagja volt a Magyar Zeneművészek Szövetségének.

Faragó György (Budapest, 1913. november 14. – Budapest, 1944. december 7.) zongoraművész, zeneakadémiai tanár. Nagy Géza és Dohnányi Ernő tanítványa. 9 éves korában lépett fel először Budapesten, 11 esztendőskorában már Mozart d-moll versenyművét játszotta. 1937–1944 között a Nemzeti Zenedében, 1937–1940-ben a Zeneművészeti Főiskolán tanított.

Forrai Miklós (Magyarszék, 1913. október 19. – Budapest, 1998. december 26.) karnagy, egyetemi tanár. Magyarszádon született 1913. október 19-én. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára (1957 és 1963 között az énektanszak vezetője); 1934-től 1948-ig a Forrai Kórus, 1948 és 1978 között a Budapesti Kórus karigazgatója; 1973-tól 1991-ig a Liszt Ferenc Társaság főtítkára, 1991-től társelnöke (a Társaságot ő támasztotta fel sok éves tetszhalálából). Könyvet írt a karvezetésről, szolfézsműveket, kórusokat és más zeneműveket adott közre, karnagyai munkásságát számos hangfelvétel – köztük több nemzetközi nagydíjas felvétel – örökíti meg.

Földes Andor (Budapest, 1913. december 21. – Herrliberg, 1992. február 9.) zongoraművész, tanár és karmester. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zeneszerzést Weiner Leótól, vezényelést Ernst Ungertől tanult. 1932-ben végzett Dohnányi mesterosztályában. Bécsben 1929-ben debütált, és ebben az évben megismerte Bartókot, akinek zongorára írt szerzeményeit ettől kezdve Bartók haláláig (1945) a szerző irányításával tanulta. Európában először 1933-ban tett koncertkörutatót. 1940-ben először hangversenyezett New Yorkban. Ezután az

Egyesült Államokban maradt, amerikai állampolgárságot kapott. 1948-ban Földes visszatért Európába, 1958-tól 1965-ig Saarbrückenben tartott mesterkurzusokat. Karmesteri pályán 1960-tól volt aktív. Zongorajátékában ez idő tájt a bécsi klasszikusokra, Schubertre és Bartókra specializálta magát, később Schumann és Debussy műveit is fölvette repertoárjára. Számos művet komponált és átiratokat készített többek között Kodály Háy Jánosának három részletéből.

Frigyesi Tibor (1913 – Budapest, 1977. november 18.) karnagy, operaénerkes.

Gábrly László (Budapest, 1913. szeptember 9. – Szverdlovszk, 1946. április 5.) orgonaművész, zeneszerző, tanár. A budapesti Nemzeti Zenedében Sugár Viktor (orgona) és Lajtha László (zeneszerzés) tanítványa volt. A budapesti józsefvárosi plébániatemplom orgonistája és karnagya s a Józsefvárosi Énekkar Egyesület helyettes karnagya volt.

Gál Zsuzsa (Ipolyság, 1913. február 5. – Budapest, 1979. november 2.) zenei író, „Az én zeneszerzőm” c. népszerű zenei ismeretterjesztő sorozat alkotója. Zenét magánúton tanult. Később mozdulatművészeti tanári oklevelet szerzett. A budapesti Zeneművészeti Főiskola zenetudományi tanszakán tanult vendéghallgatóként. 1945-től a Magyar Rádió Ifjúsági Osztályán szerkesztő, ill. külső munkatárs.

Gáspár Zsigmond (1913 – Budapest, 1950. december 13.) hegedűművész, a Rádiózenekar tagja.

Gát József (Székesfehérvár, 1913. december 16. – Budapest, 1967. július 2.) zongora-, csembaló- és klavichordművész, tanár. A Zeneakadémián harsonázni tanult, de tüdőbaja miatt abbahagyta. Később a zeneszerzés tanszakon Kodály Zoltánnál, a zongora tanszakon Bartók Bélánál tanult. 1937-ben Székely Arnold növendékeként szerezte meg oklevelét. 1945-ben megszervezte a hangszer nélküli zenei előképzést a fővárosi zeneiskolákban. 1947–1949 között a Nemzeti Zenedében zongorát, 1949-től haláláig a Zeneművészeti Főiskolán zongoramódszertant, karvezetést és szolfézst, élete utolsó évtizedében zongorázni tanított. Mint karnagy 1952-ig a Vándor-kórust, majd a Belügyminisztériumnak általa összeállított ének- és zenekarát vezényelte. 1952-

től számos csembaló-és klavichordhangversenyt adott. A zongorajáték technikájának tudományos kutatója volt.

Geszler György (Budapest, 1913. február 1. – Budapest, 1988. január 9.) zeneszerző, tanár. A budapesti Zeneakadémia zeneszerzés szakán 1931–1935-ben Siklós Albert, a zongora-tanárképző szakon 1935–1937-ben Keéri-Szántó Imre növendékeként szerzett diplomát. 1935–1949 között a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola, 1950–1961-ben a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, 1961-től 1975-ig (nyugdíjba vonulásáig) a XI. kerületi Állami Zeneiskola zeneelmélet-, zeneszerzés- és zongoratanára volt.

Gyurkovics Mária (Budapest, 1913. június 19. – Budapest, 1973. október 28.) opera- és hangversenyénekes, tanár. A harmincas évek elején Jászó Györgynénél és Molnár Imrénél tanult a Zeneművészeti Főiskolán. 1937-ben, oklevelének megszerzése után szerződtek az Operához. Az Operaház repertoárjának és a Budapesten bemutatott oratóriumoknak csaknem valamennyi koloratúrszerepét énekelte. Kodály Z. Missa brevis, a szerző által vezényelt hangfelvételén ő énekelte a szopránszólót.

Hajdú István (1913–) zongoraművész-tanár, kamaramuzsikus, Dohnányi Ernő tanítványa, évekig a Magyar Rádió állandó zongorakísérője volt. 1956-ban emigrált Magyarországról. 1966-tól Martzy Johanna hegedűművész kamarapartnere jelentős repertoárral.

Hegedűs Tamás, dr. (Budapest, 1913–1980. október 30.) jazz zongorista, zeneszerző, tanár. A Nemzeti Zenedében tanult.

Horváth István (Újvidék, 1913. február 8. – Budapest, 1995. március 28.) tanító, karnagy, dalszerző. 1932-ben Kalocsán szerzett tanítói és kántori diplomát. Pétfürdőn a tanyasi jellegű, nádfedeles iskolában kezdte pályafutását és az általa szervezett, 1967-ben megépült új iskolában fejezte be, amelynek 1946 és 1967 között, nyugdíjba vonulásáig igazgatója volt. 1946-ban beindította a szakmunkásképző iskolát, amelynek egy ideig vezetője is volt. Évtizedeken át a városrész szellemi irányítója: 1932-ben megalakította és 50 évig dirigálta az énekkart, iskolai kórust és zenekart szervezett, színjátszó csoportokban játszott és rendezett.

Jagamas János (Dés, 1913. június 8. – Kolozsvár, 1997. szeptember 15.) zenetudós, főiskolai tanár. 1936–1940: a kolozsvári zenekonzervatóriumban, 1941-44: Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, 1947-48: Kolozsvárt tanult. Közben Alőrön tanító, Kolozsvárt óvónőképzői zenetanár, 1948: uo. a Magyar Zenekonzervatórium igazgatója. 1949–1976: a Magyar Művészeti Intézet, ill. 1960–1976: a George Dima Zenekonzervatórium lektora, adjunktus, majd a folklór, formatan, zenei írástört. előadó tanára, 1949–1960: a kolozsvári Folklór Intézet kutatója, 1976: nyugdíjazásáig főkutatója. A Fekete-Körös völgyében, a Felső-Maros mentén, Kalotaszegen, a Mezőségen, a Kis-Küküllő és a Nagy-Szamos mentén, a csíki, gyergyói és udvarhelyi székelyek, a barcasági, gyimesi és moldvai csángók között kb. 6000 népi dallamot gyűjtött és jegyzett le (többsége kiadatlan. Kodály Zoltán növendékeként egész tevékenységét mestere eszméinek szellemében folytatta. Kiemelkedő szerepe volt az erdélyi magyar felsőfokú zenészképzésben.

Járay József (külföldön *Josef* vagy *Giuseppe Járay*; eredeti nevén *Jambrits József*) (Nagygyecs, 1913. szeptember 7. – Budapest, 1970. október 1.) operaénekes. 1934-ben a szülőfalujához közeli Szombathelyre helyeztette magát, és a sok korábbi amatőr fellépés után rendszeres énektanulmányokat kezdett a városi zeneiskolában. 1936-ban egy újabb áthelyezéssel Budapestre került, még katonatisztként sikeresen felvételizett a Zeneakadémiára. Tanára dr. Székelyhidy Ferenc volt. 1939-től már csak az énekléssel foglalkozott, leszerelt a katonaságtól, és a sporttal is felhagyott. A nagy sikerű akadémiai vizsga után az 1941–42-es évadban ösztöndíjasként szerződött az Operaház. Szeptember 27-én *Heinrich* szerepében debütált Wagner *Tannhäuser*-ében. Első évadja után Itáliába utazott hangját továbbképezni. 1942 őszétől már mint rendes tag kapott egyre nagyobb feladatokat a hangjának leginkább megfelelő olasz repertoárban. Az 1944-es német megszállás után élelemmel segítette egy, az Operából ismert, internált rajongóját és családját. Az októberi nyilas hatalomátvétel után a lakásában rejtette el három üldözött ismerősét. Ő az Operaház óvóhelyé alakult pincerendszerében vészelt át Budapest ostromát. (1998-ban a „Világ Igaza” kitüntetést vehetett át özvegye.)

A felszabadulás után szórványos budapesti fellépések mellett hosszabb olaszországi szerződést kapott. 1947 decemberétől másfél évadot újra a Magyar Állami Operaházban énekelt, aztán 1949 nyarán hat évre külföldre távozott. Négy évig járta a német és francia nyelvterület színházait, koncerttermeit. 1953 végétől Dél-Amerikában próbált szerencsét, de ez

valószínűleg nem hozta meg a remélt anyagi sikert, ezért 1955-ben – amnesztiarendeletnek köszönhetően bántatlanul – visszatért Magyarországra. Az év végén már ismét az Operaház színpadán volt. Újabb sikeres évek következtek egészen 1964-ig, amikor júniusban személyautók illegális magánimportjáért letartóztatták. Politikai felhangoktól sem mentes perben négy év, hat hónap börtönbüntetésre ítélték, vagyonekobjással kiegészítve. Nem kellett letöltenie a teljes időt, 1967 elején kiszabadult. Ekkor már nem térhetett vissza a budapesti Operába. Csak a Debreceni Csokonai Színházban folytathatta pályáját. 1970 áprilisában egy salgótarjáni vendégszereplés közben agyvérzést kapott. Fél évnyi bénultság után érte a halál. Igazi olaszos spinto tenor volt, ezért legemlékezetesebb alakításait Puccini operáiban nyújtotta.

Jodál Gábor (Székelyudvarhely, 1913. április 12. – Kolozsvár, 1989. december 6.) zeneszerző, tanár. Kolozsvárt szerzett jogi doktorátust (1937), majd Budapesten Kodály Zoltán és Siklós Albert tanítványa a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. 1942 óta Kolozsváron élt. Színházi, majd főiskolai korrepetitor, 1948-tól a Magyar Művészeti Intézet, 1950-től a Gheorghe Dima Zenekonzervatórium tanára.

Katona Lajos (1913–1995) operaénekes. 1942-ben debütált az Operaházban.

Kékesi János (1913 – Kecskemét, 1974. január 21.) zenetanár.

Kelemen László (Tatrang, 1913. szeptember 14. – Budapest, 1981. február 1.) hegedűtanár. 1931-36 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Waldbauer Imrénél hegedűtanári oklevelet szerzett. Előbb a Fővárosi Zenekar, később a Székesfővárosi Zenekar, majd a Magyar Állami Operaház, végül 1954-től a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának volt tagja.

Kerekes János (Budapest, 1913. április 18. – Budapest, 1996. augusztus 16.) zeneszerző, karmester. Magánúton tanult zeneszerzést Weiner Leónál, karmesterképzőt a berlini zeneművészeti főiskolán végzett 1931–1933. között. 1936–1937-es évtől a budapesti Operában kapott korrepetitori állást, 1939ben innen távoznia kellett. A háború alatt fogságba esett. 1946-ban került vissza az Operába karmesterként. 1952–1957. között párhuzamosan a Honvéd Művészegyüttesnél töltött be irányító posztot, majd ezt feladva az MTV. Zenei rovatának lett vezetője, később komolyzenei műsorok felelőse 1976-ig.

Kerényi Miklós György (Budapest, 1913. február 7. – Budapest, 1988. augusztus 15.) operaénekes, énektanár. Iskolái: Berlin - Isa Alden; Conservatorio Milano - Aureliano Pertile; Budapest - Szamosi Lajos. Munkahelyei: 1931–1945. opera-, hangverseny-, rádióénekes; 1945–1949. Munkás Kultúrszövetség Énekiskola - vezető tanár; 1949–1988. Állami Zenekonzervatórium (= Bartók Béla Zene Szakgimnázium) Budapest tanszakvezető tanár; 1949–1955. Pedagógiai Főiskola, Budapest – énektanár; 1955–1969. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetudományi Intézet - ének módszertanár, gyakorlatvezető tanár; 1946–1988. Országos szakfelügyelő;

Klatt Aurél (Pozsony, 1913. április 2 – Nagykanizsa, 1971. május 6.) zongoraművész-tanár. A pozsonyi Sendlein János tanítványa. A Prágai Német Zeneművészeti Főiskolán végezte tanulmányait, majd a pozsonyi magyar közélet tagja, mint zongorista. A pozsonyi Toldy Kör szinigárdájának tagja, majd főpénztárosa is volt. Pozsonyból tudósított zenei eseményekről többek között a Naplóba (1933). A második világháború végén feleségével átszöktek Magyarországra, Budapesten előbb éjjeli portás lett. Egy évet mezőgazdasági munkával Agárd mellett töltöttek. 1947 szeptemberétől a nagykanizsai zeneiskola zongoratanára lett. Mint zongoraművész különösen sok fellépést vállalt az 1950-es években. Tagja volt a Tudományos Ismeretterjesztő Társulatnak. Zenebarátok Klubját szervezett. Rendszeresen írt a megyei lapba évfordulós megemlékezést, összefoglalót, illetve helyi zenekritikákat is. Tagja volt a megyei népművelési tanácsadó zenei szakbizottságának.

Kneifel Ferenc (Székesfehérvár, 1913. április 29. – Székesfehérvár, 2004., február 12.) karnagy, középiskolai ének- és zenetanár. Kodály Zoltán hatására 1949-ben a Zeneakadémián középiskolai énektanári diplomát szerzett. Pályafutását Székesfehérváron a szárazréti elemi iskolában kezdte. 1948–1976-ig, nyugdíjazásáig a József Attila Gimnáziumban, az Ybl Miklós Gimnáziumban, a Május 1. Általános Iskolában tanított. Fejér megyei énekzene szakfelügyelő. 1976-tól a Fejér megyei tanács VB Művelődési Osztálya közművelődési szakfelügyelője, majd a közoktatásügyi minisztérium országos szakfelügyelője. Közreműködött az ének-zenei tagozat Fejér megyei megszervezésében. A Prohászka templom karnagya. Vezette a Tóvárosi Földműves Dalkört, az Öreghegyi Férfikórust, a Bőrgyárban, a Könnyűféműben működő kórusokat, a Vadásztölténygyár Munkáskórusát, a

későbbi Videoton kórust, Házfelügyelők Női karát, a MEKOVAL és a MÁV Vegyeskart, valamint 1971-től az Építők Alba Regia Kórusát.

Koromzay Dénes (Arad, 1913 – Boulder / Colorado, 2001. július 15.) brácsaművész-tanár. A kamarazene vezéregyénisége volt. 1913-ban született Aradon. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, akkor, amikor Bartók Béla is ott tanított. Az 1935-ben alapított Magyar Vonósnégyes művésze volt. Egészen a megszűnéséig, 1972-ig tagja volt az együttesnek. A Magyar Vonósnégyes egyike volt a világ legjobb vonósnégyeseinek, hosszú éveken át. 1962-ben Boulderben telepedett le, itt brácsát és kamarazenét tanított egészen 1996-ig, amikor nyugalomba vonult. 1984-ben Boulderbe vitte a Takács Vonósnégyest, s ezzel biztosította a magyar zene jelenlétét a híres coloradói egyetemen.

G. Kovács András (Abony, 1913. május 9.–) általános iskolai igazgató, közművelődési felügyelő, énekkari karnagy-vezető (Mészáros Lázár Általános Iskola, Cegléd; Földváry K. Általános Iskola, Cegléd; Cegléd Városi Tanács VB Művelődésügyi Osztály közművelődési felügyelő).

Kovács Bálintné Veress Ilona (1913 – Budapest, 1999. március 24.) énekzenetanár, karnagy.

Kovács Lajos (Budapest, 1913. július 19. –) ménfőcsanakai és győri tanító, szentendrei középiskolai ének-zenetanár, karnagy, tankönyvíró, szerkesztő.

Lakatos Tibor (Győr, 1913. október 24. – Budapest., 1992. május 19.) cigányprímás, tanár. A zeneszerzésben Liszt Ferencet tekintette példaképének. A 70-es években több felvételt készített vele a Rádió és a Magyar Televízió, egyes szerzeményeit külföldön filmzeneként is feldolgozták. Jézus élete c. operáját VI. Pál pápához is eljuttatták. Élete utolsó művét, a Cinka Pannát kétéves levéltári kutatás előzte meg. Hagyatékát jelenleg az OSZK kottatárában őrzik.

Lisznyay Szabó Gábor (Budapest, 1913. december 8. – Budapest, 1981. május 22.) egyházzenesész, zenepedagógus, tanár. Zenei tanulmányait a Fodor Zeneiskolában folytatta. 1931-ben felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol Harmat Artúr növendékeként 1934-ben egyházkarnagyi

oklevelet, Siklós Albert irányítása mellett 1935-ben zeneszerzés diplomát, Dohnányi Ernő mesteriskolájában pedig 1937-ben zeneszerzői művészi oklevelet szerzett. Ezt követően a Zeneakadémia zongoratanára lett. Hosszú évtizedeken át a budapesti Terézvárosi templom orgonistája volt. 1950-től 1971-ig a budapesti Dohány utcai zsinagóga orgonamestereként működött. Tagja volt az OMCE művészeti bizottságának s tanára a budapesti római katolikus kántorképző tanfolyamnak;

Lorencz Mária (Budapest, 1913. január 20. –) fővárosi zeneiskola szervezeti zongoratanár.

Maros Ernő (Sopron, 1913. május 24. –) soproni zeneiskolai fagott-tanár.

Máthé Jolán (1913–1988) operaénekes.

Mecseki/Mecseky/ Rudolf (Volosca/Volosco Horvátország 1913. április 28. – Budapest, 1983. június 26.) jazz muzsikus, zeneszerző.

Mihályiné Wanausz Elza (Budapest, 1913. szeptember 22. –) Csillaghegyi Zeneiskola – vezető; Állami Zeneiskola, Veszprém). Veszprém Város Vegyeskarának tagja és szólistája. 1966–1969. az Országos Filharmonia ifjúsági koncertekre szerződött zongoraszólistája.

Mohila Károly (Diósgyőr, 1913. január 30.) zenetanár, zenekari hegedűművész (Polgári és Általános Iskola, Miskolc – ének-zene-, zongora- és hegedűtanár) Tanítóképző, Kilián György Gimnázium, Miskolc – Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész).

Murányi György (1913 – Budapest, 1974. március 26.) karnagy.

Nyári Lajos (Bécs, 1913. október 20. – Szepetnek, 1986. január 29.) zenekari művész, fúvószenekari karnagy (Nagykanizsai Helyőrségi Honvéd Zenekar; Városi Szimfonikus Zenekar, Nagykanizsa-zenekari brácsaművész).

Pázmány György (Budapest, 1913. július 10. – Párizs, 1988. november 9.) zongoraművész, zeneszerző, zongoratanár. Zenei tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte Székely Arnold, Dohnányi Ernő és Siklós

Albert tanítványaként. 1932-ben tanári, 1935-ben művészi oklevelet kapott. 1936-ig mintegy ötven hangversenyt adott hazánkban és külföldön.

Pécsi Ferenc (1913–1992) fafúvós hangszerkészítő.

Perlaky Gabriella (Nagykanizsa, 1913. október 15. – Nagykanizsa, 2003 után) nagykanizsai, jászberényi zeneiskolai hegedűtanár, zenekari hegedűművész.

Rakovits Miklós (Nyíregyháza, 1913. április 5. –) zenekari harsona- és gordonkaművész-tanár. Honvédzenekar – gordonkás és harsonás; Pénzügyőr Zenekar - harsonás és gordonkás; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – harsonás.

Raffay Erzsébet (Budapest, 1913. szeptember 16. –) operaénekes, tanár. 1939-ben debütált az Operaházban, Cherubinként. 1940-49-ig volt a színház tagja, majd 1960-68-ig állandó vendége. Operai működésével párhuzamosan operett-primadonnaként jelentős sikereket aratott.

Rimanócziné Gallasy Etelka (Királyhida, 1913. augusztus 30. –) nagyatádi és sásdi zongoratanár.

Soóky István (Egyházgelle, 1913. május 23. –) orgonaművész, tata tóvárosi énekzenetanár, egyházi karnagy, miskolci orgonatanár és óvóképzői énekzenetanár, továbbá gimnáziumi ének-zenetanár.

Suha Balogh József (Eger, 1913. augusztus 8. – Budapest, 1974. május 4.) cigányprimás, hegedűművész, zeneszerző, tanár. Budapesten a Zeneművészeti Főiskolát végezte Hubay Jenő egyik legtehetségesebb tanítványaként.

Szécsi Magda dr. Ferenczy Gézáné (Budapest, 1913. november 10. –) fővárosi zeneiskola szervezeti énektanár, az MRT szimfonikus zenekarának szólamvezető hegedűművésze, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és a Zeneakadémia budapesti tanárképző intézetének hegedű- és kamarazene tanára, primárius.

Szervánszky Péter (Budapest, 1913 – Budapest, 1985. március 27.) hegedű- és kamarazene-művész, a budapesti Hangversenyzenekar koncertmestere és a Waldbauer-Kerpely-vonósnégyes másodhegedűse. Ő mutatta be

Magyarországon Bartók Béla II. hegedűversenyét 1944. január 5-én Budapesten Ferencsik János vezényletével és a Székesfővárosi Zenekar közreműködésével, a Nemzeti Zenede tanára.

Szigeti Kilián (Szombathely, 1913. április 19. – Győr, 1981. december 25.)
bencés szerzetes, pannonhalmi főiskolai tanár, a rendi kórus vezetője,
zenetörténész, könyvíró-szerkesztő.

Dr. Takács Lászlóné Kovács Klára (1913 – Szekszárd, 1990. január 28.)
zenetanár.

Takács Paula / Eredeti neve: **Ermelinda Maria Paula Bernal-Scarpa** /
(Palermo, 1913. december 10. – Budapest, 2003. augusztus 27.) operaénekes-
tanár. Énektanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte 1931–1936 között
Maleczky Bianca, Unger Ernő és Hoór Tempis Erzsébet növendékeként. 1935-
ben II. díjat nyert a bécsi nemzetközi énekversenyen. 1941 és 1947 között a
kolozsvári Nemzeti Színház Vaszy Viktor által frissen alapított
operatársulatának magánénekesnője volt. A budapesti Operaházban 1947.
december 20-án Puccini Turandot című operájának címszerepében mutatkozott
be. 1969-ig volt a társulat hatalmas hangjáról nevezetes drámai szopránja.
Ezután, nyugdíjas éveiben énektanítással foglalkozott.

Tamás Ilonka / Tamás Ilona (Szeged, 1913. január 9.
Budapest, Ferencváros, 1943. március 18.) magyar opera-énekesnő (szoprán).
Tamás Ferenc (1875–1933) államvasúti felügyelő és Umlauf Ilona (1883–1941)
leánya. A Zeneakadémia elvégzése után, az 1937–1938-as évadban lett az
Operaház ösztöndíjasa. 1937. október 16-án debütált Gluck Május
királynőjének Helénajaként. 1938 őszétől magánénekes volt a társulatnak.
Utoljára 1941. december 14-én lépett fel, akkor egy veseműtét miatt el kellett
hagynia a színpadot, de haláláig tag maradt. Élete utolsó másfél évét betegsége
nehezítette meg.

Tardos Lászlóné Klacskó Erna (Nagytapolcsány, 1913. augusztus 25. –
Nagykanizsa, 1895. július 28.) zeneiskolai gordonkatanár.

Ticz János (Debrecen, 1913. július 1. Budapest, 1989. december 23.) honvédségi zenekarok, valamint a debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar klarinétművésze, a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola tanára.

Tóth-Vásárhelyi József (Vágsellye, 1913–) szájharmonika művész.

Varga József (1913–Szekszárd, 1977. április 22.) szekszárdi sekrestyés, zenepedagógus.

Veress Endre (Kolozsvár, 1913 –) hangversenyénekes, énekpedagógus és zenei író, Pécs koncert- és iskolai életének jelentős személyisége.

Vogel Gáspár (1913–) zenekari nagybőgőművész-tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar-szólamvezető zenekari nagybőgőművész; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata-tanár).

Warga Livia (Budapest, 1913. április 4. – Budapest, 1988. január 12.) operaénekes. Zenei tanulmányait a Fővárosi Felsőbb Zeneiskolában kezdte Jászó Györgyné vezetésével, majd 1936–1938-ban Milánóban és a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte Székelyhidi Ferencnél. 1938-ban a Városi Színházban mutatkozott be, 1938–1966 között a Magyar Állami Operaház magánénekes.

Vikartovsky Irma /Ambrózy/ (Komárom, 1913. szeptember 17. – Komárom, 2005. május 31.) szlovákiai zenepedagógus. Tanítói képesítését a pozsonyi Zene- és Színházművészeti Főiskolán szerezte. 22 éven át a Komáromi Művészeti Alapiskola igazgatója volt.

Wolf Endre (Budapest, Erzsébetváros, 1913. november 6.^[3] – Svédország, 2011. március 29.) magyar származású svéd hegedűművész. Négyéves korában meggyőzte szüleit arról, hogy vegyék meg neki azt a hegedűt, amit egy kirakatban látott. Később Hubay Jenő és Weiner Leó tanítványa volt. Zenei tanulmányokat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatott. Az 1930-as években szeretett volna bekerülni a Műegyetemre, de a numerus clausus rendelkezései miatt erre nem volt lehetősége. 1936-ban a Göteborgi Szimfonikus Zenekar állást kínált számára, azonban a magyar rendőrség megtagadta az útlevél megadását. A nagynénje közbenjárásával azonban végül engedélyt kapott, hogy elhagyhassa Magyarországot. A háború után Angliába emigrált. 1948 januárjában ismét

fellépett Budapesten. Az 1956-os forradalmat követően édesanyja és nővére a családjával csatlakozott hozzá Nagy-Britanniában. 1954 és 1964 között a Manchesteri Zeneakadémia professzora volt. Miután elhagyta Manchester, a koppenhágai Dán Királyi Zeneakadémián, a stockholmi Királyi Zeneakadémián, a Lundi Egyetemen és a Svéd Rádió zenei iskolájában tanított. 1973-ban beválasztották a londoni Királyi Zeneakadémia tagjai közé.

Zahovay Ernő (Párkány, 1913. január 23. – Párkány, 1998. május 29.) szlovákiai zeneszerző, előadóművész. 1959–1975 között a párkányi, az érsekújvári, majd a komáromi művelődési ház zenei szakelőadója volt.

Zsoldos László (Budapest, 1913. június 16. – 2003. január) zeneszerző, tanár szövegíró.

105 éve született

Abonyi István (Nagyszében, 1918. július 19. –) operaházi zenekari hegedűművész, Fővárosi Zeneiskola Szervezeti hegedűtanár.

Ács Ágnes (Munkács, 1918. június 6. – Hága, 1989. március 11.) magyar zongoraművész, dalszerző, énekesnő.

Dr. Albert Ferenc /Franz d'Albert) Győr, 1918. szeptember 17. – Chicago, 1999. május 24.) hegedűművész-tanár. 1946-ban Franciaországba ment, 1949-től 1955-ig Írországban tanított, 1956-tól az Egyesült Államokban élt, 1959 – 1980-ig a Chicago Conservatory College elnöke és főigazgatója volt. 1986-ban Chicago polgármestere a szeptembert Albert Ferenc-hónapnak nyilvánította. A The Zoltán Kodály Academy and Institute alapító elnöke.

Almási Sándor (Hajdúnánás, 1918. február 10. –) zenekari fagottművész-tanár Debreceni MÁV Filharmónikus Zenekar-zenekari fagott-művész; Országos Pénzügyőr Zenekar-zenekari művész, Déryné Színház-zenekari művész).

Andó Mihály (Békéscsaba, 1918. július 31.–) dalénekes, tanár.

Beregi János (Bácsbokod, 1918. május 3.–) zenekari hegedűművész, tanár Szegedi Nemzeti Színház zenekara; Győri Kisfaludy Színház – zenekari művész, szólamvezető; Győri Filharmonikus Zenekar – zenekari művész.

Bólya Mária (1918. augusztus 25.–) zongoraművész-tanár. Konzervatórium, Pozsony; Szlovák Tanítóképző, Budapest; Fővárosi VI. és XIV. kerületi Állami Zeneiskola; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – korrepetitor.

Bordás Tibor (Arad, 1918. január 26. –1985) szőlőbőgős, gondotánár. 1918-ban született. Nyolcéves korában kezdte meg zenei tanulmányait hegedűn, majd hét évvel később ezt nagybőgőn folytatta. A II. világháború eseményei, a majdnem ötéves katonai szolgálat derékba törték zenei pályafutását. Csak jóval később a háború befejezése után sikerült tanulmányait újra kezdenie. 1954-ben szerzett nagybőgő szakon zenetanári oklevelet Wieland Ferenc tanítványaként, de már 1953-tól a Debreceni Zeneművészeti Szakiskola tanára lett. A Szaktanárképző illetve a Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozatának tanáraként működött annak beindításától 1974-ig. Egyidejűleg, az 1948 és 1979 közötti években a Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar nagybőgőszólamának vezetője volt. Évtizedekig tartó szorgalmas gyűjtőmunkával írta a nagybőgő keletkezéséről, a nagybőgőkről és nagybőgősökről szóló nagyszabású művét, melyet Debrecenben adtak ki, majd kisebb-nagyobb átdolgozás után Enreiter István adott ki Nagybőgők és Nagybőgősök címmel 1994-ben.

Boros István Valér (Zetelaka, 1918. augusztus 18. – Marosvásárhely, 1984. március 22.) laikus testvér, karnagy, orgonista. 1945–1951: Csíksomlyón ének- és zenetanár, kántor-karnagy; 1967–1984: Nagyváradon, Segesváron ill., Marosvásárhelyt a Szt. Imre plébánián kántorkarnagy. A magyar egyházi énekkultúrát a *Magyar Kórus* és más szakfolyóiratok révén sajátította el. Az ének- és zenetanításban kodályi elveket vallott.

Czövek Lajos (Poroszló, 1918. március 27. – Debrecen, 2008. február 11.) ének-zenetanár, karnagy, zeneszerző. 1947 és 1949 között a karcagi gimnázium, 1949-től 1952-ig a debreceni Tanítóképző Intézet ének-zenetanára lett, 1952 és 1955 között a debreceni Zeneművészeti Szakközépiskolában szolfézstanár és karvezető volt. 1956-tól 1959-ig a Kossuth Gimnázium ének-zenetanáraként

működött. Nemzedékeket nevelt 1959 és 1983 között a debreceni Tanítóképző Főiskola tanáráként.

Csurgai Attila (Budapest, 1953. november 24.) zenész (dob, ütőhangszerek).

Dániel Ernő (Budapest, 1918. május 6. – California, 1977) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián Dohnányi Ernő és Weiner Leó növendéke volt. 1939-ben Rómában Casellánál is folytatott tanulmányokat. 1941–1944-ben a Zeneakadémia zongoratanszékén tanított. Emellett koncertező művész volt. 1949-től az USA-ban élt. A californiai zeneakadémia tanára és a Santa Barbara Symphony Orchestra zenei vezetője volt.

Delly Rózi (Budapest, 1918. december 16. – Budapest, 2000. március 4.) operaénekes. Tanulmányait 1934-től a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, mestere Székelyhidny Ferenc volt. 1946-tól 1973-ban történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház magénekese volt.

Demény Piroska (1918 – Kolozsvár, 1994. április 10.) zenetanár, népzene kutató.

Eperjes Ferenc (Budapest, 1918. március 22. –) zenekari igazgató. Budapesti MÁV Szimfonikusok – zenekari igazgató; Bihari János folklór művészeti együttes - zenei vezető.

Fenyves Loránd (Budapest, 1918. február 20. – Toronto, 2004. március 23.) hegedűművész-tanár, a Palesztinai Szimfonikus Zenekar 1948-tól az Izraeli Filharmonikusok koncertmestere, az Izraeli Vonósnégyes tagja, később a Genfi Konzervatórium tanára.

Dr. Guman Istvánné Szarka Márta (Arad, 1918. május 19. –) debreceni zeneiskolai, szakközépiskolai és Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Főiskola Debreceni Tagozata-hegedűtanár, gyakorlóiskolai vezető tanár.

Harsányi Béla (Budapest, 1918. január 30. – Budapest, 1993. december 27.) zeneszerző, szövegíró, előadóművész, tanár.

Holéczy Ákos (1918–1999) jazz muzsikus: szaxofonos, zeneszerző, karmester.

Horváth Anna (Szolnok, 1918. december 29. –) magánénekes, tanár. Fővárosi Operettszínház – énekkari művész és uo. primadonna is; Miskolci Nemzeti Színház – primadonna, Kassai Nemzeti Színház – magánénekes; Pozsonyi Nemzeti Színház – magánénekes; Szegedi Nemzeti Színház – magánénekes.

Joviczky József (Újpest, 1918. március 26. – Budapest, 1986. augusztus 28.) operaénekes. Jemnitz Sándor fedezte fel. 26 éves korában, 1943-ban jutott be a Zeneakadémiára, ahol Walter Margit és Maleczky Oszkár voltak tanárai. Ők baritonná formálták hangját. 1947-ben végzett az akadémián és rögtön szerződött az Operaház.

Kenderessy Zoltán (Kaposvár, 1918. augusztus 17. –) a Budapest XIV. kerületi Zeneiskola énekművész-tanára, igazgatóhelyettes, hivatásos énekkarok és a Miskolci Nemzeti Színház magánénekes.

Krunity Dömötör (Szentendre, 1918. szeptember 8. – Budapest, 1986. december 4.) karnagy, délszláv népzene kutató, tanár. Tanulmányait 1934–1939 között a Budai Tanítóképzőben végezte Kishonti Barna tanárnál. 1940–1951 között szerbhorvát nyelvű elemi, ill. általános iskolákban tanított. 1951–1973 között a budapesti szerbhorvát gimnázium ének-zene- és biológiatanára; 1973-tól a Damjanich J. szerb-horvát kollégium igazgató-helyettese, a gimnázium énektanára és kórusvezetője.

Kuttner Mihály (Budapest, 1918. december 9. – Bloomington, 1975. október 10.) hegedűművész-tanár a Magyar Vonósnégyes másodhegedűse. Zenei tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte Gábrriel Ferenc (hegedű), Weiner Leó (kamarazene) és Waldbauer Imre (kvartett játék) tanítványaként. Reményi Ede-díjasként kiváló hegedűt kapott a hegedűkészítő Reményi Lászlótól. Mint Weiner-díjas 1939-ben alapította neves vonósnégyesét (Kuttner-Reismann-Harsányi-Baróti), ők mutatták be Weiner Leó Pastoral, fantázia és fuga c. III. vonósnégyesét. 1940-ben az USA-ba emigrált.

Lánczi Éva (Budapest, 1918. október 18. – Budapest, 1988. február 25.) operaénekes, tanár. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében Medek Annánál, a Zeneművészeti Főiskolán Molnár Imrénél és Ádám Jenőnél végezte. 1945-46-ban a Szegedi Nemzeti Színház operatársulatának ösztöndíjasa, 1946-49-ben magánénekes. 1949-75 között az Operaház kórusának tagja.

Lőrincz Zsuzsa (1918–) operaénekes, tanár.

Madaras Gábor (Nagyiklód, 1918. augusztus 22. – Marosvásárhely, 1980. szeptember 18.) népdalénekes, jogász.

Markó Lenke (Rozsnyó, 1918. június 12. –) ének-zenetanár (Leánynevelő Intézet, Aszód; Tanítóképző, Szarvas; Tanítóképző, Sopron; Állami Zeneiskola, Sopron.

Meszlényi Edit (Budapest, 1918. július 28. –) fővárosi zeneiskola szervezeti zongora- és zeneelmélet-tanár, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zongoratanára, tanulmányi vezetője.

Milinkovich Márta (1918 – Budaepst, 1958 március 15.) zenetanár.

Nádas Tibor (Budapest, 1918. december 7. – 1995. november 5.) operaénekes, tanár. 1946-ban debütált a szegedi Nemzeti Színházban. 1949-ig e színház, egy évadon át a Fővárosi Operettszínház, majd 1950 óta az Operaház tagja volt.

P. Nagy Ilona (Törökszentmiklós, 1918. december 3.–) zeneiskolai, szakközépiskolai és tanárképző főiskolai tanár Debrecenben.

Szabó Lajosné Fülöp Júlia (Bálványosvára, 1918. augusztus 20. –) zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár. Zeneiskola, Paks és Bölske; Állami Zeneiskola, Dunaföldvár.

Dr. Sebestyén István (Szeged, 1918. augusztus 16. –) zenekari fuvolaművész. továbbá zeneművészeti szakközépiskolai és tanárképző főiskolai fuvolaművész-tanár.

Szabó Lajosné Fülöp Júlia (Bálványosvára, 1918. augusztus 20. –) paksi, bölskei és dunaföldvári zeneiskolai zongora- és szolfézs-tanár.

Szalay Eszter / Mátisné/ (1918–1991) operaénekes.

Sztupár Ferenc (1918 – 1985. szeptember 25. (a budapesti Bartók Béla Zenegimnázium legendás orosz-tanára.

Takács Irma (Nasić, 1918. február 5. –) Nagykanizsán és Budapest VI.

kerületében zeneiskolai zongoratanár.

Tarjáni Tóth Ida (Budapest, 1918. május 16. –) cimbalomművész-tanár. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, ahol 1936-ban diplomázott. Cimbalomtanára Fodor Janka volt. Szólistaként öt világrészt bejárt. 1948 és 1957 között a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének tagja, majd az Operaház és az Állami Hangversenyzenekar művésze. Pedagógusként a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI. Budapesti Tagozat cimbalom tanszakán működött; sok cimbalomátíraton kívül egy kétkötetes Cimbalomiskolát adott közre.

Dr. Tavaszi Istvánné (Nagyvárad, 1918. február 5. –) ÁHZ zenekari hegedűművész, és a fővárosi V. kerületi zeneiskola tanszakvezető hegedűtanára.

Tibor György (Budapest, 1918. július 28. – Marl, 1988. október 6.) hegedűművész, kvartett-primárius, zeneszerző, tanár. Zenei tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte 1938-ban Waldbauer Imre (hegedű) tanítványaként, Kodály Zoltán (zeneszerzés), Molnár Antal (zenetörténet zeneesztétika) és Weiner Leó (kamarazene) tanároknál. 1938–1944 között a Székesfővárosi Zenekarban játszott. 1945–1948-ban a Magyar Állami Operaház; 1948–1956 között a Fővárosi Operettszínház koncertmestere; 1956–1963-ig a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának első hegedűse volt. 1963–1978 között (nyugdíjazásáig) a Marlban (NSZK) működő Philharmonia Hungarica Szimfonikus Zenekar szólamvezető hegedűművésze.

Ujvárosi Vilmos (Makó, 1918. április 27. – Debrecen, 2011. december. 24.): ref. kántortanító, ének-zene tanár és szakfelügyelő, karnagy, magyartanár;

Virágos Mihály (Hódmezővásárhely, 1918. október 29 – Hajdúszoboszló, 2007) operaénekes-tanár.

Wehner Tibor (Budapest, 1918. december 13. – Budapest, 1977. április 11.) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián Keéri-Szántó Imrénél és Dohnányi Ernőnél a zongora, Kodály Zoltánnál a zeneszerzői szakon folytatta tanulmányait. 1939-ben zongoratanári és zeneszerzői, 1941-ben zongoraművészi oklevelet nyert. 1942-től a Zeneművészeti Főiskolán tanított, közben egy ideig Rómában és Bécsben tanult tovább és koncertezett. 1947-ben Dániel Ernő katedráját vette át.

Wittek József (1918) zongoraművész.

Záborszky József (Tokaj, 1918. november 10. – Budapest, 2015. április 9.) karmester, karnagy, zeneszerző, zeneiskolai igazgató. Thomán Máriánál tanult hegedülni, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Országh Tivadar növendékeként szerzett diplomát 1942-ben. 1954-ben a Budapesti Pedagógiai Főiskolán ének-zene szakos tanári diplomát is szerzett. 1945 és 1954 között a Vámigazgatóság ének- és zenekarának vezetőjeként tevékenykedett. Ezt követően 1962-ig ének-zenét tanított a budapesti I. István Gimnáziumban. 1962-től 1968-ig a gyöngyösi Állami Zeneiskola, 1968 és 1985 között a Fővárosi XIV. Kerületi Állami Zeneiskola igazgatója volt. 1954-ben alapította meg az I. István Gimnázium Szimfonikus Zenekarát (mai nevén Zuglói Filharmónia Szent István Király Szimfonikus Zenekar), az ország leghosszabb ideje működő ifjúsági zenekarát (vezető karmesterként és művészeti vezetőként), amely mellett több formáció is működött, működik, többek között a Jubileumi Zenekar. 2000-ben zenekarával együtt Magyar Örökség díjban részesült.

Zoltay Nándor (1918 – Budapest, 1946. április 19.) operaházi karnagy, tanár.

100 éve született

Ajkai Viktor (1923 –) hegedűművész-tanár.

Apor Judit (Budapest, 1923. február 11. –) ceglédi zongoratanár, budapesti szerkesztő, zenei író.

Arányi-Aschner György /Georg/ (Budapest, 1923. március 16. – 2018. május 28.) zongoraművész-tanár, zeneszerző, a Gráci Zeneművészeti Egyetem tanára és a Floridai Egyetem díszdoktora, a burgenlandi Nagyfalva/Mogersdorf díszpolgára. A komponista és zenetanár több mint 600 művet írt, nyugdíjba vonulása óta pedig Burgenlandban, a magyar határ mellett, Szentgotthárd szomszédságában, élt és alkotott. A pesti Zeneakadémián Kadosa Pál és Ferencsik János növendékeként zeneszerzést, zongorát, oboát és vezénylest tanult. Zenetanárként először Székesfehérváron, majd Budapesten tanított. 1967-től Bécsben, a Raimundtheater-ben korrepetitorként dolgozott, két évvel

később pedig a Gráci Zeneművészeti Egyetem karmesterképzőjének oktatójává nevezték ki. Az egyetemen zeneelméletet, partitúraolvasást és hangszerelést tanított. A világhírű művészt a Floridai Egyetem díszdoktorává avatták.

Babay Sándorné Komlósi Olga (Komáromváros, 1923. április 29. Nagykanizsa, 1978. november 16.) zeneiskolai zongoratanár.

Dr. Baranyi Albertné Szabolcsi Irén (Makó, 1923. október 6. –) makói zenetanár, győri közismereti iskolai ének-zenetanár, szegedi Tanárképző Főiskola gyakorló iskolájának ének-zene szakvezető tanára.

Bencze / Brenner / István (Erzsébetfalva, 1923. július 30. –) orgonaművész, karnagy, zongoratanár. Zongoratanári diplomáját a Zeneakadémián szerezte 1948-ban, közben a Csepeli Papírgyárban dolgozott. 1950-ben szerzett második diplomájával egy magán-zeneiskolában kezdte pályáját, de egyidejűleg több üzemi énekkar karnagyaként is tevékenykedett. A pesterzsébeti evangélikus templom karnagya volt.

Benkő András (Fejérd, 1923. január 21. – Kolozsvár, 2001. április 9.) romániai zenetörténész. 1950-ben zenetanári diplomát szerzett a kolozsvári zeneművészeti főiskolán, majd ugyanitt a zenetörténet előadótanára. 1977-től a zenetudomány doktora (disszertációja: Bartók și România). Diákkorától közölt zenepublicisztikát. Hangverseny beszámolóit, kritikáit, tájékoztató cikkei az Igazság, Utunk, Művelődés hasábjain jelennek meg, zenetörténeti dolgozatait a Korunk, NyIrK, Lucrări de Muzicologie, Református Szemle és a budapesti Zenetudományi Tanulmányok közli. Tudományos munkássága főleg Erdély zenei múltjára összpontosul.

Bertalan Ákos, dr. (Veszprém, 1923. jan. 24. – Balassagyarmat, 2003. jan. 5.) Ügyvéd, muzikus. Érettségi után párhuzamosan végezte a jogi egyetemet és a Zeneművészeti Főiskola zongora szakát. 1944-ben behívták katonának, a frontra került, majd hadifogságba esett. Hazatérése után még folytatta zenei tanulmányait is, de végül főfoglalkozásul a jogi pályát választotta. 1949-ben a család Balassagyarmatra költözött. Itt vállalatoknál dolgozott jogtanácsosként, majd 1957-től jegyezték be ügyvédként, mint a balassagyarmati ÜMK tagját. Utóbbi megszűnése után is ügyvédként dolgozott egészen 75 éves koráig. Évtizedekig Balassagyarmat kulturális, közösségi életének fontos személyisége volt, a jó ügyeket anyagilag, szellemileg, ha kellett, a jog eszközeivel is támogatta. Zenekart szervezett a város zenekedvelő polgáraiból, akikkel több

fellépést is vállaltak. Nevéhez fűződött az általa az 1990-es évek elejétől szervezett házimuzsikálás, amelyre otthonukba szép számban sereglettek a barátok, ismerősök, bemutatkoztak ifjú muzsikusok, elszármazott művészek, a zeneiskola tanárai, de rendeztek itt irodalmi estet, könyvbemutatót is. Az egyház jogtanácsosaként szerepe volt a gyarmati katolikus egyházközség államosított javainak visszaszerzésében. Kulturális és közösségi tevékenységének elismeréseként 1998-ban a Balassagyarmatért Emlékérmet vehette át.

Boleman Dénesné (Makó, 1923. április 9. –) szegedi tanítóképző főiskolai ének- és zongoratanár, közismereti ének-zenetanár, makói zeneiskolai igazgatóhelyettes.

Borbély Gyuláné Dénes Erzsébet (Budapest, 1923. március 22. –) zongoraművész-tanár (Szegedi Nemzeti Színház-korrepetitor; Magyar Állami Operaház-korrepetitor; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola-tanár).

Bolemann Dénesné (1923–) zeneiskolai zongoratanár, tanítóképző főiskolai ének-zenetanár.

Dr. Borhy Ottó (Gyöngyös, 1923. április 4. – Keszthely, 2006. július 13.) zeneiskolai tanár, igazgató, 1941-ben érettségizett Gyöngyösön, majd kántori oklevelet szerzett az egri Tanítóképző Intézetben. Helyettesített Budapesten a Mátyás templomban (1941–1944), majd a Rózsák téri templom orgonistája volt (1942–1944). 1946-ban hadifogságból került haza Gyöngyösre, ahol megbízták a helyi Zenepedagógus Munkaközösség megszervezésével. 1948-ban a Pázmány Péter Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán doktorrá avatták. 1949-ben végzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán. 1958–1961-ig a gyöngyösi Állami Zeneiskola tanáraként dolgozott. 1962-ben végzett a miskolci Zeneművészeti Szakközépiskolában orgona szakon. Az 1962–1964-es éveket a szombathelyi zeneiskola igazgatójaként töltötte. 1964-ben Keszthelyen az akkor induló zeneiskola igazgatója lett. 1970 óta kihelyezett tagozatot is működtetett Tapolcán.

Bulhardt Vilmos (Dorog, 1923. október 9. – Dorog, 1988. január 8.) fúvóstanár, fúvószenekari karnagy. A villanyszerelői szakma kitanulása után a Zeneművészeti Főiskola harsona tanszakán szerzett diplomát. Éveken át a

Budapesti Jégrevüvel járta a világot. Dorogon az Erkel Ferenc Zeneiskolában tevékenykedett, valamint a Dorogi Bányász Zenekar másodkarnagya volt.

Csák Józsefné (Jászberény, 1923. szeptember 12. –) zeneiskolai zongoratanár, tanszakvezető, igazgató-helyettes Jászberényben.

Csécsi József (Fegyvernek, 1923. július 26. –) zenekari művész. Szegedi Nemzeti Színház – ütőhangszeres művész; Békéscsabai Jókai Színház – koncertmester; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba – hegedű szakoktató.

Csermely Józsefné (Miskolc, 1923. január 2. –) budapesti, aszódi zeneiskolai zongoratanár, fiókiskola vezető.

Csobádi Péter (Budapest 1923 –) orgonaművész, követségi titkár, a Philharmonia Hungarica első intendánsa. Az ötvenes évek elején a Magyar Rádió munkatársa, majd 1956-ban Bécsbe menekült. Tőle származik a Philharmonia Hungarica elnevezés. 1958 után Berlinben Fricsay Ferenc mellett dolgozott. 1969-től nyugdíjazásáig a kölni Deutsche Welle rádió zenei osztályának vezetője. Emellett a Salzburgi Húsvéti Ünnepi Játékok sajtófőnöke 1967 és 1993 között Herbert von Karajan munkatársaként. Meghívott előadó volt több német és osztrák egyetemen, számos zenei témájú könyv szerzője. Salzburg mellett élt.

Csongor József (Nádudvar, 1923. április 30. –) operaénekes. Magyar Néphadsereg Művészegyüttes – kórustag; Pécsi Nemzeti Színház – magánénekes; Debreceni Csokonai Színház – magánénekes.

Czeitler Márton (Soroksár, 1923. január 29. –) zenekari harsonaművész. Ifjú korában 5 évet töltött Ukrajnában malenkij roboton, miután hazatérhetett befejezte tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Debreceni Csokonai Színház – zenekari tag, Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – tanár; Magyar Rádió Tánczenekara; Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekara – zenekari harsonaművész.

Dr. Eősze László (Budapest, 1923. november 17. –) Budapest, 2020. augusztus 17.) zenetörténész, Kodály-kutató és zenei író, könyvkiadói zenei-irodalmi vezető, a Nemzetközi Kodály Társaság ügyvezető titkára (1975–1995). 1955-től

nyugállományba vonulásáig dolgozott a Zeneműkiadó munkatársaként: először lektorként, majd a főszerkesztői munkakörben (1957–1961), végül pedig zenei-irodalmi vezetőként (1961–1987). Alkotói életműve a magyar és a nemzetközi zenetudományt egyaránt gazdagító, az egyetemes operatörténetet, Kodály Zoltán, Liszt Ferenc, Richard Wagner és Giuseppe Verdi munkásságát feldolgozó, forrásanyag-értékű és meghatározó jelentőségű.

Espán János (1923. november 29. –) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Dorog-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Dunakeszi-hegedűtanár).

Fábry Edit (Budapest, 1923. június 1. – Budapest, 1990. október. 20.) énekes, tanár. Tanulmányait a Fodor Zeneiskolában kezdte, majd Berlinben T. Lemnitz és F. Leider irányításával fejezte be (1950–1952-ben). Az OMIKE operagyűttesében mutatkozott be 1943-ban. 1947–1948-ban a budapesti Operaház ösztöndíjasa, 1950–1952 között a berlini Staatsoper stúdiójának magánénekes. 1955–1960-ban az Országos Filharmónia szólistája. 1957–1959-ben a drezdai Staatstheater, 1960–1962 között a Fővárosi Operettszínház magánénekes. 1964-től a Bartók Béla Zenei Szakiskola, 1974-től a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára.

Falvai (Frühwirth) János (Vecsés, 1923. – Vancouver-Nanaimo (Kanada) 2011. VII. 9.) zenész. A Leventezenekarban Karai Mátyástól tanult trombitálni. Ezután a BESZKÁRT fúvószenekarában játszott. 1945–1947 között a Rendőrzezenekar tagja volt. Néhány évet játszott a Vecsési Szalonzzenekarban, és segítette a zenekar fennmaradását és sikeres szerepléseit. 1956-os forradalom és szabadságharc után elhagyta az országot és Kanadában telepedett le. Ott először hangszeret tanított, aztán különböző zenekarokban játszott.

Fasang Árpádné Orbán Éva (Budapest, 1923. szeptember 4. –) soproni tanítóképzői és Főváros XII. kerületi zeneiskolai tanár.

Fejér György (Budapest. 1923. március 3. – Budapest, 1979. február 4.) karmester gordonkaművész. 1936–1939 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Schiffer Adolf, majd Kerpely Jenő tanítványa volt. 1945-től a Székesfővárosi Zenekarnál, 1952-től a Magyar Állami Hangversenyzenekarnál működött, 1947-ig zenekari tagként, majd 1952-ig gordonka szólamvezetőként. Ettől kezdve zenekari munkája mellett fúvós korrepetitorként is munkálkodott.

1952-ben egész évadon át a Szegedi, majd 1954–1956 között a Debreceni Filharmonikus Zenekart vezényelte. 1958–1967-ben a Győri Filharmonikus Zenekar, majd 1977-ig a Postás Zenekar vezető karnagya volt.

Fülep Sándor (Debrecen, 1923. június 25.–) debreceni zenekari hegedűművész, koncertmester, szólista és hegedűtanár.

Gáll Mihályné Agárdy Éva (Debrecen, 1923. augusztus 31. – Budapest, 1998. szeptember 16.) ének-zenetanár (Zója Általános Iskola, Püspökladány- ének-zenetanár; Karacs F. Gimnázium, Püspökladány- ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Püspökladány-zongora- és szolfézstanár).

Galsay Ervin (1923–1976) operaénekes. 1942-ben debütált a Goldmark-teremben, a Windsori víg nők Reichjeként. 1946-48 a budapesti Vígopera tagja, egyidejűleg 1946-tól az Operaház énekese 1973-ig.

Gerencsér Ferenc (Szentkozmadombja, 1923. szeptember 8. – Szentkozmadombja, 1989. augusztus 28.) cimbalomművész, cimbalomtanár. 1947–1954 között a budapesti Zeneművészeti Főiskola Rácz Aladár cimbalomművész tanítványa. 1954-től a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára; 1966-tól haláláig a Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézete Budapesti Tagozatának tanára; 1973-tól a miskolci Zeneművészeti Szakközépiskolában és a Zenetanárképző Intézet miskolci tagozatán is tanított. Rendszeresen hangversenyezett Szalay Józseffel.

Gönczy Tibor (Zemplénagárd, 1923. július 10. –) ének-zenetanár (Budapest Százados úti és Práter utcai általános iskola; 5. sz. Általános Iskola, Nyíregyháza; Zrínyi Ilona Gimnázium, Nyíregyháza; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza-ének-zene tanszéken tanár; a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium leánykarának vezetője).

Gafni Miklós /született *Weinstock*, névváltozata: *Vári-Weinstock*/ (Tiszacsege, 1923. május 28. – New York, 1981. március 8.) magyarországi születésű operaénekes. 1942 decemberében az OMIKE Művészakció Kodály-estjén, a Goldmark-teremben léphetett fel, többek között a később világhírűvé vált Starker János gordonkaművésszel. A második világháború alatt munkaszolgálatos volt, majd a Mauthauseni koncentrációs táborba deportálták, ahol néhány héttel 22. születésnapja előtt szabadult fel. A holokauszt után

senkije sem maradt, szüleit és testvéreit Auschwitzban meggyilkolták. 1945-ben Sergio Failoni olasz karmestertől, akkori operaházi főzeneigazgatótól lehetőséget kapott, hogy fellépjen a budapesti Operaházban, ahol először *A köpenyben*, majd Verdi *Traviátájának* Alfred Germont szerepében mutatkozott be. Ezután alkalma nyílt arra, hogy Rómában tanuljon a kor olyan nagy mestereitől, mint Riccardo Stracciarina, Aureliano Pertile és Beniamino Gigli. Erőteljes tenorja sokakat Gigli hangjára emlékeztette. Miután fellépett a római amerikai nagykövetségen, meghívást kapott egy egyesült államokbeli koncertsorozatra. Ezután nem kívánt visszatérni Magyarországra és az USA-ban telepedett le. 1949 novemberében a Carnegie Hallban koncertezett, ahol ismét elismerő kritikát kapott. Az 1960-as években többször járt Magyarországon. 1964 áprilisában a budapesti Operaházban Saint-Saëns *Sámson és Delila* című operájában énekelte a címszerepet, de szerepelt a *Toscában* és a *Bajazzókban* is. Halála előtt a nyugat-virginiai White Sulphur Springsben telepedett le. 1981-ben a New York-i Kennedy repülőtéren szívrohamot kapott, és életét nem tudták megmenteni.

Dr. Gyarmath Olga (Zalaegerszeg, 1923. szeptember 27. – 2007. június 13.) Nagyváradon szerzett tanítói oklevelet, 1947–1954 között Gulyás György hívására a Tarhosi Énekiskola tanára lett. Az Énekiskola felosztatása után a Dunántúlon vállalt munkát, közben Budapesten magyar–történelem tanári szakos egyetemi diplomát szerzett, a nyelvtudományokból doktorált. 1977-ben visszatért Békésre, a Szegedi Kis István Gimnáziumban tanított. Segítője volt a Békés-Tarhosi Zenei Napok szervezőgárdájának.

Hadai Győző (Budapest, 1923 – Budapest, 1992. április 3.) zeneszerző, szövegíró, zongorakísérő. Hegedű- és zeneszerzés-tanulmányait *Kemény Rezső* és *Lajtha László* vezetése alatt végezte. Színházi karmesterként kezdte pályáját, végül a Thália Színház zenekarvezetője lett. Sok közismert szórakoztató zenemű zenéjének és szövegének szerzője.

Hadik István (Nagykikinda, 1923. december 30. –) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Szombathely-tanár, majd igazgató-helyettes; Állami Zeneiskola, Baja-tanár; Tanárképző Főiskola, Pécs-tanár; Fővárosi Zeneiskola Szervezet-zongoratanár; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola tanár).

Hardy Tamás (1923–) jazz énekes.

Hollós Lajos (Budafok, 1923. február 25. – Budapest, 2002) zeneszerző, rádiós zenei szerkesztő. Tanulmányait 1949 és 1953 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés szakán végezte Vásárhelyi Zoltán, Szervánszky Endre és Szabolcsi Bence növendékeként; ugyanebben az időszakban Lajtha Lászlónál népzenei stúdiumokat folytatott. 1949-től számos különböző munkakörben - többek közt a Népművelési Minisztérium zenei előadójaként (1949–1951), majd zenei osztályvezetőjeként (1951–1953) - dolgozott, végül 1956-tól 1986-ban történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Rádió zenei szerkesztője volt.

Horváth „Patkány” Sándor (1923–1977) jazzgitáros

Illyés Antalné Illyés Ilona (Kispest, 1923. augusztus 13. –) magánének-tanár (Magyar Állami Népi Együttes-énekes; Országos Filharmónia-énekművész; Egri Gárdonyi Géza Színház-énekes színész, Fővárosi Operettszínház-vendégművész; Fővárosi XIX., kerületi Állami Zeneiskola-magánének-tanár).

Illyés Jenő (Budapest, 1923. május 17. –) zenekari trombitaművész (Honvéd Művészegyüttes; Postás Szimfonikus Zenekar).

Janda Iván (Pozsony, 1923. július 3. – Pozsony, 2007. április 13.) szlovákiai zeneztanár, karnagy. A pozsonyi Comenius Egyetemen testnevelés-földrajz szakon tanári diplomát szerzett. A pozsonyi Pedagógiai Főiskolán elvégezte a zenei nevelés szakot. Kiváló sportoló volt, 1942-ben szlovákiai bajnok volt középtávfutásban. 1000 méteren elért eredményét tíz évig senkinek nem sikerült megdöntenie. 1950-ben a pozsonyi Magyar Pedagógiai Gimnázium tanára, 1954-től igazgatója lett. 1959-től nyugdíjba vonulásáig (1986-ig) a Pozsonyi Magyar Tannyelvű Alapiskola és Gimnázium igazgatója volt. 1950-től a Magyar Pedagógiai Iskola (Gimnázium) vegyeskarát, 1954-től 1961-ig az Ifjú Szívek énekkarát vezényelte.

Kincsesné Bán Éva (Budapest, 1923. május 14. –) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Baja; Állami Zeneiskola, Dunaújváros; Állami Zeneiskola, Hatvan, Fővárosi XXII. kerületi Zeneiskola; Fővárosi VIII. kerületi Állami Zeneiskola, zongora- és szolfézstanár).

Komor Ágnes (Budapest, 1923. augusztus 12. – Budapest, 2012. december 17.) a budapesti Operaházi zenekari hárfaművésze, zeneiskolai tanár (OMIKE). Az Ifjú Operabarátok Körének alapítója és elnöke közel hat évtizeden át volt az Operaház tagja.

Kónya Sándor (Sarkad, 1923. szeptember 23. – Ibiza, 2002. május 20.) 1951-ben indult el pályája a Fidelio és a Parasztbecsület egy-egy szerepével. Az 50-es években már portugál, spanyol és francia földön is komoly sikereket ért el. 1960-ban kezdődött karrierje az Amerikai Egyesült Államokban. 22 opera 287 előadásában énekelt a New York-i Metropolitan színpadán. A Metropolitan színpadától 1974-ben búcsúzott. A 60-as években szerepelt Budapesten is. 1988-ig a stuttgarti Zeneművészeti Főiskola professzora volt. A New York-i Metropolitan örökös tagja. 1996-ban a sarkadi kamarakórus a művész jelenlétében vette fel a Kónya Sándor Kamarakórus nevet. 1996-ban a város díszpolgárává avatta. 2003-ban a Múzeumkertben felavatták mellszobrát.

Koszó István (1923 –) operaénekes. 1947-ben debütált az Operaházban. 1954-ben megszűnt operai szerződése, 1956-ban Németországba távozott, ahol a stuttgarti opera tagja volt.

Kovács György (Budapest, 1923. június 21.–) zenekari művész, zeneiskolai tanár. 1943 és 1957 között a Székesfővárosi Zenekar, majd a jogutód Állami Hangversenyzenekar tagja volt. 1957 májusától már a Philharmonia Hungarica tagja volt 1980. augusztus 31-ig. Ettől kezdve 1993 szeptemberéig különböző zeneiskolákban tanított.

Kovács Sándor (1923–2017) tanárképző főiskolai zenetanár, karnagy, zeneiskolai igazgató.

Kővári /Kellner/ Ádám (Vecsés, 1923. december 11. – Vecsés, 2007. július 23.) harmonikás. Tíz éves kora óta zongorán és harmonikán tanult játszani. Tizenkét éves korában azonban szemidegei elsorvadtak, s azóta nem látott, világtalan volt, a hallása viszont kitűnő maradt. Bocskai Imre zongoraművész volt a tanára. 1940-ben megnyerte az országos harmonika versenyt, 1944-ben a II. országos versenyen dicsérő oklevelet kapott és felvették a Kassai Zeneakadémiára. A háború azonban a tanulmányait megakadályozta.

Kövesdy Pál /Paul/ (Budapest, 1923–) opera-és koncerténekes, nemzetközi műkereskedő, műgyűjtő, művészeti író. Magyarországon (1945–1956), később 1965-ig az USA-ban szerepelt. 1964-től galériatulajdonos lett New Yorkban.

Lázár Imre (Hódmezővásárhely, 1923. augusztus 5. – Hódmezővásárhely, 2003. március 10.) hódmezővásárhelyi ének-zenetanár, karvezető, zeneiskolai szolfézstanár, igazgató-helyettes és mb. igazgató.

Lengyelne Gramantik Sarolta (Diósgyőr, 1923. február 19. –) miskolci és kazincbarcikai zeneiskolai zongoratanár.

Ligeti György Sándor (Dicsőszentmárton, 1923. május 28. – Bécs, 2006. június 12.) korszakos jelentőségű zeneszerző. 1950-től a budapesti Zeneakadémia zeneelmélet, ellenpont és formai analízis tanára. Tanulmányait a kolozsvári zenekonzervatóriumban, majd a budapesti Zeneakadémián végezte, Farkas Ferenc, Bárdos Lajos, Járdányi Pál és Veress Sándor tanítványaként. Tanulmányai elvégzése után népzene kutatóval foglalkozott. Ösztöndíjasként Romániában több száz erdélyi magyar népdalt gyűjtött. 1950-től a budapesti Zeneművészeti Főiskolán zeneszerzést és ellenpontot tanított. Az 1956-os forradalom leverése után a kölni rádióhoz került külső munkatársként. Itt megismerkedett Karlheinz Stockhausennel, aki nagy hatással volt művészetére. 1959-ben Bécsben telepedett le, és 1967-ben megkapta az osztrák állampolgárságot. Állandó résztvevője volt a darmstadti nyári mesterkurzusoknak, vendégtanárként oktatott a stockholmi Zeneművészeti Főiskolán. Tanított Berlinben és a kaliforniai Stanford Egyetemen is. 1973-ban Hamburgban telepedett le, ahol a helyi zeneművészeti főiskolán zeneszerzéstani állást vállalt. Stockhausen hatására szerezte 1958-ban első elektronikus művét, az Artikulationt. Ez a műve és a nagyzenekarra írt, 1961-es Atmosphères azonnal meghozta számára az ismertséget a nyugat-európai zenei életben. Ligeti azonban hamar kiábrándult az elektronikus zenéből, és ismét a hangszeres zene került figyelmének középpontjába. Zenéjének leginkább felismerhető vonása valamiféle neodadaista érzékenység a humor és az abszurd iránt, ami kendőzetlenül mutatkozik meg olyan darabokban, mint a Poème symphonique, amelyben száz metronóm ketyeg egyszerre, mindegyikük más tempóra beállítva, míg végül csak egy marad. Másik jellemzője Ligeti zenéjének a meccanico mozgástípus, ami azt jelenti, hogy a zene gépszerű, hangzásában mechanikus és precíz. A zene lényege: a zenész

úgy játszik a hangszeren, mintha az egy gép lenne. Az elektronikus zenével végzett kísérleteinek eredményeképp szakított ama felfogással, hogy a zenét diszkrét hangokból összerakott dallamokból-akkordokból állítsa össze, ehelyett egy képlékeny hangmassza mozgására koncentrált. Ennek leírására vezette be a mikropolifónia fogalmát. Élete kései szakaszában zenéjében megjelent a metrika, majd a harmónia is. Egyetlen operáját – amely világhírűvé vált – 1978-ban írta *Le grand macabre* címmel, ősbemutatója 1978-ban Stockholmban volt. A Hieronymus Bosch festménye nyomán komponált művet azóta bemutatta a világ számos jelentős operaháza. Műveit a nyugati avantgárd zene mellett a magyar muzsika is jellemzi. 1978-as *Hungarian Rock* és *Passacaglia ungherese* című műveiben magyar hangzást idéz modern eszközökkel. Számos művét (*Lontano*, *Lux Aeterna*, *Requiem*) mozifilmekben is felhasználták (2001: *Úrodüsszeia*, *Ragyogás* stb.).

Ifj. Mágó Károly (1923–) zenekarvezető primás.

Márton István (Zsófiafalva, 1923. november 24. – Ungvár, 1996. január 16.) kárpátaljai zeneszerző, zongoraművész, pedagógus, a Kárpátaljai Filharmónia művészeti és a Magyar Melódiák kamaraegyüttes vezetője. A szülők korán felfigyeltek a gyerek zenei érdeklődésére és adottságaira. Az általános iskola befejezése után Munkácsra költöztek. Itt tanulmányait először a magyar Árpád fejedelem nevét viselő polgári iskolában és gimnáziumban, majd a Munkácsi Tanári Szemináriumban folytatta, ahol Horácsek Ervin zenetanár vezette be Istvánt a zene világába. A fiatalember összekapcsolta jövőjét a budapesti Zeneakadémiával, amelyben lehetősége volt látogatni az előadásokat a rokoni látogatások közben. A II. világháború éveiben a templomban orgonált, különböző együttesekben muzsikált, zenekart szervezett. A háború után, 1946-ban kezdeményezte és társalapítója volt a Munkácsi Kulturális Háznak és Gyerekzeneiskolának, melynek a tanára is. Szimfonikus zenekart alapított. Karmestereként zenekarával első díjat nyert. Ezzel párhuzamosan 1 tanév alatt elvégezte az ungvári Zeneművészeti Szakközépiskolát zongora és elméleti szakon, melyen kitűnőre vizsgázott. 1948 évtől, mint különleges tehetségű zongoristát és zeneszerzőt a Zeneművészeti Szakközépiskola állandó tanárként alkalmazza. A zeneművészeti szakiskola előadójaként zeneszerzők egész sorát nevelte fel. Több tanítványa, köztük Mikola Popenko, Viktor Teszlicsko, Jevhen Sztankovics és mások hírnévre tettek szert. 1963-ban a Kárpátaljai Területi Filharmónia művészeti vezetője. 1975-től a Területi Filharmónia

kamaraegyüttesének, a „Magyar Melódiák” együttesnek alapítója, művészeti vezetője. 1962–1963 és 1969–1974 években a Kárpátaljai Népi Kórus vezetője. Pedagógiai munkája mellett egyre több időt szentel a zeneszerzésnek. Megrendeléseket kap népdalfeldolgozásokra a megyei állami népi együttesektől. Több mint 400 művet dolgozott fel. Dalaira felfigyelnek Ukrajna nagyvárosaiban. Feldolgozásait együttesek, zenekarok sokasága tűzi műsorára országszerte.

Máté Mátyás (Kétegyháza, 1923. február 5. –) szolnoki és békéscsabai zeneiskolai rézfúvóstanár, fúvószenekari karmester, zenekari művész (Szolnoki Szigligeti Színház; Néphadsereg Szimfonikus Zenekara; Bartók Béla Állami Zeneiskola-tanár; Békéscsabai Ifjúsági Fúvósok és a Békéscsabai Ifjúsági és Úttörőház Fúvószenekara-karmester).

Mayer Lajos (Nagytétény, 1923. július 15. –) mandolinművész-tanár, zeneszerző (Országos Filharmónia).

Melis György (Szarvas, 1923. július 2. – Budapest, 2009. november 27.) operaénekes, a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja. 1943-ban került Budapestre. Először a Műegyetemre járt, majd 1945 és 1951 között a Zeneakadémián tanult. A Magyar Állami Operaházba Tóth Aladár hívta próbaéneklésre, amelynek sikere után ösztöndíjas lett. 1949-ben mutatkozott be és még abban az évben magánénekes lett. 1988-ban alapította saját díját: a Melis György-émlékplakettet évente adják a legszebb, legtisztább magyar kiejtésű énekesnek.

Nagy László (Nyírbakta, 1923. június 2.–) zenekari művész, zeneiskolai rézfúvóstanár, hajdúböszörményi zeneiskolai igazgató, debreceni tanárképző főiskolai tanár.

Nemesszeghy Lajosné, Szentkirályi Márta Ilona (Budapest, 1923. március 17. – Kecskemét, 1973. július 13.) zenetanár, zeneiskolai igazgató. A budapesti Állami Tanítóképző Intézetben 1942-ben tanítói oklevelet, majd a pedagógiai Főiskolán levelező tagozaton ének–zene tanári képesítést szerzett. 1942-ben a kecskeméti Református Tanítóképző Intézetbe került gyakorló iskolai tanítónak és nevelőtanárnak. 1950-ben megszervezte az első, Kodály szellemében tanító ének–zenei általános iskolát, ill. annak első osztályát, ebből alakult ki a Kodály

Zoltán Általános Iskola és Gimnázium, melynek 1952-től haláláig igazgatója volt. Részt vett a Nemzetközi Kodály Szeminárium szervezésében (1970, 1972). Jelentős szerepet játszott Kodály szülővárosában a mintaszerű zenei nevelés megvalósításában.

Németh Zoltán (Gic, 1923. március 30. –) általános iskolai ének-zenetanár (Écs, Nyúl, Pannonhalma).

Pavlánszky Edina (1923 –) operaénekes. 1946-ban debütált az Operaházban.

Pödör Béla (Rábakecöl, 1923. április 7. – 2000) Tanulmányait 1942 és 1949 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karnagyképző, egyházzenei és ének-zenetanárképző szakán végezte Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Harmat Artúr, Vásárhelyi Zoltán és Werner Lajos növendékeként. 1949-ben került a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese (Honvéd Művészegyüttes) énekkarához, ahol előbb korrepetitorként, majd karnagyként, végül vezető karnagyként dolgozott.

Radulescu /Radolesku/ Lajos (Koppenhága, 1923. szeptember–) jazz musikus, hegedűs.

Réti Zoltán (Nagyoroszi, 1923. május 14. – Balassagyarmat, 2018. február 12.) kántor, zeneiskola igazgató, zenetanár, kórusvezető, festőművész. Festőművész, zenetanár, karnagy, a Rózsavölgyi Márk Zeneiskola igazgatója. Érsekivádkerten töltötte gyermekéveit, iskoláit a BBG-ben és a miskolci Tanítóképzőben végezte. 1943-ban megkezdett képzőművészeti tanulmányait a katonaság és a hadifogság megzavarta. Csak a háború után kapta meg diplomáját a Képzőművészeti Főiskolán. Tanított Kiscsalomján, Csesztvén, Halmosbokron, Patvarcon, 1950 óta Balassagyarmaton a Bajcsy-Zsilinszky úti Általános Iskolában, a Tanítóképzőben, a BBG-ben, az óvónőképzőben. A Balassagyarmati Dalegylet karnagya 1949-től 1979-ig, azóta örökös karnagyi címet visel. 1953-ban zenetanári oklevelet szerzett Budapesten. A Városi Zeneiskola igazgatója volt 1963 és 1983 között. Rendszeres kiállító művész Nógrád megyében, Budapesten, az ország településein, de szerepeltek alkotásai Londonban és Tokióban is, eddig 125 egyéni tárlata volt. Tagja a Magyar Képzőművészeti Társaság és Iparművészek Szövetségének, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Magyar Festők Társaságának, a

Magyar Vízfestők Társaságának, az Alkotó Muzsikusok Társaságának, a Tokyo Europe Art Association International Section-nak.

Róna Frigyes (Budapest, 1923. május 16. – Budapest, 1985. október 29.)
karmester, műfordító. 1968-tól haláláig a salgótarjáni szimfonikusok karmestere. Tanulmányait 1941–1948 között a budapesti Nemzeti Zenedében (zeneszerzés) Hammerschlag János, Szervánszky Endre és Lajtha László tanároknál folytatta, majd a budapesti Zeneművészeti Főiskolán a karmesterképzőt Ferencsik Jánosnál végezte. 1949–1952 között a Belügyminisztérium Szimfonikus Zenekar; 1952–1953-ban a Győri Filharmonikus Zenekar vezető karmestere; 1953–1958-ban a Miskolci Opera és a Városi Szimfonikus Zenekarkarmestere, 1958–1963-ban a Kecskeméti Katona József Színház vezető karmestere. 1963–1966 között a Ghanai Egyház zenei fakultásának zeneszerzés és karmesterképző tanára, opera együttest is szervezett. 1968-tól haláláig a Magyar Állami Operaház korrepetitor-karmestere; egyben a Salgótarjáni Városi Szimfonikus Zenekar vezető karmestere volt. Számos opera és operett szövegvét fordította. Több gyermekopera, zenés játék szövegét, ill. verseit írta.

Sándor Judit (Budapest, 1923. október 10. – Budapest, 2008. október 23.)
opera- és dalénekes, a Zeneakadémia hangképzés tanára. 1949-ben Cherubinoként (Mozart: Figaro házassága) debütált. 1948-ban szerződtette az Operaház, amelynek 1978-ig volt tagja.

Sárközyné Simon Piroska (Budapest, 1923. december 15. –) cinkotai tanítóképző intézet és a Fővárosi Zeneiskola Szervezeti zongoratanára.

Schwartz Oszkár (Rákospalota, 1923. április 26. – Budapest, 2005. október 31.)
operaházi zenekari ütőhangszeres művész, a budapesti Zeneakadémia és a Zeneiskolai Tanárképző Főiskolai tanára. 1943 és 1949 között a Magyar Rádió Zenekarának, 1945-től 1984-ig a Magyar Állami Operaház Zenekarának tagja. 1949-től 2001-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, 1968-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Budapesti Tagozatának tanára volt.

Selmeczi Marcella (Mikháza, 1923. április 22. – 2015. április 25. előtt)

erdélyi magyar zenepedagógus és zenepedagógiai szakíró, Selmeczi György zeneszerző édesanyja. A kolozsvári Gh. Dima Zeneművészeti Főiskolán szerzett oklevelet. Kolozsváron az óvónőképzőben, a 10. sz. Líceumban és a 14. sz. Általános Iskolában, majd a Zeneiskolában tanított. Zenetanári tevékenysége mellett 25 évig önkéntesen vezetett zeneóvodai oktatást. Az 1980-as évek végén Magyarországra települt.

Serei Antal (Madaras, 1923 – Pápa, 1994) általános iskolai tanító, karnagy, kántor. Újvidéken szerzett tanítói, Kalocsán kántori diplomát, majd karnagyi vizsgát tett. Sokrétű zenei képességével négy évtizeden át szolgálta az oktatás és a város közművelődésének ügyét. Nagy létszámú ének- és zenekart alakított a pápai Zalka Máté Általános Iskolában, ahol 30 évig dolgozott (1954–1983). Előtte Takácsiban tanított 1950–1954-ig. Tagja volt a Városi Fúvószenekarnak, a pedagógus színjátszó-csoportnak, a Pedagógus Kórusnak, több évig karnagyként vezetője is.

Sinkó György (Budapest, 1923. július 20. – 2004) operaénekes, tanár. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte tanulmányait 1946 és 1953 között, Závodszy Zoltán és Luigi Renzi növendékeként. 1951 és 1953 között a budapesti Operaház ösztöndíjas magánénekes, 1953-tól 1977-ig a Szegedi Nemzeti Színház magánénekes. 1967-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Szegedi Tagozatának tanára.

Somorjai Ferenc (Budapest, 1923. október 3. – Székesfehérvár, 2009) székesfehérvári zeneiskolai zongora- és zeneelmélet, valamint közismereti iskolai ének-zenetanár, karnagy; Székesfehérvár zenei életének meghatározó egyénisége, aki évtizedeken keresztül valóságos zenei intézményként szervezte a város zenei életét.

Sőtér Magda (Szombathely, 1923. június 25. –) énektanár (Budapest XIII. kerületi zeneiskola; Színház és Filmművészeti Főiskola).

Szabó László (Hajdúdorog, 1923. július 25. –) operaházi trombitaművész, a MN Zeneművészeti Szakközépiskolájának, és a Zeneakadémiai tuba, rézfúvós kamarazene tanára.

Szalma Ferenc (Szeged, 1923. március 19. – Budapest, 2001. szeptember 29.) operaénekes-tanár. 1946-tól 1951-ig a Szegedi Orvostudományi Egyetem hallgatója; énekelni Nürnbergben és Bambergben, illetve a szegedi konzervatóriumban (1952–1955) tanult. A Szegedi Nemzeti Színház társulatában 1951-től 1956-ig énekkari tag, 1957-től 1963-ig magánénekes. 1963-tól 1984-ig a Magyar Állami Operaház magánénekes;

Szécsi Klára /Ungvári Lászlóné/ (Budapest, 1923. november 9. – 2002) brácsaművész-tanár. Tanulmányait 1945-ben fejezte be a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, tanára Ország Tivadar, Gábel Ferenc, Waldbauer Imre és Zathureczky Ede volt. 1945-től 1986-ig a Rádiózenekar brácsása. Szólistaként Csehszlovákiában, a zenekarral Európában és az Egyesült Államokban vendégszerepelt. 1952-ben második díjat nyert prágai vonósnégyes-versenyen.

Dr. Szende Ottó (Budapest, 1923. december 15. –) zeneiskolai hegedűtanár (Budapest VII. ker.), fővárosi pedagógiai- és szakfelügyelő, tankönyvíró, a neveléstudományok kandidátusa.

Szigeti László (1923–) operaénekes, tanár. A Néphadsereg Művészegyüttesében kezdte pályáját. 1960-62 a debreceni Csokonai Színház, majd az Operaház tagja lett.

Tóth József (1923 –) operaénekes. 1957-ben debütált a debreceni Csokonai Színházban, melynek évtizedekig a művésze volt.

Tóth Sándor (Kiskunfélegyháza, 1923. május 17. –) zenés színházi zenekari hegedűművész, közismereti és zeneiskolai hegedűtanár.

Vajda Cecília (Budapest, 1923. április 15. – London, 2009. november 27.) magyar karnagy, karigazgató, a LFZF karének, karvezetés, kargyakorlat, vezénlyési gyakorlat, szolfézs tanára, a Brit Kodály Társaság alapítója.

Varsányi László (Budapest, 1923. szeptember 11. – Budapest, 2005. augusztus 9.) zongoraművész-tanár. Tanulmányait 1936 és 1948 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongoraművész és -tanárképző szakán dr. Keéri-Szántó Imre és dr. Böszörményi-Nagy Béla növendékeként végezte. 1951 és 1968 között a Ceglédi Állami Zeneiskolában, 1968-tól nyugalomba

vonulásáig a Budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított.

Vermes Mária (Budapest, 1923. november 23. – Budapest, 2018. január) hegedű- és kamarazenei művész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Budapesti és Pécsi Tagotatának tanára, továbbá a Zeneakadémia hegedű és gyakorlati tanítás tanára, a budapesti a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. A Magyar Hárfástriónak 1950-től, az alapítástól volt a tagja.

Völgyi Ernő (Gödöllő, 1923. július 13. –) harsonaművész-tanár (MÁV Szimfonikusok-zenekari harsonaművész, Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen-tanár).

95 éve született

Ábrahám Miklós (Túrkeve, 1928. december 7. – Mezőtúr, 2011. július 4.) hivatásos előadóművész, nótáénekes.

Ág Tibor (Pozsony, 1928. április 13. – Pozsony, 2013. augusztus 29.) karnagy, zenetanár. Tízéves korában kezdett hegedülni, majd egy évvel később a városi zeneiskolában Albrecht Sándor tanítványaként tanult zongorázni. Évekig csellózott és klarinétozott is. Járt az orsolyák tanítóképzőjének gyakorlóiskolájába, háromnyelvű elemibe, polgári fiúiskolába és kereskedelmibe. A családot 1945-ben a magyarok gyűjtőtáborába, Ligetfalura deportálták, ötvenkilós csomaggal, ahonnan kijutottak Magyarországra. 1946 februárjában a zöldhatáron visszaszöktek a táborba. A tábort 1946 nyarán oszlatták fel. A hontalanság éveiben nem járhatott iskolába. Az állampolgárság megszerzése után (1949. augusztus 1-jétől) a Csemadok Központi Bizottságának alkalmazottja lett. Az 1950-ben megnyílt magyar Pedagógiai Gimnáziumban a felvételi vizsga alapján a 4. évfolyamba sorolták. 1951-ben érettségizett. 1951 és 1953 között a Komenský Egyetem zenetudomány-néprajz szakán tanult, de 1953-ban a NÉPES művészeti vezetője lett. Feloszlata után az Ifjú Szívek Dal- és Táncegyüttes karnagya, majd igazgatója lett. 1962-ben a dunaszerdahelyi Járási Művelődési Központba került, 1963 óta Nagymegyeren él. A hetvenes években a Nyitrai Pedagógiai Fakultás Magyar Tagozatán intonációt és karvezetést oktatott. Ág Tibor több mint 16000 népdalt gyűjtött a

Csallóköztől Bodrogtőzig elnyúló hatalmas területen. Számos előadást tartott a Csehszlovák Rádió Magyar Adásában, több népzenei tárgyú publikációja jelent meg. Ott volt a CSMTKÉ bölcsőjénél, és egy bő évtizeden keresztül vezényelte a kórust.

J. Balla Mária (Paks, 1928. október 16. –) énekművész-tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen; Liszt Ferenc Zeneiskola, Pécs; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozata-tanszékvezető énektanár;

Balog István (Budapest, 1928. szeptember 11. –) tubaművész-tanár. 1948-tól a Postás Szimfonikus Zenekar, 1951-től a Honvéd Művészegyüttes tagja volt, közben 1952–1955 között a X. kerületi Zeneiskolában tanított. 1955 áprilisában hagyta el Magyarországot. Berlini, majd frankfurti állomások után müncheni zenekarokban játszott. 1957-ben csatlakozott a Philharmonia Hungaricához. 1966-tól a gladbecki városi zeneiskola tanára és a rézfúvós tanszak vezetője lett. 1991-ben nyugdíjba ment;

Balogh Dénes (Budapest, 1928. december 12. –) Fővárosi Zeneiskola Szervezeti és IV. kerületi zenetanár, zeneszerző, blockflöte-művész, a Camerata Hungarica együttes alapító tagja;

Bánkövi András (1928–2004) zeneiskolai zongoratanár, korrepetitor;

Bánkövi András (Budapest, 1928 – Dunaújváros, 2004) zongoratanár. A Zeneművészeti Főiskola elvégzése után 1952-ben kezdte pedagógus pályáját Budapesten. 1953–1955 között Pécsen zenetanár. 1955-től 2002-ig tanított a Dunaújvárosi Állami, a későbbi Sándor Frigyes Zeneiskolában. 1964–1988 között az intézmény igazgatóhelyettese, majd 2002-ig nyugdíjas óraadó tanárként vett részt a zeneiskola munkájában. A 2002/2003-as tanévben az iskola perkátái kihelyezett tagozatán tanított. Mint zongorakísérő dolgozott a Vasmű Táncegyüttesnél (1956–1963), a Dunaújvárosi Vegyeskarnál (1956-88).

Bárdos Anna (Szeged, 1928. március 18. – Pécs, 1996. december 8.) operaénekes. Szegedi Nemzeti Színház – magánénekes; Madách Színház, Budapest; Pécsi Nemzeti Színház – magánénekes.

Barnácz István (Miskolc, 1928. február 28. –) békéscsabai zeneiskolai

rézfúvóstanár-tanszakvezető, zenekari és kamara kürtművész.

Béres György (Makó, 1928. január 27. –) pap, kántor, egyházzenesész, a gregorián zene tudósa. 1951-ben szentelték pappá, két évig káplánként működött, majd a kőbányai Szent László templom kántora. Zenei tanulmányait 1953–1956 között Harmat Artúrnál, Bárdos Lajosnál, Werner Alajosnál és Gergely Ferencnél magánúton, majd 1957–1961-ig a Bécsi Zeneakadémia egyházzenei tanszakán végezte. 1954-től 1956-ig az Esztergomi Szemináriumban gregoriánt és liturgikát tanított, valamint vezette az Esztergomi Bazilika kórusát. 1956-ban elhagyta Magyarországot. A rendszerváltás után visszatért az országba és megalapította a Magyar Gregorian Társaságot, amelynek elnöke is volt.

Bige József (Sarkad, 1928. augusztus 24. –) hangszeres népművész. Magyar Állami Népi Együttes hangszeres szólistája.

Botka Valéria (Arak, 1928. január 10. – Budapest, 2013. szeptember 28.) karnagy, ének-zenetanár. Tanulmányait 1950 és 1954 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte Ádám Jenő, Gát József, Kodály Zoltán, Szabolcsi Bence és Vásárhelyi Zoltán növendékeként. 1954-ben férjével, Csányi Lászlóval megalapította a Magyar Rádió Gyermekkórusát, amelyet 1986-ig vezetett. 1970-ben az Állami Operaház Gyermekkarának is alapítója. E kórus élén szintén 1986-ig állt.

Botvay Henrik (Sopron, 1928. január 9. – 2015. szeptember 16.) operaházi zenekari hegedűművész, pécsi tanárképző főiskolai tanár, szakfelügyelő, a Sibelius Akadémia /Helsinki/ tanára.

Chiovini Márta (Szolnok, 1928. április 2. –) zenekari hegedűművész. Magyar Állami Operaház és Budapesti Filharmóniai Társaság – szólamvezető.

Czapó Endre (Budapest, 1928. november 27. –) trombitaművész. Népművelési Minisztérium Zenei Osztály – munkatárs; Nemzeti Színház – főtitkár; Magyar Hanglezgő Vállalat – stúdióvezető.

Csillagné dr. Gál Judit (1928 – Budapest, 1987) középiskolai ének-zenetanár, karnagy, főiskolai tanár, kandidátus. Pedagógiai munkája mellett a művészetpszichológia terén is folytatott tudományos munkát.

Deák Tamás (Székesfehérvár, 1928. április 27.) zeneszerző, karmester, trombitás és zenetanár. Mintegy ötven táncdal, harminc szimfonikus könnyűzenei darab, húsz jazz-kompozíció, rajzfilmzenék, balettzenék szerzője. Többek között a Mézga család és a Dr. Bubó televíziós rajzfilmsorozatok és a Macskafogó zenéjét szerezte, ő játszotta Lusta Dick szólóját, valamint a No, megállj csak! szovjet rajzfilmsorozat főcíméhez is az ő zenéjét használták fel. 1969 óta Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola dzsessz tanszakának tanára, a Deák Big Band vezetője.

Demetrovics Szilárdné (Nagyatád, 1928. október 24. –) zenekari hegedűművész-tanár (Győri Kisfaludy Színház zenekara-zenekari művész; Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari művész; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr-tanár).

Dobó László (Szeged, 1928. december 24. –) kecskeméti és makói zeneiskolai zongoratanár, zeneszerző.

Dombrádi Sándor (Büdszentmihály, 1928. április 18. –) zenekari tubaművész (Győr-Sopron megyei Rendőrkapitányság Zenekara; Győri Filharmonikus Zenekar-alapító tag.

Dudás György (Mezőkovácsháza, 1928. január 31 –) jazz muzsikuss, ütőhangszeres.

Erdei Gyula (1928–1986) operaénekes.

Erdélyi Miklós (Budapest, 1928. február 9. – Budapest, 1993. szeptember 1.) karmester. Főiskolai tanulmányait 1946–1951 között végezte a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán (a Zeneakadémián). Tanárai voltak többek között Ferencsik János (karmesterképzés), Kókai Rezső (zeneszerzés) és Zalánfy Aladár (orgona). Pályafutását fiatal karmesterként a budapesti Vígoperában kezdte. 1950–1951-ig a Magyar Rádió énekkarának helyettes vezetőjeként működött. 1949–1951 között a budapesti Harmónia Hangversenyzenekar karmestere volt. 1951-ben az Operaház korrepetitorává, majd 1957-ben karmesterévé nevezték ki. Hamarosan ő lett az Operaház egyik legtöbbet foglalkoztatott dirigense. Legkiemelkedőbb sikereit Mozart operáinak vezényletével érte el, de számos jelentős zenemű felújításának és bemutatójának is irányítója volt. A kortárs művek sorában az ő nevéhez

fűződik Mihály András: *Együtt és egyedül* (1967) és Ránki György: *Az ember tragédiája* (1969) c. operájának ősbemutatója.

Fábry (Friedmann) Éva (Rákoshegy, 1928. augusztus 25. –) jazz énekművész.

Dr. Falvy Zoltán (Budapest, 1928. augusztus 28. – Budapest, 2017. június 15.) zenetörténész, a zenetörténész, a zenetudományok doktora, zenei író, szerkesztő, az OSZK Zeneműtárának munkatársa, az MTA Bartók Archívum tudományos titkára, az MTA Zenetörténeti Múzeum vezetője, az MTA Zenetudományi Bizottságának tagja, a Nemzetközi Zenetudományi Társaság elnökségi tagja, a Nemzetközi Fúvószenesi Tanács alelnöke.

Fridl András (Óradna, 1928. április 9.–) nyíregyházi, sátoraljaújhelyi fagotttanár, igazgató-helyettes.

Füredi László (Arad, 1928. április 18.–) magyar zenész, zenekritikus, zenetörténész. Zenei tanulmányait a temesvári Művészeti Intézetben (1948-49) és a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskolán (1949–1950) végezte. A temesvári Banatul Állami Filharmónia hegedűse. Első zenekritikája 1948-ban jelent meg a Szabad Szó hasábjain. Zenei tárgyú cikkeit, tanulmányait magyar, román, német és szerb lapok közölték.

Dr. Gaál Istvánné Lukinich Katalin (Jobbágyi, 1928. március 8.–) miskolci, gyöngyösi zongora- és szolfézsztanár, zenetanár, Veszprém megyei szakfelügyelő.

György Istvánné Pintér Mária (Budapest, 1928. június 10.–) ének-zene- és szolfézsztanár, karvezető (Fővárosi 6. sz. Körzeti Zeneiskola /Fővárosi XI. kerületi „Weiner Leó” Állami Zeneiskola – szolfézsztanár; a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozata gyakorlatvezető tanára, metodikai jegyzetek írója.

Gulyás László (Debrecen, 1928. november 3. – New York, 1993) zeneszerző, szerkesztő, a Magyar Állami Népi Együttes zenekarának alapító zenei vezetője. tanulmányait 1948 és '52 között a Zeneakadémián végezte (zeneszerzés: Veress Sándor és Farkas Ferenc, karnagyképző: Ferencsik János és Kórodi András). 1950-től 1970-ig a Magyar Állami Népi Együttes általa alapított zenekarának művészeti vezetője volt. 1971-től a Magyar Televízió zenei osztályának

főmunkatársa. Állandó zsűritagja volt a Repülj páva! népzenei vetélkedőknek. 1960-ban írta Trombitaversenyét (vonósok, zongora és ütők kíséretével), amelyet André Jolivet (1905–1974) francia zeneszerző Concertino (trombitára, vonósokra és zongorára) (1948) című darabja ihletett. Ezt a művét 1960. február 28-án Varasdy Frigyes trombitaszólójával, Simon Albert vezényletével a MÁV Szimfonikus Zenekar mutatta be. Antal Imre játszotta a zongoraszólamot.

Herédy Éva (Szolnok, 1928. február 29. –) operaénekes, színházi karmester, tanár (Miskolci Nemzeti Színház-operaénekes, és uo. korrepetitor is).

Hidas Frigyes (Budapest, 1928. május 25. – Budapest, 2007. március 7.) zeneszerző karmester. Tanulmányait 1946 és 1951 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán, Viski János növendékeként végezte. 1950/51-ben az Ifjúsági Színház karmestere, 1951-től 1966-ig a Nemzeti Színház zenei vezetője, 1974 és 1979 között a Fővárosi Operettszínház zenei igazgatója. Az életműve zömét adó fúvós hangszerekre írott művei révén világszerte az egyik legjátszottabb 20. századi magyar komponista. Művei még: operák, balettek, oratóriumok, versenyművek, zenekari darabok, kamara- és szólókompozíciók, filmzenék, tévé – és rádiójátékok zenéi, színpadi zenék. Emlékére a Marcali Városi Zeneiskolát tiszteletére Hidas Frigyes Zeneiskolának nevezték át.

Id. Hoch Bertalan (Dunabogdány, 1928. augusztus 3. – 2019) zenekari oboaművész (Honvéd Központi Zenekar; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar; Magyar Állami Operaház és Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara).

Horváth László (Pécs, 1928. március 26. –) pécsi és siklósi zeneiskolai zongora és szolfézstanár, igazgató, általános iskolai ének-zenetanár.

Horváth Zoltán (Budapest, 1928. augusztus 30. – 2018. november 11.) rendező, művészeti vezető, egyetemi tanár. 1946-ban érettségizett a budapesti Szent István Gimnáziumban. 1946–1951 között a Pázmány Péter Tudományegyetem Jogtudományi Karának hallgatója volt. 1951–1956 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola operarendező szakán tanult Oláh Gusztáv tanítványaként. 1956–1958 között a miskolci Déryné Színház rendezője volt. 1958–1963 között a debreceni Csokonai Színházban rendezett. 1963–1972 között a Pécsi Nemzeti Színházban dolgozott rendezőként. 1972–

1983 között a Szegedi Nemzeti Színház zenei főrendezője volt. 1983–1988 között a Budapesti Operettszínház művészeti vezetője volt. 1988-ban nyugdíjba vonult. 1990-től a Szegedi Konzervatórium ének tanszakán oktat. 1996 óta a Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Tagozatán a színpadi játék és színészmesterség tanára. 2005 óta a Pécsi Tudományegyetem zenei szakán oktat. Rendezett a budapesti szabadtéri színpadokon, a Szegedi Ünnepi Játékokon, a szombathelyi Iseum színpadán, a fertőrákosi Barlangszínházban, a Ferencvárosi Bakáts téri Játékokon, a kolozsvári Magyar Operában, a Tamperei Színházban és Lisszabonban is.

Jakabné Balla Mária (Paks, 1928. október 16. – 2015. február 15., temetési dátum) paksi általános, továbbá pécsi zeneművészeti szakközépiskolai énekzenetanár, pécsi zeneiskolai tanárképző intézeti énekművész-tanár.

Jandó Jenő (Szentlőrinc, 1928 – Pécs, 2008. január 28.) zeneszerző, zenepedagógus, karnagy. Tanári pályája során 1951–1953. között Pécsszabolcson, 1953–1968 között Pécsen az Ágoston téri általános iskolában, majd 1968-tól 1981-es nyugdíjba vonulásáig a Leőwey Klára Gimnáziumban tanított. Az iskolai kórusok mellett 1955-től a Szénbányászati Tröszt és a Pécsi Építők Kórusának karnagyaként tevékenykedett, utóbbi - különböző néven szereplő, az elmúlt 20 évben Pécsi Madrigálkórusként működő együttesnek haláláig karnagya volt.

Janurik Mihály (Szarvas, 1928. július 25. –) békésszentandrási és szarvasi közismereti iskolai ének-zenetanár.

Jereb Ervin (Budapest, 1928. április 18. – Budapest, 1996. december 23.) zeneszerző. Tanulmányait autodidaktaként végezte. 1957-től a Magyar Rádió zenei rendezője volt. Több mint száz szimfonikus könnyűzenei karakterdarabot írt, komponált rádióoperát, filmzenét, kísérőzenét rádió- és televíziójátékokhoz, szólóhangszeres, zenekari, verseny- és kamaraműveket.

Juhász István (Rákospalota, 1928. augusztus 13. – Budapest, 1980. november 30.) oboaművész, zenei rendező. 1950–1955 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Gáti Zoltán növendéke volt. 1957–1958-ban a pécsi Zenei Szakközépiskola oboatanára; 1958–1959-ben a Fővárosi Operettszínház

zenekari tagja, 1960-tól haláláig a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat zenei rendezője. Vezetésével készült nemzetközi nagydíjas hanglemezek.

Kapus Béla (Kiskunfélegyháza, 1928. november 28. –) gimnáziumi és tanítóképző főiskolai ének-zenetanár, karnagy. Kántortanítói oklevelét 1948. június 26-án kapta meg. 1954-ben Szegeden ének-zene tanári oklevelet, 1968-ban a József Attila Tudományegyetemen bölcsész diplomát szerzett pedagógiából. 1949. május 2-án a Péteritói Általános Iskolában kezdte pályafutását. 1949. augusztus 9-én a helyi Petőfi Sándor Általános Iskolához került, 1951. szeptember 1-jével a Tanítóképző tanára lett. 1954-től a helyi középiskolás fiúkollégiumhoz helyezték főhivatású nevelőnek; közben tanított a Tanítóképzőben, majd a Petőfi Gimnáziumban; 1958-tól 2004-ig a kiskunfélegyházi Móra Ferenc Gimnáziumban.

Karátsony Imre (Réte, 1928. június 24. – Pozsony, 1985. április 3.) szlovákiai zenepedagógus, karnagy. A karnagyképzőt a pozsonyi Kerületi Népművelési Intézetben végezte el. 1951-ben Bátorkeszire került, haláláig a magyar tannyelvű alapiskola pedagógusa volt. Kezdetben felső tagozatos tanulókból alapított éneklőcsoportot. 1958-tól foglalkozott aktívan karvezetéssel. Alapító és élete végéig állandó tagja volt a Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának.

Kilényi-Witschurke Beatrix (Madrid, 1928. augusztus 24. –) zenekari timpanista (Kecskeméti Katona József Színház; Stadtheater, Freiberg; Landestheater, Altenburg).

Kiss Sándor (Sarkad, 1928. augusztus 9.) a sarkadi Röpülj Páva Kör alapító tagja. 40 éven át szalonzenekarban primás, zeneszerző, nóta- és dalénekes. Járási, megyei és országos nóta- és dalversenyeken több alkalommal I. helyezést ért el, Nótakirály díszoklevelet kapott. 1998-ban „Sarkad Város Kultúrájáért” kitüntetésben részesült.

Kissné Puruczky Mária (Gádosos, 1928. október 27. –) szentesi zeneiskolai hegedűtanár.

Kistétényi Melinda (Budapest, 1928. július 25. – Budapest, 1999. október 20.) zeneakadémiai szolfézs-, korrepetíció-, kamaraegyüttes- és improvizáció-tárgy tanára, karmester, orgonaművész, költő.

Kneifel Imréné, Békefi Erzsébet (Bakonyoszlop, 1928. szeptember 27.–) pedagógus, karnagy, helytörténeti kutató. Tanulmányok: 1948 Angolkisasszonyok Tanítóképzője, Kecskemét. 1964 Tanárképző Főiskola, Pécs, ének–magyar szak. Munkahelyek: 1949-ben tanítónő Romándon, 1949-től 1954-ig Bakonyoszlopon. 1954–1955-ben népművelési előadó a Városi Tanácsnál, 1955–1956-ban tanítónő a Petőfi Általános Iskolában, 1956–1957-ben az Ezredéves Általános Iskolában, 1957–1962 a Táncsics Általános Iskolában, 1962–1966 énektanár a Móricz Általános Iskolában, 1966-tól 1974-ig magyar-ének tanár a Schönherz Általános Iskolában, Székesfehérváron. 1974–1981 között a székesfehérvári Megyei Művelődési Központban művészeti főelőadó, 1981–1983-as években a Radnóti Leánykollégiumban nevelőtanár. Nyugdíjasként a székesfehérvári Vántus Mezőgazdasági és Élelmezézipari Szakközép és Szakmunkásképző Intézetben tanított.

Kovács Imre (1928 – Budapest, 1968. február 15.) népzenei vezető.

Kovács Mátyás (Kunszentmárton, 1928. január 30. –) budapesti közismereti énekzenetanár, zenei kottaszerkesztő (EMB).

Kovalcsik János (Medgyesegyháza, 1928. augusztus 25. – Budapest, 1987. december 15.) fuvolaművész. Zenei tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Hartai Ferencnél végezte el. 1952–1956 között a Honvéd Művészegyüttes, 1957–1984-ben a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának első fuvolása volt.

Kovátsné Mózner Gabriella (Homokszentgyörgy, 1928. szeptember 21. –) általános iskolai ének-zenetanár (Gyöngyöspata, Kaposfő, Kaposvár), zenei könyvtáros (Budapest).

Krutsch Katalin (1928–) zeneiskolai tanár.

Kuster András (Győr, 1928 –) a Philharmonia Hungarica brácsaművésze 1960-tól.

Lantos Rezsőné (Kecskemét, 1928. május 19. – 2009. július 18.) fővárosigyakorló gimnáziumi ének-zenetanár, zeneakadémiai gyakorlatvezető

tanár, vezetőkaragya, tankönyvszerző, a Kodály-módszer külföldön is ismert terjesztője. 1947-től 1949-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ének szaktanító kurzusát végezte el, professzora többek közt Ádám Jenő, Kodály Zoltán, Gárdonyi Zoltán volt. 1950-től a Munkaerőtartalékok Hivatala kórusának, későbbi nevén a KISZ Központi Művészegyüttes Énekkarának korrepetitora, karnagya majd vezető karnagya. 1967-től a Fazekas Mihály Gyakorló Iskola és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola gyakorlatvezető énektanára. Társszerzője több alsó tagozatos ének-zene tankönyvnek.

László Imre (1928–) jazz musikus.

Lendvay Kamilló (Budapest, 1928. december 28. – 2016. november 30.) zeneszerző, tanár. Zongorázni tanult Varró Margitnál, majd 1948-ig Kámán György ingyenes tanítványa volt (szülei nem tudták volna fedezni tanulmányait a budapesti Fodor Zeneiskolában), majd a Zenészek Szabad Szakszervezetének iskolájában tanult Hajdú Annánál. 1949-ben nyert felvételt a Liszt Ferenc Zeneakadémiára, ahol 1957-ig Viski János zeneszerzés-tanítványa volt, és két évig Somogyi László karmester is a mestere volt, zongorát Kósa Györgytől, Tiharich Zdenkától, Ferenczi Györgytől és Ambrózy Bélától tanult. Közben a könnyű műfajba is kirándult: játszott dixieland-együttesben, bálokon és az Angol Parkban zongorázott. Tanulmányai alatt katona is volt három évig: a Légierők Zenekara trombitása volt. 1957-ben a Szegedi Nemzeti Színház karmestere, korrepetitora, az operatársulat és a kórus vezetője lett. 1960 és 1966 között az Állami Bábszínház zenei vezetőjeként dolgozott, majd 1968-ig a Magyar Néphadsereg Központi Művészegyüttesének művészeti vezetője, 1970-től pedig a Budapesti Operettszínház karmestere volt. 1962 óta a Magyar Rádió lektora. 1972-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneelmélet-tanára lett, 1976-tól 1992-ig tanszékvezető egyetemi tanára volt. Zeneszerzői munkássága rendkívül szerteágazó, a zenei műfajok csaknem mindegyikére kiterjed, a szimfonikus művektől a kamarazenén át az operáig terjed, és figyelemre méltó fúvószenekari munkássága is. Műveit a hazai koncertpódiumokon kívül Európa és Ázsia országain kívül az Amerikai Egyesült Államokban is játsszák. Művei többségéből hangfelvétel készült, *A tisztességtudó utcalány* lemezfelvétele megkapta a párizsi Grand Prix International du Disque Lyrique kitüntetését 1979-ben.

Lukács Ervin, dr. (Budapest, 1928. augusztus 9. – Budapest, 2011. február 18.) karmester, zeneakadémiai tanár. Zenei tanulmányait a Fodor

Zeneiskolában kezdte, ahol zongorázni tanult Kálmán Györgytől és Székely Arnoldtól. Az Állami Zenekonzervatóriumban 1950–51-ben zeneszerzést tanult Farkas Ferencnél és Sugár Rezsónél. A Liszt Ferenc Zeneakadémián Somogyi László tanítványaként 1956-ban szerzett karmesteri diplomát, de már 1954-ben a Honvéd Művészegyüttes másodkarmestere volt, majd 1956-ban Miskolcra került, ahol a Miskolci Nemzeti Színház és a Miskolci Szimfonikus Zenekar közvetlen elődjének tekinthető Liszt Ferenc Filharmonikus Zenekar vezető karmestere lett. 1956-tól 1959-ig, majd 1982-től 1998-ig a Zeneakadémia karmesterképző tanszakán tanított. 1957-ben került korrepetitorként, majd karmesterként a budapesti Magyar Állami Operaházba. Nemzetközi karrierje 1962-ben indult, amikor I. díjat nyert a III. Római Nemzetközi Karmesterversenyen. Ettől kezdve szívesen látott vendég volt Európa, az Amerikai Egyesült Államok, Ausztrália és Japán operaházaiban és hangversenytermeiben. 1981-ben lett a Magyar Állami Operaház főzeneigazgatója (1990-ig), később címzetes főzeneigazgatója. Állandó zsűritagja volt a Magyar Televízió karmesterversenyeinek. 1981-től a Postás Szimfonikus Zenekar művészeti vezetője volt. 1991 és 1994 között az Állami Hangversenyzenekar (ma: Nemzeti Filharmonikus Zenekar) zeneigazgatója, 1995-től pedig a Japán Filharmonikusok állandó vendégkarmestere volt. 1999 és 2002 között a Szegedi Szimfonikus Zenekar állandó vendégkarmestere és művészeti vezetője, illetve művészeti tanácsadója volt. Karmesteri aktivitását, vitalitását, művészetének kifejezőerejét nyolcvanadik életévén túl is megőrizte, 2008 és 2010 között még több nagy sikerű koncertet dirigált magyar zenekarokkal. Számos hanglemezfelvétel készült vezényletével.

Maros György (Budapest, 1928. augusztus 10. –) korrepetitor (Szegedi Nemzeti Színház; Petőfi Színház, Budapest; Debreceni Csokonai Színház; Fővárosi Operettszínház; Szegedi Nemzeti Színház).

Mártonné Borbély Edit (Debrecen, 1928. október 9. –) zongora korrepetitor-tanár (Állami Népi Együttes - tánckari korrepetitor; Honvéd Művészegyüttes – tánckari zongora korrepetitor; Építők Vadrózsák Művészegyüttes – tánckari zongora korrepetitor).

Masopust Rezső (Budapest, 1928. július 4. –) zenekari hegedűművész,

koncertmester, tanár (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara, Pfalz Orchester, Ludwigshafen-koncertmester; Magyar Állami Operaház-zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar-hangversenymester; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Győri Tagozat-tanár).

Meixner Mihály (Budapest, 1928. november 13. – Budapest, 2016. január 5.) zenei szerkesztő, író. Zenei Tanulmányait a Nemzeti Zenedében és az Állami Zenekonzervatóriumban végezte. Tanára volt Szervánszky Endre és dr. Major Ervin, Vaszy Viktortól magánúton vezénylest tanult. 1957-től a Magyar Rádió munkatársa: előbb szerkesztő, majd 1976 és 1992 között osztályvezető, 1992-től 1994-ig főmunkatárs, 1993/94-ben a szerkesztőségi tanács elnöke, 1994-től szerződéses munkatárs. Számtalan rádiós-televíziós zenei műsor szerzője, szerkesztője, műsorvezetője, ismeretterjesztő tanulmányok írója, a TIT Szabadegyetemének előadója.

Mészáros Tivadar (Komárom, 1928. április 5. – 2010) vezetőprímás (Rádiózenekar; Honvéd Gyalogezred; BM Duna Művészegyüttes-vezetőprímás).

Murányi, Joseph / Martins Ferry (Ohio, 1928. január 14. – New York 2012. április 20) magyar származású amerikai jazz-klarinétos-zeneszerző, producer.

Dr. Nagy Miklós (Rábacsanak, 1928. június 27. –) középiskolai ének-zenetanár, megyei ének-zene szakfelügyelő, tanítóképző főiskolai tanár, zenei szakíró, szerkesztő, a Győri Zenei Nevelési Konferencia megálmodója.

Pálfalvi József (Budapest, 1928. október 12. –) zeneszerző, zeneiskolai zeneirodalom-, zeneelmélet- és szolfézstanár, tankönyvszerkesztő, író. Népművelési Gimnázium – ének-zenetanár, kóruskarnagy; Fővárosi VI. kerületi (Tóth Aladár) Állami Zeneiskola – zeneirodalom-, zeneelmélet- és szolfézstanár, korrepetitor; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola katonai zenész tiszthelyettes képző.

Pálvölgyi Sádor (1928 – Budapest, 1980. július 26.) zenekari harsonaművész (Fővárosi Operettszínház).

Palotásné Nemezc Edít (Budapest, 1928. július 4. –) zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet, I. körzet szolfézstanár; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola, igazgató-helyettes; Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola, igazgató-helyettes).

Dr. Papp János István (Nyírábrány, 1928. július 23. –) ének-zenetanár, karnagy, etnográfus (Felsőfokú Tanítóképző Intézet Gyakorló Iskolája, Debrecen-tanár; Felsőfokú Tanítóképző Intézet-tanár; a Tiszántúl népzenejének kutatója).

Párkai István (Budapest, 1928. június 30.) zongoratanár, karnagy, zeneakadémiai kargyakorlat, vezénylési gyakorlat, szolfézs, zongorakíséret éskorrepetíció tanár, professor emeritus. Tanulmányait 1938 és 1955 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora (1938–1953) és karmesterképző (1950–1955) szakán végezte Ambrózy Béla és Somogyi László növendékeként. 1953-tól a Zeneakadémia karvezetés tanszakának tanára, később adjunktus, docens, egyetemi tanár, 1981-től 1994-ig a középiskolai énektanár és karvezetőképző szak tanszékvezető egyetemi tanára. 1963-ban megalapította a Liszt Ferenc Kamarakórust.

Puskás Andor (Sarkad 1928.07.22. –) jazz musikus.

Pászti Miklós (Budapest, 1928. március 4. – Budapest, 1989. február 12.) zeneszerző, énektanár, karmester-művészeti vezető. Zenei tanulmányait 1944–46 között a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában zeneszerzés szakon kezdte Szatmári Géza és Hajdú Mihály növendékeként. 1946–1950 között a budapesti Zeneművészeti Főiskola egyház-karnagyképző, középiskolai ének- és zenetanárképző, valamint zeneszerzés szakán tanult. Tanárai többek között: Bárdos Lajos, Harmat Artúr, Kodály Zoltán, Szabolcsi Bence. 1951-ben az Esztergomi Főegyházmegyei Hatóságtól Egyházkarnagyi Jogosítványt kapott, melyet a csanádi püspök látott el kézjegyével. Ilyen diplomának a birtokába mindössze öten kerültek. 1950-től 1954-ig a Magyar Állami Népi Együttes korrepetitora, majd karnagya volt. 1954–1955 között a Belügyminisztérium Központi Művészegyüttes énekkar-vezető karnagya; 1955–1958 között öntevékeny ének és zenekari együttesek, így az OKISZ Központi Énekkar és Szimfonikus Zenekar vezetője. 1958–1960-ban a Belügyminisztérium Duna Művészegyüttes zenei vezetője; 1960–1963-ban a Budapest Táncegyüttes zenei vezetője, valamint a Műegyetemi Kórus karnagya.; 1964–1985 között a Magyar

Állami Népi Együttes énekkar alapító karigazgatója. 1986-ban alapította meg az Állami Énekkart (most Nemzeti Énekkar).

Pernye András (Újpest, 1928. november 19. – Budapest, 1980. április 4.) zenetörténész, zenei szakíró, újságíró. Fiatal korában aktívan sportolt, írónak készült. 16 évesen azonban gyermekbénulás áldozata lett, és felnőtt életében tolókoszihoz volt kötve. Berkes Kálmántól klarinétozni, dr. Vasady Balogh Lajostól zeneszerzést tanult. A hangszeres pályára lépést maradandó bénultsága megakadályozta. Ezért zenetudománnyal kezdett foglalkozni. 1952-ben kezdte meg a szakot a Zeneakadémián. Bartha Dénes, Szabolcsi Bence, Bárdos Lajos, Gárdonyi Zoltán és Ujfalussy József voltak a tanárai. Kiváló zenei tárgyú könyvei és cikkei jelentek meg. Egyike volt az elsőnek, aki szakíróként fölkarolta a dzsesszzenét. 1963-tól a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában tanított, és 1965-től mindvégig a Zeneakadémián is. A Magyar Nemzet zenekritikusa volt 1954–1979 között. A Magyar Rádióban jazz-történeti sorozatot vezetett 1959–1974 között. Országos és tartós népszerűsége tett szert a „Ki mit tud?” zsűritagjaként. Írásai rendszeresen jelentek meg a Parlando-ban.

Péter Miklós (Budapest, 1928. szeptember 7. – Budapest, 2014. február 4.) fővárosi zeneiskolai szervezeti és dunakeszi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola igazgató-helyettese, Művelődési és Kulturális Minisztériumi zeneiskolai országos szakreferens, a zeneoktatási reformbizottság titkára, az OSZK igazgatója, a PARLANDO szerkesztő bizottsági tagja és a folyóirat zenei írója, tudósítója (Péter Miklós búcsúztatója (*Szirmai László*, Parlando, 2014/3.).

Petress Zsuzsa (Budapest, 1928. december 11. – Budapest, 2001. március 4.) színész, primadonna. 1949-ben végezte el a Színiakadémiát, a Fővárosi Operettszínház már utolsó éves korában szerződött. 1966 és 1968 közBudapestött több helyen is fellépett, így szerepelt Győrben, Kaposvárott és Miskolcon is. 1974-től az USA-ban élt, alig játszott Magyarországon.

Petz Ferenc (Csepel, 1928. augusztus 5. –) MRT Szimfonikus Zenekarának zenekari művésze, zeneakadémiai ütő, ütő kamarazene, ütő zenekari irodalom tanár.

Rajna Tamás /Thomas / (Budapest, 1928. december 21. –) zeneszerző,

zongoraművész-tanár. 1963-tól a Guildhall Zeneművészeti Főiskola professzora, majd a Surreyi Egyetem előadója, 1970-től a Fokvárosi Egyetem zongoratanára.

Révész /Revecs/ Gábor (Budapest 1928 – Adelaide 1998) klarinétművész tanár Auszráliában.

Révész László (Debrecen, 1928. február 6. – Budapest, 2003. április 22.) karnagy, tanár, szerkesztő. A Nemzeti Zenedében hegedűt és zeneszerzést tanult, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Viski János (zeneszerzés) és Vásárhelyi Zoltán (karvezetés) tanítványa. 1949-ben, még főiskolásként, a Vándor-kórust vezeti. 1956-ban középiskolai énektanári és karvezetői diplomát szerzett. 1957-től az együttes megszűntéig a Munkásőrség Központi Kórusának művészeti vezetője, később a Vám- és Pénzügyőrség Liszt Ferenc Férfikarát irányítja. Vezető tanárként és szakfelügyelőként működött a budapesti általános és középiskolákban, majd 1960-ban a Magyar Rádió szimfonikus rovatának vezetője lett. 1984-től néhány éven át a Rádió komolyzenei osztályának helyettes vezetője volt.

Sellei János (1928. április 21. –) zongorista, tánczeneoktató, zeneszerző.

Soós Szabó Edit (Kecskemét, 1928. június 9. –) előadóművész-énekes.

Szász Árpád (Déva, 1928. január 28. –) zenekari gordonkaművész, tanár, kamaraművész. Tanulmányait 1948 és 1955 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola gordonka szakán Zsámboky Miklós növendékeként végezte. 1950-től 1954-ig a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese zenekarának szólamvezetője; 1954 és 1958 között a Magyar Állami Operaház zenekarának tagja; 1958-tól 1988-ban történt nyugalomba vonulásáig ugyanott magángordonkás. 1953-tól a Pauk-, 1958-tól a Weiner Vonósnégyesben csellózott.

Szeder Irma (Tany, 1928. augusztus 17.) szlovákiai zene pedagógus, karnagy. Általános iskolai tanulmányait Tanyon végezte. A pozsonyi Pedagógiai Gimnázium után a felső tagozatra szóló végzettséget a Nyitrai Pedagógiai Intézetben szerezte meg magyar nyelv, történelem és zenei nevelés szakon (1963). Pedagógusként nyugdíjba vonulásáig Nagymegyeren dolgozott (1950–

1987). 28 éven keresztül vezette a nagymegyeri alapiskola nagyok kórusát. Alapító tagja volt a *Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának*.

Szél Pál (Szeged, 1928. január 25. –) miskolci és szegedi zeneiskolai hegedűtanár, megyei szakfelügyelő.

Szele Margit (Debrecen, 1928. április 14. –) operaénekes-tanár (Állami Operaház – magánénekes; Déryné Népszínház –operaénekes).

Sztanó Pál (Debrecen, 1928. szeptember 2. – 1997. május 6.) hangdokumentátor. 1950 és 1957 között az Állami Népi Együttes kórusában énekelt. 1957-től 1970-ig a Magyar Tudományos Akadémia Népzene Kutató Csoportjának műszaki csoportvezetője, 1970-től haláláig az MTA Zenetudományi Intézetének hangdokumentációs osztályát vezette. Nevéhez számtalan népzenei és műzenei felvétel archiválása és restaurálása fűződik.

Tarnay Gyula (1928 –) operaénekes. 1960-ban debütált az Operaházban. 1964-ig, majd 1966-tól az Operaház tagja, közben a zürichi opera művésze.

Tóásó Lajos Imre (1928–) zenekari klarinétművész (MÁV Szakszervezetek Fúvószzenekara; Honvéd Művészegyüttes; BM Szimfonikus Zenekar).

Toplák Imre (1933) – az újvidéki Szerb Nemzeti Színház karmestere - nemzetközi hírű karnagy, aki a belgrádi Művészeti Akadémián szerzett oklevelet. 1961-től volt a Szerb Nemzeti Színház karnagya, ahol az opera-, operett- és balettelőadások egész sora nagymértékben az ő irányításával született. 28 operát vezényelt, 15 balettpremier karnagya volt.

Tóth Ferenc (Komló, 1928. december 20. –) általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, többek között Kodály kórusműveinek kiváló interpretátora.

Tóth Lajos (Pestszentlőrinc, 1928. november 10. – Budapest, 2017. június 10.) operaházi zenekari szólamvezető hegedűművész, kamaraművész, hegedűtanár.

Tuduka Oszkár (Székelyhíd, 1928. március 9. – Gyula, 2015. május 16.) erdélyi magyar zenekritikus, közíró. 1948-ban beiratkozott a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskola zenepedagógia szakára, amelyet

három elvégzett év után egészségi okokból abbahagyott. A Bólyai Tudományegyetem Filológiai Karának magyar nyelv és irodalom szakán 1955-ben szerzett tanári oklevelet. 1956-tól 1988-ban történt nyugdíjazásáig Nagyváradon, a jelenleg Ady Endre nevét viselő középiskolában tanított magyar irodalmat. 1991–1999 között az újrainduló római katolikus gimnázium óraadó tanára, 1998-tól előadótanár a Partiumi Keresztyén Egyetemen. Tanári munkája mellett, 1955 óta, rendszeres zenekritikusa a város zenei életének. Zenekritikai cikkei a helyi napilapban, alkalmi írásai az Utunkban és az Előrében jelentek meg.

Tusa Erzsébet (Budapest, 1928. január 5. – Budapest, 2017. augusztus 24.) zongoraművész-tanár, zenei író. 1948-ban diplomázott a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, tanára Dániel Ernő és Kadosa Pál volt. 1949-től 1954-ig a Szombathelyi Állami Zeneiskola, 1954 és 1957 között a Győri Zeneművészeti Szakiskola, 1957-től 1961-ig a Szegedi Zeneművészeti Szakiskola, 1961-től 1968-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára. 1967-től az Országos Filharmónia szólistája. 1976-tól 1983-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetében tanít, 1989 óta a tokiói Musashino Zeneakadémia professzora. 1990-től 1996-ig a Magyarországi Zenetanárok Társaságának elnöke. Európa-szerte hangversenyezett, és mesterkurzusokat vezetett. Ő mutatta be 1961-ben Bartók zongorára és zenekarra írott op. 2-es Scherzóját, továbbá kortárs magyar szerzők több művét. Zongorajátékát számos hanglemezfelvétel örökíti meg. Írásai rendszeresen jelentek meg a Parlandóban.

Ujj Viktor Géza (Debrecen, 1928. március 11. – Miskolc, 2009. június) zeneszerző, zeneiskola alapító-igazgató, koncert- és művelődésszervező, karnagy, fuvolatanár. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, majd Sátoraljaújhelyen és Miskolcon élt és dolgozott. Sátoraljaújhelyen 1958-ban alapította meg a Lavotta János Alapfokú Művészetoktatási Intézményt, ahol zenekart is létrehozott, elindítva ezzel az ottani zenei életet. Miskolcon a Bányász Fúvószenekarnak volt karnagy, később a fúvószenekari karnagyképzést Miskolcon ő vezette be. A komponálás mellett tanított zeneiskolában, a miskolci Erkel Ferenc Zeneiskola igazgatója volt. A szendrői AMI viseli a nevét.

Tarnay Gyula (1928–) magánének-tanár, operaénekes.

Tóásó Lajos Imre (Budapest, 1928. augusztus 28. –) zenekari klarinétművész (MÁV Szakszervezet Fúvószenekara; Honvéd Művészegyüttes; BM Szimfonikus Zenekar).

Tóth Lajos (1928–) zenekari oboaművész-tanár.

Vámos László (Budapest, 1928. január 30. – Budapest, 1996. február 3.) rendező-tanár. 1950-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskola rendezői szakán. A Nemzeti Színház rendezője volt 1950-től 1952-ig, 1952 és 1955 között pedig a debreceni Csokonai Színház főrendezője lett. 1955-ben a Madách Színházhoz szerződött, ahol 1973-ig rendezett. *Shakespeare: Hamlet* című darabjának 1962-es nagy sikerű rendezése után 1967 és 1980 között az Operettszínház főrendezője, 1982 és 1990 között pedig a Nemzeti Színház művészeti vezetője és főrendezője volt. 1981-ben megválasztották a Magyar Színházművészeti Szövetség főtitkárának, amely tisztséget 1990-ig töltötte be. 1960-ban a Színház- és Filmművészeti Főiskola rendezőtanára, később a színházrendezői tanszék vezetője lett. 1994-től a Magyar Állami Operaház főrendezője, 1995-től haláláig, – 1996-ig – megbízott főigazgatója volt. Rendszeresen rendezett a Magyar Televízióban és a Magyar Rádióban is.

Vári /Várz / Ferenc (Gyula, 1928. november 29. – Budapest, 2004. július 26.) zeneszerző, zeneelmélet-tanár. Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerző szakán szerzett diplomát. 1959-től tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában.

Varga András (1928 –) operaénekes. Tanulmányait a Szovjetunióban végezte, majd 1949-ben a Fővárosi Operettszínház tagja lett. (A Dohányon vett kapitány Ivánjaként debütált.) 1954-től volt az Operaház művésze.

Verestóy Ilona (Brassó, 1928. december 30. –) erdélyi magyar zenepedagógus, zenei szakíró, tankönyvszerkesztő. Főiskolai tanulmányait Kolozsváron, a Gh. Dima Zenekonzervatóriumban (1949–1952), majd Bukarestben (1960–1962) végezte. Zenetanár Marosvásárhelyen, az Unirea Középiskolában (1957–1965), majd a Művészeti Líceumban (1965–1984). Zenepedagógiai tevékenysége mellett két tanéven át (1975–1977) szerkesztette a Marosvásárhelyi Rádióban A rádió énekórája c. műsort.

Vincze Károly (Újpest, 1928. július 16. –) zeneiskolai hegedűtanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet 5. sz. körzet-hegedűtanár; Fővárosi VIII. kerületi Állami Vándor Sándor Zeneiskola-hegedűtanár és tanszakvezető is).

Virágh Endre (Vasvár, 1928. március 23. –) orgonaművész-tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest-tanár).

Dr. Zoltai Dénes (Gyula, 1928. március 6. – Budapest, 2008. szeptember 21.) esztéta. Tanulmányait magyar-filozófia szakon a Pázmány Péter Tudományegyetem Eötvös Kollégiumának hallgatójaként, 1946 és 1950 között végezte, 1951-től 1953-ig aspiráns. 1953 és 1958 között vidéken középiskolai tanár, 1962-től 1972-ig a Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai Intézetének munkatársa, majd esztétikai osztályának vezetője. 1972 és 1977 között az ELTE Bölcsészettudományi Karának esztétikai tanszékén docens, 1977-től ugyanott egyetemi tanár, tanszékvezető. 1979 és 1988 között az MTA Filozófiai Intézet tudományos igazgatóhelyettese, majd tudományos tanácsadója. 1988-tól az ELTE BTK esztétika tanszékének egyetemi tanára. 1989-től a Lukács György Alapítvány kuratóriumának alelnöke. A filozófiai tudományok kandidátusa (1968), majd doktora.

90 éve született

Almásy László (Budapest, 1933. január 6. – Budapest, 2005. október 14.) zongoraművész, zeneszerző, a Zeneakadémia zongorakötelező és zongorakíséret tanára. Tanulmányait 1951 és 1960 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés (1951–1959) és zongora (1956–1960) szakán végezte Viski János és Ambrózy Béla növendékeként. 1960-ban lett az Országos Filharmónia szólistája, 1964 óta tanított a Zeneakadémián.

Angi István (Ozsdola, 1933. október 16. –Kolozsvár, 2020. november 20.) zeneesztéta, filozófus, a kolozsvári ZF tanára, kritikus, publicista. Esztétikai tanulmányai jelentek meg az Árkos 1971 (Sepsiszentgyörgy, 1972), Bartók-dolgozatok (1974), Zenetudományi írások (1977) és A filozófia műhelyében (1978) c. gyűjteményes kötetekben, valamint több román és német nyelvű kiadványban. Dévald László gyűjtéséből aforizmakötetet állított össze és

vezetett be Gondolatok a művészetről (Téka 1975) címmel. Többször publikált a Parlandóban is.

Barlay Zsuzsa (Budapest, 1933. augusztus. 16.) operaénekes. 1953–1959 között a Magyar Rádió énekkarának tagja, 1959–1961-ben az Országos Filharmónia szólistája, 1961-től az Operaház magánénekesnője.

Bede Fazekas Csaba (Sellye, 1933. december 25.) énekes színész. Zenekonzervatóriumot végzett, majd Ascher Oszkárnál színészetet tanult 1963 és 1965 között. 1963-ban az Állami Déryné Színházhoz szerződött. 1968-tól 1974-ig a győri Kisfaludy Színház tagja volt. Egy évadot játszott a debreceni Csokonai Színházban, 1975-ben pedig a győri színház magánénekesé lett. Vendégművészként fellépett a Magyar Állami Operaházban, a Miskolci Nemzeti Színházban, a Szegedi Nemzeti Színházban és a Szegedi Szabadtéri Játékokon. 2013 óta a Magyar Művészeti Akadémia tagja.

Berdál Valéria (Kőszeg, 1933. július 4.– Szeged, 2003) operaénekes. 1955-től 1980-ig a Szegedi Nemzeti Színház magánénekesé.

Borbély András (Apátfalva, 1933. október–) klarinétművész. 1961-ben szerzett diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Operaház klarinétművésze.

Bozsér Zoltán (Békéscsaba, 1933. május 18.) zongora- és szolfézstanár, a Budapest XV. kerületi Zeneiskola (Hubay Jenő) alapító zeneiskolai legendás igazgatója.

Bozzay József (Nagykanizsa, 1933. július 24.) hegedű-, szolfézs-, zongoratanár, vonós kamarazenekari vezető, kóruskarnagy. Iskolái: 1951. Állami Tanítóképző Intézet Pápa, 1954. Pedagógiai Főiskola Pécs. Munkahelyek: 1954–1955. tanár a bajai Állami Zeneiskolában, 1955–1959. a fővárosi IV. ker. általános iskola, 1959–1983. Zirc Reguly Antal Általános iskola, 1983–1988. zenei tehetséggondozó a Városi Művelődési Központban, 1988–1998. igazgató az Állami Zeneiskolában Zircen, 1959–1988. a Zirci Művelődési Központban zenekarvezető. 1968–1985. Pápán a Zeneoktatói Munkaközösségben dolgozott. Veszprémben hegedűt, zongorát, csellót, szolfézszt tanított vagy vezetett. A Veszprémi Liszt Ferenc Kórus szólamvezetője, ill. másodkarnagya. 1977 –

1999.-ig vezette a Szövetkezeti Munkáskórus néven újjáalakult művészeti együttest, mely később a Városi Vegyeskórus nevet vette fel.

Csupka Gabriella (Kassa, 1933. szeptember 28.) zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr; Fővárosi XXI. kerületi Fasang Árpád Állami Zeneiskola).

Csupor László (Kötcse, 1933. november 19. – Kaposvár, 2008) kaposvári fuvolatanár, megyei fafúvós szakfelügyelő, kaposvári zenekari fuvolaművész, kottaszerkesztő-közreadó.

Déry Gabriella (Budafok, 1933. október 12. – 2014. március 10.) 1958-ban lett a Magyar Állami Operaház énekkarának tagja, majd 1958-tól magánénekesnője. Pályája kezdetén főként koloratúrszerepeket énekelt, de hamarosan áttért a drámai szoprán szerepkörre és az Operaház vezető drámai szopránja lett. 1990-ben a társulat örökös tagjává választották. Az Operaházban énekmesterként is dolgozott.

Dobos Lászlóné (Pécs, 1933. május 8.) szolfézstanár. Állami Zeneiskola, Baja; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozata – szolfézs módszertan – tanár; Pécsi Nevelők Háza Kamarakórus tagja.

Erdész Zsuzsa (Budapest, 1933. február 9. – 2006. november 2.) operaénekes. 1955-ben szerzett operaénekesi diplomát a Zeneművészeti Főiskolán, Molnár C. Pálné növendékeként. 1957. szeptember 1-jétől lett magánénekes.

Fejérvári Benedek (1933-2012) zeneiskolai harsonatanár, zeneiskolai igazgató, zenekari harsonaművész.

Fódi János (Tósokberénd, 1933. november 19.) zeneiskolai klarinéttanár, fúvószenekari karmester. Tanulmányok: 1953 Lovassy László Gimnázium, Veszprém. 1960 Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola, Bp. 1963 Zeneművészeti Főiskola, Zenetanárképző, Bp. Munkahelyek: 1963 és 1991 között zenetanár az Erkel Ferenc Zeneiskolában, Dorogon. 1991-től 1999-ig igazgató a Német Nemzetiségi Zeneiskolában, Csolnokon.

Forgács Éva (Budapest, 1933. augusztus 22.) opera- és dalénekes, zeneiskolai

tanár, kiváló zenei ismeretterjesztő.

Gombos Éva (1933) operaénekes, tanár.

Gyimes Ferenc (Kispest, 1933. szeptember 21.) ének-zenetanár, zenei könyvtáros, szerkesztő, zenei műfordító.

Gyimesi Kálmán (Csenger, 1933. május 13.) operaénekes, tanár. Főiskolai tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolán végezte 1957–1962 között, ahol Lendvai Andor tanítványa volt. 1962–1963 között Siena-ban Gina Cigna tanítványa volt. 1962 óta a Szegedi Nemzeti Színház magánénekes, 1992-től örökös tagja. 1990–2002 között Szeged önkormányzati képviselője volt. 1990-ben a kulturális bizottság elnöke lett, de 1992-ben lemondott erről a tisztségről. Előadó-művészi tevékenysége mellett jelentős pedagógiai munkássága; ma is aktív énekmester. 2011-ben lett Szeged díszpolgára.

Inguszné dr. Barabás Rita (Budapest, 1933. szeptember 4.) középiskolai énekzenetanár, bölcsészdoktor, karnagy.

Háray Ferencné Székely Ilona (Budapest, 1933. június 26.) a budapesti Bajza utcai ének-zenei tagozatos általános iskolaalapító ének-zenetanára, főiskolai gyakorlatvezető-tanár, karnagy.

Hargitai Miklós (Jászberény, 1933. május 21.) zenekari brácsaművész-tanár (Magyar Állami Operaház – szólamvezető is; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata – brácsatanár).

Hegedűs Emmi (Budapest, 1933. július 22.) zenei munkatárs (Magyar Rádió).

Hoppéné Königsberg Zsuzsanna (Budapest, 1933. november 18. – Budapest, 2009. január 8.) fővárosi X., IX. és XII. kerületi szolfézstanár.

Horváth Ferencné Daragó Mária (1933-2015) zeneiskolai szolfézstanár, általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, szakfelügyelő.

Horváth Károly (Szakony, 1933. október 18.) népművelő, ének-zenetanár, kórusvezető. Állami Zeneiskola, Nova – tanító; Általános Iskola, Hernyék -

tanító; Művelődési Központ, Lenti–népművelési csoportvezető; Általános gimnázium, Lenti – ének-zenetanár.

Huga Sándor (Esztár, 1933. augusztus 7.) tanár. Zeneiskola, Kisvárda – vezetőtanár, igazgató; Ének-zenei Általános Iskola, Debrecen-Csapókert – tanár; Gyengénlátók Általános Iskolája és Nevelőotthona, Debrecen – tanár.

Hunya Alajosné Galla Erzsébet (Nagyléta, 1933. június 10.) zeneiskolai szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Óvónőképző, Gyoma; II. sz. Általános Iskola, Gyoma; Állami Zeneiskola, Gyomaendrőd – igazgató.

Illés Kálmánné Németh Klára (Pécel, 1933. február 11.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – korrepetitor; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata –gyakorlatvezető tanár.

Ivasivka Máttyás (Miskolc, 1933. január 12.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy, tanítóképzői zenetörténet- és szolfézsstanár, zeneszerző. Liszt Ferenc Állami Zeneiskola–szolfézsstanár; Goldmark Károly Állami Zeneiskola, Keszthely; Tanítóképző Intézet, Zalaegerszeg – zenetörténet- és szolfézsstanár; Nagy Lajos és Janus Pannonius Gimnázium, Pécs – ének-zenetanár, karnagy; Janus Pannonius Gimnázium Ének-Zenetagozatának vezetője; A Mecseki Szénbányák Kodály Férfikarának és az ÁFÉSZ Janus Pannonius Női Karának karnagya.

Jagasich Péter (1933–) operaénekes. Pályáját oboaművészként kezdte. 1965-ben kezdett énekelni tanulni, és mint Ferencsik János felfedezettje, 1967-ben lett az Operaház tagja. 1969 óta a freiburgi opera tagja.

Jákó /Jakobovits / Jenő (Mindszentpuszta, 1933. szeptember 29.) zenekari gordonkaművész-tanár. (Győri Filharmonikus Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Abony - gordonkatanár; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – gordonkatanár; zeneiskolai tankönyvek-kották írása, szerkesztése.

Járfás Tamás (Budapest, 1933. október 16. – Pozsony, 1966. november 24.) hangmérnök. A budapesti Zeneművészeti Szakiskolában Sugár Rezsőnél folytatott zeneszerzés-tanulmányokat, 1957-ben Budapesten elektromérnöki

diplomát szerzett. 1955-től a Magyar Rádiónál zenei rendező, 1963-tól az ELTE akusztikai intézetének tudományos munkatársa. Nemzetközi viszonylatban is jelentékeny tudományos munkásságot fejtett ki az elektroakusztika területén, több nemzetközi kongresszus (Stuttgart, 1959 Koppenhága, 1962; Smolnice, 1963; Liège, 1965; Berlin, 1965) részt vevője és előadója volt. Hazánkban az elsők között foglalkozott gyakorlatban az elektronikus zenével. Repülőszerencsétlenség áldozata lett.

Jasper Bella (Szöny, 1933. február 18. – Berlin, 1992. március 7.) magyar származású német operaénekes, tanár. 1954 és 1958 között a budapesti Zeneakadémián Révhegyi Ferencné növendéke volt. 1957-ben a moszkvai VIT-en, 1958-ban a toulouse-i énekversenyen nyert díjat. A végzés után „gyakorló énekesnek” szerződött az Operaház. 1959-ben debütált Gildaként Verdi *Rigolettó*jában. 1960-tól Nyugat-Németországban élt. Kezdetben a müncheni Gärtnerplatztheaterben működött, 1962 és '64 között Frankfurtban, pályája további részében a nyugat-berlini Deutsche Oper Berlin tagja volt. 1962 és 1970 között tizenháromszor szerepelt a Bécsi Állami Operában. Visszavonulása után énektanárként működött.

Juhos Lenke, dr. Sárhelyi Jenőné (Szeged, 1933. június 6.) békés-tarhosi tanár, népművelő, orosházi és békéscsabai középiskolai ének-zenetanár, megyei szakfelügyelő, tankönyvíró-szerkesztő.

Kármán György (Szeged, 1933. március 6. – Budapest, 2008. május 29.) zongoraművész. Tanulmányait 1949 és 1958 között a Zeneakadémia zongora szakán, Ungár Imre növendékeként végezte. 1966-tól 1998-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének korrepetitor-tanára; 1958 és 1977 között az MTV főmunkatársa (operaszerkesztő, a televíziós zenei népművelés, a zenei vetélkedők és portréműsorok egyik elindítója); 1977-től 1990-ig az Országos Filharmónia osztályvezetője. 1990 óta külső munkatársként ismét az MTV-nél dolgozott, az egyházi és vallási műsorok szerkesztőségében. 1996 óta zsidó liturgikus zenét tanított az ORZSE-n, 2001 óta egyetemi magántanárrá kinevezve, tanszékvezetői megbízással, professzor emeritusként. 1968-tól az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem zsinagógájának organistája volt.

Kapitány Katalin (Csicsó, 1933. november 3.) budakeszi közismereti iskolai és

budapesti óvónőképzői szakközépiskolai ének-zenetanár, valamint zeneiskolai tanár és igazgatóhelyettes Budapest XVI. kerületében és karvezető.

Károlyi Elemér (Mohács, 1933. május 13.) zenekari gordonkaművész (Kossuth Akadémia; Magyar Állami Operaház; Déryné Népszínház).

Kerényi Mária (Kispest, 1933. február 3.) zenei újságíró, főszerkesztő-helyettes, zenekritikus, rádiós műsorvezető, zenés színházi énekkari művész, újságíró, zenekritikus, szerkesztő, fordító. 1951 és 1959 között Budapesten az Állami Zenekonzervatóriumban énekelni tanul Kerényi Miklós György növendékeként; 1951 és 1954 között az Idegen Nyelvek Főiskolájának hallgatója. 1957/58-ban a Fővárosi Operettszínház Énekkarának tagja; 1958 és 1968 között a Magyar Állami Operaház énekkari művésze; 1968-tól a Muzsika szerkesztőségi munkatársa, 1971-től olvasószerkesztője, 1981-től 1988-ban történt nyugalomba vonulásáig főszerkesztő-helyettese. Nyugalomba vonulása után az Új Magyarország, jelenleg a Magyar Nemzet zenekritikusa volt.

Kerényi Sándor (Madaras, 1933. február 21.) zenekari oboaművész-tanár, ny. főiskolai docens, az Oboás Társaság Alapítvány egyik alapítója. 1960-1993-ig a MÁV Szimfonikus Zenekar szólamvezető I. oboás. 2014-ben.

Kocsár Miklós (Debrecen, 1933. december 21.) zeneszerző, tanár, karnagy. 1963-ban pár hónapig a Zeneműkiadó szerkesztője volt, majd még ugyanebben az évben a Madách Színház zenei vezetője és karmestere lett. 1972-ig dolgozott a színházban, ezt követően a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában zeneszerzést tanított. Oktató munkája mellett 1974-től a Magyar Rádió népzenei rovatának vezetője, majd 1983-tól 1995-ig a Zenei Főosztály helyettes vezetője volt. Kocsár Miklós életműve szorosan kötődik a költészethez, így fontos szerepet töltenek be a vokális művek, kórusművek, dalok, kantáták, oratóriumok, amelyeket többnyire magyar költők verseire írt (Weöres Sándor, Juhász Gyula, Nagy László, Csanádi Imre, Kányádi Sándor stb.), de komponált kantátákat, misét, oratóriumot, zenekari darabokat, versenyműveket, hangszeres szólódarabokat és dalokat is. 2014 óta a Nemzet Művésze.

Koczka István (Jászapáti, 1933. március 21.) fűzesabonyi zeneiskolai gondotánár, közismereti iskolai ének-zenetanár, igazgató-helyettes.

Komjáthy György (Budapest, 1933. december 2.) rádiós könnyűzenei szerkesztő. 1952–1959 között a Bartók Béla Zenei Szakközépiskola orgonazenészerzés-népzene szakán tanult, ahol Gergely Ferenc, Szelényi István, C. Nagy Béla és Hajdu Mihály tanították. 1958–1993 között a Magyar Rádió technikai rendezője, majd zenei szerkesztője volt. 1964–1998 között a Vasárnapi koktél, 1965–1993 között a Csak fiataloknak, 1970-től a Töltsön egy órát kedvenceivel, 1971-től a 25 perc beat és A beat kedvelőinek című műsorok szerkesztője volt. 1986–1997 között a Danubius Rádió zenei szerkesztője volt. 1995-től az Infórum Rádió zenei szerkesztője, 1999-től pedig a Sláger Rádió Nem csak fiataloknak című kívánságműsorának társszerkesztője.

Komlóssy Erzsébet (Salgótarján, 1933. július 9. – Budapest, 2014. április 22.) opera-énekesnő, énekmester. Tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének szakán végezte 1950 és 1955 között, László Géza növendékeként. 1955 és 1958 között a Szegedi Nemzeti Színház, 1958-tól 1988-ig a Magyar Állami Operaház magánénekesnője, 1988-tól ugyanott énekmester. a színház örökös tagja és mesterművésze.

Koós Andorné Sándor Ida (Ipolytarnóc, 1933. szeptember 9.) balassagyarmati és mezőtúri zeneiskolai szolfézstanár, közismereti iskolai ének-zene tanár, igazgató.

Kovács Jánosné Flegmann Zsuzsanna (Budapest, 1933. június 7.) zongoratanár. Fővárosi XI. kerületi „Weiner Leó” Állami Zeneiskola; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest.

Kovács Zsuzsa (Budapest, 1933. június 7.) szakközépiskolai zongoratanár. Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola – zongoratanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – nemzetközi ügyek főelőadója.

Körber Tivadar (Gyula, 1933. július 13.) középiskolai ének-zenetanár, szakközépiskolai és főiskolai zenetörténet-tanár, karvezető, tankönyv- és zenei író, a PARLANDO szerkesztőbizottságának egykori tagja.

Lakatos Antal (Budapest, 1933) primás. A Fopdor Zeneiskolában Rados Dezső tanítványa volt.

Láng István (Budapest, 1933. március 1.) zeneszerző-tanár. Zeneszerzői tanulmányait 1950 – 1958-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. 1957 – 60-ig zenei tanársegédként dolgozott a Színház és Filmművészeti Főiskolán, majd 1966-84-ig zenei tanácsadóként az Állami Bábszínháznál. 1973-tól adjunktus, majd egyetemi tanár a Zeneművészeti Főiskola Kamarazenei Tanszékén. 1970 és 1990 között különböző nemzetközi zenei versenyek zsűrijének az elnöke, illetve a tagja (kürt, trombita, rézfúvós kamarazene, oboa, zeneszerzés, kórus). Vendégelőadóként a következő helyeken járt: 1973 – Univ. of Colorado, 1985, 1987 – CNM Mexikóváros, 1988 – State Univ. of New Mexico. 1978 – 1990: a Magyar Zeneművészek Szövetsége Főtitkáráként tevékenykedett. 1984– 1987: az új zene Nemzetközi Társaság (ISCM) Végrehajtó Bizottságának a tagja. 1990 – 1993: a Nemzetközi Zenei Tanács (IMC-UNESCO) Végrehajtó Bizottságának a tagja. 1958-ban Magyarországon elsőként publikált az elektronikus zenei stúdió felállításának fontosságáról. 1974: Első szalag-zene (Felület-átalakítás). Megvalósítása 1995-ben, EMS Stockholm. 1974 óta folyamatosan részt vesz a HEAR Stúdió munkájában szalag- és élő elektronikus zenei művekkel.

László Attila (Székelykeresztúr, 1933) zenetanár. Iskoláit Székelykeresztúron végezte, a kolozsvári Pedagógiai Főiskolán szerzett zenetanári diplomát. 1961-ig helyettes-tanár, majd iskolaigazgató, kultúrigazgató, szakirányító Udvarhely rajonban, 1964 és 1968 között zenetanár Vlahicán, 1968 és 1974 között a Kovászna megyei Népi Alkotások Házának igazgatója, 1974-től zenetanár Sepsiszentgyörgyön. Néprajzi jellegű tanulmányai és cikkei a Korunkban, Művelődésben, az Előrében, a Megyei Tükörben és a Falvak Dolgozó Népeben jelentek meg. A Kovászna megyei Népi Alkotások Házának igazgatójaként több rangos kiadvány szerkesztője.

Dr. Lázár Szabolcsné Záborszky Ilona (Szeghalom, 1933. augusztus 22.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének—zenetanár. Állami Zeneiskola, Karcag- uo. igazgató-helyettes is; Állami Zeneiskola, Kisújszállás – igazgató.

Láposi Dániel (1933) operaénekes, tanár. 1962-ben debütált a kolozsvári román operában, a Szerelmi bájjal Nemorinójaként. 1971-ig e színház, attól kezdve pedig a budapesti Operaház tagja volt.

Loránd István (Budapest, 1933. június 14.) zeneszerző, középiskolai énekzenetanár. Zeneműkiadó Vállalat – zenei szerkesztő; Textilszakszervezet zeneiskolája – tanár; Kafka Margit Gimnázium – tanár.

Maczelka Ferenc (Hódmezővásárhely, 1933. május 7.) szegedi és kecskeméti zenekari- és kamarazenei fuvolaművész, hódmezővásárhelyi és kecskeméti zeneiskolai tanár, lajosmizsei ifjúsági fúvószenekari karmester.

Meszlényi László (Kaposvár, 1933. április 10.) oboaművész-tanár. Tanulmányait 1958 és 1961 között a Szegedi Konzervatórium Tanárképző Intézetében végezte, oboatanára Lantos Sebestyén volt, majd magánúton Schwáb Nándornál képezte tovább magát. 1969 és 1981 között a Szegedi Szimfonikus Zenekar oboása. 1968-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Szegedi Konzervatóriumának, illetve utód intézményeinek oktatója. Az 1970-es években megalapította és karmesterként vezette a historikus szemléletű szegedi Musica Parlante Kamarazenekart; az együttessel külföldön is vendégszerepelt. Kutatási területe az oboaoktatás, illetve a barokk zene korhű előadása. Számtalan szakcikke jelent meg a Parlando és a Muzsika hasábjain.

Dr. Mező Judit, Bencze Lászlóné (Szeghalom, 1933. május 16. – Debrecen, 2017. június 30.) debreceni tanárképző főiskolai énektanár, karvezető, népzenekutató. A Magyarország keleti területén végzett népzenei gyűjtése és kutatása jelentős mértékben gazdagította a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézet archívumát, és hozzájárult a Tiszántúl népzenei hagyományainak megismertetéséhez. Püspökladány Város Önkormányzata 2003-ban Díszpolgári címet adományozott számára.

Mikes /Mlida / Ibolya (Budapest, 1933. június 2.) operaénekes, tanár (Országos Filharmónia-szólista; Pécsi Nemzeti Színház-magánénekes; Berni Operaház-magánénekes).

Miklós György (Budapest, 1933. január 19.) zongora- és kamarazene művésztanár; Tanulmányait 1949 és 1955 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán végezte Böszörményi Nagy Béla, Solymos Péter és Weiner Leó növendékeként. 1956-ban lett az Országos

Filharmónia szólistája. 1955 és 1971 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet tanára; 1971-től a Zeneakadémia Zenetanárképző Intézetében, 1985-től a Zeneakadémián tanított.

Molnár Erzsébet /Nagy/ (Alistál, 1933. június 26.) szlovákiai karnagy, tankönyvíró. 1952–1956 között a Pozsonyi Pedagógiai Főiskolán végzett ének–zene–földrajz szakon levelezősként. 1952-től 1957-ig Csicsón tanított. 1957–1960 között Apácaszakállason és 1960–1990 között, nyugdíjazásig Dunaszerdahelyen, a mai Szabó Gyula Alapiskolában tanított. Az iskolában gyermekkórust vezetett. 1971–1981 között a dióspatonyi Barátság Kórus karnagya. A *Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának* alapító tagja.

Molnár Sándor (Budapest, 1933. július 1.) zenekari harsonaművész (Postás Szimfonikus Zenekar-szólamvezető).

Nagyné Farkas Márta (Debrecen, 1933. május 26.) debreceni és nyíregyházi zeneiskolai zongoratanár, főiskolai gyakorlatvezető, debreceni tanárképző főiskolai tanár.

Németh Éva (Beregszász, 1933. szeptember 28. –) zongora- és kamarazeneművész, zeneakadémiai zongorakíséret és zongorakötelező tárgy tanár.

Noll Ferenc (Nagykanizsa, 1933. október 8. – Nagykanizsa, 1979. december 9.) zeneiskolai zongoratanár (Zeneiskola, Nagykanizsa; Hevesi Sándor Művelődési Központ énekkari korrepetitora).

Parádi Róbert (Nyíregyháza, 1933. május 18.) zenekari fuvolaművész-tanár (Petőfi Színház, Budapest; Állami Operaház).

Peskó György (Budapest, 1933. április 16. – Budapest, 2002. december 28.) orgonaművész, tanár, karnagy.

Rácz Norber, ifj. (Jászapáti, 1933. október 8. – Budapest, 1987. február 3.) primás, zeneszerző. Zenei tanulmányait édesapja irányításával végezte. Élete során kb. háromezer csárdást, hallgatót, verbunkost, nótát, dalokat Ady, Petőfi,

József Attila verseire, sanzont, táncdalt, rapszódia és más zenekari darabokat komponált.

Sander Péter (Budapest, 1933) zeneszerző, tanár.

Sándor János (Budapest, 1933. június 7. – 2010. május 19.) karmester, a Győri Filharmonikus Zenekar alapító igazgató karnagyát és Örökös-tagja. 1991 óta élt Kanadában, ahol a Victoriai Szimfonikus Zenekar, a CBC Vancouveri Zenekara, az Edmontoni Szimfonikusok, a Victoriai Nemzetközi Fesztiválzenekar, és a San Diego-i Sonor Együttes vendégkarmestereként dolgozott. 1998-ban a Victoriai Ifjúsági Zenekar zeneigazgatójának nevezték ki.

Dr. Sárhelyi Jenőné Juhos Lenke (Szeged, 1933. június 6.) közismereti iskolai ének-zenetanár, karnagy (Békés-Tarhos, Békés, Békéscsaba), énektankönyv-író.

Schusztér György (Budapest, 1933. április 24.) zenekari klarinétművész (Vasutas Szakszervezet Központi Zenekar; SZOT Művészegyüttes; MN Művészegyüttes-zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar-zenekari művész).

Selényi Dezső (Pécs, 1933. február 15. – Budapest, 2010) zenekari harsonaművész-tanár (1963–1993: Magyar Rádió Stúdió 11. tagja; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest-tanár).

Solymosi János (Veszprém, 1933. október 10.) orgonaművész, karnagy, középiskolai ének-zenetanár, rádiós zenei szerkesztő-rendező Magyar Rádió.

S. Soproni Mária (Budapest, 1933. február 1.) zongoraművész-tanár. Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – zongoratanár; Országos Filharmónia szólistája; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – zongoratanár).

Stark Tibor (Mór, 1933. március 15. – 2007. július 26.) zeneszerző, hangszerelő, dzsesszenész, trombitaművész, zenetanár, karmester. Az óbudai Árpád Gimnázium elvégzése után a budapesti Műegyetem vegyészmérnöki karán tanult 1952 és '56 között. Zenei ismereteit magánúton szerezte. 1956-tól a Holéczy- 1958-tól a Chappy-zenekarban trombitált. 1960 és 1964 között a Magyar Rádió Tánczenekarának tagja. 1964-

től 1968-ig a Fővárosi Operett-, illetve a Petőfi Színház trombitása és karmestere. 1972-ben alakította meg saját big bandjét. 1973 és '75 között a Budapesti Gyermekszínház zenei munkatársa. 1974-től 1978-ig a Fővárosi Nagycirkusz zenekarának karmestere és hangszerelője. 1978-tól már független zeneszerző volt. A nagyzenekari dzsessz volt szívügye. 1982-től öt éven át vezette a Baranya Big Band Jazz Orchestrát. 1967-től foglalkozott tanítással. Az Országos Szórakoztatózenei Központban, a MÁV Központi Zeneiskolájában, 1990 után a Kőbányai Zenei Stúdióban volt zeneelmélet-tanár.

Straky Tiborné Sziklai Edit (Rajka, 1933. július 15.) nyíregyházi és debreceni általános iskolai ének-zenetanár, karnagy.

Dr. Szabó Helga / Párkainé / (Nyíregyháza, 1933. július 21. – Budapest, 2011. február 11.) ének-zenetanár, karnagy, tankönyvíró, tankönyvszerkesztő, zenei ismeretterjesztő és író, Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, középfokú ének-, zenetanár és karvezető szakon. Pályáját a Hunyadi János Általános Iskolában kezdte, s gyakorlatvezető tanárként jelentős szerepet játszott a Zeneakadémia tanárképző munkájában. Éveken át tanított az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Tanári munkája mellett számos tankönyv és könyv szerzője: tankönyvsorozat az ének-zenei általános iskola 1-8. osztálya számára (1963–1986); *The Kodály Concept of Music Education* (1969); *Te is tudsz énekelni* (1973, angolul 1979, dánul 1986); *Énekes improvizáció az iskolában*, I-IV. kötet (1976–1982, angolul 1984). A *Muzsika* hasábjain nagy érdeklődéssel kísért vitasorozatot kezdeményezett a Kodály-módszerről. Számos zenei rádióműsort készített gyerekeknek. Kutatta a magyar énektanítás történetét is, erről írta 1989-ben megjelent disszertációját *A magyar énektanítás kálváriája* címmel. A '70-es években részt vett az amerikai Kodály Musical Training Institute szakmai munkájában, meghívott vendégtanárként a világ számos országában tanított és tartott előadást, rendszeresen oktatott a kecskeméti Kodály Szeminárium tanfolyamain.

Szakátsné Szabó Ágnes (Hajdúböszörmény, 1933. március 21.) zongoratanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Ózd).

Szatmári László (Budapest, 1933. július 30.) hegedűművész-tanár, kamaraművész (Fővárosi Zeneiskola Szervezet - hegedűtanár és igazgatóhelyettes; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola – alapító igazgató;

a Parlando c. zenepedagógiai folyóirat alapító felelős szerkesztője /1959/; a Kispest-Józsefváros zenetanári kamarazenekar alapító művészeti vezetője, koncertmestere, szólistája. 2021-ben az általa alapított Kispesti Zeneiskola AMI felvette Szatmári László nevét. ([A ZENE VILÁGNAPJA ÉS ISKOLAALAPÍTÓ ÜNNEPSÉG A ...](#))

Szatmári Lászlóné Lehnitzky Erzsébet (Budapest, 1933. január 9. – Budapest, 2020. március 11.) zongoraművész-tanár, korrepetitor, kamaraművész (Fővárosi Zeneiskola Szervezet – zongoratanár; Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor /Józsefvárosi Állami Zeneiskola igazgatóhelyettese, majd igazgatója, később címzetes igazgatója, az Országos Filharmónia szólistája. ([Szatmári Lászlóné Lehnitzky Erzsébet \(1933–2020\) igazgatónő, zongoraművész-tanár emlékére termet neveztek el a Józsefvárosi Zeneiskolában \(pdf\)](#) (Parlando 2022/3.)

Takács Pálné Tóth Hajnalka (Budapest, 1933. augusztus 25. – Budapest, 2016) a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, és a IX. kerületi Zeneiskola zongora- és szolfézstanára.

Tamás Sándor (Szeged, 1933. január 27.) zenekari hegedű- és brácsaművész (Szegedi Bartók Béla Filharmonikus Zenekar; Szegedi Nemzeti Színház zenekar – I. hegedű; Szegedi Szimfonikus Zenekar – brácsa szólamvezető; Magyar Állami Operaház zenekara).

Tamássy Éva /Eva [von] Tamássy, a magánéletben Eva Csizmadia-Tamassy / (Budapest, 1933. március 19. – Köln, 2019. december 11.) operaénekes.

Toplák Imre (Bajmok, 1933 – Újvidék 2013) karmester, tanár. A belgrádi művészeti akadémián szerzett oklevelet. 1961-től volt a Szerb Nemzeti Színház karnagya volt, ahol az opera-, operett- és balettelőadások egész sora nagymértékben az ő irányításával született. 28 operát vezényelt, 15 balettpremier karnagya volt. Az országhatárokon túl is jól ismerték, Egyiptomban, Belgiumban, Luxemburgban, Magyarországon, Olaszországban és másutt is közreműködött karmesterként. 1991-től 2008-ig az újvidéki Művészeti Akadémia tanára volt.

Tóth Elek (Kerkaiklód, 1933. március 25.) zenekari cimbalomművész-tanár

(Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – cimbalomtanár; BM Duna Művészegyüttes – zenekari művész; KISZ Művészegyüttes – tanár).

Vadász Dezső (Borsód-Arnót, 1933. augusztus 9.) zenekarvezető.

Vámos Józsefné Finta Klára (Ózd, 1933. október 7.) ózdi közismereti énekzenetanár, karvezető.

Vásáry Tamás (Debrecen, 1933. augusztus 11.) zongoraművész, karmester, Főzeneigazgató. 10 évesen Dohnányi Ernő tanítványa, 14 évesen megnyeri a Zeneakadémia Liszt-versenyének első díját. Művészdiplomáját 1953-ban szerzi a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Kinevezik Kodály Zoltán tanársegédjének a Zeneakadémia szolfézs tanszéken. Művészi karrierje Leningrádban és Moszkvában indul kiemelkedő sikerrel, majd rövid időn belül négy jelentős nemzetközi verseny díjazottja (1955 varsói Chopin-verseny, 1955 párizsi Marguerite Long-verseny, 1956 brüsszeli Erzsébet királyné verseny, 1957 Rio de Janeiro-i nemzetközi verseny). 1961-ben mutatkozik be Londonban a Royal Festival Hallban, mely elindítja nemzetközi karrierjét. Ettől kezdve évi átlag 100 hangversenyt ad a világ legfontosabb zenei központjaiban. Rendszeresen fellép a világ legfontosabb zenekaraival és legnagyobb karmestereivel. A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának főzeneigazgatója (1993–2004). A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának örökös tiszteletbeli főzeneigazgatója 2004-től. Jelenleg a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar állandó vendégkarmestere. Vásáry Tamás művész úr alapítványi keretek között segíti elsősorban traumatizált gyermekek mentális támogatását és tehetséggondozását. 2014 óta a Nemzet Művésze.

Vavrinecz Veronika (Kaposvár, 1933. november 30.) zenetörténész. Tanulmányait 1956 és 1961 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán végezte Szabolcsi Bence és Bartha Dénes növendékeként. 1961-től 1963-ig az Állami Gorkij Könyvtár Zeneműtárában, 1963-tól 1994-ben történt nyugalomba vonulásáig az Országos Széchényi Könyvtár Zenei Gyűjteményében dolgozott, 1984-től a Gyűjtemény vezetőjeként. 1970-ben a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Zenei Szekciójának tagja lett, szerkesztette a Magyar Zenei Bibliográfiát, zenei könyvtáros-képző tanfolyamokat vezetett.

Virány Gábor Gyula (Budapest, 1933. december 20. – Budapest, 2005. február 15.) zene-történész, zenei író, kritikus, az Országos Filharmónia lektora, korrektora, szerkesztője, majd művészeti ügyelője. Nevéhez kottaközreadások, valamint számos tanulmány, cikk, műismertetés fűződik (pl. A hét zeneműve).

Vörös István (1933) zenekari klarinétművész-tanár (Székesfehérvári Szimfonikus Zenekar; Sárbogárd, Zeneiskola).

Zsirosné Pásztor Klára (Budapest, 1933. augusztus 14.) középiskolai énekzenetanár Szolnokon, zeneiskolai magánének-tanár, továbbá karvezető Veszprémben.

85 éve született

Áldor Lili (Szekszárd, 1938. április 10.) hegedűművész-tanár, művészeti vezető. Felsőfokú tanulmányait 1953-tól 1960-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, mestere Gábrriel Ferenc és Garay György volt. 1962 és 1972 között a Magyar Állami Operaház zenekarnak tagja, 1966-tól 2001-ig a Liszt Ferenc Kamarazenekar hegedűművésze. Az 1985-ben fiatal konzervatóriumi hallgatókból alakult Erkel Ferenc Kamarazenekar tanítómestere és művészeti vezetője;

Apáti Árpád (1938–) zeneiskolai trombitatanár;

Apáti János (Orosháza, 1938. január 24.) trombitatanár, fúvós tanszakvezető, jazztanár, előadóművész (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs-trombitatanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Orosháza-trombitatanár; Állami Zeneiskola, Siófok-trombitatanár; Siófoki Olajbányász Fúvószenekar-karmester; Balaton Táncegyüttes-zenei vezető, korrepetitor; Siófoki Volán Dixieland vezetője, zongoristája, hangszerelője).

Bálint Ilona (Szeged, 1938. november 3.) operaénekes, tanár (Szegedi Nemzeti Színház-énekkari művész, majd magánénekes).

Bán Miklós (1938-2015) székelyudvarhelyi zeneiskolai orgona-, klarinét- és nagybőgő- továbbá tanítóképzői ének-zenetanár, zeneszerző;

Bánki Péter (Sopron, 1938. augusztus 28.) győri zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, a Győri Filharmonikusok zenekari művésze, karmester.

Bányay Ildikó (Budapest, 1938. szeptember 14.) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Szolnok-tanár; II. kerületi Állami Zeneiskola-tanár; Stadttheater Oberhausen-zenekari művész; Orchester der Stadt Hagen-zenekari művész).

Baráth Béla (Celldömölk, 1938. január 1.) zeneiskolai fafúvóstanár Nagykanizsán.

Belani Margit /született **Balló**/ (Máriaradna, 1938. augusztus 9.) erdélyi magyar operaénekes. 1962-ben elvégezte a kolozsvári egyetemen a román nyelv és irodalom szakot, majd 1968-ban a zenekonzervatórium ének szakát. 1971 és 1995 között a kolozsvári magyar opera énekesnője volt. Közel ötven szerepet énekelt. 1994-ben és 1998-ban Magyarországon, 1996-ban Kanadában és az Egyesült Államokban turnézott.

Belohorszky Sarolta (Budapest, 1938. április 1. – Budapest, 1994. március 27.) operaénekes-tanár. 1956–1961 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének szakán tanult Kapitánffy Istvánnénál. 1965–1968 között a drezdai Staatstheater operastúdiójában tanult tovább. 1968–1970 között a görlitz-i, 1970–1974 között a greifswaldi Operaház, 1981-től a Szegedi Nemzeti Színház magánénekeseként volt.

Bencze Márta (Zalaegerszeg, 1938. október 8.) táncdalénekes.

Benedek Tamás (Budapest, 1938. szeptember 27.) klarinétművész-tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata; Borsod megyei klarinét szakfelügyelő, Pénzügyőr Zenekar-zenekari művész).

Benkő Zoltán (Budapest, 1938. március 26. – Budapest, 2015. május 23.) zongoraművész, zenepedagógus. A Benkő család legfontosabb zenei elődje a nagyapa Benkő Henrik zeneszerző és karmester, aki a Nemzeti Zenede tanára, majd 1887 és 1910 között az Operaház karmestere volt. Zongoraművész diplomáját 1962-ben szerezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán (ma

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem), ahol Antal István és Petri Endre növendéke volt. 1962-től 1967-ig tanárként működött a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd 1967-től 1969-ig a moszkvai Csajkovszkij Konzervatóriumban folytatott kamarazene-tanulmányait. 1969 – 1972. a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zongoratanára lett. 1972–1976. Jyväskylä Konservatorio (Finnország) - zongoratanár 1976–2005 Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest zongoratanár.

Berczelly István (Budapest, 1938. szeptember 9.) operaénekes. Énektanulmányait Feleki Rezső, Jámbor László és Szabó Miklós irányításával folytatta. 1965 és 1970 között a Debreceni Csokonai Színház tagja, ahol első jelentős alakítása Mozart Don Giovannija volt. 1970-ben szerződött az Operaházba, melynek ma már örökös - és ma is aktív - tagja. Az operarepertoár csaknem valamennyi jelentős bariton- és basszusszerepét énekelte.

Berentés József (Bélapátfalva, 1938. március 19.) zenekari harsonaművész-tanár (Győri Filharmonikus Zenekar; Állami Zeneiskola, Tata-rézfúvós-tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Győri Tagozata-tanár.

Berényi István (Miskolc, 1838. január 16.) hangmérnök, tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-elmélettanár; Magyar Rádió-zenei munkatárs; Hungaroton-hangmérnök)

Blank János (Dorog, 1938–1988) zenész, zongorista.

Botos Ervinné Balogh Judit (Budapest, 1938. február 20.) zenetanár (Kaposvári Csiky Gergely Színház-korrepetitor; Petőfi Általános Iskola, Kaposvár-ének-zenetanár; XVI. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár).

Bura Kovács Andor (Budapest, 1938. október 16.) népzeneekar-vezető.

Csaba Miklós (Ranyolc, 1938. augusztus 23.) szlovákiai zenetanár, karnagy. 1953-ban fejezte be Ranyolcon az alapfokú iskolát. Még ugyanebben az évben sikeresen felvételizett a Pozsonyi Konzervatóriumba, amit 1958-ban eredményesen elvégzett, és zenetanári képesítést nyert. 1960-ban kezdett tanítani a Füleki Művészeti Iskola zenei tagozatán. 1991-ig ő volt az iskola

igazgatója. 1962-től 1986-ig a Füleki Férfikórust és 1971-től 1986-ig a ragyolci női kórust vezette.

Csáky Katalin (Berettyóújfalu, 1938. augusztus 2.-Budapest, 2019. március 26.) zongoraművész-tanár. Zenei tanulmányait Debrecenben kezdte meg, majd felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, Solymos Péter osztályába, ahol 1962-ben diplomázott. Még ebben az évben elkezdett tanítani a 13. kerületi Állami Zeneiskolában, majd később a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában és a Zeneakadémián (utóbbiban adjunktusként). 1964-től a magyar zenei élet aktív szereplőjévé vált, mint zongoraművész és korrepetitor. Hosszú évekig volt a Magyar Rádió Gyermekkórusának zongorakísérője (Botka Valéria és Csányi László alapító karnagyok vezetése alatt), valamint a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának tagja. Számtalan lemezfelvételen közreműködött és külföldi turnén lépett fel, többek közt a New York-i Carnegie Hallban.

Csala Benedek (Győr, 1938. február 10. – Győr, 2007. február 28.) karmester. Győrben, zenei tanulmányait is itt végezte, majd korrepetitorként dolgozott szülővárosában. 1967-től Szegeden, 1977-től ismét Győrben működött vezető karmesterként. Jelentős szerepe volt a győri operatagozat létrehozásában, az operajátszás helyi meghonosításában.

Csépesné Erdős Ildikó (Békéscsaba, 1938. július 27.) zongoratanár (Nyíregyháza-tanár; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen-tanár).

Csillag Péter /Pierre/ (Budapest, 1938. június 28.) tanár, zeneszerző, zongorista, nyugalmazott műegyetemi tanár. Zongorát és zeneszerzést tanult a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1956-tól zongorát és karmesterséget a párizsi Conservatoire-ban. Főbb mesterei Robitsekne Chitz Klára, Sugar Rezső és Vlado Perlemuter voltak. Mérnöki tanulmányai után elektronikát tanított több Toulouse-i műegyetemen. A Toulouse-i Egyetemi Zenekar karmestere volt több évtizedig, és mindmáig működik, mint zongorakísérő és zeneszerző.

Csóti György (Kiskőrös, 1938. július 8.) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely-hegedűtanár és uo. igazgató is).

Csóti Györgyné Katona Magdolna (Makó, 1938. április 21.) zeneiskolai szolfézs- és hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Kiskunhalas-hegedűtanár).

Dene József (Budapest, 1938. március 31.) operaénekes-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Révhegyi Ferencné tanítványa volt. 1962-ben lett a Magyar Állami Operaház ösztöndíjasa. 1964-től 1970-ig rendes tag volt, ekkor a zürichi operába szerződött, ahol 2003-ig volt a társulat tagja. Fellépett a világ vezető operaházaiban és fesztiváljain, pl. 1973-ban és '74-ben a Bayreuthi ünnepi játékokon, 1981-ben a New York-i Metropolitanben.

Devich János (Szeged, 1938. április 3. – Budapest. 2017. szeptember 27.) operaházi zenekari gordonkaművész, a Sebestyén-, és a Kodály Vonósnégyes tagja, a Zeneakadémia professor emeritusa: kamarazene és vonósnégyes-tanár. Közéleti munkássága: Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium főosztályvezető, Magyar Zenei Kamara alelnök, Magyar Muzsikus Fórum társelnök, Magyar Zeneművészeti Társaság elnök.

Dimény Judit (Brassó, 1938. október 27.) egri és budapesti középiskolai énekzenetanár, karvezető, rádiós zenei szerkesztő-riporter, zenei író. 1964 és 1968 között az egri Gárdonyi Géza Gimnázium, 1968-tól 1971-ig a budapesti Alsóerdősor utcai iskola énektanára. 1971-től a Magyar Rádió szerkesztője, majd főmunkatársa, zenei ismeretterjesztő műsorok és sorozatok alkotója, főleg gyerekeknek és fiataloknak. (Hang-játék, Zenélő dominó, Fiataloknak a kortárs zenéről, Szereted az operát?, Neked szól, Hangok és visszhangok. Könyvei: Nyelv, zene, matematika (1980, társszerző), Hang-játék (1981.).

Hernádi Jánosné Dittrich Éva (1938– 1993) oboa-szolfézsstanár (Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen - fúvós tanszak vezető; a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI. Debreceni Tagozata-oboa és szolfézs gyakorlatvezető tanár).

Ecsediné Ferenczi Ágnes (Nyíregyháza, 1938. szeptember 1.) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Sárospatak).

Elség Mihály (Budapest, 1938. augusztus 26.) zenekari harsonaművész-tanár. 1957-ben iratkozott be a Nürnbergi Városi Konzervatórium harsona szakára, ugyanakkor a Siegerland Orchesterbe is fölveszik. 1959 és 1962 között a detmoldi Zeneakadémián folytatta tanulmányait. 1962-től a zenekar

megszűnéséig a Philharmonia Hungarica tagja volt. Ezzel párhuzamosan 1974-től kezdve a bocholti zeneiskolában tanított harsonát. 1974-től a Marli Zeneiskola harsonatanára;

Fekete Mária (Budapest, 1938. március 19.) dorogi zeneiskolai tanár, budapesti és szegedi operaházak magánénekes, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének művész-tanára.

Felföldi Anikó (Budapest, 1938. április 28. – Budapest, 2020. január 7.) színművész, zenés színházi színész. Játszott a Nemzeti Színházban, a kecskeméti Katona József Színházban, a Vidám Színpadon. 1966 óta a Budapesti Operettszínház tagja, 1994-től a színház örökös tagja. Operettek és musicalek főszerepeit egyaránt eljátszotta, s több nagy sikerű filmben és tévéjátékban szerepelt. Kiváló tánc tudásának köszönhetően elsősorban szubrett szerepekben érvényesül.

Fellner Andrea (Budapest, 1938. november 1. – Kanada, Miden, 2013. augusztus 22.) énekművész, zenei szerkesztő, rendező (Magyar Rádió; Magyar Televízió).

Guerra Gusztáv (Csokonyavisonta, 1938. november 7.) zongora- és szolfézstanár (Pálóczi-Horváth Ádám Zeneiskola, Zalaegerszeg-tanár, uo. igazgató-helyettes is).

Gyermán István (Kokad, 1938. január 9. – Thesszaloniki, 1990. február 20.) hegedűművész, főiskolai tanár. Zathureczky Ede növendékeként szerzett hegedűművészi oklevelet. 1969-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Főiskola Pécsi Tagozatának tanára (haláláig), 1970-től az Országos Filharmónia szólistája, és a Pécsi Szimfonikus Zenekar első koncertmestere volt.

Halász Mihály (Budapest, 1938) fagottművész-tanár. 1957 és 1965 között a Philharmonia Hungarica szólófagottosa volt. 1965-ben kezdte meg karmesteri tanulmányait az Esseni Folkwang Zeneművészeti Főiskolán Heinz Dressel professzornál. 1972 és 1975 között a müncheni Gärtnerplatztheater karmestere volt. 1975-ben kinevezték a frankfurti Operaház első karmesterének. 1977-ben Christoph von Dohnányi hívására a Hamburgi Opera első karmestere lett. 1978-

ban a hageni Operaház főzeneigazgatójává nevezték ki.1991-től a bécsi Staatsoper állandó karmestere, 1995-től az Ausztrál Rádió vendégkarmestere.

Horváth Eszter (1938) operaénekes, tanár.

Hegedűs János (Nagyrábé, 1938. november 14.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola-hegedűtanár és uo. igazgató-helyettes; Állami Zeneiskola, Szentes-hegedűtanár).

Hegedűs Jánosné Erdélyi Magdolna (Szeged, 1938. április 3.) hegedű- és szolfézs tanár (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Szentes-hegedűtanár).

Hernádi Jánosné Dittrich Éva (Debrecen, 1938. október 8. – 1993. május) oboaművész-tanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola /Egyetem/ ZTI. Debreceni Tagozata-oboa és szolfézs gyakorlatvezető tanár; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen-fúvós tanszakvezető; Bartók Béla Zeneiskola, Hajdúböszörmény-oboa-szolfézs tanár; Vándor S. Tiszaújvárosi Általános és Alapfokú Művészeti Iskola-oboa-szolfézs tanár).

Horváth Eszter (Budapest, 1938. június 15. – Budapest, 2019. operaénekes. 1960 és 1965 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatott tanulmányokat, Hoór Tempis Erzsébet és dr. Sipos Jenő növendékeként. 1965-től a Miskolci Nemzeti Színház szerződtette primadonnának, ott három operettben lépett fel, a Gül babában, a Sztambul rózsájában és az Ördöglovasban. 1967-től már a Pécsi Nemzeti Színház operaegyüttesének tagja volt. 1970-től a Szegedi Nemzeti Színház társulatához tartozott, ekkortól többször vendégszerepelt a budapesti Operában, ami 1973-ban tagjává szerződtette. 1992-ben nyugdíjazták. A következő években elismert énektanárként működött.

Horváth Ilona (Kilimán, 1938. november 26.) zeneiskolai (Budapest V. kerület) és debreceni zenetanárképző főiskola zongoraművész-tanár.

Hunya Alajosné Galla Erzsébet (Nagylétra, 1933. június 10.) a gyomai Óvónőképző, valamint az általános iskola ének-zenetanára, igazgató.

Dr. Irinyi Tamásné Sebessy-Geönczy Judit (Berettyóújfalu, 1938. november 18.) nyíregyházi és debreceni zeneiskolai tanszakvezető zongoratanár, gyakorlóiskolai vezető-tanát, igazgatóhelyettes.

Isépy Eszter (Debrecen, 1938. február 22.) operaházi zenekari szólamvezető gordonkaművész-tanár.

Dr. Ittész Mihály (Sárkeresztúr, 1938. október 8. – Kecskemét, 2018. június 12.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető, főiskolai tanár, igazgató, zenetörténész, zenei író és szerkesztő, a Magyar Kodály Társaság elnöke. Fő kutatási területe Kodály Zoltán élete és munkássága, de foglalkozik a magyar zenetörténet más kérdéseivel is. Több írása jelent meg Lisztről és 20. századi zeneszerzőkről. Bárdos Lajosról kismonográfiát írt (2009). Tanulmányainak válogatott kötete *22 zenei írás* címen 2000-ben jelent meg, 2002-ben pedig *Zoltán Kodály, In Retrospect* című zenetudományi doktori disszertációja, melyet a Jyväskylä-i Egyetemen (Finnország) védett meg.

Juhász Előd (Budapest, 1938. május 4.) zenetörténész, bölcsészdoktor, rádió- és tv-szerkesztőriporter, zenei író. 1963-81: Magyar Rádió Zenei Főosztály, szerkesztő, majd főmunkatárs. 1977-től 25 évig élt a Csiba Lajossal közösen szerkesztett ZENEKÖZELBEN sorozata. 1981- : Magyar Televízió: szerkesztő, majd főmunkatárs. 2002. januárig 266 adást elért ZENEBUTIK-ZENEHÍD sorozat kötődik nevéhez. 2002. márciustól: a ZENEBUTIK sorozat a Satelit TV műsorán folytatódik, „ZENE kaleidoszkóp - zenész BUTIK” címmel. 2011 augusztusától újra jelentkezik ZENEKÖZELBEN, Csiba Lajos és Juhász Előd műsora - a Katolikus Rádióban.

Juhász Tiborné Csirszka Mária (Győr, 1938. május 21.) győri zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, továbbá zeneiskolai tanárképző főiskolai zongora gyakorlatvezető-tanár.

Jurecz Miklósné Nyakas Sára (Gyula, 1938. október 23.) mezőkövesdi zongora- és szolfézstanár, megyei ének-zene szakfelügyelő, debreceni zenetanárképző főiskolai hárfafőtanszak, zongora-kötelező tárgy tanár.

Jüptner Vilmos (Budapest, 1938. június 6.) zenekari ütőhangszeres művész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar; Magyar Állami Operaház zenekara).

Kecskés Sándor (Budapest, 1938. november 22.) népzeneész, klarinét-
éstárogató előadóművész (Magyar Rádió Népzene-kara-I. klarinétos).

Kelemen József (Mikepércs, 1938. március 15.) trombitaművész-tanár (Bartók
Béla Állami Zeneiskola, Szolnok-tanár).

Keönch Boldizsár (Budapest, 1938. március 16. – Budapest, 2016. február 23.)
énekművész-tanár. Tanulmányait 1961 és 1964 között a Liszt Ferenc
Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézet Budapesti Tagozatán Kertész
Lajos és Deák Bárdos György, majd 1969 és 1971 között a Zeneakadémia ének
szakán Réti József növendékeként végezte. 1964 és 1967 között zeneiskolai
zongora- és szolfézstanár, 1966-tól 1969-ig a Rádióénekkar tagja. 1969 és 1976
között a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanársegédje, adjunktusa, 1973-tól
1986-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanársegédje, adjunktusa, 1986-
tól docense volt. 1976 és 1982 között a kecskeméti Kodály Intézet
adjunktusaként dolgozott.

Királyné Békefi Stefánia (Bakonyoszlop, 1938. május 8.) ének-zenetanár,
karnagy (Általános Iskola, Tamási; Állami Zeneiskola, Tamási – szakmai
igazgatóhelyettes; a Tamási Pro Cultura Humana Szövetkezeti Kórusa
karnagya, alapító tagja; a Tamási Általános Iskola gyermekkarának karnagya.

Kiss Imre (Újpest, 1938. április 5.) zenei műsorszerkesztő (Magyar Rádió –
zenei riporter, szerkesztő).

Koós Gábor (Solt, 1938. március 15.) debreceni zeneművészeti
szakközépiskolai fagottművész-tanár, kamaraművész, a Debreceni MÁV
Filharmonikus Zenekar művésze.

Kozma Lajos (Lepsény, 1938. szeptember 2. – Pierantonio, 2007. december 30.)
magyar származású olaszországi operaénekes (tenor) és énektanár volt.
Operaénekes, énektanár. A MÁV székesfehérvári műhelyének kórusában /ma
Alba Régia Vegyeskar/ énekelt, innen került a Zeneakadémiára. 1961. május 7-
én debütált az Operaházban. 1964-ban Ford-ösztöndíjjal római továbbképzésre
utazott és nem tért vissza Magyarországra. Az Accademia di Santa Cecilia
Giorgio Faveraetto és Franco Capuana tanítványa volt. Bolognától Triesztig
minden jelentős opraházban fellépett, A 60-as évek végén már egyész Ny.

Európában keresett énekes volt. Eljutott az USA-ba is. 1993-as visszavonulása után a perugiai Univesitá per Stranieri keretében és mesterkurzusokon tanított.

Kökényessi Miklós (Karcag, 1938. november 25.) debreceni zenekari kürtművész, továbbá szakközépiskolai és tanárképző főiskolai tanár Debrecenben.

Kővári József (Újpest, 1938. január 4.) zeneelmélet- és szolfézstanár (Fővárosi XIII. kerületi Művelődési Központ – népművelő, igazgató; Művelődésügyi Minisztérium / Kulturális Minisztérium - főelőadó; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanulmányi osztályvezető; Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája – igazgató).

Cs. Krassói Emilia (1943–) zeneiskolai hegedűtanár.

Kreuter Vilmosné Dévényi Ilona (1943–2017) pedagógiai főiskolai énekenetanár, karnagy.

Kuszing János (Budapest, 1938. szeptember 26. – Budapest, 2010. október 19.) 1963-ban szerezte meg klarinétművész-tanár diplomáját a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Postás Szimfonikus Zenekar - klarinétművész, Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai tanár, kottaszerkesztő, klarinétiskola író.

Kührner György (Budapest, 1938. június 17.) zenetanár, vezető karmester (Néphadsereg Művészegyüttes-korrepetitor, karmester, uo. Szimfonikus Zenekar-vezető karmester; Budapesti Petőfi Színház-karmester).

Laczó Zoltán (Békéscsaba, 1938. január 29. – Budapest, 2016. december 3.) egyetemi docens, zenepszichológus, zenepedagógus, a budapesti Zeneakadémia és a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Zeneművészeti Intézetének pszichológia- és pedagógia tanára, tankönyv- és lemezsorozat-szerkesztő, zenepszichológiai és zenepedagógiai cikkek, tanulmányok alkotója, 1975-től a Parlando szerkesztő bizottságának. A zeneoktatást is érintő tantervi reformokban, mind a közismereti, mind a speciális képzés különböző szintjein részt vett (utóbb a NAT-ban és a kerettantervben). Külön figyelmet érdemel az általános iskola nyolc osztálya számára készült zenehallgatási koncepciója és

programja (1978–1986) (hanglemez-sorozat, módszertani írások, előadások). Szakterületén nemzetközi szintően ismert (ISME kutatói szekció, Európa 15 országán túl Ausztráliában, Kanadában, Dél-Afrikában tartott előadásokat). Munkásságát 2 könyv, interneten lévő tantervi programjai, magyar és idegen nyelvű több mint 120 publikációja jelzi. 1972-től a Magyar Zeneművészek Szakszervezete Országos Zenepedagógus Szakosztályának, majd 1990-től a Zenetanárok Társasága titkára 2000-ig, majd elnöke.

Lakatos Kálmánné (Cegléd, 1938. július 24.) zenetanár (Abonyi Állami Zeneiskola, Jászkarajenői tagozat-zongora-, szolfézstanár; Érdi Zeneiskola Zsámbéki tagozat-zongora- és szolfézstanár; Budai Járási Körzeti Zeneiskola, Százhalombatta-tagozatvezető zongoratanár).

Lehotka Gábor (Vác, 1938. július 20. – Vác, 2009. december 29.) orgonaművész, zeneakadémiai tanszékvezető tanár, zeneszerző, orgonaszakértő; 1958-ban kezdte meg felsőfokú tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona szakán Pécsi Sebestyén tanítványaként, ahol 1963-ban kitüntetéssel végzett. Párhuzamosan 1961 és 1966 között a zeneszerzés szakot is elvégezte. Tanára itt Szervánszky Endre volt. Szólistakarrierje Magyarországon 1963-ban, a nemzetközi koncertéletben pedig 1965-ben kezdődött. 1978-tól tért vissza a zeneszerzéshez is: nemcsak orgonaműveket, hanem zenekari, kamara- és kórusműveket is komponált. 1969 és 1985 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, 1975-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított, ahol az orgona tanszéket is vezette.

Lengyel Viktorné Mészáros Klára (Kecskemét, 1938. január 13.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár. Állami Zeneiskola, Kecskemét – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Várpalota – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár, tanszakvezető és szakfelügyelő, a Hermann László Zeneművészeti Szakgimnázium címzetes igazgatója. Lengyel Viktorné igazgatóságához fűződik, hogy a székesfehérvári Zeneiskola beköltözhetett jelenlegi – az egykori városi pártbizottság – épületébe. A rendszerváltozás után, az ő „évei” alatt vette fel az iskola Hermann László hegedűművész nevét.

Lukács Judit (Budapest, 1938. december 20.) hangmérnök (Hungaroton Hanglemezgyártó Vállalat).

Lukácsné Polgár Zsuzsa (Kecskemét 1938. október 15.) kecskeméti zenekari gordonkaművész-szólamvezető, szakközépiskolai gordonkatanár.

Magyar Júlia (Sárospatak, 1938. december 6.) miskolci és Budapest XVII., majd XXI. kerületi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Mezey Erika (Budapest, 1938. július 27.) gordonkatanár (Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata-gyakorlatvezető tanár; Vijicsics Tihamér Állami Zeneiskola, Szentendre-tanár).

Mihalik Judit (Budapest, 1938. március 4.) zongoratanár. Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola.

Mihályi István (Pécs, 1938. szeptember 1. – Pécs, 2017. december 5.) zeneiskolai gordonkatanár, zenekari gordonkaművész (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs-gordonkatanár és uo. igazgató-helyettes is; Pécsi Filharmonikus Zenekar-zenekari gordonkaművész; a pécsi Ifjúsági Ház vonószzenekarának vezetője).

Mihályi Istvánné Derényi Zsuzsa (Pécs, 1938. június 4.) zenekari gordonkaművész-tanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs; Pécsi Filharmonikus Zenekar).

Mikes Éva (Budapest, 1938. december 22. – Budapest, 1986. február 5.) táncdalénekes. Zenei tanulmányait magánúton Majláth Júliánál, valamint a Magyar Rádió Tánczenei Stúdiójában Balassa Péter Tamásnál végezte. Az ötvenes évek végén együtt tűnt fel Koós Jánossal, Toldi Máriával és Sárosi Katalinnal.

Miklós Gyula (Mihálygerge, 1938. január 18.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy (Alsó- és középfokú közismereti iskolák ének-zenetanára; Tanítóképző Főiskola, Jászberény-tanszékvezető; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola-személyzeti vezető).

Miklós Hanna (Jászberény, 1938. március 11.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Székesfehérvári zenei munkaközösséghez tartozó általános

iskola; 6. sz. körzeti zeneiskola-szolfézstanár; Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár).

Milkovics Jánosné Olajos Györgyi (Budapest, 1938. június 7.) szolfézstanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Győr; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr).

Mórocz Károly (Pozsonyepérs, 1938. november 14. – 2022. február 14.) szlovákiai magyar pedagógus, néprajzi gyűjtő. Galántán érettségizett. Pozsonyban végezte a Pedagógiai Főiskolát. 1962-től nyugdíjba vonulásáig magyar–szlovák szakos tanár Galántán a Kodály Zoltán Gimnáziumban, ahol az 1960–1970-es években néprajzi szakkört is vezetett. Fontos műve: Kodály Zoltán nyomában. Galánta környéki népballadák, népdalok, hiedelmek és szokások, 1979).

Dr. Murayné Szathmáry Judit (Szolnok, 1938. január 7.) szolnoki zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, vezető szakfelügyelő, hanglemez kazetta- és tankönyv szerkesztő, koncertszervező.

Nagy Alpár (Debrecen, 1938. december 14.) soproni zeneiskolai, gimnáziumi és óvóképző intézeti ének-zenetanár, karnagy.

Dr. Nagy Józsefné Békéssy Zsuzsanna (Jászdózsza, 1938. március 29.) közismereti iskolai ének-zenetanár (Encs, Vác).

Nagy Katalin Bernadett (Zalaegerszeg, 1938. március 25.) általános iskola ének-zene- és zeneiskolai zongoratanár (Járasi Művelődési Ház, Lenti-zenetanár; Állami Zeneiskola, Lenti-zongoratanár).

Nagy László (Miskolc, 1938. október 5.) miskolci szimfonikus zenekari hegedű és kamaraművész, zeneiskolai tanár.

Nagy Zoltán (Zabar, 1938. május 24.) salgótarjáni közismereti népzene és énekzene-, valamint magyartanár, néprajzkutató, könyvszerkesztő.

Négyesy János (Budapest, 1938) hegedűművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elvégzése után tanulmányait a németországi Detmoldban folytatta. 1965-ben elhagyta Magyarországot, rövidebb ideig Párizsban, Berlinben, Bécsben és New Yorkban élt, majd San Diegoban

telepedett le, ahol a California Egyetem oktatója lett. Számos jelentős fesztiválon fellépett (Holland Festival, Berlin Festival), koncertezett Royanban, Metzben, Teheránban és Párizsban. 1970 és 1974 között a Berliini Rádiózenekar (Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin) koncertmestere volt. Párizsban szoros kapcsolatot alakított ki Pierre Boulez-zel, aki 1976-ban egyhetes koncertsorozatra invitálta a párizsi IRCAM-ba. Felkérésére készítette a kortárs hegedűjáték technikáját bemutató tanulmányát. Elsőként Európában Cornelius Cardew-val lemezre vette Charles Ives összes Hegedű-zongora szonátáját. Felvételt készített Bozay Attila, Carlos Farinas, Vinko Globokar, Hans Otte és Isang Yun számára komponált műveiből. 1992 tavaszán jelent meg az a CD, amelyen Roger Reynolds neki írt művei (Aether, Personae - hegedűverseny) hallhatók. Négyesy János mutatta be John Cage Freeman etüdök című művét is (I-XVI, 1984 Torino; XVII-XXIII 1991 Ferrara). A komplett sorozatot tartalmazó album 1995-ben jelent meg a Newport Classic Records gondozásában. Päivikki Nykter közreműködésével lemezre vette Bartók hegedűduóit, amely a Neuma Records jóvoltából jelent meg 1993-ban. 1996-ban készült el az a kiadvány, amelyen Négyesy János a California Egyetem diákjainak számára írodott műveit játssza. Ugyanebben az évben jelent meg Päivikki Nykter és Négyesy János kortárs szerzők hegedűduóit tartalmazó albuma is.

Németh Béla (Siklós, 1938. augusztus 10.) zenekari gordonművész, zeneiskolai gordon- és szolfézstanár (Pécsi Nemzeti Színház-zenekari művész; KISZ Központi Művészegyüttes-zenekari művész; Magyar Állami Operaház-zenekari művész-Budapesti Filharmóniai Társaság-zenekari művész).

Németh István (Sopron, 1938. július 17.) zenekari szólamvezető-hegedűművész, főiskolai és egyetemi hegedű- és szolfézstanár (Felsőfokú Óvónőképző, Sopron -zenei tanszék, hegedűtanár; Győri Filharmonikus Zenekar II. hegedű szólamvezető; Hacetepe Üniversitesi Devlet Konservatuvari és Bilkent Üniversitesi, Ankara-hegedűtanár).

Noll Miklós (Felsőgalla, 1938. június 22.) tatabányai zeneiskolai szolfézstanár, Komárom megyei szakfelügyelő.

Nyakas Sára / Jurecz Miklósné / (Gyula, 1938. október 23.) hárfaművész, zongoratanár, szolfézstanár (Mezőkövesdi zongora- és szolfézstanár, megyei

ének-zene szakfelügyelő; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata hárfa-főtanszak, zongora-kötelező tárgy tanár).

Osváth Tiborné Lukovits Teréz (Pécs, 1938. június 3.) szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Komló-szolfézstanár, igazgató-helyettes, később igazgató).

Paláncz Tamás (Békéscsaba, 1938. július 14.) klarinétművész-tanár (Művészeti Szakközépiskola, Pécs-zenei tagozatvezető, igazgató-helyettes; Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar egyetemi docens; Mecsek Fúvósötös megalapítója és klarinétosa).

Pártos Ilona (Budapest, 1938. április 21. – Budapest, 2021) zenekari hárfaművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar; Fővárosi Operettszínház zenekara; Szegedi Nemzeti Színház zenekara; Postás Szimfonikus Zenekar).

Paulina Magda (Seredne, 1938. július 1.) énekművész, magánének-tanár (Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola).

Péceli István (Sátoraljaújhely, 1938. május 31.) klarinét- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Balassagyarmat; Kohász Művelődési Központ, Salgótarján-művészeti vezető; Állami Zeneiskola, Salgótarján-fafúvó- és gitártanár; Állami Zeneiskola, Sárospatak-fafúvó- és gitártanár).

Petky Árpád (Munkács, 1938 – Dunaújváros, 2008. július) hegedűművész, tanár. A Lembergi Liszenko Konzervatórium elvégzése után visszatért Ungvárra, ahol hegedűt és kamarazenét tanított huszonnyolc évig. Alapítója az iskola tanári vonósnégyesének és szimfonikus zenekarának. Húsz éven át szólistaként koncertezett Kelet-Európában és a Szovjetunióban. A Kárpáti Igaz Szó c. lapban zeneíróként publikált. 1989-ben telepedett le családjával Dunaújvárosban. A Sándor Frigyes Zeneiskolában folytatta zenepedagógiai, hegedűművészi és kamarazenészi tevékenységét. Alapító tagja az 1992 óta működő Dunaújvárosi Zenei Egyesület kamarazenekarának, a Petky Triónak és a Concentus vonósnégyesnek.

Poncsák Mihály (Ajak, 1938. november 21.) általános iskolai ének-zenetanár, karvezető (13. sz. Általános Iskola, Miskolc).

Prőhle Henrikné Bányai Zsuzsanna (Budapest, 1938. szeptember 14.) székesfehérvári és fővárosi II. kerületi zeneiskolai tanszakvezető gordonkatanár, zenekari gordonkaművész.

Radicsné Baranyai Marianna (Eger, 1938. március 21.) salgótarjáni és nagybátonyi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Rákosi Géza (Budapest, 1938. április 19.) zenekari hegedűművész (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Szegedi Nemzeti Színház; Szegedi Szimfonikus Zenekar-hangversenymester; Szegedi Kamarazenekar-hangversenymester).

Rátkai Ferenc (Horvátnádajla, 1938. szeptember 21.) zenekari nagybőgőművész-tanár, zeneelmélet-tanár, zenekarvezető, templomi karnagy. (KISZ Központi Művészegyüttes Rajkó-zenekara-zenekarvezető, zeneelmélet-tanár; Fővárosi Józsefvárosi Főplébániatemplom-karnagy; Magyar Állami Operaház-zenekari művész).

Róbert Gábor (Budapest, 1938. március 24.) ének-zenetanár, zenekari- és kamara-hegedűművész (Óvónőképző Intézet, Kecskemét-tanszékvezető főiskolai énekzenetanár, karvezető, tankönyvíró; Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar és a Kecskeméti Vonósnégyes tagja; tanszékvezető főiskolai énekzenetanár, karvezető, tankönyvíró).

Sági Attila (Szentés, 1938. január 23.) szegedi zenés színházi zenekari hegedűművész, gyulai zeneiskolai tanár.

Schleiher István (Pozsony, 1908. március 30. – Pozsony, 1999. január 17.) szlovákiai zenetanár, karnagy, zeneszerző. A pozsonyi Comenius Egyetemen szerzett magyar–latin–zenei nevelés szakos tanári oklevelet (1935), később karmesteri, zeneszerzési és hegedű szakot végzett (1950). Gimnáziumi tanárként és zenetanárként működött. 1926–1971 között a Salvator Vegyeskar, 1964–1972-ben a *Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának*, 1972–1982-ben a Magyar Keresztény Egyházi Énekkar karnagya. Alapítója (1980) és haláláig főtitkára volt a Liszt Ferenc Társaságnak. Zenei témájú írásokat közölt; szakkönyveket, tankönyveket írt és fordított.

Schmidtné Wanits Hilda (Keszthely, 1938. december 28.) zongora- és szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd-zongoratanár; Babits

Mihály Megyei Művelődési Központ, Szekszárd-Musica zenei báb együttes vezetője; Kaposvári Tanítóképző Főiskola Kihelyezett Tagozata, Szekszárd-oktató, bábcsoport vezető).

Schwartz József (Budapest, 1938) zenekari kürtművész-tanár, karmester. 1959 és 1962 között-ban a Philharmonia Hungarica zenekar tagja. Később Németországban, Singenben volt a város zenei igazgatója, majd a rendszerváltás után hazatért Magyarországra. A Nemzeti Ifjúsági Fúvószenekar megalakulásával a karmester nagy álma vált valóra;

Schweitzer Julianna (Szeged, 1938. november 7.) Budapest IX. és XII. kerületi zeneiskolai fuvolaművész-tanár, főiskolai gyakorlatvezető-tanár.

Serfőzőné Szondy Márta (Erdőcsokonya, 1938. szeptember 1.) zalaegerszegi zeneiskolai zongoratanár, kamarazene-művész.

Simkó Mihályné Szilvásy Aranka (Kóba, 1938. október 25.) veszprémi zeneiskolai zongoratanár és közismereti iskolai ének-zenetanár.

Simkó Teréz Vízhányó Lászlóné (Budapest, 1938. október 2.) szegedi zeneiskolai zongoratanár, kamarazene-művész.

Simon János (Párizs, 1938. március 31. – Budapest, 1988. november 15.) hegedűművész. Felsőfokú tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Kovács Dénes és Simor András növendékeként folytatta. 1962-ben végzett, majd a Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarába került, ahol, mint kamarazenekari tag és vonósnégyestag is tevékenykedett.

Sólyom János Pál (Budapest, 1938. október 26. – Stockholm, 2017. október 3.) zongoraművész, karmester, zenei újságíró, a Királyi Svéd Zenei Akadémia tagja.

Solt Csaba (Sopron, 1938. március 25.) zenés színházi zenekari klarinétművész, zeneiskolai klarinét-, szaxofon- és fúvóskamarazene-tanár (Rácz Aladár Zeneiskola, Budapest XVI. kerület).

Somfai Rózsa (Keszthely, 1938. október 21.) zongoratanár. Állami Zeneiskola, Pápa; Fővárosi XI. kerületi „Weiner Leó” Állami Zeneiskola-zongoratanár; Budapesti Kórus – énekkari művész.

Dr. Szabó Antal (Debrecen, 1938. május 21.) a Budapesti Operettszínház zenekari fuvolaművésze, a LFZF Budapesti Zeneiskolai Tanárképző Intézete Budapesti Tagozatának vezető és tanára.

Szakácsné Ivasivka Erzsébet (Pécs, 1938. június 2.) bonyhádi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgató.

Szakátsné Szabó Ágnes (Hajdúböszörmény, 1933. március 21.) ózdi zeneiskolai zongoratanár.

Szalay Miklósné Bozó Erzsébet (Csongrád, 1938. augusztus 26.) szentesi és szegedi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, szegedi zeneiskolai tanárképző főiskolai zongoratanár.

Szucsich Döme (Dömötör) /Szincsi Dömötör/ (Batávia 1938.március) jazz muzsikus.

Szegedi Anikó (Budapest, 1938. március 22.) zongora- és kamaraművész. Tanulmányait 1948 és 1960 között a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Vásárhelyi Magda és Solymos Péter növendékeként végezte. 1960-tól az Országos Filharmónia szólistájaként koncertezett, 1963-ban megnyerte a Nemzetközi Schumann Zongoraverseny 3. díját. 1974-ban a Zeneakadémia zongora szakának tanára lett.

Szekeres Kálmánné Farkas Márta (Székesfehérvár, 1938. február 16. – Budapest, 2017. január 18.) zenetörténész, művészettörténész, zenei író, zenekritikus, kiállítások kurátora, szerkesztő, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, az MTA Zenetudományi Intézet munkatársa – ügyvezető igazgatója.

Dr. Szendrei Janka (Budapest, 1938. november 14.) zenetörténész, a zenetudományok kandidátusa, zeneakadémiai paleográfia és egyházzene tanár. Az 1970-es évek óta oktat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen: előbb népzeneét annak tanárképző fakultásán, később paleográfiát a zenetudományi

Szakon, 1991 óta gregorián éneket az egyházzene szakon. 1997 óta habilitált egyetemi tanár. A gregorián zene előadására létesült Schola Hungarica egyik alapítója és 45 hanglemezőnek társkarmestere. A magyarországi egyházzenei megújulás jelentős személyisége.

Szenti Ernő (Hódmezővásárhely, 1938. január 31.) zenekari nagybögőművész. BM Művészegyüttes zenekara.

Szigethi Klára (1938–) zeneiskolai zongoratanár.

Szili Mihály (Székesfehérvár, 1938. július 10.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szombathely, igazgatóhelyettes; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola, Szombathely-tanár; Capella Savaria tagja).

Tarjáni Ferenc (Dorog, 1938. szeptember 11. – Budapest, 2017. december 27.) zenekari- és kamarazenei kürtművész, zeneakadémiai tanár. Tanulmányait a Békés-tarhosi Zenei Gimnázium hegedű szakán, majd a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola kürt szakán végezte - itt Ónozó János növendéke volt. 1957/58-ban a Postás Szimfonikus Zenekarban játszott, majd 1958-ban a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának első kürtöse, szólamvezetője lett. Nemzetközi versenyek győztese (1962, Genf; 1964, München; 1966, Budapest). 1975-től a Zeneakadémián docens, 1991 óta egyetemi tanár. Alapító tagja volt a Magyar Fúvósötösnek, a Budapesti Kamaraegyüttesnek, a Tarjáni Kürtkvartettnek.

Toldi Mária (Budapest, 1938. május 3.) énekes, zenepedagógus.

A hagyományos tánczene egyik kiemelkedő képviselője. Tanári korszaka azonban a Vasutas Zeneiskolában kezdődött 1990-ben, itt kapott lehetőséget egy musical iskola létrehozásához, amely 2001 óta a Budapesti Operettszínházzal együttműködve neveli az utánpótlást.

Tommy Vig (Budapest, 1938. július 14.) dzsesszdobos, vibrafonos, zeneszerző, producer, zenei rendező, karmester. Tommy, a dobos "csodagyerek" 1946-ban nyerte meg a Metro-Goldwyn-Mayer tehetségkutató versenyét Budapesten, mindössze hét (7) évesen. 1956. november 18-án menekült el a kommunizmus elől az Amerikai Egyesült Államokba, ahol sikeres pályát futott be. Az idő közben többszörös közönség- és kritikusi-díj nyertes, jazz vibrafonos/dobos,

zeneszerző, hangszerelő, zenekarvezető 2006-ban visszatelepült Magyarországra. Néhány név azok közül, akikkel együtt koncertezett vagy készített felvételt John Collins, Woody Allen, Tony Bennett, Tony Curtis, Sammy Davis Jr., Judy Garland, Frank Sinatra, Michel Legrand, Henry Mancini, John Williams, Rod Stewart. 1984-ben Tommy-t bízták meg a Los Angeles-i olimpiai játékok alkalmából megrendezett hivatalos "Olympic Jazz Festival" szervezésével, a fesztivál Allstars Bigbandjét is ő vezényelte. Tommy Vig jelenleg is aktív muzsikus, komponista, hangszerelő.

Tóth Dezsőné Vay Ildikó (Miskolc, 1938. március 23.) miskolci zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, ének-zenetagozatos általános iskola igazgatóhelyettes.

Tóth László (Tótkomlós, 1938. július 31.) operaénekes-tanár. Erfurti Városi Színház - magánénekes; Magyar Állami Operaház – magánénekes.

Török György (Újpest, 1938. július 8.) magyar nyelv- és irodalom-, valamint ének-zenetanár (2. sz. Általános Iskola, Dabas, ének-zene- és magyartanár; Állami Zeneiskola, Dabas – tanár és uo. igazgató.

Tündik Sándorné (Nyíregyháza, 1938. december 8.) nyíregyházi zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész.

Ungár István (1938) szórakoztató zenész, szaxofon-, fuvola és klarinétművész, továbbá zenekarvezető.

Veszely Gabriella (1938 – 1993) karnagy, zenetanár, az egykori Országos Filharmónia dramaturgja.

Vezsenyi László (Kunágota, 1938. július 29.) tótkomlói ének-zenetanár, karnagy, makói zeneiskolai igazgató.

Wigan Erzsébet (Pécs, 1938. február. 2.) bonyhádi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgató, a pécsi tanárképző főiskola ének-zene tanszékének tanára.

Zeke László (Alsónyék, 1938. január 6. –) zenei vezető, szerkesztő. Állami Déryné Színház; Országos Filharmónia.

Dr. Zimányiné Márkus Ilona (Pécs, 1938. július 27.) szigetvári zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár, igazgató.

80 éve született

Adamis Anna (Gúta, 1943. augusztus 30. –) magyar jogász, dalszövegíró, költő, előadóművész. Pályája az Omega együttesnek komponált közös dalokkal kezdődött (Gyöngyhajú lány, Ha én szél lehetnék, Tízezer lépés, Petróleumlámpa stb.), majd az LGT-nek (Ezüst nyár, Kotta nélkül, Álomarcú lány, Ő még csak most 14, Ha a csend beszélni tudna stb.) írt szövegeket. 1976-ban megvált az LGT-től, és más előadóknak írt albumokkal tágította tevékenységét. A Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról (1973), a Harmincéves vagyok (1975) nagy sikerű darabok szövegei is az ő nevéhez fűződnek. 1977-ben Az ifjúság körében kifejtett kulturális tevékenységért díjat, majd az American Song Fesztiválon szövegírói díjat kapott. Gyűjteményes lemeze 1997-ben jelent meg Adamis Anna címmel. 1979-ben látott napvilágot „Versek és Képek” címmel Adamis Anna és Gross Arnold közös kötete (Corvina Kiadó).

Airizer Csaba (Kolozsvár, 1943. augusztus 28.) operaénekes. Pályafutását 1962-ben a kolozsvári Állami Magyar Operában kezdte, ahol a karkötelezettség mellett kisebb szólószerepeket is énekelt. Énektanulmányait 1967–1972 között végezte Bukarestben a Ciprian Porumbescu Zeneakadémia operatanszakán. A kolozsvári Román Operában Fülöp király szerepében (Verdi: Don Carlos) debütált. 1972 augusztusától húsz éven át a temesvári Román Opera magánénekes volt. 1991 augusztusában szerződött a pesti Operaház. Repertoárján szerepel az operairodalom közel száz basszus, ill. basszbariton szerepe. Közreműködője hanglemez- és televíziós operafelvételeknek is.

Arany Zsoltné (Budapest, 1943. december 18.) szongora- és szolfézsstanár (1964 – 1969. ének-zene ált. iskola Tata zongoratanár; 1969 – 1976. Áll. Zeneiskola Tata-igazgató; 1976-tól Budapest Marczibányi téri Kodály Zoltán ének-zenei általános iskola zongoratanár).

Asztalosné Konrád Ágota (Budapest, 1943. február 13.) zenekari hegedűművész (Fővárosi Zeneiskola Szervezet-hegedűtanár; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar).

Bakó Noémi (Budapest, 1943. január 9.) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös; Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola; Kronberg Gymnasium, Aschaffenburg – hegedűtanár).

Baky Csaba (1943–) zeneiskolai szolfézstanár, általános iskolai ének-zenetanár, karnagy.

Balsay Krisztina (Budapest, 1943. december 14. – Budapest, 1997) hegedűtanár (Üllői, majd Budapest XIII. kerületi hegedűtanár, fővárosi szakfelügyelő, zeneiskolai zenekarvezető, kottaszerkesztő-közreadó).

Bánfi László (Hódmezővásárhely, 1943. december 19.) hódmezővásárhelyi és szentesi trombitatanár, továbbá szentesi zeneiskolai igazgató-helyettes.

Bárdi Sándor (Szeged, 1943. július 11. – Szeged, 2009. május 8.) operaénekes és énektanár. Hegedülni, zongorázni, énekelni tanult. 1971-től oktatott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1973 és 1977 között Sziklay Erika és Mikó András növendékeként elvégezte a budapesti Zeneakadémia ének–opera szakát. 1975-ben Irmgard Seefried mesterkurzusán vett részt Bécsben. 1977-től a Szegedi Nemzeti Színház magánénekes volt. Egészsége megromlása miatt visszavonult a színpadtól, és kizárólag a tanításnak szentelte idejét. Kezdetben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Szegedi Tagozatán, majd a Szegedi Tudományegyetem művészeti karán volt magán-énektanár.

Barta Lilla Unghváry Lilla (Debrecen, 1943. szeptember 19.) zongora- és szolfézstanár Szentesen, Szegeden, majd zongoratanár Németországban. Stuttgartban és Göttingenben.

Barta Péterné Ember Hajnalka (1943–2021) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, általános iskolai ének-zenetanár, karnagy.

Békei László (Bátaszék, 1943. szeptember 18.) matematika-fizika szakos középiskolai tanár (Baján és Szegeden, valamint az Alsódunavölgyi VIZIG Kamarazenekarának tagja).

Benkő László (Szombathely, 1943. június 12. – Budapest, 2020. november 18.) zenész, billentyűs, zeneszerző, énekes, az Omega alapító tagja. Tanulmányait már a fővárosban kezdte el. Középiskolás korában kezdett zenélni, rövid ideig tagja volt a Benkő Dixieland Bandnek, majd a Próféta együttesben játszott, amely az Omega egyik elődjének tekinthető. A rendszerváltás után a Hungaroton popzenei részlegének vezető munkatársa lett. Ekkor jelentek meg hosszú idő után a magyar popzene korábbi évtizedeiben készült klasszikusnak számító albumok.

Bessenyei Katalin (Székesfehérvár, 1943. december 24.) hegedűtanár (Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola-uo. tanszakvezető is).

Billédi Ottilia (Eger, 1943. június 11.) nagykőrösi és Budapest XVI. kerületi zeneiskolai gondnoktanár.

Bognár Györgyné Pogány Ildikó (Szombathely, 1943. augusztus 21.) zenekari hegedűművész, hegedű- és szolfézstanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szombathely - hegedű és szolfézstanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar - zenekari hegedűművész).

Bonyhay Lajos (Sátoraljaújhely, 1943. augusztus 26.) zenekari brácsaművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar-szólamvezető is; Gál vonósnégyes, Miskolci Új Zenei Műhely).

Brunner Győző (Budapest, 1943. április 5.) dobos. 1965-től a Metro együttes dobosa volt, 1972-től a Taurusban dobolt, majd zenekarvezető lett, 1974-76-ig Korál együttesben dobolt. Később dobtanárként is tevékenykedett. Kanadában, Calgaryban él.

Bukoveczky Erzsébet (Pozsony, 1943. szeptember 30.) kamaraénekes, énektanár. A Pozsonyi Magyar Tannyelvű Tizenegyéves Középiskolában érettségizett (1960), a Pozsonyi Konzervatórium énekszakán Móry-Szakmáry Magdánál (1961–1967), a Zene- és Drámaművészeti Főiskolán Anna Hrušovskánál végzett (1967–1971). A Csehszlovák Rádió zenei szerkesztője

(1972–1974), majd a Slovkoncert hangverseny ügynökség kamaraénekes (1974–1983). Énektanár a pozsonyi Konzervatórium ban (1983–), 2001–2014 között az ének szak vezetője, a Zene- és Drámaművészeti Főiskola színészeti karán ének- és hangképző tanár (1978–1989). Tíz évig, kisebb megszakítással Ausztriában tanított (1991–2001).

Dr. Burián Miklós (Kecskemét, 1943. június 28.) zongora- és szolfézstanár (Ének-zenei Általános Iskola, Kiskunfélegyháza; Állami Zeneiskola, Kecskemét – zongora- és szolfézstanár; Óvónőképző Intézet, Kecskemét; Tanítóképző Főiskola, Kecskemét – tanár; a Parlando állandó munkatársa, pedagógiai író, szerkesztő).

Burján György (Debrecen, 1943. szeptember 28.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Békés-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Gyula-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Mezőtúr-hegedűtanár és igazgató-helyettes is).

Csapó Ferencné (Debrecen, 1943. szeptember 4.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mezőtúr).

Cseh Tamás (Budapest, 1943. január 22. – Budapest, 2009. augusztus 7.) zeneszerző, énekes, színész, előadóművész, rajztanár. Elvégezte a Budapesti Tanítóképző Főiskolát, majd az egri Tanárképző Főiskolára és a budapesti Képzőművészeti Főiskolára járt. 1970-től dolgozott Bereményi Gézával, aki kevés kivétellel dalai szövegírója volt. 1972 és 1977 között a Huszonötödik Színház, 1982 és 1998 között a Katona József Színház alapító tagja. 1998–2006 között a budapesti Bárka Színház tagja, 2006-ban a debreceni Csokonai Színházhoz szerződött.

Csenterics Ágnes (Pécs, 1943. augusztus 23. – Budapest, 2020. december 12.) zenés filmek rendezője a Magyar Televízióban - könnyűzenei show-műsorok, komolyzenei portrék; népzenei műsorok; opera- és hangverseny közvetítések vezetője.

Cser Magdolna (Szolnok, 1943. január 27.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok és uo. tanszakvezető és igazgató-helyettes is és szakfelügyelő is; az Országos Filharmónia munkatársa).

Csiba Lajos (Szirák, 1943. május 17. – Budapest, 2022. január 28.) trombitaművész-tanár, rádiós zenei szerkesztő; 1969-től dolgozott a Magyar Rádióban, először külsősként, majd 1971-től főállású könnyűzenei szerkesztőként, később pedig rovatvezetőként. A rendszerváltozás után 2003-as nyugdíjazásig a Petőfi adó Zenei Szerkesztőségének vezetője volt. Nevéhez fűződik számos nagysikerű könnyűzenei műsor, mint a Zeneközelben, a Tánczenei koktél, Slágerlista, A rock mesterei. A Katolikus Rádió szerkesztője.

Csik Gusztáv (külföldön: Gusztav Csik) (Eger, 1943. február 6.) jazz-zongorista.

Csizmadia László (Mány, 1943. február 5.) általános iskolai ének-zenetanár, kórus- és fúvószenekar-vezető Bicskén.

Dely Csaba (Budapest, 1943. november 20.) trombita-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola-uo. igazgató-helyettes és igazgató is; Dózsa György Művelődési Ház Fúvószenekara-vezető; Postások Zeneiskolája-igazgató).

Dombó János (Budapest, 1943. május 17.) zenekari hegedűművész (Kecskeméti Katona József Színház-szólamvezető; Postás Szimfonikus Zenekar; Fővárosi Operettszínház Zenekara).

Dubrovay László (Budapest, 1943. március 23.) zeneszerző, tanár, akadémikus. Zeneszerzés szakon a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába járt, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végzett; diplomáját – kitűnőre vizsgázva – 1966-ban kapta meg. Zeneszerzést Vaszy Viktortól, Szelényi Istvántól, Szabó Ferenctől és Vincze Imrétől tanult. 1966 és 1971 között a Színház- és Filmművészeti Főiskolán tanított, 1971-től 1972-ig a Hamburgische Staatsoper korrepetitora lett. Tanulmányait 1972-től 1974-ig Kölnben, Karlheinz Stockhausennél és Hans-Ulrich Humpertnél folytatta, ahol a 20. század legmodernebb hangkutatási eredményeit, különféle komponálási technikákat sajátított el, megismerkedve az elektronikus zenével is, mely a későbbiekben igen jelentős területei közé tartozott, amiképpen új, először általa alkalmazott zenei technikák kifejlesztése is. Dubrovay kísérletező és felfedező típus, aki a hangszerek új és újszerű kombinációinak és megszólaltatásának kidolgozására egyaránt fogékony. 1974-75-ben a

Westdeutscher Rundfunk elektronikus stúdiójában működött. 1976-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneelmélet tanszakán tanít. 1985-ben – a Künstlerprogram keretében – Berlinbe hívták. Elektronikus stúdiókban dolgozott: Köln, Freiburg, Berlin, Lüneburg, Bourges, Stockholm, Budapest. Zeneszerzői tevékenysége során komponált operát, táncjátékot, zenekari-, kamara-, szóló-, fúvószenekari, kórus-, továbbá elektronikus és komputerzenei műveket is. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

Dr. Dudás Józsefné Rákay Irén (Miskolc, 1943. március 6.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mezőkövesd; Állami Zeneiskola, Pétervására; 6. sz. Általános Iskola Zenei Tagozata-zongoratanár).

Dr. Eckhardt Mária (Budapest, 1943. szeptember 26.) zenetörténész, karnagy, Liszt Ferenc életművének kutatója. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. 1967 és 73 között az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtárának munkatársa, 1973– 1986-ban a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetében a Magyar Zenetörténeti Osztály tudományos munkatársa, 1986-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola (2000-től Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem) Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpontjának igazgatója. 1970 óta vezeti az Országos Széchényi Könyvtár énekkarát.

Edőcsné Kern Cecília (Paks, 1943. október 9.) zenekari fuvolaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Pécs-fuvolatanár; Állami Zeneiskola, Szombathely-fuvolatanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-I. fuvolás).

Cs. Emődi Györgyi, Csiba Lajosné (Miskolc, 1943. május 4.) karnagy, budapesti középiskolai ének-zenetanár, zsámbéki tanítóképző főiskolai és budapesti zeneakadémiai tanár (közművelődési ismeretek).

Ercse Margit (1943 –) operaénekes, tanár.

Farkas Mihály Ernő (Szeged, 1943. február 4.) zeneművész (Molnár Dixiland Band tagja, Hulin Együttes gitárosa).

Farkas Sándor (Nagykőrös, 1943. március 1.) zenekari klarinétművész (MN Központi Zenekar-szólamvezető).

Zs. Farkas Zelmira (Tiszadob, 1948. december 19.) zenekari hegedűművész-tanár. Pécsi Nemzeti Színház –zenekari művész.

Fehér György (Budapest, 1943. augusztus 1.) zenekari hegedű- és brácsaművész (MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara).

Fehérné Tamás Judit (Kassa, 1943, február 8.) zongoratanár (Šafárikovo LŠI-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Ózd-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Gyöngyös-zongoratanár).

Felföldi Csaba, id. (Budapest 1943) közgáz technikus végzettséggel hivatásos zenész szaxofonon és klarinéton (Pénzügyőr Zenekar-zenekari művész, MACIVA-zenekari művész, OSZK és Kőbányi Stúdió-tanár).

Ferenczi Katalin (Nyíregyháza, 1943. március 12.) fuvola- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Heves; Állami Zeneiskola, Mezőkövesd; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc).

Fodor Géza (1943. május 2. – 2008. október 7.) dramaturg, esztéta, egyetemi docens. 1967-ben végzett az ELTE-n, magyar és filozófia szakon. 1975-ben megszerezte a filozófiai tudományok kandidátusa címet, 2004-ben az akadémiai doktori fokozatot. A Magyar Tudományos Akadémia Színház- és Filmművészeti Bizottságának tagja volt. A Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai Intézetében dolgozott 1967–1973 között. 1973-tól az ELTE Bölcsészettudományi Kar Esztétika Tanszékének oktatója volt, 1990-től egyetemi docens. 1978–1982 között a Nemzeti Színház, 1982-től az általa is alapított Katona József Színház dramaturgja volt. 1987–1989 között a Magyar Állami Operaház vezető dramaturgja, művészeti tanácsadója. 1982-től (egy kétéves szünet kivételével) a Muzsika című folyóirat operakritikusa, éveken keresztül az *Élet és Irodalom* zenekritikusa volt. 1989-ben a *Holmi* c. folyóirat alapítói között volt, később is szerkesztette a lapot. 1992–1997 között a Színház- és Filmművészeti Főiskolán színháztörténetet, dráma- és operaelemzést oktatott.

Fröhlich Lajos Gusztáv (Budapest, 1943. augusztus 14.) zeneiskolai hegedűtanár Kaposvárott és Budapest XIV. kerületében, zenekari művész a

Szegedi Nemzeti Színház, a Budapesti MÁV Szimfonikusok és a Kaposvári Csiky Gergely Színház zenekarában.

Gallai Attila (Győr, 1943. március 30. – 2022. december 13.) a Budapesti MÁV Szimfonikusok klarinétművésze, a szegedi zeneiskolai tanárképző főiskola tanára, a monori zeneiskola igazgatója, zeneszerző, kottakiadó, az Alkotó Muzsikuskok Társasága alapító elnöke.

Gazdáné Pehl Zsuzsanna (Budapest, 1943. július 16.) hegedű- és szolfézstanár, a Magyar Állami Operaház zenekari művésze.

Gebri József (1943. május 22.) zenekari fagott-művész és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza-tanár; Szabolcsi Szimfonikus Zenekar I. fagottosa; Nyíregyházi Fúvósötös fagottosa).

Gela Gábor (Budapest, 1943. március 22.) Postás és ÁHZ zenekari művésze, ütőhangszeres-tanár.

Gela Gáborné Papp Klára (Szeged, 1943. május 12.) gordonka- és szolfézstanár, zenekari művész (Szegedi Szimfonikus Zenekar; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar).

Gebri József (1943. május 22.) fagott- és szolfézstanár, zenekari fagott művész (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza-tanár; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza-tanár; a Szabolcsi Szimfonikus Zenekar I. fagottosa; a Nyíregyházi Fúvósötös tagja).

Geibinger Sándor (Gyöngyös, 1943. november 24.) zenekari hegedűművész-tanár (Miskolci Nemzeti Színház zenekara-koncertmester).

Gellén Éva (Debrecen, 1943. április 8.) hegedű- és szolfézstanár (Általános Iskola, Fehérgyarmat-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu-hegedűtanár; Arany János Gimnázium, Berettyóújfalu-ének-zenetanár).

Gerstner Bálintné Kocsis Borsika (Esztergom, 1943. szeptember 15.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető Dorogon.

Gesztai Mária (Budapest, 1943. november 16.) hangmérnök (Magyar Rádió).

Grimm Mihály (Taksony, 1943. július 1.) zenekari harsonaművész (Szegei Nemzeti Színház; Szegei Szimfonikus Zenekar).

Haász Albert (1943 –) popzenész (zongorista), zeneszerző, szövegíró.

Haász Jánosné (Orosháza, 1943. november 3.) gimnáziumi magyar-, orosz – és ének-zenetanár (Általános Iskola, Bátaszék-magyar-orosz-ének-zenetanár; Gimnázium, Bátaszék-ének-zenetanár).

Haller Erzsébet (Győr, 1943. május 5.) zenekari hegedűművész-tanár (Mosonyi Mihály Állami Zeneiskola-hegedű- és szolfézstanár; Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari művész).

Halmai Katalin (1943 – Eger, 1976. október 27.) zenetanár.

ifj. Hara László (Budapest, 1943. február 12. – Helsinki, 1993. június 30.) fagottművész-tanár. (Állami Hangversenyzenekar - szólamvezető; Budapesti Fesztiválzenekar; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola; Magyar Barokk Kamaraegyüttes; Filharmónia Fúvósötös; finnországi iskolák / zenekarok).

Harangozó Teri (Bátya, 1943. augusztus 8. – Budapest, 2015. szeptember 8.) énekesnő. A Magyar Televízió kulturális tehetségkutató sorozatának, az 1965-ös „Ki mit tud?” -nak egyik felfedezettje.

Helyes Erzsébet (Kecskemét, 1943. december 7.) debreceni zeneművészeti szakközépiskolai és tanárképző főiskolai zongoratanár, zongoraművész.

Holéczy Ákos Endre (külföldön Akos Holéczy vagy Bandy Holéczy) (Budapest, 1943. július 2. – 2016. január 19.) magyar, majd svájci dzsesszzenész, szaxofonos. A bázeli Zeneakadémián (Musik-Akademie der Stadt Basel). szaxofon tanszakán tanult, ahol Iwan Roth növendékeként 1977-ben tanári diplomát, majd 1979-ben „Summa cum laude” minősítéssel művészdiplomával végzett. Bázisban telepedett le, ahol a leimentali, arlesheimi és a binningen/bottmingeni zeneiskolákban hosszú évekig szaxofontanárként

működött (1975–2001). Emellett mint baritonszaxofonos, rendszeresen dolgozott, és közreműködött a zürichi, Hans Moeckel és Peter Jacques vezetése alatt álló DRS Big-Bandben, meghívott vendégszólistaként pedig a számos nemzetközileg is elismert, neves karmester vezetése alatt álló Bázeli Rádió és a Zürichi Tonhalle szimfonikus zenekaraiban (Sinfonieorchester Basel, Tonhalle Orchester Zürich). Részt vett a Hiroshi Wakasugi karmester vezetésével tartott távol-keleti turnén Szingapúrban, Hongkongban és Japánban. Olaszországban a Veronai Arénában lépett fel szólistaként, Christoph Eschenbach karmester vezényletével, Maurice Ravel Bolérójában. Szakmai tevékenysége során gospel- és templomi kórusokkal, különböző rock, pop, fusion, világzenei, blues, funky és soul együttesekkel számos, változatos stílusú és műfajú zenei projektet ill. koncertet hozott létre.

Horányi Ottilia (Vecsés, 1943. január 24. – 2022) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Zenei Általános Iskola, Székesfehérvár; Vasvári Pál Gimnázium és Szakközépiskola, Székesfehérvár; a székesfehérvári MMK és a KISZÖV Primavera kórusának, valamint a VOLÁN-VASVÁRI női karának a vezetője).

Horváth Zsuzsa (1943– 2015) hegedűművész-tanár, primás.

Horváthné Marinov Mária (Miskolc, 1943. január 5.) hegedűtanár (Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Kazincbarcika; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola-tanszakvezető hegedűtanár).

Izsmán Nelly, Izsmán Kornélia (Budapest, 1943. január 24. – Budapest, 2014. február 2.) énekesnő.

Jakabffy Dénesné Horváth Anna (Zalaegerszeg, 1943. december. 22.) zongora és szolfézstanár, munkaközösség-vezető Zalaszentgróton, megyei szolfézs munkaközösség-vezető.

Jakobey Anikó (Szeged, 1943. május 27.) kiskunhalasi, hódmezővásárhelyi és szegedi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Jakus Györgyné Zöldi Annamária (Székelyudvarhely, 1943. szeptember 13.) gordonka- és szolfézstanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Pápa; VIII. kerületi

Vándor Sándor Állami Zeneiskola; Fővárosi XVII. kerületi Bartók Béla Állami Zeneiskola).

Jankovits Ivánné Mester Emőke (Budapest, 1943. április 6.) zongoratanár (Lipt, Hrádok-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Lőrinci; Állami Zeneiskola, Gyöngyös).

Jeney Zoltán (Szolnok, 1943. március 4. – Budapest, 2019. október 27.) zeneszerző, zeneakadémiai tanszékvezető tanár, professor emeritus. 1970-ben Eötvös Péterrel, Kocsis Zoltánnal, Sály Lászlóval, Simon Alberttel és Vidovszky Lászlóval megalapította az Új Zenei Stúdiót, amelyhez később Csapó Gyula, Dukay Barnabás, ifj. Kurtág György, Serei Zsolt és Wilhelm András is csatlakozott. Az 1974-ben tartott három párizsi koncertjük és első közös kompozíciójuk Sály Lászlóval és Vidovszky Lászlóval (*Undisturbed* címmel) nagy vitát keltett a magyar zenei életben. 1973-ban ún. *extra-muzikális* anyagok (szövegek, sakkjátszmák, meteorológiai adatok, telexek stb.) zenére való átírásába kezdett. 1976-ban a Schola Hungarica tagjaként bejárta Franciaországot. A gregorián zene hatása megfigyelhető a folyamatosan komponált, nagyszabású művében, a *Halotti szertartásban*. Két évvel később, görögországi utazása alkalmával felfedezett egy *pseudo modális* skálarendszert, amely két ógörög skálán alapul. A rendszert a *To Apollo* című himnuszban mutatta be. 1981-ben Luigi Nono meghívására új magyar zenei koncerteket rendezett Olaszországban, Bartók Béla születésének 100. évfordulója alkalmából. 1984-ben svédországi turnéja során kilenc koncert alatt harminc művét mutatták be, ezekből öt világpremier volt. Több egyetemre hívták meg előadóként az Egyesült Államokba. A New York-i Experimental Intermedia Foundationben portrékoncertet adtak tiszteletére. Vendégprofesszorként dolgozott: a lengyelországi nyári szemináriumon (1981-ben), a győri nyári zeneszerzői szemináriumon (1986-ban), a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, ahol hangszerelést, barokk ellenpontot, összhangzattant és kortárs zenei elemzést tanított. 1988–1989-ben DAAD ösztöndíjat nyert Nyugat-Berlinbe. 1995-ben kinevezték a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzői szakának vezetőjévé. Ott tanítványai közé tartozott többek között Balogh Máté, Futó Balázs, Horváth Balázs, Rubik Ernő Zoltán, Sándor László, Solti Árpád, Tornyai Péter, Varga Judit, Zarándy Ákos és Zombola Péter.

D. Juhász Katalin (Debrecen, 1943. február 2.) zenekari hegedűművész (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar).

Juhász Miklós (Budapest, 1943. június 23.) a HUNGAROTON komolyzenei szerkesztője, a Budapesti Kórus énekkari művésze és titkára.

Jurák János (Budapest, 1943. május 31.) gimnáziumi ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Komárom-tanár és uo. igazgató is; Petőfi Gimnázium, Aszód-éneketanár; Bólyai Gimnázium, Ócsa-éneketanár).

Dr. Kádár Imréné Rasztóczy Ágnes (Rozsnyó, 1943. október 30.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Heves, Állami Zeneiskola).

Kalocsay Károlyné Nyárády Emőke (Miskolc, 1943. április 4.) zongora- és szolfézstanár (Budapest XVI. kerületében).

Kasik Pálné Fekete Julianna (Debrecen, 1943. szeptember 4.) mezőtúri és ráckevei zeneiskolai tanszakvezető zongoratanár.

Kaszás Mihály Péter (Budapest, 1943. július 1.) az ÁHZ zenekari ütőhangszeres művésze, kamaramuzsikus, szolfézs- és ütőhangszeres tanár.

Kecskés Sándor (Váchartyán, 1943. március 12.) énekművész-tanár. Pécsi Nemzeti Színház- magánénekes (Debreceni Csokonai Színház-magánénekes; Népszínház Operatársulat, Budapest-magánénekes).

Kedl Lászlóné Imolai Márta (Kassa, 1943. március 19.) kazincbarcikai és szombathelyi zongora- és szolfézstanár, tanárképző főiskolai tanszakvezető tanár Miskolcon.

Kelemen Gyula (Hatvan, 1943. március 3.) miskolci szimfonikus zenekari trombitaművész-tanár.

Kelemen Márta (Hatvan, 1943. június 20.) énekes-színművésznő (Pécsi Nemzeti Színház; Miskolci Nemzeti Színház; Szegedi Nemzeti Színház).

Kiss András (Budapest, 1943. október 15. – Budapest, 2005. április 14.) hegedű és kamaraművész, az Új Budapest Vonósnégyes alapító tagja, Nemzeti

Filharmonikusok első koncertmestere, a Zeneakadémia tanszékvezető hegedű tanára, a Magyar Zeneművészeti Társaság elnökségi tagja volt.

Kiss Béla (Kolozsvár, 1943. október 20.) zenész. katonazenész (Szegedi Nemzeti Színház - zenekari tag; BM Szimfonikus Zenekar; BM FRE Zenekar – bigband).

Kiss Imre (Galánta, 1943. január 28. – Budapest, 2012. november 26.) 1981 és 1990 között a Budapesti Tavasz Fesztivál alapító igazgatójaként tevékenykedett. Ezt követően az Országos Filharmónia ügyvezető igazgatója volt, majd a Magyar Állami Operaház ügyvezető igazgatói, később megbízott főigazgatói posztját töltötte be, ezt követően pedig a Vígszínház ügyvezető igazgatója volt. 2003. október 6-án nevezték ki a Művészetek Palotája első vezérigazgatójának, melynek munkáját 2011 márciusától vezérigazgatói főtanácsadóként segítette tovább.

Dr. Kiss Sándorné Dienes Ágnes (Nábrád, 1943. február 5.) zenekari hegedűművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar I- hegedűs).

Kissné Forgács Ágnes (Debrecen, 1943. június 9.) zongora- és szolfézstanár Mátészalkán és Nyíregyházán.

Kóbor János (Budapest, 1943. május 17.) énekes, zeneszerző, zenei rendező, hangmérnök, az Omega együttes tagja, az Omega Stúdió zenei rendezője, hangmérnöke, producere.

Kocsis Márta (Ungvár, 1943. december 8.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Vác; Musica Humana Kamarazenekar alapító tagja).

Kóka Rozália (Bajmok, 1943. március 12.) Magyar Örökség díjas mesemondó, népdal- és népmese gyűjtő, népdalénekes, néprajzkutató, újságíró, író, a Népművészet Mestere.

Kokas László (Öttevény, 1943. november) énekes-színész, orosz-történelem tanár. Fővárosi Operettszínház.

Koltai Gabriella (Újpest, 1943. augusztus 23.) hegedűtanár, a Duna, a Postás és

az Operaház zenekarának művésze.

Koltay Beáta (Budapest, 1943. január 12.) a Magyar Televízió szerkesztő rendezője.

Korondiné Szerdahelyi Ágnes (Szeged, 1943. szeptember 19.) hegedű- és szolfézstanár (Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola-hegedűtanár; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola-hegedűtanár).

Kosta Lukács (Budapest, 1943 – München, 1993)
Ausztriában és Németországban is legendássá vált jazzgitáros.

Kostyál Kálmán (Budapest, 1943. január 2.) kamarazenekari hegedűművész, hazai és nemzetközi mesterkurzusok tanára. Tanulmányait 1961 és 1967 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedűművész-tanári szakán, Simor András, Kovács Dénes és Ney Tibor növendékeként végezte. 1962-ben részt vett a Liszt Ferenc Kamarazenekar megalapításában, a zenekarnak szólamvezetőként 2004-ig volt tagja (1976-tól főállásban). 1964 és 1971 között a Postás Szimfonikus Zenekar koncertmestere, 1971-től 1974-ig az Állami Hangversenyzenekar tagja. 1999-től a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézetében tanított, 2001-től a Győri Egyetemen is tanít.

Kovrig Mihály (Budapest, 1943. május 15.) ütőhangszeres művész-tanár (Városi Színház, Freiberg-ütőhangszeres; Kugelblitze kabaré, Magdeburg-zenei vezető; lipcsei színházakban ütőhangszeres közreműködés).

Kovács Attila (Budapest, 1943. május 7.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Vác-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Szob-igazgató; Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár).

Kovács Gyözőné Wind Zsuzsa (Mohács, 1943. február 9.) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mohács).

Kovács Kálmánné Takács Gizella („Babszi”) Budapest, 1943. július 10. – Budapest, 2014. július 15.) budapesti zongora-, szolfézs- és általános iskolai énektanár, terézvárosi zeneiskolai igazgató, fővárosi vezető szakfelügyelő-tanácsadó, tantervi bizottsági tag, könyv-kottaszerkesztő. 1964–1967 13.

kerületi Zeneiskola, zongoratanár, 1966–1967 Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Tanárképző Főiskolai Kar, zongora gyakorlatvezető tanár, 1967-a VI. kerületi Zeneiskola, gyakorlatvezető zongoratanár, 1980-igazgató-helyettes, 1983- igazgató, 1985-zongoratanár, 1985–1998 Fővárosi Pedagógiai Intézet, hangszeres vezető tanácsadó, főtanácsos, 1995-2000 Metronom Művészetpedagógiai Kht., alapító, ügyvezető igazgató.

Kovács Pálné (Békéscsaba, 1943. január 15.) zongoratanár (Kabay J. Zenei Általános Iskola, Tiszavasvár- tanár; Bihari János Állami Zeneiskola, Albertirsa-Abony-tanár; XVIII. kerületi Állami Zeneiskola- zongoratanár).

Kovács Péterné Nagy Ágnes (Arad, 1943. július 13.) brácsa- és hegedűművész, brácsatanár, zenekari hegedű- és brácsaművész (Zeneművészeti Szakközépiskola, Nagyvárad-hegedű- és brácsatanár; Nagyvárad Filharmónia Szimfonikus Zenekara-zenekari brácsaművész, uo. I. hegedűs is; Állami Zeneiskola, Keszthely-tanár).

Kovács Tamás (Kaposvár, 1943. március 19.) gordonka- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Baja - gordonkatanár; Általános Iskola, Iharos-ének-zenetanár;

Kovrik Mihály (Budapest, 1943. május 15.) zenetanár, ütőhangszeres művész (Városi Színház, Freiberg-üstdobos; Kugelblitze Kabaré, Magdeburg-zenei vezető; Ütőhangszeres művész lipcsei színházaknál).

Cs. Krassói Emília (Pécs, 1943. augusztus 15.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Komló; Körzeti Állami Zeneiskola, Dunakeszi; Konzervatórium, Tempere-hegedűtanár és zenekarvezető).

Kreuter Vilmosné Dévényi Ilona (Szeged, 1943. április 21.) szegedi közép- és pedagógiai főiskolai ének-zenetanár, zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár.

Ladics Tamás (Gyula, 1943. január 4.– Kecskemét, 2007. augusztus 24.) kecskeméti Kodály Iskola zongora- és szolfézsstanára volt 1965-től 2007-ig.

Ladics Tamásné Falusi Erzsébet (Békéscsaba, 1943. augusztus 14.) a kecskeméti Kodály Iskola zongoratanára, igazgatóhelyettes, igazgató, művészeti

vezető, korábban évekig a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák elnökhelyettese.

Lakatos József (Tiszadob, 1943. október 22.) szombathelyi zenekari nagybőgő művész, ifjúsági zenekarvezető.

Lakos Lászlóné Sütő Sarolta (Budapest, 1943. szeptember 11.) abonyi és dunakeszi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Láng Noémi (Békéscsaba, 1943. július 1.) hangmérnök Pannónia Filmstúdió = Magyar Szinkron és Video Vállalat.

Laux József (Budapest, 1943. május 8. – Budapest, 2016. augusztus 6.) rock- és jazzdobos, könyvkiadó. Már kisiskolás korában dobolt, különböző jazzzenekarokban játszott. 1960-ban a Benkó Dixieland Band tagja lett korengedménnyel. 1962-ben alapító tagja volt az Omegának, ahol egyetlen szerzemény fűződik nevéhez, a *Kérgeskezű favágók* című instrumentális dal. 1971-ben Presser Gáborral kiváltak és megalakították az Locomotiv GT-t. 1976-ig volt a zenekar dobosa. Később disszidált és Los Angelesben telepedett le, miután elvált Adamis Annától. Először csupán 1985-ben látogatott haza, majd a 90-es évek elején végleg hazatelepült. Zenekara a Laux Trio. JLX Kiadó néven könyv- és lemezkiadót alapított. Dolgozott együtt az Average White Banddel, Bryan Adamsszel, Boz Scaggs-zel, Dionne Warwickkal, Tanya Tuckerrel és Frank Zappával is.

Lénártné Cser Magdolna (Szolnok, 1943. január 27.) zongoratanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok-tanszakvezető zongoratanár és uo. igazgatóhelyettes is).

Lencsés Lajos (Dorog, 1943. január 18.) oboaművész-tanár. A zeneakadémiai tanulmányok és a párizsi tanulmányútjai után 1968-ban a híres genfi zenei verseny díjnyertese lett. 1971-ben a Stuttgarti Rádiózenekar szóló oboistájának nevezte ki, mely pozícióhoz mai napig hűséges maradt. Szoros kapcsolat fűzi a Budapesti Vonósokhoz. Magyarországon is tart mesterkurzusokat fiatal muzsikusok számára.

Litauszkiné Zsadányi Valéria (Óbecse, 1943. április 24.) dorogi zongoratanár és igazgató-helyettes, nyergesújfalui tagiskola-vezető.

Lukács István (Vág, 1943. január 14.) MÁV és MRT szimfonikus zenekari fagottművész-tanár, szólamvezető.

Makai Mária (Szeged, 1943. május 30.) ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Mosonmagyaróvár Állami Zeneiskola, Pápa-igazgató; Állami Zeneiskola, Győr).

Máriássy Istvánné (Budapest, 1943. július 29.) ének-zenetanár. Fővárosi XVI. kerületi Általános Iskola – ének-zenetanár; Országos Filharmónia – jegyiroda; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – tanulmányi osztály munkatársa.

Maros Miklós (Pécs, 1943. november 14.) Svédországban élő magyar zeneszerző. 1963-ban a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzői szakán Szabó Ferenc növendéke lett. 1968–1972-ig a Zeneművészeti Főiskola zeneszerzői szakán Ingvar Lindholm és Ligeti György tanítványa volt. 1971-től 1978-ig az Elektronikus Zenei Stúdió (EMS) illetve 1976-tól 1980-ig a stockholmi Zeneművészeti Főiskola tanáraként dolgozott, 1981-től szabadfoglalkozású zeneszerző.

Marton Éva (Budapest, 1943. június 18.) opera-énekesnő, tanszékvezető egyetemi tanár, a budapesti Maron Éva Nemzetközi Énekverseny alapítója. Tanulmányait budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte Sipos Jenő növendékeként, diplomáját 1968-ban szerezte meg. 1968-tól 1972-ig a Magyar Állami Operaház tagja. 1972-ben Frankfurtban kezdődött el rendkívüli, előadóművészet-történeti jelentőségű nemzetközi pályafutása. Az operairodalom legnagyobb drámai szoprán szerepeit énekelte. Bécs, Salzburg, Milánó, Bayreuth, Berlin, London, Párizs, Barcelona, New York, Chicago, Buenos Aires, Sydney és világszerte számos nagyváros operaházának állandóan keresett és foglalkoztatott művésze volt. Énekes partnerei között találjuk Nicolai Geddát, Luciano Pavarottit, Plácido Domingót, Jessye Normant, fellépésein és lemezein többek között Claudio Abbado, Solti György, James Levine és Zubin Mehta vezényelt. Énekesi pályája lezárultával a tanítás felé fordult, 2005-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Magánének és Opera Tanszékének vezetője, 2007 óta egyetemi tanár.

Martonosi György (Budapest, 1943. október 5.) zenész, dobos.

Mátyus Sándor (Ófehértó, 1943. szeptember 29.) közismereti iskolai énekzenetanár Baktalórántházán, zeneiskolai trombita- és szolfézstanár Nyíregyházán, Mátészalkán igazgató és fúvószenekari karnagy.

Mayer Károlyné Gábossy Judit (Csikszentmárton, 1943. december 30.) zenetanár (Általános Iskola, Pápa; Türr István Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola, Pápa – tanár).

Meizl Ferencné (Kiskunfélegyháza, 1943. március 21.) általános iskolai énekzenetanár Kiskunmajsán és Kiskunfélegyházán.

Merczel András (Budapest, 1943. június 7.) zenekarvezető. Livering; Olympia; Scampolo; Apolló Együttes.

Dr. Méreiné Domokos Iлона (Pécs, 1943. május 29.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Komló; Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs; Pécsi Szimfonikus Zenekar-zenekari művész).

Mérész Ignác (Rimaszombat, 1943) zeneszerző, zenekari brácsaművész-tanár. 1966-ban szerzett hegedűtanári diplomát Pécsen M. Graef Matild tanszakán, ahol egyben elvégezte a Kincses József vezette zeneszerzés szakot is. Zenekari muzsikusként és zenetanárként dolgozott Dunaújvárosban, Pécsen és Kecskeméten. 1979 óta a MÁV Szimfonikus Zenekar tagja, 1987 óta a brácsaszólam vezetője. Zenekari munkája mellett a komponálás is fontos számára, kamaradarabjait rendszeresen előadják itthon és külföldön.

Mészárosné Lánci Judit (Diósgyőr, 1943. július 29.) rézfúvó- és szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc-rézfúvóstanár).

Mezei Lászlóné Csák Judit (Sarud, 1943. október 17.) ének-zenetanár, karnagy (5. sz. Általános Iskola, Eger).

Modokné Egerszegi Anna (Balatonalmádi, 1943. szeptember 7.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Farád, Hegyeshalom-tanár; Győri Kisfaludy Színház – énekkari művész; Győri Leánykar – énekkari művész).

Molnár Lászlóné Nádházi Magda (Mezőtúr, 1943. május 6.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mezőtúr).

Modokné Egerszegi Anna (Balatonalmádi, 1943. szeptember 7.) zongoratanár (Általános Iskola, Farád, Hegyeshalom; Állami Zeneiskola, Győr - zongora- és szolfézstanár; a Győri Leánykar tagja).

Mosó Endre (Budapest, 1943. szeptember 25.) hangmérnök (Magyar Rádió).

Nádor György (Budapest, 1943. augusztus 4.) zongoraművész, 1968 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára. Zongoraművész diplomáját 1966-ban szerezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen ahol tanárai Wehner Tibor és Sándor Frigyes professzorok voltak. 1968-tól tanársegéd majd 1982 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense majd professor emeritusa. Az 1970 és 1980-as években, mint szólista és kamara zenészként koncertezett Magyarországon, Európában és a világ számos országában. Nemzetközileg elismert művész és egyetemi oktató.

Nagy Béláné Talmácsi Jolán (Hódmezővásárhely, 1943. április 10.) szarvai főiskolai óvóképző intézeti ének-zene- és pedagógia tanár, óvónő.

Cs. Nagy Tamásné Farszky Zsuzsanna (Kisvárd, 1943. szeptember 4.) váci zeneiskolai zongoratanár.

Nyíri Lászlóné Hegedűs Ildikó (Szeged, 1943. március 30.) zongora- és szolfézstanár (Általános Iskola, Sajóbabony-ének-zenetanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc-zongoratanár).

Dr. Ocskay György (Budapest, 1943. március 21.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy (V. sz. Általános Iskola, Eger; Dobó István Gimnázium, Eger-tanár; Az Építők Agrár Vegyeskarának és az egri Dobó Gimnázium Leánykarának karnagya).

Ordódy Gáspár (Budapest, 1943. április 29.) gordonkaművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar; Magyar Állami Operaház; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata-tanár).

Ötvös Csaba (Budapest, 1943. február 6.) operaénekes. A Zeneakadémián diplomázott 1970-ben, s ugyanebben az évben az Operaházhoz került, ahol,

mint magánénekes működött. 2013-ban a Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagjává választották.

Pallos Gyöngyi (Pincota, 1943. június 23.) operaénekes (Debreceni Csokonai Színház-magánénekes).

Parák János (Budapest, 1943. április 4.) a Kispesti Zeneiskola klarinéttanára, a Budapesti Operettszínházi zenekari művésze.

Patkó József (Pécs, 1943. december 3. – Budapest, 1999) zongoraművész, operaházi vezető korrepetitor, zeneakadémiai zongorakísérő-tanár, tanszékvezető.

Patona Katalin (1943 – Szombathely, 1980. május 21.) zenetanár.

Perényi Eszter (Budapest, 1943. december 15.) hegedűművész-tanár. 1968-ban végzett a Zeneakadémián Kovács Dénes növendékeként. Rendszeresen tanít hazai és nemzetközi kurzusokon, gyakori tagja nagy nemzetközi hegedűversenyek zsűrijeinek (például az angliai Menuhin-verseny, a bécsi Kreisler-verseny, a poznani Wieniawski-verseny stb.). Emellett szerte a világon koncertezik, igen sok rádió-, televízió- és lemezfelvétele örzi játékát. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára volt.

Perényi Mária (Nagyvárad, 1943. október 2.) hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész (Magyar Állami Operaház zenekara).

S. Perjés Margit (Budapest, 1943. szeptember 20.) klarinéttanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár-klarinéttanár, uo. fúvós tanszakvezető; Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs, klarinéttanár; a Kaposvári Klarinétos Trió tagja).

Pertis Zsuzsa (Budapest, 1943. május 21. – Budapest, 2007. június 5.) zongora- és csembalóművész, zeneakadémiai zongorakötelező tárgy tanár, a Liszt Ferenc Kamarazenekar alapító tagja. Zongora tanulmányait Kadosa Pálnál végezte a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, később a Bécsi Zeneakadémián szerzett csembalóművészi diplomát. 1965 óta a Liszt Ferenc Kamarazenekar csembalistája volt.

Radnóti Györgyné (Újvidék, 1943. április 16.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Kiskunhalas, Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola-tanár és uo. igazgató-helyettes is).

Radulov Erika (Debrecen, 1943. április 28.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Kabay J. Zenei Általános Iskola, Tiszavasvári-zongoratanár; 6. sz. Általános Iskola, Hajdúböszörmény-ének-zenetanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény-zongoratanár és uo. igazgató-helyettes is).

Ravasz Jenő (Győr, 1943. október 15.) zenekari klarinétművész (MN Központi Zenekar-zenekari művész és uo. zenekarvezető).

Rideg Lajos (Homokmégy, 1943. augusztus 11.) klarinét- és szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Gyula-klarinéttanár és uo. igazgató-helyettes is; Békéscsabai Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; „Körös” Táncegyüttes, Gyula-zenekari művész).

Reinfeld János (Kolozsvár, 1943.) Hegedűművészi diplomáját szülővárosa zeneművészeti főiskoláján szerezte, majd a Kolozsvári Filharmonikus Zenekar hegedűse, illetve hamarosan a főiskola hegedűtanára lett. 1979-ben települt át az akkori Nyugat-Németországba, ahol a Kölni Rádió Zenekara tagjainak sorába lépett. Ezzel párhuzamosan a Heidelbergi Kamarazenekar szólistája is lett, valamint tanított is.

Rózsa László (1943. november 21.) karnagy, tanszékvezető főiskolai tanár. Tanárképző Intézet, Sárospatak; Tanárképző Főiskola, Eger, Heves megyei zenei szakfelügyelő; Comenius Tanárképző Főiskola, Sárospatak-tanszékvezető főiskolai tanár.

Rozsinszky László (1943. szeptember 16.) gitárművész-tanár Mezőtúron.

Saru Károly (Budapest, 1943. január 4. – Budapest, 2016. március 14.) zenekari gordonművész, kamaraművész, debreceni főiskolai tanár. tanárai Bonyhádi József és Tibay Zoltán voltak. 1973-ban végzett a Zeneművészeti Főiskolán. Játszott a Fővárosi Operettszínház és a Petőfi Színház zenekarában, majd 1971-től a MÁV Szimfonikus Zenekar szólamvezetője lett. 1975-től a Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Főiskola Debreceni Tagozatának tanára, 1980-tól docens. Később a Debreceni Egyetem Zenei Intézetében tanított. 1980

óta rendszeresen szervezte meg a Debreceni Nagybőgős találkozót, amely konzultációkra, szólókoncertekre, külföldi művészek megismerésére nyújt lehetőséget.

Schneider István (Várpalota, 1943) hangszerkészítő mester. 1960-ban betanított munkásként kezdett dolgozni a budapesti HANGSZÖV-ben. Közben Gruber Jánostól rézfúvós hangszerkészítést tanult. 1965-ben rézfúvós hangszerészként szakmunkásvizsgázott. 1969-től a József körúti HANGSZÖV tagja lett (1970-től KOZMOSZ Ipari Szövetkezet) 1972-ben vonóshangszer-készítő mestervizsgát tett Sáránszky Pál műhelyében. 1974-ben nyitotta meg saját műhelyét, ahol már csak vonós-pengetős hangszerekkel foglalkozott. Vonókat is készített.

Seöbő Ildikó (Kecskemét, 1943. december 11.) gordonka- és szolfézstanár, zenekari- és kamara gordonkaművész (Állami Zeneiskola, Kecskemét; Kecskeméti Szimfonikus Zenekar-szólamvezető-helyettes; Kecskeméti Vonósnyégyes).

Sz. Simonfai Mária (Pécs, 1943. május 27.) zeneművészeti szakközépiskolai zongoraművész-tanár, korrepetitor, Pécs.

Dr. Sipos Jenőné Nagy Erika (Budapest, 1943. február 15.) operaénekes-tanár. Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem-oktató; frankfurti operaházi énekművész, a budapesti, a teheráni és a tokiói zeneakadémia hangképző tanára.

Strackné Mohos Márta (1943. december 27.) középiskolai tanár, könyvtáros, orvos-történész, muzeológus, koncert- és kiállítás rendező. 1980-85-ig a Budapesti Történeti Múzeum Közművelődési Főosztályát irányította, majd négy éven át a Bartók Béla emlékház első vezetője.

Szabó Barnabás (Nyíregyháza, 1943. július 31.) Újfehértón közismereti iskolai ének-zene- és történelemtanár, igazgató.

Szabolcsi Miklós (Nyírbátor, 1943. június 15.) kürtművész-tanár, zenekari kürtművész, karnagy (Budapesti MÁV Szimfonikusok-zenekari művész; Főiskolai Szakközépiskola, Szeged-tanár; Állami Zeneiskola, Nyírbátor-igazgató, karnagy).

Dr. Szabóné Némethy Lia (Nagykapos, 1943. szeptember 20.) zeneiskolai tanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Állami Zeneiskola, Eger; Állami Zeneiskola, Hajdúszoboszló).

Szakácsné Ivasivka Erzsébet (1938–) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Szakcsi Lakatos Béla (Budapest, 1943. július 8.) jazz-zongoraművész, zeneszerző, tanár. Tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában végezte; a klasszikus zene felől érdeklődése korán a jazz felé fordult. A korszak legnevesebb magyar zenészeivel játszott együtt. A hetvenes évek kezdetétől tizenkét éven át tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz-zongora szakán. A cigány folklór gyűjtésével és színpadi művekké formálásával is foglalkozott.

Dr. Szarukánné Nagy Klára (Debrecen, 1943. január 13.) nyíregyházi és debreceni zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető.

Szegedy-Maszák Mihály (Budapest, 1943. június 23. – 2016. július 24.) irodalomtörténész, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. Az összehasonlító irodalomtudomány, a fordításelmélet és a magyar irodalom 19. századtól 21. századig tartó időszakának neves kutatója. A Cambridge-i Egyetemen tanulmányokat folytató kutató számos európai és amerikai egyetem vendégoktatójaként is tevékenykedett. Szegedy-Maszák Mihályt az Eötvös Loránd Tudományegyetem 19. századi irodalom és az összehasonlító irodalomtudományi tanszékének vezetőjévé is kinevezték. Legendás Shakespeare-előadásai vagy éppen Ottlik Gézáról, Márai Sándorról és Kemény Zsigmondról szóló tanulmánykötetei az európai művelődés megismertetőinek legnagyobbjai közé emelték. Munkássága meghatározó részét képezte a művészeti ágak összehasonlító vizsgálata. Azon kevés irodalomtörténész közé tartozott, aki páratlan tájékozottsággal bírt a zenetörténet és a képzőművészet világában is.

Szenhelyi Judit (Budapest, 1943. október 26.) zongoraművész, zeneakadémiaikorrepetitor-tanár. 12 éves korában kivételes tehetségként nyert felvételt a Zeneakadémiára, majd Hernádi Lajos tanítványaként kapott zongoraművészi és tanári diplomát. Mint kamarapartner, testvérén, Szenhelyi Miklóson kívül sok előadóművésszel, köztük más hegedűsökkel, például

Kovács Dénessel működött együtt. Jelenleg is a Zeneakadémia tanára és zongorakísérője.

Szilágyi Károly (Hegyközcsatár, 1943) operaénekes-tanár. 1977-ben végezte el tanulmányait a kolozsvári Gheorghe Dima Konzervatóriumban. 1985-től Essenben lépett fel. 1959–61 között a nagyvárad Francisc Hubic nevét viselő Zeneiskolában tanult.

Dr. Szilassyné Vogel Szilvia (Budapest, 1943. június 13.) zongoratanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc és uo. igazgató-helyettes is).

Dr. Szilvay Géza (Budapest, 1943. szeptember 13.) zenekarvezető, kamarazene-tanár. Magyar Rádió Gyermekközössége – kamarazene-tanár; Helsinki Zeneintézet-zenekarvezető, kamarazene-tanár; Sibelius Zeneakadémia – zenekarvezető, kamarazene-tanár).

Szolár Tiborné Sármán Mária (Gyöngyös, 1943. augusztus 7.) zongora- és szolfézstanár (Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi XII. kerületi Állami Zeneiskola).

Szöllősy József (Szentés, 1943. március 24.) csongrádi és szegedi zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, zenekari koncertmester, hegedű- és kamarazene művész.

Szörényi Szabolcs (Budapest, 1943. szeptember 26.) énekes, basszusgitáros, zeneszerző. 1964-től 1973-ig az Illés-együttes, 1974-től 1984-ig a Fonográf együttes tagja volt. 1984-től csak alkalmanként, illetve néhány lemezen zenélt. Számos színházi, szabadtéri, film- és lemezprodukciónak zenei rendezője.

Szűnyogh József (Kiskundorozsma, 1943. február 25.) oboatanár és zenekari oboaművész (Ének-zenei Általános Iskola, Csongrád-zenetanár; Szegedi Nemzeti Színház Zenekara-I. oboista; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar-szólamvezető oboista).

Takács Dánielné Répászky Valéria (Kispest, 1943. november 15.) zongora- és szolfézstanár. Állami Zeneiskola, Eger – Fiókiskola, Pétervására – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Eger – zongoratanár; zeneiskolai zongora- és szolfézstanár.

Takács Lajos (Budapest, 1943. február 5. – 2011) zenetanár (Állami Zeneiskola, Cegléd-klarinéttanár; Állami Zeneiskola, Szentendre-fafúvóstanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Dunakeszi-igazgató helyettes és uo. igazgató is).

Takáts György (Szeged, 1943. augusztus 9.) zeneszerző, zeneelmélet tanár (Magyar Rádió Műsorszolgáltatási Igazgatóság-zenei munkatárs).

Takáts Györgyné (Kaposvár, 1943. március 22.) tanár, zenei könyvtáros. Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár – zenei könyvtáros és uo. csoportvezető is; Magyar Rádió – hangdokumentátor.

Toldi Nagy Miklós (1943. december 17.) operaénekes. Állami Déryné Színház.

Tóth Elemérné Pokorny Pálma (Budapest, 1943. február 15. – Vecsés, 2010. január 2.) hegedű- és szolfézstanár (Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola; Monori Állami Zeneiskola; Vecsési Állami Zeneiskola-hegedű tanszakvezető is).

Cs. Tóth Elza (Devecser, 1943. május 22.) a Veszprémi Szimfonikus Zenekar titkára.

K. Tóth László (Orosháza, 1943. március 9.) zeneiskolai fúvóstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola-fúvóstanár; az Orosházi Fúvószenekar tagja).

Ubrizsiné Érsek Éva (Kecskemét, 1943. november 12.) kecskeméti általános iskolai ének-zene- és történelemtanár.

Uhlemanné Pusztay Magdolna (Csengerbagos, 1943. szeptember 1.) zenekari kürtművész-tanár (Állami Déryné Színház-zenekari művész; Annaberg-Buchholz-zenekari művész; Kreistheater-zenekari művész).

Uhrner Ferenc (Budapest, 1943. szeptember 7.) zenekari trombitaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár-trombitatanár; Magyar Állami Operaház-zenekari művész; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola-trombitatanár; Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara-zenekari művész).

Vadász Antal (Budapest, 1943. június 16.) gyöngyösi és Budapest XI. kerületi

klarinéttanár, zenekari művész, 1966-tól a MÁV Szimfonikus Zenekar tagja.

Vass Dániel (Budapest, 1953-) klarinétművész-tanár.

Veliczkyné Csák Judit (Sarud, 1943. október 17.) egri ének-zenetanár, kórusvezető, zeneiskolai munkaközösség vezető, népdalkórus művészeti vezető.

Veres Adrienn (Beregszász, 1943. június 21.) hajdúszoboszlói zeneiskolai zongoratanár, igazgatóhelyettes.

Veroszta Magda (Budapest, 1943. október 1.– Minden (Németország) 1998. január 18.) zongoraművész-tanár (Budapest, XIV. kerületi Állami Zeneiskola és a németországi Espelkamp, Zeneiskola).

Vida Eszter /Földvári Sándorné/ (Budapest, 1943. február 5.) zenei könyvtáros, művészeti szervező. 2006-2008 között vezette a Bartók Béla Zeneművészeti és Gimnázium kottatárát, de dolgozott az Állami Gorkij Könyvtár Zeneműtárában, a Magyar Zenei Tanács munkatársaként is.

Völgyesi Gyöngyi (Szentes, 1943. április 29.) veszprémi zongoratanár, korrepetitor, zenekari ütőhangszeres művész.

Wilpert Imre (Budapest, 1943. július 9.) középiskolai ének-zenetanár, szerkesztő (Népművelési Intézet - munkatárs; Országos Szórakoztatózenei Központ- munkatárs; Hungaroton-szerkesztő).

Záskaliczky Tamás (Budapest, 1943. december 26.) orgonaművésztanár, kottaszerkesztő-kiadó, hangversenyrendező. Zeneműkiadó Vállalat-zenei szerkesztő; Állami Zeneiskola, Vác –orgonatanár,

Zoltán Béla (Budapest, 1943. december 12.) trombitás. Benkő Dixiland Band – trombitás.

Zsigmond Gabriella (1943–2008) operaénekes.

75 éve született

Ádám Károlyné Nádházi Erzsébet (Mezőtúr, 1948. április 29.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen).

Albertné Hodoli Zsuzsanna (Szigetvár, 1948. március 5.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Dunaújváros; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola).

Almási Klára (Újszász, 1948) ének-zenetanár, karnagy. A Jászberényi Tanítóképző Főiskolán szerzett tanítói oklevelet, Szegeden pedig az ének-zene tanári szakot végezte el. Aranyérmes szóló énekesei, ezüst és aranyérmes minősítést szerzett kórusai voltak Újszászon és Budapesten. Amikor a fővárosban tanított, hétvégén akkor is fogadta a tanulókat itthon, hogy felkészítse őket tanító és óvónőképző főiskolára ének-zenéből. Később azon fáradozott, hogy Újszászon zeneiskolai képzést szervezzen. Két évig ingyen tanította az érdeklődő gyermekeket a művelődési házban szolfézásra és zongorára;

Apró László (Miskolc, 1948. július 24.) zeneiskolai fuvolatanár, zenekari fuvolaművész (Staatl, Sinfonierorchester, Suhl-szólamvezető fuvolaművész; Miskolci Szimfonikus Zenekar-fuvola szólamvezető).

Ásztainé Abaffy Katalin (Hernádvécse, 1948. április 27. – 2012. június 20.) fuvola- és szolfézstanár, karnagy (Vándor Sándor Állami Zeneiskola, Leninváros; Vujicsics Tihamér Állami Zeneiskola, Szentendre; Teleky-Wattay Művészeti iskola alapító igazgató).

Bagó Gizella (Kajászószentpéter, 1948 –) magyar opera- és kamaraénekes, művésztanár. 1978-ban végzett a moszkvai Csajkovszkji Konzervatóriumban. 1980-tól a Színház- és Filmművészeti Egyetem tanára, később osztály- és tanszékvezető. 2003-ban DLA fokozatot szerzett. 2001-től az MTA köztestületi tagja.

Balaskó Istvánné Komár Mária (Tiszakürt, 1948. szeptember 26.) zeneiskolai zongoratanár (Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Törökszentmiklós).

Balázs István (Kaposvár, 1948. július 26.) hegedű- és brácsatanár, zenekari művész (Pécsi Nemzeti Színház Zenekara; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar, Szombathelyi Szimfonikus Zenekar; Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely; Capella Savaria Kamaraegyüttes-koncertmester).

Bancsó Ervinné (Budapest, 1948. december 23.) zenekari hegedűművész-tanár (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari hegedűművész; Állami Zeneiskola, Zalaszentgrót - hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg-hegedűtanár).

Baranyai György (Makó, 1948. november 27. – Szeged, 2006. december 1.) klarinéttanár (Állami Zeneiskola, Makó, - uo. fafűvós tanszakvezető és igazgató-helyettes, valamint a vonószekerek vezetője) Pályáját a szegedi főiskolai évek után Makón kezdte 1970-ben klarinét-szolfézs szakos tanárként az állami zeneiskolában. 1975-től fűvós tanszakvezető, majd 1978-tól igazgatóhelyettes. Tanári munkája mellett az országosan elismert vonószekert is vezette, és komoly szerepet vállalt a város kulturális életének szervezésében, amelyért kitüntetést is kapott. 1989-től családjával Szegedre költözött, ahol haláláig a Liszt Ferenc, mai nevén Király-König Péter Zeneiskola tanára volt. A klarinét, a fuvola, a blockflöte és a kamarazene tanítása mellett szinte haláláig aktívan zenélt a kollégáival megalakított Stadler klarinét-együttesben.

Baranyai Zsolt (1948. január 23. – 1978. április 6.) magyar matematikus. A Fazekas Mihály Gimnáziumban Lovász László, Laczkovich Miklós, Pósa Lajos osztálytársa volt. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán matematikus szakának elvégzése után ugyanott az Analízis I. tanszék oktatója lett. Kombinatorikával foglalkozott. Nevezetes, hipergráfokra vonatkozó felbontási tétele, a róla elnevezett Baranyai-tétel régi sejtést oldott meg. Az ország egyik legkiválóbb blockflöte-játékosa volt. Autóbalesetben halt meg.

Baróthy Zoltán (Budapest, 1948. május 9.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Kecskemét és Kunszentmiklós; Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola, Győr –tanár).

Barta Tamás (Budapest, 1948. július 7. – Los Angeles, 1982. február 16.) magyar gitáros, énekes, zeneszerző.

Benedek Sándor (Tiszapüspöki, 1948. március 2.) zeneiskolai fagott-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok - fagott-tanár; Szolnoki Szimfonikus Zenekar-fagott-szólamvezető; Szolnoki Fúvósötös tagja és művészeti vezető; Szolnok megye zeneiskoláinak fagott szakfelügyelője).

Béni Fülöp (Budapest, 1948. augusztus 11.) zenekari oboaművész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar; Magyar Állami Hangversenyzenekar; Magyar Állami Operaház Zenekara).

Beretzkyné Kovács Eszter (Csorvás, 1948. április 23.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba – hegedűtanár.

Biller István (Budapest, 1948. december 1.) hegedűtanár, hegedű szakfelügyelő, karnagy, zenein rendező, kottakiadó, impresszárió (XXII. kerületi Nádasy Kálmán Művészeti Iskola-hegedűtanár, szakfelügyelő; Ganz-Mávg Acélhang Férfikar - korrepetitor, másodkarnagy; Budafoki Kamarakórus-karnagy; Egressy Béni Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest- karmester).

Biró Katalin (Miskolc, 1948. március 27.) zongoratanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-korrepetitor; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza-ének-zene tanár; Zenei Gimnázium, Tampere-tanár; Konzervatórium, Tampere-tanár).

Bócsa József (Csanádpalota, 1948. január 10. – 1991. május 25.) zenekari kürtművész (Szegedi Szimfonikus Zenekar; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Magyar Állami Operaház Zenekara).

Boronkay Antal (Budapest, 1948. február 5.) zenetörténész. Zeneműkiadó Vállalat /Editio Musica Budapest: 1974–1986 irodalmi szerkesztő, 1986- uo. főszerkesztő helyettes, 1987-irodalmi vezető, majd igazgató; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Kamarakórusa (1986–1973); Budapesti Madrigálkórus (1973–1976); a Muzsika c. folyóirat zenekritikusa (1976–1984).

Botos Zsuzsanna (Beregszász, 1948. március 16.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Beregszász; XVI. kerületi Rácz Aladár Állami Zeneiskola).

Böröcz Irén (Nagykőrös, 1948. november 27.) általános iskolai tanár, karnagy, ének-zene szakfelügyelő (Beloianisz út Általános Iskola, Szolnok-karnagy, ének-zene szakfelügyelő is).

Börzseyné Takács Andrea (Budapest, 1948. november 24.) zongoraművész-tanár (Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola).

Dr. Bruckner Adrienne (Budapest, 1948. január 14.) énekművész, zenetanár. 1965–76 Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola kamarakórusának tagja; 1971-től 2012-ig a Fővárosi V. kerületi Szabolcsi Bence Állami Zeneiskola szolfézs- és elmélettanára, uo. tanszakvezető és gyakorlatvezető tanár is. A Miskolci Új Zenei Műhely (1976–1986) tagjaként számos magyar és külföldi kortárs zenei mű bemutatóján énekelt. DLA fokozat: 2006. Publikációk: *Énekelni jó //!* (A csoportos énekhangképzés módszertana, 1998). Több mint 90 cikk a *Zene Szó (KÓTA)* folyóirat hangképzéssel foglalkozó rovatában.

Bugár Nándor (1948) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari hegedűművész.

Bukovics Ferencné Székely Julianna (Budapest, 1948. július 21.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari hegedűművész (Fővárosi Operettszínház-zenekari művész; Fővárosi XV. kerületi Hubay Jenő Állami Zeneiskola-hegedűtanár és uo. igazgató-helyettes is).

Bukovinszky Péter (1948–) zeneiskolai gordonka-, szolfézs-, általános iskolai ének-zenetanár;

Búzás Józsefné Bilicska Ágnes (Budapest, 1948. április 3.) zeneiskolai hegedűtanár (Fővárosi Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskola).

Csányi Béla (Székesfehérvár, 1948. március 28.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Pécsi Filharmonikus Zenekar; Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs-tanszakvezető és szakfelügyelő hegedűtanár; Pécsi Nemzeti Színház zenekara, II. koncertmester; Orchestra Sinfonica dell' Emilia-Romagna „Arturo Toscanini” di Parma; Orchestra Maggio Musicale Fiorentino di Firenze).

Cserhádi Zsuzsa (Budapest, 1948. június 22. – Budapest, 2003. július 23.) EMeRTon-díjas magyar énekesnő, előadóművész.

Csikós Márta (Debrecen, 1948. április 21.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető. I. kerületi Kosciuszko Tádé utcai ének-zenei általános iskola – ének-zenetanár; Department of Education, Prince Albert, Saskatchewan - tanár; a Magyar Rádió Zenei Osztályának külső munkatársa, zenei szakfelügyelő Prince Albertben, Saskatchewanban.

Csikós Miklós (Pécs, 1948. május 9. – 2014. november) oboatanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs).

D. Nagy Lajos (**Tiszalök**, 1948. szeptember 29.) a Rolls Frakció, majd később a Bikini énekese.

Deák Bill Gyula (Budapest, 1948. november 8.) blues-énekes, akit a magyar blueskirály” jelzővel szoktak illetni, vagy egyszerűen csak Bill-nek.

Debreczeni Ferenc (Gyöngyös, 1948. március 24.) zenész, dobos, az Omega tagja.

Dékány Sarolta (Budapest, 1948. december 8. –) táncdalénekesnő.

Derecskeiné Guman Márta (Budapest, 1948. április 2.) hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar, II. hegedű; Fővárosi V. kerületi Szabolcsi Bence Állami Zeneiskola - hegedű- és szolfézstanár, uo. igazgató-helyettes is).

Dinnyés József (Szeged, 1948. augusztus 4.) magyar zeneszerző, előadóművész, „daltulajdonos”, énekes, gitáros. 1963-ban kezdett énekelni. 1966-ban alapító tagja és dalszövegírója volt az első magyarul éneklő szegedi zenekarnak, az Angyaloknak. 1967-ben "Karrier" című, Veress Miklóssal közösen írt dalával lett országosan ismert, amellyel 2. helyezést ért el az első magyar pol-beat fesztiválon.

Dohos László (Büdszentmihály, 1948. augusztus 1.) katonakarmester. 1977-től 1983-ig a moszkvai Csajkovszkij Konzervatórium katonakarmester szakán szerzett vörös diplomát. Hazatérve a Magyar Néphadsereg Központi

Zenekarának karmestere lett. 1985-től 2004-ig a Magyar Néphadsereg, ill. Honvédség főkarmestere ezredesi rangban. 1988 óta tanít a Zeneakadémia fúvóskarnagyképző szakán. A Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar nyugalmazott főiskolai docens, óraadó tanár. 1998 óta elnöke a Magyar Fúvószenei (és Mazsorett) Szövetségnek. Dohos László az első felsőfokú zenei végzettséggel rendelkező magyar katonakarmester. Szinte minden hazai fúvószenekart vezényelt. Számtalan zenedarabot hangszerelt át fúvószenekarra.

Dr. Dombi Józsefné dr. Kemény Erzsébet (Kiskunhalas, 1948. december 2.) főiskolai tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Szegedi Tagozatán végzett 1970-ben. A JATE Bölcsészettudományi Kar pedagógia szakán 1977-ben kapott oklevelet. 1980-tól egyetemi doktor, 1994-től a neveléstudományok kandidátusa. A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Művészeti Intézet Ének-zene Tanszék zongora-és szolfézstanár, pedagógia szakos előadó, főiskolai tanár. A főiskolai Tudományos Diákköri Tanács, és a Továbbképzési Bizottság tagja. A Parlandóban rendszeresen jelennek meg írásai.

Duliskovich Sándor (1948–2017) zeneiskolai harmonikatanár, harmonikaművész;

Édesné Maradics Ágnes (Pápa, 1948. január 19.) fagott- és szolfézstanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Pápa).

Egry Tibor (Budapest, 1948. május 16.) zongora- és csembalóművész-tanár, esztéta. 1971-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zongora, karvezető és magánének diplomát szerzett. 1973–1975 között a drezdai Carl Maria von Weber Főiskolán orgona és zongoraszakon Amadeus Webersinke irányításával végzett mestertanulmányokat. 1988-ban filozófia-esztétika szakon végzett. 1971-től Európa-szerte koncertezett. 1971-től nyugdíjba vonulásáig zeneiskolákban, konzervatóriumokban, zeneakadémiákon tanított, itthon és külföldön Olaszországban, Ausztriában, Finnországban. 1996– 2000 Megyés Püspökségi Könyvtár, Székesfehérvár, zenei szakkatalógus összeállítója. Több mint 200 publikációt jelentetett meg magyar és idegen nyelven.

Egressy Károly (Budapest, 1948. október 14.) zenekari harsonaművész-tanár. Magyar Néphadsereg Művészegyüttese; Modern Rézfúvós Együttes.

Elség Mihály (1938–) zeneiskolai harsonatanár, zenekari harsonaművész.

Fábián Erzsébet (Kiskunhalas, 1948. július 15.) hárfaművész-tanár. (Stadttheater Klagenfurt – zenekari művész).

Fasang Lászlóné (Csős, 1948. szeptember 20.) hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Lenti-hegedűtanár; Pálóczi Horváth Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg-hegedűtanár).

Fejér Gábor (1948. április 10. – Pécs, 2009. június 16.) pécsi kórusénekes, hegedűs. Korábban a Mecsek Kórusban énekelt. Ha kellett, akkor az evangélikus kórust segítette, ha kellett, akkor a Bartók Béla Férfikar bordalaihoz játszott hegedűn, ha kellett, akkor a Pécsi Kamarakórus fellépésein vállalt kiegészítést. Természetesen a világi együttesek mellett az egyházi zenében is otthon volt és a Pécsi Evangélikus Gyülekezet Énekkarának is oszlopos tagja volt. Állandó szereplője volt a Pécsi Vonósoknak. Kétszeres kórusolimpiai bajnok, tehát világviszonylatban is a legjobbak között volt.

Ferencz Sándor (Gyöngyös, 1948. március 19.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Nyírbátor; Állami Zeneiskola, Heves).

Fesztory Ágnes (Nyíregyháza, 1948. július 31.) zongoratanár. Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – zongoratanár; Országos Filharmónia szólistája.

Filep István (Ózd, 1948. május 5.) zenekari fuvolaművész. Greifswald, Stadtheater; Kleist-Theater, Philharmonischer Orchester Frankfurt/Oder.

Finta Beatrix (Budapest, 1948. április 22.) zeneművészeti szakközépiskolai zongoraművész-tanár. Alsóerdősor u. általános iskola, Budapest – tanár; Carleton Separate School Board Ottawa-tanár; Ontario Canada- tanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – tanár.

Friedrich Károly (Sopron, 1948. február 13.) jazzharmonás, tanár. 1967-ben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Budapesti Tagozatának hallgatója lett, diplomáját 1970-ben szerezte meg. Tanulmányai után magánúton klasszikus zeneszerzést tanult. Igen fiatalon a jazzélet meghatározó alakja lett, szinte az összes neves hazai muzsikussal és számos külföldi kiválósággal játszott együtt, saját együttest is alapított 1967-ben. Ugyanebben az évben Gonda Jánosnak köszönhetően a Jazz Tanszak jazztörténet tanára lett, az 1970-es évek óta zeneelméletet, zenekari gyakorlatot,

hangszerelést, harsonát, valamint számítógép-ismereteket is oktat, jelenleg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem óraadója. A 90-es évektől rendszeresen publikál, a MaJazz és a Gramofon folyóirat számára ír hanglemezkritikákat.

Galyasi Géza (Esztergom, 1948. július 1.) magyar- és ének-zenetanár. Kodály Zoltán Általános Iskola, Komló – ének-zenetanár; Gyakorló Általános Iskola, Esztergom – ének-zenetanár; Spirituálé együttes, Pécs – tag, szólamvezető; Pécsi Nevelők Háza Kamarakórus; Pécsi Mecsek Kórus; Komlói Munkaskórus; Monteverdi Kórus – tag és szólamvezető; Esztergomi Általános Iskolai Gyermekkkórus vezetése.

Gál Márta / Krasznáné/ (Budapest, 1948. június 11.) zongora- és csembalóművész-tanár. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zongoratanár, korrepetitor; Instrumenta Historica” barokk együttes vezetője, csembalistája; Kocsis Albert Zeneiskola, Hatvan tanára.

Gát Eszter Fontana Györgyné (Budapest, 1948. április 21.) hangszer restaurátor. Magyar Nemzeti Múzeum, uo. gyűjteménykezelői feladatok is.

Gazda Péter (1948) zeneszerző, karmester.

Göczey Zsuzsa (Szentendre, 1948. április 1.) zenei szerkesztő, gitártanár. A Magyar Rádió Gyermekkkórusában énekelt. Közben megtanult gitározni. Középiskolába a Konzervatóriumba járt, majd elvégezte a Zeneakadémia tanárképző szakát. 1969-től technikus volt a Magyar Rádióban, és elsajátította a rádiós munka mechanikus részleteit, többek között kezelni a stúdió készülékeit. Úgynevezett forgató lett, vagyis előkereste a hangtárból a felvételeket, és elindította azokat. Sokáig szabadúszó („külső munkatárs”) volt, de gyakorlatilag minden napját a Rádióban töltötte. 1972-től egy zeneiskolában gitárt tanított. 1980-tól főállásban a Magyar Rádió Zenei Osztályán dolgozott. Legemlékezetesebb sorozata a *Lemezborze helyett* volt. 2001-től a Klubrádió zenei szerkesztője. Itteni műsorai a *Basszus* és a *Grillázs*.

Grüner Fábrián Judit (Ózd, 1948. március 26.) zenekari oboaművész Philharmonie Suhl – II. oboa.

Gyimesi László (Szentés, 1948. június 17.) zongoraművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, Budapesten végzett, ahol elnyerte az Akadémia Fődíjat. Tanárai az Akadémián Solymos Péter és Simon Albert

voltak. Tanított a Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst, Stuttgartban, 1986 óta a Musik-Akademie der Stadt Bazelban - Hochschule für Musik, valamint zongorát tanított a Hochschule für Musikon, Karlsruhe városában, a Hochschule für Musikon, Freiburgban.

Hacheleva Ludmilla (Grozniy, 1948. november 16.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd.

Hajtmanszky Kálmán (Budapest, 1948. április 15.) zenekari ütőhangszeres művész-tanár. Magyar Állami Népi Együttes - énekes; Postás Szimfonikus Zenekar – ütőhangszeres művész, szólamvezető; Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola – ütőhangszeres-tanár; a Budapesti Ütős-együttes tagja.

Hantos /Hausenblasz / Andrea (Budapest, 1948. április 9.) énekművész-tanár. Állami Zeneiskola, Hatvan – magánének-tanár; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola – magánének-tanár.

Harsányi Lászlóné Tamás Tímea (Debrecen, 1948. március 3.) zeneiskolai oboa-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Általános Iskola, Nyírmártonfalva – ének-zenetanár; Általános Iskola, Nyíracsad –zongora- és ének-zenetanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény –fafűvés- és szolfézs-tanár, kórusok zongora kísérője.

Hartmanné Újvári Erika (Székesfehérvár, 1948. június 15.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Állami Zeneiskola, Paks-tanszakvezető is.

Hartyányi Judit (Székesfehérvár, 1948. december 9.) ének-zenetanár, karnagy, karvezető. 1972-ben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola énektanár-karvezetés szakán szerzett diplomát Maklári József és Vásárhelyi Zoltán tanítványaként. 1977-től 1984-ig a kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet Kodály Szemináriumainak oktatója volt, 1979-től 1990-ig zeneelmélet és karvezetés tanár volt a budapesti Népművelési Intézetben, 1978 és 1988 között tanított a Budapesti Tanítóképző Főiskolán, 1985-től pedig 2011-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem karvezetés tanára volt. 1995-től folyamatos vendégtanára az Egyesült Államokban (Oakland, Kalifornia) Angliában, a British Kodály Academy meghívására 1995–2005-ig vendégtanár.

Hégely Gábor (Rétság, 1948. október 6.) középiskolai magyar- és énekzenetanár. József Attila Gimnázium, Monor.

Hetesi Antal (1948. december 16.) zenekari oboaművész. Magyar Állami Operaház és Budapesti Filharmóniai Társaság; Budapesti Fúvósötös.

Horváth Attila (Győr, 1948. július 28.) oboa-, szolfézs- és énekzenetanár. Győri Filharmonikus Zenekar – I. oboista, szólamvezető.

Horváth Győző (Torony, 1948. május 20.) zenekari hegedűművész. BM Top Zenekar – hegedűs, discant-gambás, trombitás.

Horváth József (Budapest, 1948) hegedűművész, vonókészítő mester 1962-től 1966-ig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában hegedülni tanult Szipornapszky Mihálynénál. 1966 és 1993 között hegedűművészként tevékenykedett. 1971–1972-ben, 1975–1976-ban, és 1978–1979-ben egy-egy évet töltött Kun József ottawai műhelyében, ahol vonókészítést tanult. 1993-tól kizárólag a vonókészítésnek szenteli idejét.

M. Horváth Mária (Nagykanizsa, 1948. január 12.) zenekari gordonkaművész-tanár. Állami Zeneiskola, Szekszárd; Állami Zeneiskola, Szentgotthárd; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – szólamvezető; Szombathelyi Állami Zeneiskola.

Dr. Hőna Gusztáv (Budapest, 1948. november 10.) harsonaművész-tanár. Tanulmányok: 1968–1971: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző tagozat, tanára: Pehl András; 1971–1973: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ötéves tagozat, tanára: dr. Újfalusi László. 2004: DLA fokozat megszerzése. Oktatói tevékenység: 1990 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, 1999 óta egyetemi docensként, 2001–2013: a Fúvós Tanszék vezetője. Fontosabb koncertek, zenekari tagság: 1972 óta a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának tagja; 1974: Modern Rézfúvós Együttes alapítása; 1983: Hőna Harsona Quartet alapítása.

Huszár Lajos (Szeged, 1948. szeptember 26.) zeneszerző. Zenei tanulmányait a hódmezővásárhelyi zeneiskolában kezdte meg. Kezdetben zongorázott, de már korán érdeklődni kezdett a zeneszerzés iránt. A szakma alapjairól az első

fontos információkat számára Steiner Béla, a zeneiskola akkori igazgatója adta, aki maga is komponált. 1963-ban került a szegedi Zeneművészeti Szakiskolába, ahol Vántus István tanította zeneszerzésre, majd tanulmányait 1967-től a budapesti Zeneakadémián folytatta Szervánszky Endre és Durkó Zsolt növendékeként, majd. 1973-ban zeneszerző-diplomát szerzett, és visszatért Szegedre, ahol Zeneművészeti Szakközépiskola tanára lett. 1975-ben fél évet töltött Rómában, ahol Goffredo Petrassi növendéke volt a Santa Cecilia Akadémián. Zeneszerzői pályája első évtizedében az akkori magyar és lengyel avantgárd és a római tanulmányút tapasztalatai alakították stílusát. E korszak sikerültebb művei közé tartozik a két nagyobb kamaraegyüttesre készült darab, a *Musica per dieci* és a *Musica concertante*, valamint a *69. zsoltár éneke és zongorára* és a *Rézfúvós kvintett*. Az 1980-as évek elején fokozatosan a zenei hagyományok, illetve a hagyomány és a modernizmus összeegyeztetése felé fordult. Ezekben az években ismerkedett meg Góreczki, Arvo Pärt és G. Kancseli műveivel. Ekkor komponálta *A magány dalai*-t, a *Concerto rustico*-t és a *Kamarakoncertet*. Az első szegedi korszaka 1984-ig tartott. Ezután öt „vándorév” következett, amikor a Színművészeti Főiskolán volt korrepetitor, tanított a békéscsabai Zeneművészeti Szakközépiskolában, és a budapesti Zeneakadémián, mint óraadó, végül 1989-ben visszatért Szegedre, ahol a Zeneművészeti Főiskola tanszékvezetője is volt, majd 2008-ban ment nyugdíjba. 1994 és 1998 között *A csend* címmel operát írt. A szövegét Balázs Béla meséje nyomán Darvasi László írta. A művel részt vett a Magyar Állami Operaház millenniumi pályázatán, ahol harmadik díjat nyert. Az utóbbi évtizedben vonzzák a keresztény témák, ennek köszönhető a *Libera me* című orgonamű, az *Ikonok Pilinszky János emlékére* és a latin nyelvű *Passió*. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

Iváncsó Éva (Beregszász; 1948. december 1.) hegedűművész. Kaliningrádi Filharmónia vonósnégyesének első hegedűse; MRT Szimfonikus Zenekar – zenekari művész.

Jakabné Szántó Emese (Debrecen, 1948. február 17.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Kazincbarcika – zongoratanár, uo. igazgató-helyettes is.

Joó Árpád (Budapest, 1948. június 8. – Szingapúr, 2014. július 4.) karmester. 20 évesen emigrált az Egyesült Államokba. Olyan neves zenekarokkal dolgozott, mint a Philharmonia Orchestra of London, a London Symphony

Orchestra, az Amsterdam Philharmonic, a Budapest Symphony Orchestra, a Spanish Radio Orchestra és a European Symphony Orchestra, Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara.

Joó Mária (Nyíregyháza, 1948. február 12.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Állami Zeneiskola, Veszprém, Balatonalmádi, balatonfüredi kihelyezett tagozat - hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Nyíregyháza-hegedűtanár, Debreceni Kodály Kórus; Veszprémi Szimfonikus Zenekar; SZMT Liszt Ferenc Vegyeskar.

Joóné Bartha Enikő (Debrecen, 1948. október 14.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető. Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza – ének-zene tanár; Hartyán közti Általános Iskola – ének-zenetanár; Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézs tanár.

Kádár Pál Imre (Hódmezővásárhely, 1948. november 2.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari hegedűművész. Szegedi Nemzeti Színház zenekara; Szegedi Szimfonikus Zenekar.

Kállai Bori / született: Katona Irén / (Balmazújváros, 1948. május 14.) énekes-színész. 1966–1968 között a Miskolci Nemzeti Színházban szerepelt. 1968–1969-ben a Szegedi Nemzeti Színházban játszott. 1969–1988 között a debreceni Csokonai Nemzeti Színház tagja volt. 1988-tól a József Attila Színház tagja. Alapító tagja az Interoperett társulatának. Remek tánc- és énektudású művész. Főleg zenés darabokban, elsősorban operettekben, opera- és dalesteken szerepel, szoprán szerepekben.

Kápolnai Jenő (Vác, 1948. április 25.) trombitatanár, zenekari trombitaművész, fúvószenekari karnagy. Bartók Béla Állami Zeneiskola, Vác; Váci Szimfonikus Zenekar – trombita szólamvezető.

Kaszanyitzky András (Debrecen, 1948. augusztus 12.) zeneiskolai gordonka-, szolfézs és általános iskolai ének-zenetanár. Állami Zeneiskola, Berettyóújfalutanár és uo. igazgató-helyettes és igazgató is; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – tanár, a József Attila Művelődési Központ Fúvószenekarának vezetője.

Kaszanyitzky Andrásné Patonay Margit (Tokaj, 1948. június 22.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Állami Zeneiskola,

Püspökladány; Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen.

Kemény Sándorné (Pomáz, 1948. július 25.) hegedűtanár. Állami Zeneiskola, Vác – hegedűtanár; Musica Humana Kamarazenekar – szólamvezető.

Kenesei Gábor (Budapest, 1948. január 27. – Budapest, 2014. október 7.) operaénekes-tanár. Szegedi Nemzeti Színház; Magyar Állami Operaház.

Prof. dr. Kerek Ferenc Csaba (Makó, 1948. október 31.) zongoraművész, habilitált, tanszékvezető egyetemi tanár, a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Kar alapító dékánja. 1972. szeptember: Zeneakadémiai tanulmányai mellett – a Tömörkény István Gimnázium és Szakközépiskolában kezdett zongora főtárgyat tanítani. 1976. szeptember: A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetének Szegedi Tagozatán főiskolai tanársegédi kinevezést kapott zongora főtárgy oktatására és korrepetíciós tevékenység ellátására. 1981. szeptember: Főiskolai adjunktusi kinevezést kapott a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Tagozatán. 1990. szeptember: A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Egyetemi Tanácsának határozata alapján a Szegedi Konzervatórium zongora tanszaka jogosultságot kapott az egyetemi oktatásra. Az egyetemi szintű zongoraoktatás megszervezése és kiépítése Szegeden személyéhez kötődik (A tantervek kidolgozása, a művészi tevékenység és a pedagógiai munka összehangolása.) 1991. szeptember: A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Konzervatóriumának főiskolai docensévé nevezték ki. 1995. szeptember: Megbízást kapott a Szegedi Konzervatórium Zongora Tanszékének vezetői tisztségére. 2000. július: A Konzervatóriumi Tanács javaslata alapján megbízást kapott a Konzervatórium igazgatói tisztségének betöltésére és másodszor is megkapta a Zongorai tanszékvezetői megbízást.

Kerek Ferencné Fekete Éva (Jászárokszállás, 1948. december 29.) zongoraművész-tanár. Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged; Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Kar-tanár.

Kerekes Péter (Hódmezővásárhely, 1948. szeptember 23.) zeneiskolai harsona- és szolfézstanár, zenekari harsonaművész. Theater Greifswald – zenekari művész, Állami Szimfonikus Zenekar, Greiz – zenekari művész; Bühnen der Stadt Gera – zenekari művész.

Kéry Mihály (Sopron, 1948. szeptember 22.) középiskolai ének-zenetanár és karvezető. Tóth Árpád Gimnázium, Debrecen; Kodály Institute of Canada, Ottawa; Soproni Állami Zeneiskola; Tanítóképző Főiskola, Debrecen – főiskolai tanár; Leninvárosi Vegyeskar és a Debreceni Tanítóképző Főiskola Női Karának karnagya.

Kéryné Mészáros Mária (Debrecen, 1948. február 28.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető. Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – zeneelmélet-tanár, uo. tanszakvezető is; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – karvezetés tanár; Maróthi György Kórus, Debrecen-korrepetitor; Leninvárosi Vegyeskar – társkarnagy; Szakmunkásképző Intézet Vegyeskarának vezetője és a Hajdúböszörményi Városi és Pedagógus Kórus karnagya.

Keveházi Gyöngyi (Budapest, 1948. április 4.) zongoraművész-tanár. Tanulmányok: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, 1972–1973: Moszkva, Csajkovszkij Konzervatórium, posztgraduális képzés. Oktatói tevékenység: 1973-tól: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, Kivételes Tehetségek Tagozata (ma Előképző Tagozat), zongora főtárgy, kötelező zongora.

Kincses Károly (Budapest, 1948. március 10.) magyar színművész, opera- és operetténekes. 1977–1980 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola hallgatója volt. 1978–1980 között játszott már a Madách Színházban. 1980–1984 között a Budapesti Operettszínház, 1984–1986 között a Józsefvárosi Színház, 1986–1989 között a békéscsabai Jókai Színház, 1989–1998 között a debreceni Csokonai Színház, 1998–1999-ben az egri Gárdonyi Géza Színház tagja volt. 1999-től a Miskolci Nemzeti Színház színésze.

Kincses Veronika (Budapest, 1948. szeptember 8.) operaénekes-tanár. Tanulmányait a Zeneakadémián végezte 1968–1973 között, illetve a római Accademia di Santa Cecíliaán 1974-ben. 1973-ban a Magyar Állami Operaház magánénekesé lett. 2002-től a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanára volt. A világ számtalan operaszínpadán énekelt visszatérő vendégként nagy sikerrel. Számos komplett operalemezen énekelt főszerepeket, magyar és külföldi hangfelvételek felkérésére.

Kiss Vidor (Győr, 1948. január 10.) zeneiskolai szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szombathely – szolfézstanár;

Állami Zeneiskola, Kapuvár – szolfézstanár és uo. igazgató-helyettes is; Állami Zeneiskola, Sopron – szolfézstanár.

Kissné Gladics Sarolta (Szikszó, 1948. december 15.) zongoratanár.
Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc; Miskolci Zongorás Trió tagja.

Kissné Huba Éva (Pécs, 1948. március 26.) matematika- és általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, II. sz. Általános Iskola, Pécs-Vasas; A Pécsi Tudományegyetem Kórusának vezetője.

Kocsisné Balogh Zsuzsanna (Szentés, 1948. szeptember 29.) ének-zene- és matematikatanár. Batsányi János Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola, Csongrád; Állami Zeneiskola, Csongrád – igazgatóhelyettes.

Dr. Kocsisné Muraközy Piroska (Kecskemét, 1948. február 25.) általános iskolai ének-zene- és zeneiskolai szolfézstanár. Arany János Általános Iskola, Nagykőrös – ének-zenetanár; Bihari János Állami Zeneiskola, Abony – szolfézstanár és uo. igazgató-helyettes is.

Komáromi Alice (Salgótarján, 1948. április 26.) magánének tanár. Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozata – gyakorlatvezető tanár; Pécsi Nevelők Háza Kamarakórus tagja.

Kónya Lajos (Tatabánya, 1948.) hangszerész-mester. Fényképészetet és hegedűkészítést egyaránt édesapjától tanult. 1968 körül kezdett fafaragással foglalkozni, majd népi hangszereket készített. A vonósokkal édesapja ösztönzésére kezdett foglalkozni. 1969-től önálló műtermet nyit. 1981-ben szakmunkásvizsgát tett, mint hangszerkészítő. 1983-ban önálló műhelyt nyitott Tatabányán. 1987-ben mestervizsgát tett.

Kormos Sándor (Törökszentmiklós, 1948. február 27.) harsona-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Törökszentmiklós.

Korody István (Stephan Korody-Kreutzer) (Dicsőszentmárton /Tarnaveni/, 1948 – klarinétművész, zenetanár, zenei átíratok készítője. Zenei tanulmányait a Marosvásárhelyi Liceumban kezdte, majd Bukarestben folytatta. Bukarestben és

vidéken szólóesteken lépett fel, koncertezett a helyi szimfonikus zenekarokkal. 1970-ben részt vett a 11. Budapesti Nemzetközi Zenei Versenyen – klarinét szakon. Később Németországban telepedett le, Rosenheimben – az Innphilharmonie, Rosenheim zenekar klarinétművésze.

Kosztin Sándorné (Beszterce, 1948. február 4.) zenei könyvtáros. Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár, Nyíregyháza.

Kovácsné Turóczy Katalin (Beregszász, 1948. szeptember 4.) zongoratanár. Zeneiskola, Beregszász; Állami Zeneiskola, Gyöngyös.

Kováts Kolos (Mohács, 1948. január 31.) operaénekes. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait 1966 és 1970 között, Révhegyi Ferencné és Lukács Miklós növendékeként. Rögtön a diploma megszerzése után tag, 1996 óta örökös tag lett a Magyar Állami Operaházban.

Környei Attila (Békéscsaba, 1948. május 16.) basszusgitáros, énekes. Ferm, M7 és R-GO együttesek szólistája.

Krisztikné Bubnó Ágnes (Homrogd, 1948. január 22.) gordon- és szolfézstanár, Állami Zeneiskola, Leninváros – gordon- és szolfézstanár, uo. igazgató-helyettes is; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata – gordon- és szolfézstanár - uo. gordon-, szolfézstanár gyakorlati tanítás vezető tanár.

Kunné Huba Éva (Pécs, 1948. március 26.) matematika-, ének-zenetanár (II. sz. Általános Iskola, Pécs-Vasas; Pécsi Tudományegyetem Énekkarának vezetője).

Laczkovich Miklós (Budapest, 1948) énekkari művész. Számos amatőr kórus tagja a 60-as évektől kezdve, többek között az ELTE Bartók Béla Kórusában (karnagy Baross Gábor) és az Ars Nova kórusban (karnagy Bali János) énekelt. Néhány évig tagja volt a frissen alakult Ars Renata együttesnek (vez. Virágh László). 1979–1980-ban tagja volt az Organum kvintettnek (vez. Malina János). Matematikus, egyetemi tanár (ELTE, Budapest és University College London), az MTA tagja (1999). Kb. 100 publikáció és egy könyv szerzője.

Lajtrik Lajosné Szabó Katalin (Berettyóújfalu, 1948. március 11.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Törökszentmiklós; Szolnoki Szimfonikus Zenekar).

Lakatos Ágnes (Budapest, 1948. szeptember 15.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi XIX. kerületi „Kispesti” Zeneiskola).

Lakatosné Varga Magdolna (Nagykamarás, 1948. május 21.) zenekari hegedűművész (Szombathelyi Szimfonikus Zenekar).

Lévai Júlia (1948) szociológus, író, szerkesztő. Zeneművésznek készült, diplomát is zenei szakon szerzett, pályája azonban végül másfelé kanyarodott. Kezdetben kérdezőbiztos volt, majd egy ideig zeneszociológiával foglalkozott. 1972-től jelennek meg írásai.

Magyar Dénes (Elek, 1948. április 18.) zenekari klarinétművész-tanár (Állami Déryné Színház-zenekari művész; BM Tűzoltóság Központi Fúvószenekara - zenekari művész, uo. szólamvezető is; Fővárosi Operettszínház zenekara; XI. kerületi „Weiner Leó” Állami Zeneiskola-klarinéttanár).

Majtényi András (Szentés, 1948. november 4.) zenetanár, karnagy, zongorakísérő. Zenei tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneisk. Tanárképző Int. Szegedi Tagozatán zongora-szolfézs szakon végezte, majd ugyanott magánének szakos diplomát szerzett. 1978-tól nagy sikerrel vezeti a Horváth Mihály Gimnázium kórusát. Számos rádió- és tévéfelvétel, valamint külföldi szereplés résztvevője. A gimnázium leánykarával 1985-ben elnyerte az „ÉV KÓRUSA” kitüntető címet. 1993-tól szervezi a Derzsi Kovács Jenő Országos Népdaléneklési Versenyt. Szentés város kulturális életének többszörösen kitüntetett, sokoldalú személyisége.

Malina János (Budapest, 1948. április 7.) zenetörténész, zenekritikus, zeneesztéta, szerkesztő, oboa- és furulyaművész. 1966 és 1971 között az ELTE TTK-n tanult matematikát, 1971-től 1974-ig a BME-n oktat, mellette oboatanulmányokat folytat. 1974–1979-ben zenetudományt tanul a Zeneművészeti Főiskolán. 1981–1982-ben Belgiumban ösztöndíjas, 1982–1985 a Hungaroton szerkesztője. Zenetudósként a régi zene korabeli előadási módjai foglalkoztatják. 1984-ben megalapítja az Affetti Musicali barokk

kamaraegyüttest. 1987-től a Zeneműkiadó szerkesztője, majd 1993–1996 között a főszerkesztője. 1996-tól a Magyar Haydn Társaság elnöke.

Márkus Barnabás Attila (Döge, 1948. augusztus 31.) zene tanár (Debreceni Kodály Kórus-énekkari művész; Állami Zeneiskola, Balmazújváros; Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény).

Máté Dénes (Hárskút, 1948. február 17.) szlovákiai karnagy. 1967–1971-ben a Nyitrai Pedagógiai Kar hallgatója zenei nevelés szakon. A pelsőci alapiskolában tanított (1973–1979), 1977-ben a bodolói alapiskola igazgatója. 1979–1997-ben a Rozsnyói Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola tanítója. 1997-től 2012-ig a Rozsnyói Református Egyházközösség Iskolájában tanít. 1981-től 2000-ig a rozsnyói Munkásdalárda karnagya.

Mátravölgyi Miklósné Valek Mária (Miskolc, 1948. április 21.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zene tanár (0Fiók Zeneiskola, Rudabánya-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Mezőkövesd-zongoratanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc-zongoratanár).

Mátyás Ivánné Gáll Éva (Hajdúsámson, 1948. július 8.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zene tanár (Állami Vujicsics Tihamér Zeneiskola, Szentedre-uo. tanszakvezető is).

Melis Béla (Budapest, 1948. március 20. – Budapest, 2005, szeptember 28.) zenekari gordonkaművész (Postás Szimfonikus Zenekar; Magyar Állami Operaház és a Budapesti Filharmóniai Társaság zenekara- uo. a választmány elnöke).

Misura Zsuzsa (Budapest, 1948. január 4.) operaénekes-tanár. Tanulmányait Kapitánffy Istvánné, Réti József, Szőnyi Ferenc és Bende Zsolt tanítványaként végezte. 1973-ban lett az Operaház és a Szegedi Nemzeti Színház magánénekes, drámai szoprán szerepkörben. Pályafutása során a világ számos nagy operaszínpadán fellépett.

Dr. Mohos Nagy Éva (Budapest, 1948. március 2.) zongora tanulmányait a Szegedi Zenegimnáziumban folytatta, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Tanárképző Szakán végzett, mint alsófokú zongora, szolfézs, ált. iskolai ének tanár. Énekelni 1969–1973-ig Fábry Edit tanárnő osztályában

tanult a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd 1975-ben diplomázott alsófokú magánének tanárként a Szegedi Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola magánének szakán Sinkó György osztályában. 1991-92-ben kitüntetéssel elvégezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Konzervatórium Magánének Tanszakának kiegészítő egyetemi szintű képzését Zádor Endre tanár úr irányításával. 1983–1987-ig a Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított. 1992-ben meghívást kapott a Debreceni Egyetem Konzervatóriuma jogelődjének intézetébe, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézetének Debreceni Tagozatára. DLA mesterdoktori fokozatot 2004. október 24-én kapott cum laude minősítéssel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen. Doktori értekezésem címe: A magyar énekpedagógia története a reformkortól a II. világháborúig. Tanszékvezetői megbízását 2005. augusztusban, főiskolai tanári kinevezését 2006. augusztusban vette át.

Molnár András (Budapest, 1948. december 8.) operaénekes. Magánúton Kaposy Margit növendéke volt 1979-ig. 1977–1979 között a Rádió és a Tv énekkarának tagja lett. Az operaház 1979-ben szerződtette, 1999 óta örökös tagja.

Dr. Molnár Attiláné Réti Ágnes (Budapest, 1948. január 14.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös; Állami Zeneiskola, Cegléd; Kecskeméti Szimfonikus Zenekar zenekari művész).

Monyók Ildikó (Bodrogkeresztúr, 1948. szeptember 24. – Budapest, 2012. május 29.) színésznő, énekesnő. 1969-ben és 1971-ben részt vett a Táncdalfesztiválon. 1974-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskola operett-musical szakán, majd a kecskeméti Katona József Színházhoz szerződött, ahol prózai és zenés, felnőtt és gyerek darabokban^[3] is játszott és amelynek 1982-ig volt tagja. 1982 áprilisában buszbalesetet szenvedett. Bal agyféltekéjének sérülése a beszéd-, írás-, számolási képességének elvesztését okozta. Balesete megtörte művészi pályáját. Lábadozása évekig tartott, míg újra megtanult beszélni és járni. Kurtág György Monyók Ildikó számára zenét szerzett Samuel Beckett *Mi is a szó* című verséhez, melyet először Bécsben mutattak be 1991. október 26-án Claudio Abbado vezényletével, majd később Magyarországon, Európa számos hangversenytermében, sőt még Japánban is.

Móricz Mihály (Budapest, 1948. március 1.) magyar rock-zenész, gitáros, énekes. Tolcsvayék és a Trió (utóbbival egyidejűleg a KITT-egylet) tagja volt. A Tolcsvayék és a Trió, Zalatnay Sarolta, Koncz Zsuzsa, Peremartoni Krisztina, a Fonográf és a NOcoMMent, valamint Halász Judit számára komponált dalokat.

Mózer János (Budapest, 1948. szeptember 17.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Magyar Állami Operaház zenekara - I. hegedű; Magyar Állami Hangversenyzenekar - II. hegedű).

Nádházi Erzsébet (Mezőtúr, 1948. április 29.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza-zongoratanár; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen- zongoratanár).

Nagy András (Pécs, 1948. április 29.) zeneiskolai gordonka-, szolfézsza- és általános iskolai ének-zenetanár (Pécsi Nemzeti Színház Zenekara; Állami Zeneiskola, Siklós).

Nagy Lászlóné Czápos Mária (Gyöngyös, 1948. május 7.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Jászberény-zongoratanár).

Dr. Nagy Tamásné dr. Tóth Ilona (1948–) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari hegedűművész.

Dr. Nagyné R. Tóth Ilona (Budapest, 1948. október 30.) zeneiskolai gordonkatanár (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém-gordonkatanár; Veszprémi Szimfonikus Zenekar-zenekari művész).

Németh Gábor (Kapuvár, 1948. április 23.) operaénekes. Tanulmányait 1967-től 1972-ig Révhegyi Ferencné és Réti József tanítványaként végezte a Zeneakadémián. 1972-ben debütált az Operaházban. 1972-1983 között a színház magánénekes, majd 1983-tól a Népszínház operatársulatának tagja volt. Repertoárjához a lírai bariton-szerepek tartoznak. Sikeres dalénekes.

Németi Piroska (Debrecen, 1948. december 26.–) zeneiskolai fagott-tanár, zenekari fagott-művész (Miskolci Szimfonikus Zenekar; Fiók Zeneiskola, Rudabánya; Vándor Sándor Állami Zeneiskola, Leninváros).

H. Németh Magdolna (Budapest, 1948. augusztus 30.) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari brácsaművész (MRT Szimfonikus Zenekar).

Németi Piroska (Debrecen, 1948. december 26. –) zeneiskolai fagott-tanár, zenekari fagott-művész (Miskolci Szimfonikus Zenekar; Fiók Zeneiskola, Rudabánya; Vándor Sándor Állami Zeneiskola, Leninváros).

Nyerges András Imre (Budapest, 1948. április 17.) hangmérnök, zenei rendező (Pannónia Filmstúdió; Magyar Szinkron és Video Vállalat; Intersound Hangstúdió GM – vezető hangmérnök).

Neszményi András (1948) klarinéttanár (Sárospatak és Szombathelyi Zeneiskola-tanár).

Ocskai Simon (Tatabánya, 1948. december 12.) trombita-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Tata; Városik Művelődési Központ, Oroszlány- művészeti munkatárs; Bakfark Bálint Állami Zeneiskola, Oroszlány-igazgató helyettes is).

Onczay Csabáné Udvardy Éva (Nagykőrös, 1948. október 18. –) zenekari brácsaművész (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar).

Orbán József (Pinkamindszent, 1948. március 1.) gitáros, énekes, zeneszerző, szövegíró (Anakonda együttes; Bojtorján együttes; 100 Folk Celsius).

Ordasi Péter (Budapest, 1948. december 30.) főiskolai docens, karnagy. Karvezetői tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán Kardos Pálnál, a budapesti Zeneakadémián Vásárhelyi Zoltán és Párkai István irányításával végezte. Tanári pályáján alsó-, közép- és felsőfokon egyaránt tapasztalatokat szerzett, iskolai és amatőr kórusai számos nemzetközi sikert értek el, köztük hat első helyezést, kétszer nyertek nagydíjat. Munkahelyei: Kodály Zoltán Énekzenei Általános Iskola és Gimnázium (1975-82), SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 1982-92 és 1997-2009, 1992-97-ig a békéscsabai Bartók Béla Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola igazgatója. 2006-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen mesterdoktori (DLA) fokozatot szerzett a zenei előadóművészet kórusvezetői ágában. 2009 szeptemberétől a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának oktatója. és vendégelőadó a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem Református Teológiai Karának zenepedagógia szakán.

Oroszlán Gábor (Budapest, 1948. április 30.) zenész, a MAFILM zenei rendezője. Oroszlán Gábor a Benkó Dixiland Band, később az Atlasz együttes basszusgitárosa volt, majd 1991-ben bátyjával megalapította Pozsonyi úti Oroszlánbarlang gitárszaküzletet.

Oroszné Bíró Ágnes (Hajdúsámson, 1948. november 13.) zongoratanár, énekes (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok- zongoratanár; Állami Zeneiskola, Körmend-Szentgotthárdi kihelyezett tagozat- zongoratanár, tanszakvezető; Debreceni Kodály Kórus-énekkari művész).

Orszáczky Miklós /Jackie Orszaczky / (Budapest, 1948. május 8. – Sydney, 2008. február 3.) basszusgitáros, énekes, szerző. Gyerekkorában klasszikus zenét tanult, zongorázott (tamnára: Zelinka Tiborné volt), hegedült. 1966-tól rockzenekarokban kezdte pályafutását. 1969-ben csatlakozott a Syriushoz, ekkor vált igazán ismertté. A progresszív rock iránymutató egyéniségévé vált. 1970-ben az Ifjúsági Magazin szavazásán két kategóriában (basszusgitár, ének) is a legjobbnak bizonyult a szakma szerint. A zenekarral sikert sikerre halmoztak, elsősorban külföldön. Ausztráliában egyéves turnén voltak, ahol 1971-ben megjelent „Devil's Masquerade” című lemezük, amit hazatérésük után itthon is kiadtak „Az ördög álarcosbálja” címmel. Az együttes itthon falakba ütközött, ezért Orszáczky 1973 nyarán kilépett a zenekarból. Csatlakozott a Babos/Kószegi/Szakcsi-féle Rákfogóhoz. 1974 tavaszán Ausztráliába disszidált. Ott először a Bakery, majd a Marcia Hines tagja, zeneszerzője volt. Saját zenekart is alakított Bermoida néven. Rengeteg más zenekarban is szerepelt a távoli kontinensen.

Ökrös Zoltán (Miskolc, 1948. szeptember 29.) zenész, cimbalmos (BM Duna Művészegyüttes-szóló cimbalmos).

Pálvölgyi Ágnes (Szeged, 1948. október 18.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Eger-zongoratanár, uo. tanszakvezető is).

Pápai János (Sokorópátksa, 1948. szeptember 19.) zeneiskolai gondnoktanár. (Állami Zeneiskola, Lenti-igazgató is).

Papp Márta (Debrecen, 1948. szeptember 6. – Budapest, 2018. május) zenetörténész, szerkesztő, zenei szakíró (Magyar Rádió Zenei Főosztály; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetudományi Tanszék-meghívott előadó).

Párkányi István (Budapest, 1948. május 30.) zenekari hegedűművész (Szegedi Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Magyar Állami Operaház zenekara-zenekari művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar-szólamvezető).

Pattantyúsné Gabriely Mária (Budapest, 1948. július 17.) zeneiskolai fuvolatanár – és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Bicske-fuvolatanár; I. kerületi „Farkas Ferenc” Állami Zeneiskola-fuvolatanár).

Perényi Miklós (Budapest, 1948. január 5.) gordonkaművész-tanár. Tehetségét hétéves korában fedezték fel, és felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola cselló szakára. Először Zsámboki Miklós, majd 1959-től Banda Ede tanítványa lett. Első önálló koncertjét 1957-ben, kilencéves korában adta a Zeneakadémián. 1962-ben diplomázott. 1974 óta tanít a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen. A koncertezés és az oktatás mellett zeneszerzéssel is foglalkozik.

Dr. Perneczkyné Bányai Edit (Cegléd, 1948. május 3.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd-zongoratanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba-zongoratanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd-zongoratanár).

Dr. Pethő István (Budapest, 1948. április 16.) zongoratanár, pedagógiai szakember (Állami Zeneiskola, Kiskunhalas - Kiskőrösi Fiókiskolája; Állami Zeneiskola, Kiskőrös-igazgató).

Dr. Pethőné dr. Fodor Katalin (Kecskemét, 1948. október 31.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola Kiskőrösi Fiók Iskola-tanár; Állami Zeneiskola, Kiskőrös - tanszakvezető tanár).

Petrovics Tamás (Budapest, 1948. december 12.) cimbalomművész-tanár (Állami Zeneiskola, Dunaújváros; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár-tanár; Kalamajka népzenei együttes tagja).

Pintér József (Keszthely, 1948. december 11.) zenekari hegedűművész-tanár (BM Szimfonikus Zenekar).

Platthy Sarolta (Budapest, 1948. augusztus 26.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (ELTE Tanárképző Főiskola Gyakorló Általános Iskola, Budapest – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest-gyakorlat vezető tanár;

Holy College, Oakland - vendégtanár; Indiana University, Bloomington- nyári kurzus tanára; Kodály Szeminárium, Kecskemét-tanár; Lowell University-nyári kurzus tanára;

Polgár Zsolt (Tata, 1948. április 19.) zenekari gordonkaművész-tanár (Operaház, Spilt-szólógordonkás; Operaház, Rádiózenekar, Sarajevo - szólógordonkás; 77 Inter-Trió; Pfeifer-Quartett, Stuttgart; Südwestdeutsche Philharmonie, Konstanz-szólógordonkás).

Presser Gábor (Budapest, 1948. május 27.) zeneszerző, zongorista és énekes. A Locomotiv GT együttes tagja, a Vígszínház zenei vezetője.

Rigó Sándor (Tata, 1948) zenekarvezető primás.

Rostásné Mészáros Edit (Gyula, 1948. szeptember 16.) fuvola-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Komló).

Roth Ede (Budapest, 1948. január 14.) gitárművész-tanár (1968–2004: Bp. Járdányi Pál Zeneiskola 1981–1990: Bp. Bartók Szakiskola 1990 - Győri Richter János Zeneművészeti Szakközépiskola Győri Széchenyi István Egyetem, Zeneművészeti Intézet 2001 - Bp. Egressy Béni Zeneművészeti Szakiskola).

Rozgonyi István (Bocsárlapujtó, 1948. január 20.) ének-zenetanár. Bolyai János Gimnázium, Salgótarján.

Rubin Márta (Budapest, 1948. október 23.) zongoraművész-tanár. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozata; Állami Zeneiskola, Ankara; Magyar Rádió – munkatárs.

Sabáli László (Pécs, 1948. március 19.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Körmend-zongoratanár; Tanárképző Főiskola, Szombathely-tanár; Állami Zeneiskola, Körmend-igazgató; a Szombathelyi Madrigálkórus énekes és hangszeres szólistája).

Sasváry László (Csepreg, 1948. június 15.) ének-zene-, orosz- és trombitatanár (Általános Iskola, Csepreg-ének-zenetanár, orosz tanár; Állami Zeneiskola, Csepreg-trombitatanár; Csepregi Úttörő Fúvószenekar vezetője).

Sasvári Katalin (Dorog, 1948. március 26.) előadóművész, közéleti személyiség. 1966-1971 között a Blank és a dorogi Neoton zenekarok szólistája. 1972-től a Szent József Plébániatemplom ifjúsági énekkarának a vezetője. Alapító tagja a Wendlingen-Dorog Baráti Egyesületnek és a Dorogi Német Kisebbségi Önkormányzatnak.

Saltzer Géza (1948. október 2.) fuvola-, szolfézs-és általános iskolai énekzenetanár, zenekari fuvolaművész (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari művész; Kossuth Lajos Katonai Akadémia Zenekara-zenekari művész; Árpád Gimnázium, Tatabánya - ének-zenetanár, karnagy; Tatabányai Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Tatabánya-szolfézs tanár).

Schmidtné Wanits Hilda (1938–) zeneiskolai zongora- és szolfézs tanár.

Schüsler Mária Magdolna (Kurd, 1948. november 9.) általános iskolai énekzenetanár, népdalénekes, korrepetitor, karnagy (József Attila Általános Iskola, Dombóvár; Komarov Gimnázium és Szakközépiskola, Pécs-ének-zenetanár, kórusvezető; Doktor Sándor Művelődési Központ, Mecsek Táncegyüttes-korrepetitor).

Sinkovics János Attila (Budapest, 1948. augusztus 2.) hegedűtanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Siegerlandorchester; Münsteri Szimfonikusok; Oldfenburgi Szimfonikusok-zenekari művész; Zeneiskola, Beckum; Konservatorium der freien Hansestadt, Brehmen-hegedűtanár).

Sipos Mihály (Budapest, 1948. május 21.) matematikus, népzeneész, a Muzsikás együttes tagja, az MTA Pszichológiai Intézetének volt matematikus munkatársa;

Soltész Gábor (Budapest, 1948. július 2.) előadóművész /ének, fuvola, harsona, gitár, szájharmonika/ (Corvina Együttes; Tolcsvay Trió).

Stark Zsuzsanna (Budapest, 1948. június 29.) zenekari hegedűművész-tanár. Pécsi Nemzeti Színház – I. hegedűs; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs; Pécsi Szimfonikus Zenekar – I. hegedűs.

Stubendek István (Rozsnyó, 1948. augusztus 6.) szlovákiai zenetanár, karnagy. A kassai Magyar Tanítási Nyelvű Ipariskolában érettségizett (1967), a nyitrai *Pedagógiai Főiskolán* zenei nevelés szakot végzett (1971). 1971–1976-ban a bolyi, 1976–1979-ben a királyhelmecei alapiskola, 1979-től a komáromi Művészeti Alapiskola tanára. Különböző iskolai kórusok karnagya volt, 1980-ban *Stubendek Lászlóval* megalapította a komáromi Egyetértés – Concordia Vegyeskórust, amelynek azóta is vezetője.

Szabó Gabriella (Székesfehérvár, 1948. február 21.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Kaposvár; Állami Zeneiskola, Szekszárd; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár).

Szabó Antalné Kirits Gritta (Beregszász, 1948. május 1.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Beregszász; Erkel Ferenc Zeneiskola, Tatabánya).

Szabó Gabriella (Székesfehérvár, 1948. február 21.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Kaposvár; Állami Zeneiskola, Szekszárd; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár).

Szabó Imréné König Ildikó (Budapest, 1948. június 18.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Általános Iskola, Nagytarcsa-ének-zenetanár; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár és uo. tanszakvezető is).

Szabó Orsolya (Budapest, 1948. augusztus 21.) zongora- és zongora -kamaraművész-tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged-zongora- és kamara-zenetanár; Tanárképző Főiskola, Szeged-tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest-tanár; Kecskeméti Kodály Intézet-tanár).

Dr. Szabó Szabolcs (Szabadegyháza, 1948. december 1.) középiskolai ének- és magyartanár, karvezető, bölcsészdoktor (Kenderföldi Általános Iskola, Komló – tanár, karvezető; Steinmetz Miklós Szakközépiskola - tanár, karnagy; Leőwey Klára Gimnázium, Pécs-tanár, karvezető; Spirituálé Együttes tagja; Pedagógus Kamarakórus, Komló-vezető karnagy; Leőwey Klára Gimnázium és Vegyeskarának vezetője).

Dr. Szabó Szabolcsné Huszár Gabriella (Ják, 1948. január 25.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Szilvási Általános Iskola, Komló; Leőwey Klára Gimnázium, Pécs; Leőwey Klára Gimnázium Nemzetiségi Kórusának vezetése).

Szakács Mihály (Kapunvár, 1958. október 7.) matematika-, ének-zene- és klarinéttanár (Koncz János Állami Zeneiskola, Sárvár – klarinéttanár; Fővárosi XIII. kerületi Szabó Ferenc Állami Zeneiskola - klarinéttanár);

Széki József (Budapest, 1948. február 22.) ütőhangszeres-művésztanár (MN Művészegyüttes; Budapesti Ragtime Band; Benedek Tamás Szalonzenekeara);

Iffj. Szekrényi Ferenc (Budapest, 1948. augusztus 19.) zenekari mélyhegedűművész, hegedűtanár. Magyar Állami Hangversenyzenekar; Magyar Kamarazenekar.

Szesztayné Nagy Zsuzsanna (Budapest, 1948. szeptember 26.) hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Siklós; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen-tanszakvezető hegedűtanár és főiskolai gyakorlatvezető).

Szirmai Györgyné (Ungvár, 1948. december 18.) zongoratanár, korrepetitor. Fővárosi XIII. kerületi Szabó Ferenc Állami Zeneiskola.

Szuromi Miklós (Hajdúdorog, 1948. július 6.) harsona- és szolfézstanár, fúvószenekari-vezető (Állami Zeneiskola, Ajka; Állami Zeneiskola, Gödöllő; Állami Zeneiskola, Veszprém).

Dr. Szücs Lajos Antal (Budapest, 1948. május 10. – Debrecen, 2018. augusztus) középiskolai ének-zenetanár, bölcsészdoktor, karmester (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – tanár; Debreceni Csokonai Színház – karmester). Oktatott tantárgyai voltak: karvezetés, szolfézs, zeneelmélet, transzponálás-partitúraolvasás, opera- és oratórium történet, dalirodalom. Alapítója volt a Phoenix Kamarazenei Csoportnak, valamint gyakran vezényelte az egykori, zeneművészeti főiskolásokból alakult szimfonikus zenekart is. Debrecen más művészeti intézményeiben is ellátott sokrétű zenei feladatokat (a Csokonai Színházban vezénylő korrepetitor,

operakarmester, a Kodály Kórusban zongorakísérő, másodkarnagy, később vezető karnagy).

Szücs Zoltán (Nagykőrös, 1948. január 16.) zenekari trombitaművész-tanár. Magyar Állami Operaház; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – trombitatanár; Magyar Állami Hangversenyzenekar; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest - tanár; Budapesti Kamaraegyüttes, Budapesti Fesztiválzenekar.

Szügyiné Böröcz Irén (Nagykőrös, 1948. november 27.) történelem- és énektanár, karnagy. Általános Iskola, Szolnok - tanár és szakfelügyelő is; Varga Katalin Gimnázium, Szolnok – tanár.

Takács Mária (Nyergesújfalu, 1948. szeptember 10.) operaénekes (Magyar Állami Operaház – magánénekes.

Taligásné Tóth Hajnalka (Sopron, 1948. január 31.) zenekari hegedűművész. Győri Filharmonikus Zenekar; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – szólamvezető is.

Tamás Gábor (Kolozsvár, 1948. május 31. –) erdélyi származású magyar könnyűzenész, népdalénekes. Gyerekkorában klasszikus zenét tanult, a román és a magyar gyermekkórusban is helyet kapott. 1970-től felhagyott a komolyzenével, és könnyűzenével kezdett el foglalkozni, őt tartják a romániai magyar könnyűzenei műfaj egyik megteremtőjének. 1968 és 1975 között könnyűzenei szerkesztőként dolgozott a bukaresti televízió és rádió magyar adásainál, 1976-ban Svédországban telepedett le. 2004-ben megkapta a Magyar Kultúra Lovagja címet.

Tamás Sándor (Budapest, 1948. február 14.) zenekari fagottművész-tanár. Budapesti MÁV Szimfonikusok – I. fagottos.

Dr. Tari Lujza Miháltz Gáborné (Pásztó, 1948. október 1.) népzenekutató. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 1972-ben kapott diplomát a középiskolai énektanár- és karvezetőképző szakon. A zenetudomány kandidátusa (védés 1993.). TA BTK ZTI Népzene- és Néptánckutató Osztály és Archívum tudományos munkatársa és a LFZE tanára.

Torják Vilmos (Salgótarján, 1948. április 19.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, karmester. Állami Zeneiskola, Salgótarján – hegedűtanár, szakfelügyelő; Salgótarjáni Szimfonikus Zenekar – koncertmester; Nagybátonyi Kamarazenekar és Salgótarjáni Ifjúsági Fúvószenekar – karmester.

Torják Vilmosné (Sátoraljaújhely, 1948. április 29.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Állami Zeneiskola, Salgótarján.

Torma Gabriella /Davidovné/ (Tápiószele, 1948. november 1.) zongoraművész-tanár. Országos Filharmónia – szólista; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc.

Torontáli István (Afula, 1948. október 12. – Budapest, 2010. május 17.) zenész, a 100 Folk Celsius együttes egykori tagja.

Tóth Dezsőné Vay Ildikó (Miskolc, 1938. március 23.) zeneiskolai zongora- és szolfézs-tanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Miskolc-zongoratanár, vezető helyettes; 6. sz. Általános Iskola ének-zenei tagozata, Miskolc – igazgató-helyettes;

Tóth Frauenholz Lajos (Kolozsvár, 1948) zenekari hegedűművész-tanár. 1973 és 1984 között a marosvásárhelyi Állami Filharmónia Zenekar tagja, emellett számos kamaraegyüttesben is tevékenykedett. 1984-ben lett a Philharmonia Hungarica tagja. A zenekar megszűnése óta magán zeneiskolákban tanított.

Tóth Zsuzsa (Karcag, 1948. november 30.) zenekari hárfaművész. Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar.

Török Ádám (Budapest, 1948. január 12.) fuvolista, énekes zeneszerző és dalszövegíró, a Mini alapítója és frontembere.

Tucsni László (Szekszárd, 1948) hegedűtanár, kamaramuzsikus. 1962–1966-ig hegedűszakon tanult a pécsi konzervatóriumban, tanára Grév Mathild. 1967–1970-ig a Zeneakadémia pécsi tagozatán folytatta tanulmányait, tanára Botvay Henrik volt. 1970-ben diplomázott, majd egy évig Jugoszláviában dolgozott. 1971–2008-ig a holland Hilversumi Rádió Kamarazenekarának hegedűse, az utolsó években második koncertmestere volt.

Vági László (Dunavarsány, 1948. szeptember 10.) zenekari fuvolaművész-tanár. Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – tanár; BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész.

Vajda Zsuzsanna (Budapest, 1948. november 25.) zeneiskolai zongoratanár. Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog.

Valek Mária (Miskolc, 1948. április 21.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. Fiók Zeneiskola, Rudabánya – zongoratanár; Zeneoktatói Munkaközösség, Miskolc – zongoratanár.

Váradi Judit (Budapest, 1948. április 20.) zenekari hegedűművész-tanár. Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola-hegedűtanár; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari hegedűművész; Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár.

Váradi Katalin (Budapest, 1948. január 8. – 2015. szeptember 24.) karmester, zongoraművész és tanár. Női dirigensként úttörő volt Magyarországon. Hosszú időn át a Fővárosi Operettszínház klasszikus repertoárjának „gondozója”, majd jelentős szerepet vállalt a miskolci operajátszás újjászervezésében. A Zeneakadémián 1967-től Wehner Tibornál tanult zongorázni, 1969 és 1973 között Kórodi András növendékeként elvégezte a karmesterképzőt. 1972-ben kezdett tanítani a Bartók Béla Konzervatóriumban, 1975 és 1977 között a Zeneakadémián volt óraadó. Az oktatással párhuzamosan 1973-tól az Operaházban dolgozott vezénylő korrepetitorként. 1980-ban Vámos László hívására a Fővárosi Operettszínház tagja lett, ahol főként a klasszikus repertoár műveit dirigálta, 1984-től első karmesterként. Évekig vezette a Tatabányai Szimfonikus Zenekart is. Karmesteri-zenei vezetői munkásságának záró szakaszában a Miskolci Nemzeti Színházban dolgozott.

Varga Magdolna (Nagykamarás, 1948. május 21.) zenekari hegedűművész. Szombathelyi Szimfonikus Zenekar.

Várda Gyula (Kétegyháza, 1948. augusztus 5.) fuvolatanár. Általános Iskola, Nagymaros – általános iskolai ének-zenetanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Szob – fuvolatanár.

L. Varga Magdolna (Nagykamarás, 1948. május 21.) zenekari hegedűművész. Szombathelyi Szimfonikus Zenekar.

Vikidál Gyula (Budapest, 1948. január 25.) énekes-színész.

Virágvölgyi Márta /Reisch Márta / (Budapest, 1948. január 17.) zeneiskolai hegedűtanár, zenei vezető. Munkahelyei: 1971-től 9 évig klasszikus hegedűt tanított, először a Marczibányi téri Kodály Zoltán Zenei Általános Iskolában, majd a VI. kerületi Zeneiskolában. 1973-ban megalakította a Virágvölgyi együttest. Továbbá fontosabb munkahelyei:1992–1994 Pásztó, Rajeczky Benjámin Zeneiskola,1993–2003 Székesfehérvár, Hermann László Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola, 1997–2000 Újpest, Erkel Gyula Zeneiskola, 2000-2010 Budafok, Nádasdy Kálmán Művészeti Iskola, Óbudai Népzenei Iskola, továbbá MTA Néptánckutató Osztály-gyűjtés, jegyzés. Az 1970-es évek elején kezdődött táncház mozgalom tevékeny tagja volt és az ma is (Szentendre, Jászberény, Üllés, - majd 1992-től zeneiskolában.

Vörös László (Budapest, 1948. december 29.) zenekari fagottművész-tanár. Állami Zeneiskola, Vác- tanár; MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara – zenekari művész.

Vörös Mária (1948–) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, általános iskolai ének-zenetanár, karnagy.

Walker Abraham (1948. december 30.) zeneszerző, tanár.

Zádor Imelda (Ungvár, 1948. június 11.) zongoratanár. Szovjetunió-zongoratanár; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola.

Zádori Mária / Horváth Mária / (Nagykanizsa, 1948. szeptember 4.) hangversenyénekes. Alapító tagja az 1971-ben alakult Ars Renata énekegyüttesnek, a Magyar Bach Társaságnak és a Magyar Régizenei Társaságnak. 1971-től 1986-ig a Magyar Rádió és Televízió Énekkarának tagja. A Capella Savaria (autentikus hangszereseken játszó) barokk zenekarral 1981-ben történt megalakulása óta rendszeresen együttműködik. Mintegy 50 hanglemezfelvételének jelentős részét is velük készítette a Hungaroton és a Quintana hanglemezkidő cégéknél. Évekig volt az Országos (ma Nemzeti) Filharmónia szólistája. Repertoárja a XVI. századi művektől a XIX. századi művekig terjed. A Magyar Művészeti Akadémia tagja.

Zobay Béla (Hódmezővásárhely, 1948. október 7.) zenekari trombitaművész-tanár. Miskolci Szimfonikus Zenekar; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola –tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata- tanár.

Zseni Nándorné Farkas Zelmira (Tiszadob, 1948. december 19.) zenekari hegedűművész. Pécsi Nemzeti Színház – uo. mb. koncertmester is; Pécsi Szimfonikus Zenekar – uo. mb. koncertmester is.

Zsoldos Zoltán (Szombathely, 1948. december 4.) zenekari hegedűművész-tanár. Állami Zeneiskola, Körmend-vonós tanszakvezető is; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar.

1953-ban született

Abonyi Katalin (1953) klarinétművész-tanár (Dunaújvárosi és VI. kerületi Tóth Aladár Zeneiskola).

Ács Enikő (Szombathely, 1953. szeptember 12.) énekesnő, dalszerző. 1979-től szólóénekesként folytatta pályáját.

Agyagási Dezső (Ózd, 1953. október 11.) középiskolai ének-zenetanár, népművelő (Heves Megyei Művelődési Központ- zenei munkatárs);

Alföldy-Boruss Csilla (Budapest, 1953. június 3. magyar orgona- és csembalóművész, zenetanár, zeneigazgató. 1974-ben kezdett főtárgyként orgonát és csembalót tanulni a Zeneakadémián, tanárai Gergely Ferenc és Sebestyén János voltak. 1979-ben orgonaművészi, illetőleg szakközépiskolai orgona és zeneelmélet tanári diplomát szerzett. 1990 és 1992 között ismét elvégezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemet, ezúttal csembaló szakon Sebestyén Jánosnál, s csembalóművészi diplomát szerzett. Kutatási területe a 16–17. századi billentyűs zene előadásmódja a korabeli hangszerek és írások ismeretében. Ezzel kapcsolatos előadásokat tart hazai szakmai körökben, zeneiskolákban, főiskolákon, orgonaépítők szakmai szimpóziumán. Német és holland nyelven is beszél. 1979 és 1984 között a Gödöllői Körzeti Állami Zeneiskolában korrepetitorként dolgozott. Emellett már 1980-ban a Budapest Kelenföldi Református Egyházközség organistája,

karnagya és egyházzenei igazgatója lett. 1984-től a győri Richter János Zeneművészeti Szakközépiskola orgona és csembaló tanára lett, 2001-től pedig a budapesti Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskolában is ugyanezeket a hangszereseket tanítja a növendékeket.

Avar Judit (Budapest, 1953. május 25.) magánének-tanár, régizenesz, költő, író. Avar Judit, magánének tanár a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Főiskola Tanárképző Intézetének magánének-szolfézs-és karvezetés szakán szerzett diplomát. 1974 óta a Ferencvárosi Ádám Jenő Zeneiskola magánének tanára. 1993–1997-ig a Szegedi Konzervatórium Régizene-szak barokk-ének, kamarazene adjunktusa. (Posztgraduális képzés: Renée Jacobs, Jessika Cash) 1997-től tanszakvezető és fővárosi munkaközösség vezető, 2010-től a ZETA országos magánének-tagozat vezetője. Előadóművészként különböző kamararaformációkban (Telemann-, Camerata Hungarica-, Capella Savaria-, Viellatores-, Kecskeméti-, a Pozsonyi -és a Rovereto-i Régizene együttesekben) énekelt és viola da gamba-kon – historikus előadásmódban - főként reneszánsz és barokk zenét játszott. Itthon, illetve külföldön számos fesztiválon, koncerten, rádió-, televízió-, és lemezfelvételen működött közre. Tanítványait szívesen veszik fel hazai-, és külföldi konzervatóriumokba és zeneakadémiákra. Specialista a barokk énektechnika, a díszítéspraxisok-, és vokális-hangszeres kamarazene-tanításban. Foglalkozik mai dalok és megzenésített versek előadás gyakorlatával, zenés irodalmi estek rendezésével, opera-, operett-, színész-musicalénekesek képzésével és pályára való felkészítésükkel.

Babits Marcella /Marcellina! (Budapest, 1953. február 1.) magyar énekesnő, zenész, szövegíró, divattervező.

Balázs István (Sztálinváros, 1953. december 3.) zongora- és szolfézstanár (1975– Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár-zenetanár).

Bándi János (Budapest, 1953. augusztus 8.) magyar operaénekes (tenor). 1976 és 1981 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Révhegyi Ferencné növendéke volt. 1981 és 1987 között a Magyar Állami Operaház magánénekese volt, ahol azóta is rendszeresen fellép. Pályája kezdetén főleg lírai tenor szerepeket énekelt, majd idővel áttért a hőstenor szerepkörre. Az utóbbi években Európa szinte minden országában fellépett, de vendégszerepelt Ázsiában és Ausztráliában is.

Bányai Miklós (Kolozsvár, 1953.) Szülővárosában Zsurka Péternél tanult hegedülni, majd a főiskolán Balogh Ferenc növendéke. Magyarországra áttelepülve végzősként a Magyar Állami Operaház zenekarába kerül, ahol első hegedűs és koncertmester. 1989-től az Operaház brácsa szólamának művésze, majd a Rádiózenekar, végül a Budapesti Fesztiválzenekar tagja.

Barka Ferenc (Keszthely, 1953) zenész, klarinéttanár.

Barna Elek (Orosháza, 1953. január 9.) klarinéttanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös-klarinéttanár, tanszakvezető, fúvószenekari vezető);

Bartányi István (Budapest, 1953. augusztus 25.) zenekari gordonművész-tanár (Győri Filharmónikus Zenekar-zenekari művész; MRT Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész);

Bartl Erzsébet (Kőszeg, 1953. május 8.) orgonaművész, orgona- és zeneelmélettanár. Szülővárosában Agócs Ida tanítványaként kezdett orgonálni, majd a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában Virágh Endrénél folytatta tanulmányait. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Gergely Ferenc volt a professzora. 1975-ben a Zeneakadémia fennállásának 100. évfordulója alkalmából rendezett versenyen 1. díjat kapott. 1977-ben diplomázott. 1979 óta a Kántortovábbképző és Egyházkarnagyképző tanára. 1989-től vezeti a kelenvölgyi Szent Szabina kápolna kórusát. 1991 óta az Óbudai Aelia Zene- és Művészeti Iskola igazgatóhelyettese és orgonatanára. Rendszeresen koncertezik itthon, Ausztriában, Angliában és Olaszországban.

Batta András (Budapest, 1953. szeptember 30.) zenetörténész, PhD, hab. egyetemi tanár, a Magyar Zene Háza Nonprofit Kft ügyvezető igazgatója. 1972–1977 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zenetudományi szakán tanult, ezzel párhuzamosan, 1977-ben az egyetem budapesti tanárképző intézetében gordonka szakon diplomázott. Államközi ösztöndíjjal folytatott zenetudományi tanulmányokat a Bécsi Egyetemen, majd 1979-ben itthon zenetudományi diplomát is szerzett. 41 évig tanított a Zeneakadémia zenetudományi szakán általános és magyar zenetörténet. 1990-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense volt, 2002–2004 között zenetudományi tanszékvezető és rektorhelyettes, majd az intézmény rektoraként és tanaraként

tevékenykedett 2013-ig. Vezetése alatt indult el a többlépcsős képzés, alakult meg a népzenei tanszék és került a Zeneakadémia kötelékébe a kecskeméti Kodály Intézet. Számos civil szervezetben töltött és tölt be funkciót. A Zeneakadémia Baráti Köre Egyesület elnöke. 2013-ban egyéves időtartamra az egységes komolyzenei koncepció kialakításáért és végrehajtásának koordinálásáért felelős kormánybiztossá nevezték ki. 2015-ben csatlakozott a Liget Budapest Projekthez, melynek keretében a Magyar Zene Házának tartalmi (művészeti, pedagógiai) koncepcióját fejlesztette szakmai munkacsoport vezetőként. A Magyar Zene Háza Nonprofit Kft. 2020-as megalakulása óta az új intézmény ügyvezető igazgatója.

Berecz László (Budapest, 1953. szeptember 18.) zenekari gordokaművész-tanár (Fővárosi Operettszínház-zenekari művész);

Béres Mária (Budapest, 1953. július 5.) zongoratanár (Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd-zongoratanár; Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeniskola-zongoratanár);

Bliznákné Dudás Julianna (Szarvas, 1953. október 4.) zenetanár, főiskolai adjunktus. 1977-től dolgozott különböző beosztásban a BTÓF-en, az Ének-zene Tanszéken. Pedagógiai munkáját a jogutód TSF Pedagógiai Kar Kommunikációs Tanszékén fejezte be 2008-ban. Az óvodai zenei nevelés tantárgycsoportját, óvodai ének-zene tanításának módszertanát, majd a tanító szak ének-zenei nevelésének tantárgyait tanította. Minősített női- és vegyes kórusaival rendszeresen szerepelt a hazai és a nemzetközi fesztiválokon. Legnagyobb sikereit a Szarvasi Városi Brunszvik Teréz Pedagógus Női Karral érte el: akadémiai nemzetközi kórusversenyen arany minősítésű kórusnak értékelték. Nemzetközi Kórusfesztiválokat, és kórushangversenyeket szervezett a Melis György Kórusalapítvánnyal. 1976-tól tagja a Békéscsabai Szimfonikus Zenekarnak.

Bódy Magdi (Budapest, 1953. július 15.) énekesnő, zeneszerző, producer. 1965–1969 között a Magyar Rádió és Televízió gyermekkórusában szerepelt. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte 1972–1976 között, ahol Vukán György tanítványa volt.

Bontovics Kati (Budapest, 1953. január 30.) dzsesszénekesnő. 1973-ban beiratkozott a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola dzsessz tanszakának ének részlegére. Tanulmányait 1977-ben végezte el, kitüntetéssel.

Bukszár Márta (Budapest, 1953. október 5.) magyar színésznő, énekművész. Budapesten született, 1953. október 5-én. A pécsi konzervatóriumban érettségizett, és a Pécsi Zeneművészeti Főiskola zongora-magánének szakán végzett. Második diplomáját 1979-ben magánénekből Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerezte meg. 1984-től a Pécsi Nemzeti Színház tagja és énekmestere is. A Pécsi Tudományegyetem Zeneművészeti Intézetében tanított és színházi munkája mellett magánének tanárként is dolgozik.

Csánky Emília (1952) oboaművész-tanár. 1966-tól 1970-ig a Szegedi Zeneművészeti Szakközépiskolban Meszlényi Lászlónál tanult, majd 1970 és 1975 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Pongrácz Péter növendéke volt. 1973 óta a Magyar Állami Operaház szólamvezető oboistája. 1975 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oboa és zenekari szólamismeret tanára. A DLA fokozatot 2001-ben szerezte meg, disszertációjának címe: A zenekari oboajáték problémái az előadóművész szemszögéből. Több kamarazenekar tagja (Bach együttes, Jeunesses Musicales fúvósötös, Budapesti kamaraegyüttes, Budapesti fúvósegyüttes), melyekkel számos zenei versenyen nyert díjat, több hanglemez-, TV-, illetve rádiófelvételt készített.

Csepregi Éva (Budapest, XVIII. kerület, 1953. október 22.) énekesnő, színésznő, a Neoton Família tagja. 1999-ig a Ruttkai Éva Színház tagja volt. Napjainkban a *Neoton Família Sztárjai* formációban szokott fellépni.

Csongrádi Kata (Csongrádi Katalin) (Budapest, 1953. május 18. –) magyar színésznő, musical-énekesnő, író, színpadi szerző. Főiskolai diplomáját a Színház- és Filmművészeti Főiskolán szerezte musical szakon 1971–1974 között. 1974–1989 között a Budapesti Operettszínház tagja volt. 1989–1996 között a Mikroszkóp Színpad színésze, majd 1996 óta a Budapesti Kamaraszínházban játszik. Legismertebb dala a Millió, millió rózsaszál.

Csopasz Eszter (1953. augusztus 23.) zeneiskolai fuvolatanár (Bartók Béla Zeneiskola, Szolnok-fuvolatanár; Állami Zeneiskola, Tapolca-fuvolatanár, uo. igazgató-helyettes is);

Csontos Lenke Éva (Karcag, 1953. április 6.) zeneiskolai gordonka, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekarti gordonkaművész (Kodály Zoltán Zeneiskola, Törökszentmiklós-tanár; Szolnoki Szimfonikus Zenekar-zenekari művész);

Csurgai (Csurgay) Attila (Budapest, 1953. november 24.) zenész (dob, ütőhangszerek).

Decsi Ágnes (Érsekújvár, 1953. júl. 5.) énekesnő. Tanulmányait 1973-tól 1979-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Sipos Jenő irányításával végezte. 1979–1985 között az Operaház magánénekes. 1985-től a Fővárosi Operettszínház tagja lett.

Delhusa Gjon (Budapest, 1953. augusztus 9.) albán származású magyar énekes, zeneszerző és dalszövegíró.

Dobos László (Gyula, 1953. január 14.) elektronikus zeneszerző;

Dolmányos Mária (Nagykanizsa, 1953. augusztus 25.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Állami Zeneiskola, Nagykanizsa-hegedűtanár; Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar-zenekari hegedűművész).

Döme Dezső (Budapest, 1953. augusztus 24.) blues dobos.

Éliás Tibor (Budapest, 1953. május 18.) operaénekes (tenor), előadóművész, kiadóalapító. Gencsy Sárinál tanult énekelni, majd hivatásos előadóművészit vizsgát tett. 1987-ben a kecskeméti Katona József Színházban Lehár Luxemburg grófja címszerepében debütált. 1991-ig a debreceni Csokonai Színház magánénekes. Főbb szerepei: Hunyadi László címszerep; Ravenswood Edgar (Donizetti: Lammermoori Lucia); Barinkay Sándor (ifj. Johann Strauss: A cigánybáró). Tulajdona a Musica Hungarica Művészeti Kiadó, amely számos jelentős CD-felvételt készített,

hézagpótló magyarnóta- és operettfelvételeken túl Erkel Ferenc három teljes operáját is megjelentette.

Enreiter István (1953) zenejari nagybögőművész-tanár. Nagybögő tanulmányait a Miskolci Konzervatóriumban Vogel Gáspárnál kezdte. A Debreceni Tanárképző Főiskolán Saru Károly, majd a Zeneakadémián (ahol 1982-ben végezett) Tibay Zoltán növendéke volt. 1981–1983-ig az ÁHZ, 1983-tól a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának szólamvezetője. 1986 óta a budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar tagja. 1988 és 1991 között a kecskeméti Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított. 1991-92-ben Madeirán a Funchali Kamarazenekarban és a Madeira Jazz Quartetben nagybögözött, és az ottani konzervatóriumban tanított. 1992 óta a budapesti Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolában tanít. 1995-ben részt vett a Nemzeti Tankönyvkiadó által kiadott Bordás Tibor: Nagybögők és nagybögősök című kisenciklopédia átdolgozásában és kiadásában, a kiadvány az Interneten mindenki számára hozzáférhető a www.nagybogo.hu címen.

Erdélyi Klára, Galánthayné (Miskolc, 1953. február 4.) hegedűtanár (Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola-hegedűtanár; Advent Kamarazenekar tagja);

Erdős Orsolya (Kaposvár, 1953. szeptember 17.) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Miskolc-gordonkatanár; Pécsi Filharmónikus Zenekar–zenekari művész);

Eszéki Zsuzsa (1953 július 6.) operaénekes, tanár (Pécsi Nemzeti Színház-magánénekes, Budapesti Madrigálkórus-énekkari művész);

Fábri Géza (Zenta, 1953. augusztus 11.) népzeneész, kobzos, énekmondó, a vajdasági táncmuzsika egyik elindítója. A Hívogató együttes egyik megalapítója, majd Vízöntő együttes (1992), Mentés Másként Trió (2005), a Vágtázó Csodaszarvas (2006) együttesek tagja.

Fábri Péter (Budapest, 1953. december 21.) magyar író, költő, dalszövegíró, műfordító. 1972-ben érettségizett a Szinyei Merse Pál Gimnázium angol szakán. Egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának esztétika–művészettörténet szakán végezte 1973–1978 között. 1984–1985 között a Békéscsabai Jókai Színház, 1989–1990 között a Madách Színház, 1992–1995 között, valamint

2007 óta a Kolibri Színház dramaturgja. 1994-től az Artisjus Nyugdíjpénztár igazgatótanács tagja. 1996–1997 között az Appaloosa Software igazgató-helyettese volt. 1996 óta az Artisjus Egyesület vezetőségének tagja. 1996–1998 között a Magyar Zeneszerzők Egyesületének elnökségi tagja volt. 2001–2004 között a Nemzetközi Színházi Intézet Magyar Központjának elnöke volt. 2003–2007 között a Színház- és Filmművészeti Egyetem DLA hallgatója volt. 2004 óta a Művészetek Palotája művészeti tanácsadója.

Fátyol Tivadar (1953) muzsikus, zeneszerző, rendező, producer, az első Cigány Kulturális Világfesztivál szervezője. Pályáját 1967-ben, mint zenész a világhírű Rajkó Zenekarban kezdte. Az ott eltöltött tíz év alatt bejárta a világot, szinte minden híres koncertteremben és színházban fellépett. 1975-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zeneszerzést tanult. A Rádió C zenei igazgatója és műsorvezetője mintegy két éven keresztül volt, majd 2004 októberétől ismét itt dolgozott programigazgatóként és műsorvezetőként, 2006 januárjától pedig ügyvezető igazgatóként. 2009-től a Nóta TV programigazgatója volt.

Fehérvári Edit (Budapest, 1953. február 9.) zenekari hegedűművész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar-zenekari hegedűművész; Kecskeméti Katona József Színház, Városi Szimfonikus Zenekar-zenekari hegedűművész; Kodály Zoltán Zenei Általános Iskola és Gimnázium-hegedűtanár);

Gallai Péter (Budapest, 1953. október 5. – 2019. szeptember 16.) billentyűs, zeneszerző, énekes. 1971-ben alapította meg első zenekarát. 1974-ben végzett a Konzervatóriumban. Játszott a Nautilus zenekarban, 1974-től 1982-ig a Piramisban zenélt, tagja volt a Favágóknak is. Egyéb sikeres együttese: Bikini. 2009 óta ismét a Piramis tagja volt. Az 1980-as években Kovács Krisztával és Fábri Péterrel közös gyermekműsora volt, utóbbival együtt írta a *Kolumbusz* című rockoperát, amelyet 1992-ben mutattak be.

Gergely Ákos (Budapest, 1953. június 5.) énekkariművész-tanár (Állami Zeneiskola, Fővárosi XV. kerületi Állami Zeneiskola-ének- és szolfézstanár; Magyar Rádió-énekkari művész);

Girgás Ágnes (Debrecen, 1953. augusztus 20.) zenekari oboaművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar-II. oboa, angolkürt).

Gmoser Vilmos (1953) zenekari klarinétművész-tanár (Kecskeméti Katona József Színház-zenekari művész; Kiskunhalasi Zeneiskola-tanár).

Gombai József (1953. április 19.) zenekari oboaművész-tanár (Magyar Állami Operaház-zenekari oboaművész).

Gulyás László (Mezőnagymihály, 1953. június 22.) zeneiskolai gitártanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Debrecen-tanár; Vujicsics Tihamér Állami Zeneiskola, Szentendre-gitártanár);

Hadzsász László (Budapest, 1953. június 25.) gitárművész-tanár (Fővárosi XVII. kerületi Bartók Béla Állami Zeneiskola-gitártanár; Polifon Consort alapító tagja).

Hegedűs Csaba, dr. (Debrecen, 1953. július 27.) népzeneész, orvos (Debreceni Orvostudományi Egyetem; Karikás népzenei együttes-vezető).

Hegedűs Sándor (Tés, 1953. október 11.) zenekari fagottművész (BM Tinódi Kamarazenekar).

Herencsár Viktória (Budapest, 1953. március 5.) cimbalomművész és -tanár, a Cimbalom Világszövetség alapítója és elnöke. Óvodásként kezdett cimbalmozni tanulni. 1974-ben kitüntetéssel fejezte be a Zeneakadémia cimbalom–szolfézs–ének szakát. Hangszertanára Tarjáni Tóth Ida volt. 2004-ben művelődési és felnőttképzési menedzser diplomát szerzett a Pécsi Tudományegyetemen. 2011-ben a művészetek doktora, a következő évben docensi fokozatot kapott a Besztercebányai Művészeti Akadémián. 1973-tól szerepel a Magyar Rádióban. 1974-től 1982-ig énektanár a budapesti Baranyai Úti Ének-zene Tagozatos Általános Iskolában. 1975-től a Magyar Állami Operaház Zenekarának tagja. 1991-ben megszervezte az I. cimbalom világkongresszust, ahol megalakították a ma már 32 országban működő Cimbalom Világszövetséget. Az alakuláskor a szervezet elnökévé választották és ezt a posztot azóta is betölti. 1993 és 1998 között a Szent István Király Konzervatóriumban tanított. 1997-től a Besztercebányai Művészeti

Akadémiának docense. 2005-től a pekingi zeneakadémia vendégprofesszora. Több kortárs szerző (Dubrovay László, Farkas Ferenc, Györe Zoltán, Hollós Máté, Pongrácz Zoltán, Szokolay Sándor stb.) írt számára darabot. Maga is komponált. Elkötelezett kutatója a cimbalomjáték történetének.

Hock Bertalan (Budapest, 1953–) orgonaművész, tanár. A Műszaki Főiskola mellett orgonatanulmányait Baróti Istvánnál kezdte. Tanítványaként, éveken keresztül részt vehetett az Esztergomi Főszékesegyház romos nagy Mooser-orgona maradványainak feltárásában és megszólaltatásában. Az elméleti alapokat is itt tanulta meg. A Zeneakadémián Gergely Ferencnél folytatta tanulmányait, és ezzel egyidőben került a Budavári Mátyás-templomba orgonistának, ahol a Rieger nagyorgona felmérését és 1983-ban a felújítás tervezői-szakértői munkáját végezte. Azóta is a templom művész-organistájaként dolgozik. 1989 óta a budapesti Solti György Zeneiskola orgona- és hangszerismeret tanára.

Homonyik Sándor (Nagyecséd, 1953. december 30.) énekes, gitáros.

Horváth Gyöngyi (Budapest, 1953. október 1.) zeneiskolai gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola-gordonkatanéár).

Horváth György (Budapest, 1953. május 23.) zenekari klarinétművész, zeneiskolai klarinét-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenei író (Állami Zeneiskola, Szzékesfehérvár-klarinéttanár; Budapesti Gyermekszínház-zenekari művész; Zeneoktatói Munkaközösség-fafúvós tanár; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola-klarinéttanár; Pénzügyőr Zenekar-zenekari művész; Kispesti Obsitos Fúvószenekar-zenekari művész, aléapítvánnyai elnök).

Horváth Judit (Budapest, 1953. július 30.) brácsaművész (MRT Szimfonikus Zenekara-brácsa szólamvezető; Magyar Állami Operaház-zenekari brácsaművész; Tonhalle Zenekar, Zürich-szólamvezető zenekari művész).

Horváthné Erdős Orsolya (Kaposvár, 1953. szeptember 17.) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Mohács-gordonkatanár; Pécsi Szimfonikus Zenekar-zenekari gordonkaművész).

Horváthné Fodor Éva (Kecskemét (1953. december 24.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Kiskunfélegyháza-hegedűtanár; Kecskeméti Állami Zeneiskola-hegedűtanár).

Hotzi László (Mezőkövesd, 1953. szeptember 7.) zenekari oboaművész-tanár (Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-zenekari oboaművész; Capella Savaria-zenekari oboaművész).

Hulkó Márta (Komárom, 1953. október 27.) szlovákiai Zzenetörténész, egyetemi oktató. A pozsonyi konzervatóriumban érettségizett 1973-ban, ezt követően a Comenius Egyetem BTK-án zenetudomány szakot végzett (1978). 1979-ben doktorált, 1981-től az egyetem oktatója (1996-tól docense), 1999-től az SZTA Zenetudományi Intézetének is tudományos munkatársa. Kutatási területe a XVI–XVII. századi zenekultúra a mai Szlovákia területén.

Illyés Lilla (Budapest, 1953. július 18.) magánéne- és szolfézstanár (Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola-magánének- és szolfézstanár; Zenei forgató-Magyar Állami Zenei Főosztály).

Janicsák István (Gyál, 1953. október 19. –) előadóművész, zenész, dalszövegíró.

Janzsó György (Szombathely, 1953. január 6.) szakközépiskolai gondnótanár, zenekari gondnóművész (Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-szóló nagybőgős; Capella Savaria barokk együttes -zenekari gondnóművész; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szombathely- vasvári fiókiskola-tagozatvezető tanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely-gondnótanár).

Ifj. Járóka Sándor (Budapest, 1953.) zenekarvezető primás.

Joó Csabáné Molnár Ágnes (Sopron, 1953. május 12.) általános iskolai énekzenetanár, karnagy (Tolbuhin úti Általános Iskola-ének-zenetanár, karnagy; Szombathelyi Bartók Béla Zeneiskola).

Joó Csabáné Szabó Éva (Makó, 1953 – 2022) gordonka- és szolfézstanár. Debreceni diákévei alatt szerezte meg 1977-ben tanári diplomáját. A Nyíregyházi Zeneiskolában az 1976/77-es tanévtől óraadó gordonka tanárként

kezdte meg munkáját majd, mint kinevezett dolgozó 1977-től 2015-ig, nyugdíjba vonulásának évéig tanított a Vikár Sándor Zeneiskola AMI-ban).

Juhász Éva, Szelecsényi Norbertné (Budapest, 1953. január 19.) zongoraművész-tanár.

Justinné Ládi Etelka (Békéscsaba, 1953. augusztus 8.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Állami Zeneiskola, Csorna-zongora- és szolfézs-tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr-szolfézs- és zeneelmélettanár; Kazinczy Ferenc Gimnázium, Győr-ének-zenetanár; Győr-Sopron megyei szakfelügyelő).

Kádas Éva (Budapest, 1953. december 15.) zenekari nagybőgőművész, nagybőgő- és szolfézs-tanár (Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola-zenetanár; Magyar Posta Szimfonikus Zenekara-zenekari nagybőgőművész).

Kaiser Adrienne (Baja, 1953. december 30.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár-zongoratanár).

Kállay Gábor (Budapest, 1953. január 2.) operaénekes, furulyaművész, zenepedagógus, zeneszerző. Színpadi szerepei mellett a magyar régizenei mozgalom jeles alakja, több neves kamarazenekar tagja volt énekes szólistaként, blockflöte- és rebekművészként (Régi Zene Stúdió, Camerata Hungarica, Mandel Quartet, Capella Savaria, Affetti Musicali, Excanto stb.) 1978 és 1985 között a Zeneakadémia ének tanszékének növendéke volt Simándy József és Keönch Boldizsár tanítványaként. Ezzel párhuzamosan, 1978-tól a Czidra László által 1970-ben alapított, főként reneszánsz és barokk tánczenét, középkori szakrális muzsikát, diákdalokat és virágénekeket előadó Camerata Hungarica együttes énekes szólistája, illetve fúvós hangszerek, elsősorban blockflöte megszólaltatója lett 1985-ben, frissen végzett zeneakadémistaként a Magyar Állami Operaház magánénekesé lett. Elsősorban comprimario-alakításokkal bízták meg, de emellett hangverseny- és oratóriuménekesként is fellépett. Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola, valamint a Ferencvárosi Ádám Jenő Zeneiskola blockflötetanára.

Kalocsay Géza (Hódmezővásárhely, 1953. augusztus 2.) zenész (hegedű, harsona).

Kapi Zoltánné Gugánovics Mária (Baja, 1953. szeptember 29.) hegedűtanár (Pécsvárad-zenetanár; Állami Zeneiskola, Siklós-hegedűtanár).

Katona Klári, becenevén: *Lárika* (Ráckeve, 1953. október 20.) énekesnő.

Katona Tibor (Budapest, 1953. július 26.) középiskolai ének-zetanár, karnagy. Tanulmányok: 1971 Vasúti Távközlő és Biztosító Berendezések. Szakközépiskola, Bp. 1977 Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, Bp. 1983 Népművelési Intézet Szimfonikus Zenekari Karmesterképző, Bp. Munkahelyek: 1977-től 1982-ig tanár a tatabányai Árpád Gimnázium és Óvónői Szakközépiskolában. 1977-től 1982-ig a Tatabányai Bányász Vegyeskar karnagyaként hazai kórusfesztiválok, és a Magyar Rádió Kóruspódium adásainak rendszeres résztvevője. 1982 és 1992 között Veszprém Város Vegyeskarának karnagya, 1983 és 1992 között a veszprémi Zeneművészeti Szakközépiskolában. 1992-től a Győri Bazilika karnagya.

Kecskeméti Gábor (Budapest, 1953. március 27.) a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Budapesti Tagozatán szerzett fuvolatanári diplomát. Neve színházi muzsikusként (közreműködés, zeneszerzés, hangszerelés, szerkesztés, korrepetíció) a Thália, a Radnóti és a Kolibri Színházakban, valamint rádiós zenei szerkesztőként (Magyar Rádió, Calypso Rádió) egyaránt ismert. A Magyar Rádió és Televízió számos műsorához komponált szignált, a Magyar Nemzeti Filmarchívum Örökmozgó mozijában pedig rendszeresen kísérte zongorán a némafilmeket.

Kiss Erzsébet (Zalaegerszeg, 1953. május 28.) zeneiskolai hegedűtanár (Zalaegerszegi Állami Zeneiskola, Lenti-hegedűtanár).

Kecskés G. László (Budapest, 1953. november 23.) kürttanár, rendező (Zrínyi Miklós Katonai Akadémia-katonazenész; MTV rendező). Referencia értékű filmjei: A zenén túl; Bartók + Mozart; Hegedűvel a világ körül; Magyar zeneszerzők - Soproni József; Operaritkaságok; A Quartet B koncertje; A tegnapi világa; Utazás a billentyűk körül - Tom Beghinnel; Verdi és Magyarország; 130 éves a Zeneakadémia.

Kecsmár László (Eger, 1953. február 9.) zeneiskolai hegedű- és szolféztanár (Állami Zeneiskola, Heves-hegedű – és szolféztanár, uo. igazgató-helyettes is).

Keleti Sarolta (Harkakötöny, 1953. február 16.) magyar nyelv- és énekzenetanár (I. István Gimnázium, Kalocsa-magyar nyelv- és énekzenetanár).

Kenessey László (Budapest, 1953. november 6.) kántor, középiskolai énekzenetanár, karnagy, zeneiskolai igazgató. Budapesten a Liszt Ferenc Zeneakadémián tanult. 1977-ben a Szent Péter és Pál Főplébánia templom kántor-karnagya lett. Nevéhez fűződik Óbudán az egyházzenei élet újraindítása. 1984-ben felnőttek számára alapította meg az óbudai székhelyű Albert Schweitzer énekzenekart. A rendszerváltás után jelentős részt vállalt a kerületi egyházi oktatás újraindításában. Mint alapító, szervező, igazgató, elévülhetetlen érdemeket szerzett a Szent Péter és Pál Katolikus Általános Iskola létrehozásában. Az Aelia Sabina Zeneiskola igazgatójaként egyengette tanítványai zenei fejlődését, 15 neveltje vált híres zenésszé, karmesterré.

Kincses Miklós (Budapest, 1953) zenekari klarinétművész-tanár (Müncheni Operaház-zenekari művész; Music Seminarium München).

Király Péter (Budapest 1953. február 24.) gitártanár, zenetörténész. Felsőfokú tanulmányok: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest. Értekezése: Lantjáték Magyarországon a XV– XVII. században (1991), Zenetudományok kandidátusa (CSc). Jelenleg Németországban él. Az 1980-as évek eleje óta rendszeresen végez tudományos kutatást Magyarország, Németország, Lengyelország, Olaszország, Szlovákia, Románia és Ausztria levéltáraiban és könyvtáraiban. 1989-től részt vett egy nemzetközi munkacsoportban, amely jegyzékbe vette a 16–18. századi lantkéziratok tartalmát (Részben megj. Sources manuscrites en tablature, Luth et theorbe, c. 1500 – c. 1800, ed. Chr. Meyer, 1994–). 1996 óta a Deutsche Lautengesellschaft alelnöke, a társaság évkönyvének, Die Laute, szerkesztője. Tagja a Nádasdy III. Ferenc udvari mecénatúráját feldolgozó interdiszciplináris kutatócsoportnak. Eddig mintegy száz tanulmánya jelent meg az alábbi témakörökből: Lant és lanttal rokon pengetőhangszerek története Magyarországon és külföldön (zenei források, hangszerek, játéktechnika, jeles személyiségek) – Valentin Bakfark életútja és művei. – A magyar királyi udvarok, illetve az erdélyi fejedelmi udvar zeneélete

a 15–17. században. – A magyarországi főúri rezidenciák zenéje a 16–17. században. – Magyarországi hangszerterminológia a 18. századig.

Kiss László (Kecskemét, 1953. február 5.) zeneiskolai szolfézs-, általános iskolai ének-zene- és rézfúvóstanár (Állami Zeneiskola, Kecskemét-rézfúvóstanár; A Kecskeméti Rézfúvós Együttműködés alapító tagja).

Kodájnő Regős Márta (Budapest, 1953. január 27.) hegedűtanár (Fővárosi XIII. kerületi Szabó Ferenc Állami Zeneiskola-hegedűtanár).

Kocsis Teréz (Székesfehérvár, 1953. július 27.) zeneiskolai gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Dunaújváros-gordonkatanár).

Konrád János (Budapest, 1953. február 10.) brácsaművész (Magyar Állami Hangversenyzenekar-zenekari brácsaművész; Amszterdami Filharmóniaszólobrácsás).

Kopasz Csilla (Pécs, 1953. november 17.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Sopron-hegedűtanár, tanszakvezető); Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar-zenekari hegedűművész).

Kovács Attila (Veszprém, 1953. november 5. –) magyar zeneszerző, zongorista. Zongoristaként dzsessz-, dzsessz-rock-, funky- és kortárs műveket ad elő. Több önálló zenei estet adott, előadásokat tart gimnáziumokban és egyetemeken.

Kovács Attila Ferenc (Budapest, 1953. október 25.) zenekari gordonkaművész (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar-zenekari művész).

Kovács Gábor (Budapest, 1953. július 5.) zenekari fuvolaművész-tanár (Magyar Állami Operaház-zenekari művész; Musica Aurea Kamarazenekar – zenekari művész);

Kovács József László (Veszprém, 1953. augusztus 1.) gitáros, bendzsós.

Kovácsné Czimer Zsuzsa (Budapest, 1953. január 31.) zenekari oboaművész-tanár (Egressy Béni Állami Zeneiskola-oboatanár; Miskolci Nemzeti Színház-zenekari oboaművész).

Kosahuba Sára (Hódmezővásárhely, 1953. febr. 4.) tanár, népzénesz. Tanulmányok: Zeneművészeti Szakközépiskola Szeged, Pécsi Tanárképző Főisk. Tanítói Tagozata Szombathely, tanító, Juhász Gyula Tanárképző Főisk., Szeged ének-zene szakos ált. isk. tanár, Népművelési Intézet, Bp. (1982) táncház-zenész. Munkahelyek: Ságvári Endre Ált. Isk. (1991-től Központi Ált. Isk.), H. (1976/78) tanító, uo. (1978–) ének-zene tanár, kórusvezető. A Prücsök Gyermek Táncház-zenekar (1981- Galagonya) (1979/90) vezetője, a Szeged Táncegyüttes és az Üllési Fonó Táncegyüttes gyermek zenekarainak (1980/85) vezetője. Kutatási területe: a magyarság hangszeres és énekes népzeneje.

Kovács Attila (Veszprém, 1953. november 5.) zeneszerző, zongorista. Zongoristaként dzsessz-, dzsessz-rock-, funky- és kortárs műveket ad elő. Több önálló zenei estét adott, előadásokat tart gimnáziumokban és egyetemeken.

Kozma László (Vencsellő, 1953. november 8.) zeneiskolai ütőhangszer-tanár, zenekari nagybőgőművész (Állami Zeneiskola, Nyírbátor-ütőhangszer-tanár; Szabolcsi Szimfonikus Zenekar-nagybőgős, uo. szólamvezető; A Nyíregyházi Ütőegyüttes vezetője).

Kőszegi Éva (Budapest, 1953. március 22.) zenekari trombitaművész-tanár (Huszonötödik Színház-zenekari trombitaművész; Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola-zeneiskolai trombitatanár; Országos Rendező Iroda-szerkesztő).

Köteles György (Budapest, 1953. november 30.) zenetanár, karnagy, zenei író (Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola, Szombathely Ének-zene Tanszék-hegedű-, zeneelmélet-, zenetörténet- és esztétikatanár, uo. zenekarvezető; Budapesti Viadana Kamarakórus vezetője).

Kukely Júlia (Sámsonháza, 1953. szeptember 11. – 2017. október 31.) opera-énekes, a Magyar Állami Operaház örökös tagja. Énektanulmányait 1968-ban kezdte a Bartók Béla Konzervatóriumban Sziklay Erikánál, és 1972-től nála is folytatta a Zeneakadémián. Növendékként nyert II. és különdíjat a Karlovy Vary-i Dvořák Énekversenyen 1975-ben, és III. díjat a Magyar

Rádió Dalversenyén 1977-ben. A következő évben szerezte meg diplomáját, és rögtön szerződött a Magyar Állami Operaház. 1981-ben az ötszáz jelentkező közül túljutott az előválogatáson a philadelphiai Luciano Pavarotti Nemzetközi Énekversenyen Gulyás Dénessel és Polgár Lászlóval együtt, akik díjat is nyertek. Donna Annát énekelte Jurij Ljubimov 1982-es nevezetes *Don Giovanni*-rendezésében. A budapesti Opera mellett – Athéntól Zürichig – számos európai nagyváros dalszínházaiban is fellépett. Haláláig tagja maradt a pesti társulatnak. Az Erkel Színházban ravatolozták fel, majd szülőfaluja evangélikus temetőjében helyezték végső nyugalomra 2017. november 18-án. S szerepei széles skálán mozogtak, olyan végpontokkal, mint a *Hoffmann meséi* Olympiája és a *Salome* címszerepe. Részt vett Szokolay Sándor *Ecce homójának* ősbemutatójában. Főszereplésével négy opera tv-változatát készítette el a Magyar Televízió.

Ládi Etelka (Békéscsaba, 1953. augusztus 8.) szolfézs- és zeneelmélettanár (Állami Zeneiskola, Csorna-zongora- és szolfézs tanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr-szolfézs- és zeneelmélettanár);

László Attila (Kaposvár, 1953. július 10.) jazz-rock gitár művész, zeneszerző. A Bartók Béla Konzervatórium jazz tanszakának elvégzése után élvonalbeli hazai jazz együttesekben játszott. 1975-ben alapította meg a Kaszakó nevű jazz együttest, melynek eredeti hangzású zenéjét 1983-ban az Édenkert című lemezen rögzítették. 1987 óta tanít a Jazztanszéken, az iskola big bandjének vezetője. 1990 óta Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Jazz Tanszékének docense. Az elmúlt 33 évben a Jazz Tanszéken az irányítása alatt működő big band összeállításokban tanította két professzionális hazai big band – a Budapest Big Band és a Modern Art Orchestra – tagjainak nagy részét. 1999-ben Szabó Gábor jazz életmű díjat kapott, ugyanebben az évben László Attilát megválasztották a Magyar Jazz Szövetség elnökévé, mely tisztséget hat éven keresztül töltötte be. 2011-től 2018-ig a Snétberger Zenei Tehetség Központ gitár tanára volt.

Lerch István (Budapest, 1953. szeptember 16.) jazz muzsikus, billentyűs.

Ligeti András (Pécs, 1953. augusztus 5. – 2021. szeptember 19.) hegedűművész, karmester zeneakadémiai tanár. 17 évesen felvételt nyert a Zeneakadémiára: 1970 és 1976 között a hegedű szakon Halász Ferenc, 1974-től

1979-ig pedig a karmesterképzőben Kórodi András tanítványa volt. Megnyerte 1975-ben a budapesti Weiner Hegedűversenyt, valamint 1980-ban az Indiana University versenyét. 1976-tól tanított a Zeneakadémián, előbb a hegedűsöket képezte, majd később egyetemi docensként a karmesterképzőn oktatott, a 2009/2010. tanévben a Karmester és Karvezető Tanszék megbízott vezetője volt. 1981-től 1985-ig a Magyar Állami Operaház karmestere volt. Szintén 1986-ban lett a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának karmestere, majd 1993-ban igazgató karmestere. 1997 és 2007 között a MATÁV (később Telekom) Szimfonikus Zenekar zeneigazgatója volt, ahol külön célként tűzte ki a fiatal pályakezdő zenészek tehetséggondozását. A 90-es évek elejétől dolgozott intenzíven a Zeneakadémia Szimfonikus Zenekarával, generációkat tanított és készített fel a zenekari pályára. 2001-ben a West Australian Symphony Orchestra művészeti vezetője és első állandó vendégkarmestere, 2005-ben pedig a Taipei Szimfonikus Zenekar főzeneigazgatója lett. Olyan neves zenekarokat vezényelt vendégkarmesterként, mint a Suisse Romande zenekar, az Izraeli Filharmonikusok, a BBC Filharmonikusok, a Drezdai Filharmonikusok, a Bergeni Filharmonikusok, a Japanese Chamber Orchestra és a római Santa Cecilia Akadémia zenekara. 1976-tól tanított a Zeneakadémián, előbb a hegedűsöket képezte, majd később egyetemi docensként a karmesterképzőn oktatott, a 2009/2010. tanévben a Karmester és Karvezető Tanszék megbízott vezetője volt.

Lissauer Péter (Budapest, 1953. május 27.) hegedűművész-tanár. A londoni Trinity College of Music-on, majd az Egyesült Államokban lévő Brandeis és a Yale Egyetem hallgatójaként folytatta tanulmányait. A budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karán, és közel 10 évet a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen tanított Halász Ferenc tanársegédjeként. 2003 óta Glasgowban, a Royal Scottish Academy of Music and Drama vonós tanszék vezetője.

Lőrincz László (Budapest, 1953. május 31.) zeneiskolai klarinéttanár, zenekari klarinétművész. A Budapesti Bartók Béla Szakiskola után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem klarinét szakán végeett. 1975-től tanított a Budapesti VI. kerületi Állami Zeneiskolában és játszott a Miskolci Szimfonikus Zenekarban. 1978-tól tagja lett a BM Tinódi Kamarazenekarának, ahol, mint szólista- szólamvezető szólaltatta meg a korabeli fafúvós hangszereket; a blockflötét, chalumeaux-ot, pommert, krummhornt. Itt hat évig dolgozott és

közben tagja lette a Camerata Hungarica és a Musica Antiqua Hungarica együtteseknek. Közreműködött 12 hanglemez-felvételen és sok rádió-, tv-felvételen. 1983-ban megalapította saját együttesét, az Instrumenta Historicát, amellyel Vigadóbeli, Zeneakadémiai és külföldi fellépései voltak. 1987-ben felkérték a Talentum Régi Zenei Stúdiójának megalapítására, és párhuzamosan a Kortárs Művészeti Fórum munkatársa lett. 1988-ban a Szentendrei Zeneiskolában kezdett tanítani. Szervezte a Régi Zenei Napokat, és kurzusokat tartott. 1991-től tanít a Szegedi Konzervatóriumban. A szegedi évek alatt fő hangsúlyt a pedagógiai munkára, kutatásra, muzikológiai tevékenységre helyezett, és ezen kívül a régi zene megszólaltatási és tanulási feltételeinek biztosításán munkálkodott. Így például egy évig tanított blockflöte fakultációt a Budapesti Tanárképzőn. Az Edicio Musica Budapest Zeneműkiadónak dolgozik pedagógiai kiadványok, blockflöte iskolák megírásával.

Lukáczházi Győző (Budapest, 1953. szeptember 6. – Budapest, 2022. július 26.) tubaművész, zenei ismeretterjesztő, műsorvezető. Zenei elkötelezettségét Dunaújvárosban szerezte, ahol egy Kodály Zoltán által rendszeresen látogatott iskolába, a Móricz Zsigmond Zenei Általános Iskolába járt. Előbb csellózni, később tubázni tanult. A két hangszert párhuzamosan vitte középiskolás korában, amelynek helyszíne a győri Liszt Ferenc Zeneművészeti Szakközépiskola volt. A Zeneakadémiára tubával került, ahol 1978-ban szerezte tuba-kamaraművész és tanári diplomáját. Játszott a Magyar Állami Operaház zenekarában, tagja volt a Vám- és Pénzügyőrség Zenekarának, majd 1984-ben a Budapest Ragtime Band vezetője lett. Ezt követően a Magyar Rádió szerkesztőjeként dolgozott, ahol később a Könnyűzenei Produkciós Szerkesztőség vezetője lett. Rádiós szerkesztő és műsorvezető, korábbi munkái között találjuk a Verkli és a Világzene Magazin című műsorokat, a Bartók Rádióban vezette a Muzsikáló Reggelt, majd elindult a mai napig is tartó Tóbiás matiné, valamint a Partitúra című, gyerekeknek szóló játékos ismeretterjesztő sorozata. 1997-ben zenei vezetője lett a budai IBS Színpadnak, ahol útjára indította a Bonbon Matiné sorozatát. 2013–2018 között a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgatója. Műsorvezetőként, mesélőként rendszeresen közreműködik a Bonbon Matinékon itthon és Erdélyben, valamint fellép az ország szimfonikus zenekaraival, ahol Balogh Sándorral és Dobszay-Meskó Ilonával közösen írott gyerek-darabjai kerülnek színre. /Tuba Tóbiás, Erdei vigasságok, Kistigris, Ludas Matyi, Jancsi és Juliska, Fehérlófia/.

Magyar Klára (Celldömölk, 1953. április 8.) oboa-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Leninváros, Állami Zeneiskola – zenetanár)

Magyarné Farkas Mária (Bajcsa, 1953. december 14.) gordonkatanár (Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola-tanár).

Majoros Mária (Miskolc, 1953. február 27.) zenetanár (Állami Zeneiskola, Mezőkövesd-zenetanár; 6. sz. Általános Iskola, Miskolc-zenetanár).

Mándi József (Eger, 1953. november 26.) zenekari trombitaművész, szakközépiskolai tanár (Debreceni Filharmónikus Zenekar-zenekari művész; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola-tanár).

Mándoki László /művésznevén Leslie Mandoki / (Budapest, 1953. január 7.) Németországban élő magyar zenész, (dobos) és zenei producer, a Volkswagen AG és az Audi AG zenei-programigazgatója. Többek között dolgozott Bonnie Tylerrel, Engelberttel, Joshua Kadisonnal, Phil Collinsszal, a No Angelsszel, Jennifer Rushsal, Gil Ofarimmal és Lionel Richie-vel, Jack Bruce-szal, valamint Sido német rap zenésszel is. Miután a műszaki képzést félbehagyta, az 1970-es évek elején végezte el a Konzervatóriumot Budapesten. Tanulmányai közben és utána a JAM nevű helyi dzsessz-rock együttes vezetője, mely az ellenzéki diákmozgalom zenekara volt. Az együttes főként a Bem rakparton levő klubban lépett fel. Zenéjére ekkoriban a Cream és a Jethro Tull gyakorolt mélyebb hatást.

Maros Ákos (Budapest, 1953. április 3.) zenekari kürtművész, tanár (Duna Szimfonikus Zenekar-zenekari kürtművész).

Marosi Tibor (Debrecen, 1953. augusztus 25.) zenekari nagybőgőművész (Debreceni MÁV Filharmónikus Zenekar-zenekari művész).

Marosné Tomasek Mária (Pécs, 1953. április 13.) zongoratanár (Csermák Antal Zeneiskola, Veszprém-zongoratanár).

Marosvári Attila (Szeged, 1953. december 1.) fagott-tanár, karmester (Szegedi Szimfonikus Zenekar-zenekari fagottművész; Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged-fagott- és kamarazenetanár; Liszt Ferenc Állami

Zeneiskola, Szeged-fagott-tanár; MÁV Szegedi Fúvószenekara- vezetője; Munkásörtség Szegedi Fúvószenekara-vezető-karmester).

Melis László (Budapest, 1953. augusztus 14. – Budapest, 2018. február 12.) Erkel Ferenc-díjas magyar hegedűművész, zeneszerző. Hegedűszakon végzett a Zeneművészeti Főiskolán. 1978-ban egyik alapítója a kortárs zenét játszó és népszerűsítő 180-as Csoportnak. A kilencvenes évektől elsősorban komponálással foglalkozott. Írt többek között kamaraooperát (A mosoly birodalma); Kleist meghal), balettzenét, balettkantátát, nagyzenekari művet. 2010. szeptember 10-én volt a bemutatója a Budapesti Fesztiválzenekar felkérésére írt, Dionysia című művének. A nagy sikerű előadást Fischer Iván vezényelte.

H. Merczel Mária (Balassagyarmat, 1953. május 17.) játékmester, rendező (Mikszáth Kálmán Művelődési Központ, Balassagyarmat-népművelő; Magyar Állami Operaház-színházi titkár, segédrendező, játékmester).

Miskolciné Hajtun Zsuzsa (Budapest, 1953. november 18.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeneiskola-tanár, igazgató-helyettes, igazgató).

Mócz Ferenc (Miskolc, 1953, február 14. (zenetanár. Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Ózd- fafúvós-tanár és uo. igazgató;

Mohl Imre (Szombathely, 1953. április 19.) zenekari fagottművész, szakközépiskolai fagott-tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Sziombatheky-fagott- és kamarazene-tanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-zenekari fagottművész; A Capella Savaria tagja; Szombathelyi Bartók Béla AMI-tanár;

Molnár Péter (Budapest, 1953. szeptember 8.) klarinét-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (BM TOP Zenekar-zenekari klarinétművész; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola - furulya- és klarinéttanár)

Molnár Miklósné Bakos Magdolna (Hajdúszoboszló, 1953. március 11.) zeneiskolai szolfézs-, zongora- és általános iskolai ének-zenetanár, karvezető (Állami Zeneiskola, Hajdúszoboszló-szolfézs- és zongoratanár, uo. igazgató).

Murányi Zsuzsanna (Miskolc, 1953. május 15) orgonaművész-tanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozat; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-tanár).

Nagy Ágnes (Gyula, 1953. február 25.) brácsaművész-tanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Szegedi Tagozat-brácsatanár; Tömörkény István Művészeti Szakközépiskola, Szeged-brácsatanár; Weiner Kamarazenekar, Szeged-brácsa szólamvezető).

Nagy Árpád (Budapest, 1953. május 18.) zeneszerző, karmester. 1978-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezető és középiskolai énektanári szakán, majd 1982-ben a Zeneakadémia zeneszerzés szakán végzett Sugár Rezső és Petrovics Emil tanítványaként. 1979-től két éven át a Budapesti Művelődési Központ Módszertani és Szakfelügyelői Kabinetjének zenei főmunkatársa, s ez időben tagja volt a Kórusok Országos Tanácsa elnökségének is. 1981-től 1985-ig a Budapesti Gyermekszínház karmestere és zenei vezetője, majd 1985-től öt éven át a Nemzeti Színház, zenei vezetője. 1990-től a veszprémi Petőfi Színház zenei vezetője, majd 1992-től a kecskeméti Katona József Színház karmestere. Színházi munkái mellett számtalan film és a Magyar Rádió zenei felvételeinek karmestere és zeneszerzője. Szinte folyamatosan tanított. Először a Nemzeti Színház Stúdiójában, majd a Színház-és Filmművészeti Főiskolán. 1996–2017 között a Tiszavölgyi István alapításában működő 8 osztályos békásmegyeri Veres Péter Gimnázium ének-zene tanára. Jelenleg az Orchestra Simfonica di Stato Ungherese karnagya, s elsősorban a Baletto Del Sud társulat előadásait kíséri zenekarával

Nagy Gabriella (Túrkeve, 1953. április 17.) klarinét-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, énekkari művész (Debreceni Kodály Kórus-énekkari művész; Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Törökszentmiklós-zenetanár).

Nagy Lászlóné Bartha Anna (Vámospercs, 1953. november 3.) alsó- és középfokú gordonkatanár, kamaraművész (BM TOP Tinódi Kamaraegyüttes (viola da gamba).

Nagyné Csontos Éva (Karcag, 1953. április 6.) zeneiskolai gordonka-, szolfézs-és általános iskolai ének-zenetanár (Kodály Zoltán Állami Zeneiskola-

gordonkatanár; Törökszentmiklós-gordonkatanár; Állami Zeneiskola, Szolnok-gordonkatanár).

Nagyné Faragó Klára (Pécel, 1953. október 8.) zenetanár (Fővárosi XVI. kerületi Állami Zeneiskola-fuvola-, szolfézstanár).

Németh Ágota (Cegléd, 1953. szeptember 30.) gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös-gordonkatanár).

Németh Luza (Budapest, 1953. május 13.) magánének-tanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog-magánének-tanár; Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola-magánének-tanár).

Németh Istvánné (Sárvár, 1953. október 15.) zenekari hegedűművész-tanár (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari hegedűművész).

Némethné Simonyi Ágnes (Budapest, 1953. augusztus 4.) általános iskolai ének-zenetanár, népművelő (Ifjú Zenebarátok Magyarországi Szervezete-előadó; Megyei Művelődési Központ zenei előadó; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szombathely-iskolaitkár, majd szolfézstanár).

Nits Katalin (Győr, 1953. március 18.) zenekari hegedűművész-tanár (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari hegedűművész).

Nusser Marietta (Esztergom, 1953. szeptember 2.) zongora- és szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog-zenetanár; Sárísáp-tagiskola vezető).

Orosz László (Karcag, 1953. december 14.) zenekari hegedűművész, tanár (Postás Szimfonikus Zenekar-zenekari hegedűművész; Katona József Színház-koncertmester; Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola és Gimnázium, Kecskemét-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Kecskemét-hegedűtanár).

Oroszné Tornyai Lilla (Kecskemét, 1953) zongora- és szolfézstanár, karnagy, főiskolai adjunktus. Közép-, és felsőfokú tanulmányaimat Szegeden és Budapesten végezte. 1975-ben Alsófokú zongora-

szolfézs és általános iskolai ének-zenetanári diplomát, majd pedagógia szakos előadói egyetemi oklevelet szerzett Szegeden. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi tagozatának elvégzésével karvezető és énektanári szakjai tovább erősített. Pedagógiai munkáját a Kecskeméti Állami Zeneiskolában (ma M. Bodon Pál Zeneiskola) kezdte, ahol tíz évig tanított zongorát és szolfézszt, valamint zeneirodalmi és zeneóvodai foglalkozásokat vezetett. 1985 óta a kecskeméti tanítóképzésben dolgozik. A Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Főiskolai Kar Művészeti Intézetében ének-szolfézszt, tantárgypedagógiát, zeneelméletet, zongorát tanít. Kutatómunkája az énektanítás módszertanával kapcsolatos; több mobil szemléltető eszközt készített „Tartsd a tempót!” - társasjáték, „Lapozgató” a ritmusértékek szemléltetéséhez, „Színes ritmuskártyák”- nagy és kis méretben, „Hangrendszerek”- a relatív és abszolút rendszer kapcsolata). Az „Énektanítói alapismeretek” és a „Vázlat-Minták” című kiadványai módszertani jegyzetek, a főiskolai oktatás segédanyagai. Több mint tizenöt éve vezeti a Kar egyik kórusát, a PerlaTon nőikart, amely számos minősített eredményt ért el hazai és nemzetközi fellépések, rádiófelvételek alkalmával. 2001-ben az „Egyetemek és Főiskolák Kórusainak Nemzetközi Versenyén Besztercebányán” II. helyezéssel és egy különdíjjal értékelték a PerlaTon kórus produkcióját. A Kecskeméti Pedagógus Énekkarnak másfél évtizeden keresztül aktív tagja, egyik szólamvezetője volt. Három középiskolában alapított és vezetett kórust a 80-as, 90-es években Kecskeméten, majd ezt követően újra kapcsolatba került a zeneiskolai hangszeroktatással is.

Pallai Zsuzsanna (Budapest, 1953. július 20.) hegedűtanár (Körzeti Állami Zeneiskola, Szob-hegedű- és szolfézsztanár; Budai Járási Körzeti Zeneiskola, Százhalombattai kihelyezett tagozat-hegedű-, és szolfézsztanár, tagozatvezető).

Pajzs Gábor (Budapest, 1953. január 12.) zenekari-harsonatanár, karnagy (Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-zenekari harsonaművész; Néphadsereg Művészegyüttes Szimfonikus Zenekar-zenekari harsonaművész; Fővárosi XXII. kerületi Nádasdy Kálmán Állami Zeneiskola-harsonatanár; Budafoki Ijúsági Fúvószenekar-karnagy).

Pechan Kornél (Budapest, 1953. március 3.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Vörösmarty Gimnázium, Budapest-ének-zenetanár, karnagy;

Tomkins Énekegyüttes tagja; Hatvani Pedagógus Kórus-vezető karnagy; Állami Zeneiskola, Hatvan-magánénektanár).

Pécsi Csaba (Pécs, 1953. november 4.) énekművész. Iskolai éveiben, 1964-től 68-ig fúvószenekarban játszott, ezt később a kamaraéneklés váltotta fel. Műszaki pályáját (gépész üzemmérnök) párhuzamosan kíséri a zene hobbi szintnél magasabb fokú művelése. 1974-től 85-ig a Pécsi Kamarakórus tagja, 1985-ben a Bach Singers, 1994-ben az UniCum Laude alapítója.

Pécsy Tamás (Budapest, 1953. április 11.) zeneri fagottművész-tanár (Állami Zeneiskola, Hatvan-fagott- és furulyatanár; Fővárosi XVI. kerületi Állami Zeneiskola – fagott- és furulyatanár; BM TOP Központi Fúvószenekar-zenekar művész).

Péter Lajosné (Budapest, 1953. szeptember 19.) harmonikatanár (Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola-harmonikatanár, zenei előképzőtanár; Juhász Klára Zeneoktatói Munkaközösség-harmonikatanár).

Péteri Judit (Budapest, 1953. április 15.) csembalóművész, zenetörténész, irrodalmi szerkesztő, fordító. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola csembalótanszakán Sebestyén János növendékeként diplomázott, majd posztgraduális tanulmányokat folytatott Jos van Immerseelnél Antwerpenben. Többször részt vett Kenneth Gilbert mesterkurzusain. Szólistaként és különböző együttesek tagjaként Európa számos országában vendégszerepelt, számos lemezfelvételt készített.

Pável Edit (Budapest, 1953. január 31.) zenekari hegedűművész, tanár (BM Szimfonikus Zenekar-zenekari művész).

Petróczki Edit (Székesfehérvár, 1952. május 20.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Iskola-ének-zenetanár, uo. vezetőtanár; Építők Szalmás Kórusa-karnagy, szólamvezető).

Pertorini Zoltán (Budapest, 1953. május 29.) zenekari hegedűművész-tanár (Fővárosi Operettszínház-zenekari hegedűművész; Vasas Művészegyüttes Kamarazenekarának tagja; Budapest Kamarazekar tagja)

Pintér Éva (Budapest, 1953. április 10.) zenetörténész (Országos Filharmónia-műsorszerkesztő; a Fono Forum és Musica /Németország/ munkatársa).

Pogány Ildikó (Pécs, 1953. november 4.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs-zongoratanár).

Póka Egon Benedek (Budapest, 1953. augusztus 19. – Budapest, 2021. szeptember 14.) basszusgitáros, zeneszerző, igazgató. Első ismertebb zenekara a Metro volt: a Zorán által vezetett együttesben 1971-ben játszott. Legnagyobb sikerét a Hobo Blues Band tagjaként érte el: 1978–1993 között 12 lemezen játszott; köztük a legsikeresebben, az 1984-ben kiadott dupla albumon, a Vadászaton, amelynek zenéjét Tátrai Tiborral közösen szerezték. 2009–2011 között – a zenekar utolsó időszakában – ismét játszott a Hobo Blues Band-ben, és az előző években is több alkalommal lépett fel Földes Lászlóval. 1997–2009 között a P. Mobil tagja volt (három lemezen szerepelt). Utána a saját formációja, a Póka Egon Experience vezetője volt. A budapesti Kőbányai Zenei Stúdió művészeti szakképző iskola alapítója, igazgatója volt.

Pozsgai Zoltán (1953. december 29. – Budapest, 2017. január 5.) zongoraművész-tanár. Pozsgai Zoltán a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozatán Sztankay Lajos tanítványa volt, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola művészképzőjében pedig Nemes Katalin volt a mestere. 1978-85 között a XXII. kerületi Állami Zeneiskolában, 1983-tól a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, 1985-től pedig a Színház- és Filmművészeti Főiskolán tanított. Kereskedő Tamással évekig sikeres működött a Budapest Piano Duet c. formáció, melynek köszönhetően a Hungaroton Stúdiójában a két kiváló zongoraművész cd-re rögzítette Liszt két zongorára átírt szimfonikus költeményeit

Dr. Pusztainé Puskás Zsuzsa (Keszthely, 1953. május 28.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Keszthely-zongoratanár, uo. igazgató-helyettes is).

Rácz László (1953) zenekari klarinétművész-tanár (Honvéd Központi Zenekar).

Rácz Tibor (Dunastzerdahely, 1953. április. 7.) szlovákiai akkordeonművész, zeneszerző, tanár. A pozsonyi Konzervatóriumban érettségizett (1974), a pozsonyi Szépművészeti Akadémián harmonika szakot (1978), a Comenius Egyetem BTK-án esztétika–kultúrpolitika szakot (1984) végzett. 1984-től a pozsonyi Zeneakadémián tanít, de nemzetközi mesterkurzusokon is oktat.

Rátonyi Róbert (Budapest, 1953. december 13.) jazz zongoraművész. 6 éves korától szolfézst tanult Szervánszky Jenőné Valikánál, majd magánúton kezdett el zongorát tanulni. Később Géczy Fazekas Klára tanítványa lett. Képzőművészeti tanulmányai és a gimnáziumi érettségi után 1977-ben végezte el a Bartók Béla Jazz Konzervatórium jazz tanszakát, ahol Gonda János növendéke volt. 1975 óta szinte valamennyi élvonalbeli hazai jazz muzsikussal játszik koncerteken, hazai és külföldi jazz fesztiválokon, lemezfelvételeken. Zongorajátékára nagy hatással voltak Bill Evans, Ahmad Jamal, Bob James, Kenny Barron, Andy Laverne és Herbie Hancock. A jazz mellett a legfoglalkoztatottabb stúdió zenészek egyike. Számtalan film-, színházi-, show-, reklám- és főcímzenét komponált és hangszerelt.

Regős Zsolt (1953) karnagy, pedagógus, a Miskolci Nemzeti Színház karigazgatója. 1986-tól a Miskolci Nemzeti Színház korrepetitora, később karnagy és jelenleg is karigazgatója. Operettek, balettet, musicaleket és zenés játékokat vezényel éveken keresztül. Közben megalakította Miskolci Spirituálé Együttest, a Musica Kamarakórust majd a Regős Vokál énekegyüttest. Tagja volt a Reflex rock együttesnek és a miskolci Ifjúsági Ház zenés színpadának is. 1992-től a miskolci Fráter György Katolikus Gimnázium énektanár karvezetője. Ebben a középiskolában vezeti a Fráter Kórust. A 30-35 tagú énekkarral vett részt a 2003-ban megszervezett Örömkoncerten (4000 fős egyesített kórusban) Budapesten, 2008-ban Grazban a Kórusolimpián, ahol gospel kategóriában Ezüst diplomát szereztek. Az évek során több vokál együttest szervezett a gimnáziumban: Septeam Company, Sentimental Vocal, Seven Soul Singers.

Révész Sándor (Budapest, 1953. június 24. –) EMeRTon-díjas magyar énekes, a Generál és a Piramis együttesek énekese.

Rohmann Imre (Budapest, 1953. június 25.) zongoraművész-tanár. Zenész családjára révén már négyévesen elkezdett zongorázni. 1967 és 1971 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában tanult zongorát és zeneszerzést, Vásárhelyi Magda és Soproni József tanítványaként. Felsőfokú tanulmányait 1971-ben kezdte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, a zongora mellett kamarazenét is tanult, mesterei Zempléni Kornél, Rados Ferenc, Kurtág György, Mihály András és Simon Albert voltak. Diplomáját 1976-ban szerezte meg. 1980–1981-ben a bécsi Hochschule für Musik karmesterképzőjén Karl Österreichernél vezénylést tanult. Részt vett Jörg Demus több mesterkurzusán Ausztriában és Németországban, ahol később a zongoraművész asszisztenseként is működött. Több zenei versenyen szerepelt sikerrel: 1973-ban a Magyar Rádió zongoraversenyén különdíjat kapott, az 1976-os budapesti nemzetközi Liszt–Bartók zongoraversenyen III. díjat szerzett, majd 1980-ban I. díjas lett a bloomingtoni kamarazenei versenyen. 1976-ban az Országos Filharmónia szólistája lett, de már 1974-től koncertezik. 1976-ban lett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola óraadó, majd 1983-ban állandó tanára. 1986-ban a berlini Hochschule der Künste vendégtanára, majd a salzburgi Mozarteum professzora lett, 2001-től pedig a spanyolországi Alcala de Henares Egyetem vendégprofesszora is. Számos mesterkurzust tart, tartott, 1976 óta szinte évente Japánban, 1986-tól – kis kihagyással – a szombathelyi nemzetközi Bartók-szemináriumon, és kezdeményezésére jött létre Veszprémben az Auer Akadémia. Zenei átiratokat, kivonatokat készít. Számos lemezfelvétele jelent meg a Hungaroton, a BMC, az EMI, a Denon és a Preiser Records kiadásában.

Romhányi Ágnes (Budapest, 1953. május 29.) magyar műfordító, szövegíró, dramaturg, egyetemi tanár. Édesapja, Romhányi József (1921–1983) költő volt. Férje, Rigó Béla (1942–2017) költő, író. 1971–1976 között az ELTE BTK magyar-olasz szakos hallgatója volt. 1979-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára. 1980–1997 között a Magyar Televíziónál dramaturgként működött. 1991 óta a Magyar Állami Operaház dramaturgja.

Rónai Lajos (Szolnok, 1953. augusztus 1.) klarinéttanár (Körzeti Állami Zeneiskola, igazgató-helyettes; Bagi Muhary Elemér Népiegüttes zenei vezetője; Tarisnyás népzenei zenekar vezetője).

Iffy Ruha Rudolf (Veszprém, 1953. november 26.) hegedűművész (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém-hegedűtanár).ü

Sándor József (Gyöngyös, 1953. január 19.) zenekari brácsaművész (MRT Szimfonikus Zenekar-zenekari brácsaművész; Magyar Állami Hangversenyzenekar-zenekari brácsaművész; Bruckner Simphonie Orchester, Linz-zenekari brácsaművész; Münc'ner Kammerorchester, München-zenekari brácsaművész).

Sánta András (Kaposvár, 1953) zenekarvezető primás. Tanulmányait a Zeneűvészeti Főiskolán folytatta, Lányi Margit és dr. Szende Ottó tanítványaként.

Sajdy Júlia (Bélmegyer, 1953. május 10.) operaénekes, magánének-tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Békéscsaba-magánének-tanár; Pécsi Nemzeti Színház-magánénekes).

Schiff András (Budapest, 1953. december 21.) zongoraművész. 1979-ben emigrált Nagy-Britanniába, jelenleg Londonban vagy Firenzében él. 1987 óta osztrák, 2001 óta brit állampolgár. Zongorázni 5 évesen kezdett, majd 1960-ban a Fővárosi Zeneiskolában (7 éves) Vadász Erzsébet növendéke lett. 1968-ban, 14 évesen elindult a Magyar Televízió „Ki mit tud?” versenyén, ahol komolyzene kategóriában első helyezést nyert és ezzel országosan ismertté vált. 1968 és 1974 között Kadosa Pál és Rados Ferenc professzorok tanítványa volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. 1974-től 1976-ig engedéllyel kamarazenét taníthatott a Zeneakadémián. Még akadémistaként több nemzetközi versenyen sikerrel szerepelt. 1973-ban a Weiner Leó kamarazenei versenyen hegedűs partnerével, Szenthelyi Miklóssal ért el első helyezést. 1974-ben a moszkvai Csajkovszkij-verseny díjazottja volt, 1975-ben a leedszi Nemzetközi Zongoraverseny döntőjében IV. helyezést ért el. 1976-ban megkapta a Liszt Ferenc-díjat. 1976-ban kezdte nemzetközi pályafutását hangszeres szólistaként. Schiff Andrást számos kritikusa nevezte a zongora poétájának. 2013. decemberében, 60. születésnapja alkalmából, a londoni Királyi Filharmóniai Társaság (RPS) aranymedáljával tüntették ki. 2014. június 14-én II. Erzsébet brit uralkodó „a zeneművészetért kifejtett tevékenységéért” lovagi címmel tüntette ki, így a „Sir” előnév viselésére is jogosulttá vált. Schiff András aktív közéleti tevékenységet is folytat, többször felemelte szavát az idegengyűlölet és az antiszemitizmus ellen. Az 1990-es években már nemcsak szólistaként ismerték, hanem karmesterként is bemutatkozott. Az első

ilyen hangversenyeket a zongora mellől vezényelte, majd 1999-ben Cappella Andrea Barca néven saját kamaraegyüttest szervezett, mellyel szólistaként és karmesterként is fellép. Az együttes kezdetben Schiff Mozart-interpretációit kísérte, majd szélesítették repertoárjukat. A zenekar elnevezésére saját neve inspirálta (németül Schiff, olaszul barca egyaránt hajót jelent).

Schlagmüller Erika (Budapest, 1953. május 13.) zongoratanár (Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár).

Schmidtmayerné Nusser Marietta (Esztergom, 1953. szeptember 2.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog-zongoratanár, uo. igazgató-helyettes).

Schubert Ferenc (Budapest, 1953. október 5.) zenekari trombitaművész (Magyar Néphadsereg Művészegyüttese-zenekari trombitaművész).

Slamovits /Slamo/ István (Miskolc, 1953. június 12.) szólógitáros, énekes, zeneszerző, dalszövegíró.

Solti János (Budapest, 1953. december 4.) könnyűzenész, az egyik legismertebb és legnépszerűbb magyar „all-around” dobos, zeneszerző, tanár. Elsősorban a Locomotiv GT dobosaként ismert, de számos más formációban szerepelt, és dobolásával rengeteg albumon találkozhatunk. A ma működő zenészek minden generációjára hatással volt. Az MZTSZ Zeneművészeti Szakiskola tanszakvezető tanára. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz tanszakán Kovács Gyula tanítványaként végzett 1973-1976 között. A Generálban kezdte pályáját, majd 1977-ben állt be a Locomotiv GT-be. Azóta is az együttes tagja, ám a zenekar inaktív időszakában a Hobo Blues Bandben (1989-től), a Tátrai Bandben (1991-től), a Budapest Big Band (1986-tól), Things (1985-től), In Line (1988-tól) és a Magyar Atomban is szerepet vállalt. Stúdiózenészként különböző előadókkal több száz lemezen játszott. Lemezt készített és játszott többek között olyan művészekkel, mint Szabó Gábor, Tony Lakatos, Krzysztof Ścierański, Dave Samuels, Rainer Brüninghaus, Zbigniew Namysłowski, Benkő László, Katona Klári, Sztevanovity Zorán, László Attila, Demjén Ferenc, Szakcsi Lakatos Béla,

a Roy & Ádám, Dés László, Kovács Kati, Horváth Charlie, Koncz Zsuzsa, illetve LGT-s kollégái szóló lemezein is rendszerint dobol.

Stiasny Pál, ifj. (Budapest, 1953. szeptember 11.) trombitatanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Vác-trombitatanár).

Szabó Ferencné Nádor Anna Mária (Kaposvár, 1953. november 11.) zenetanár és okleveles zenei könyvtáros (Állami Zeneiskola, Siklós-szolfézstanár; Általános Iskola, Pécs-ének-zenetanár; Baranya Megyei Könyvtár, Pécs-zenei könyvtáros).

Szabó István (Pápa, 1953. augusztus 24.) középiskolai tanár, lantművész (Kossuth Lajos Szakközépiskola, Budapest, Reneszánsz és barokk együttesek lantosa /Kecskés Együttes, Ars Renata, Capella Savaria/).

Szabó Teréz (Budapest, 1953. február 5.) zongoraművész-mestertanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Solymos Péter és Falvai Sándor növendékeként diplomázott. Azóta tanít a Zeneakadémián, zongorakísérőként a kürt és trombita szakon. Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának tanára. Szólista és kamaraművészként rendszeresen koncertezik a Magyar Rádióban. A Prágában, Markneukirchenben, Genfben és Budapesten rendezett rézfúvós versenyeken megkapta a „Legjobb zongorakísérő”-díjat. Olyan hazai és nemzetközi rendezvényeken koncertezett, mint a Cziffra György Fondation, Schleswig-Holstein Fesztivál, Louvre-i Magyar Napok és a Dubrovnik Nyári Fesztivál, illetve fellépett még Szlovákiában, Németországban, Bulgáriában, Svájcban, Franciaországban és Belgiumban.

Szabó Viola (Pápa, 1953. augusztus 15.) hegedűtanár, előadóművész (Simonfy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen-hegedűtanár; Kölcsey Ferenc Művelődési Központ, Debrecen-népzenei munkatárs; Délibáb népzenei együttes-hegedű, ének, koboz).

Szabóné Nádor Anna (Kaposvár, 1953. november 21.) szolfézstanár, zenei könyvtáros (Állami Zeneiskola, Siklós-szolfézstanár; Baranya Megyei Könyvtár, Pécs-zeneműtár csoportvezet.

Szalay Olga, dr. (Budapest, 1953. május 26.) népzenekutató. Az MTA Zenetudományi Intézet tudományos főmunkatársa. Kutatási területe: a magyar népzene rendszerezése; Kodály népzenei munkássága, népzenei kutatás- és intézménytörténet, a Népzenei Osztály történeti dallamgyűjteményei (Bartók és Kodály népzenei rendje).

Szántai Gyula (Szombathely, 1953. június 5.) gitáros, zenész, a Mokka Tribute Band alapítója.

Szegfű Károly (Budapest, 1953. május 13.) zenekari gordonkaművész (Honvéd Művészegyüttes).

Székó József (Szeged, 1953. szeptember 28.) zenekari harsonaművész-tanár (Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Zenekara-szólamvezető zenekari harsonaművész; Szegedi Nemzeti Színház zenekara-I. harsona)

Szigeti Edit (Budapest, 1953. október 13.) énekesnő, gitáros, zeneszerző, dalszövegíró, festőművész.

Szikora Róbert (Budapest, XV. kerület, 1953. december 16.) az R-GO énekese, frontembere, a Csikidám stílus magyarországi megteremtője.

Szikszai Sándorné Polónyi Klára (Abony, 1953. október 13.) zongora- és általános iskolai ének-zenetanár, karnagy (Bihari János Állami Zeneiskola, Abony-zongorataná).

Szilágyi Pálma (Körösszakál, 1953. március 21.) zenekari kürtművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmónikus Zenekar-zenekari kürtművész; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagoztata-kürttanár; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen-kürttanár; Tóth Aladár Zeneiskola-kürttanár).

Dr. Szilasiné Hajdú Éva (Békéscsaba, 1953. október 22.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Békés-hegedűtanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba-hegedűtanár).

Szűcs Judith (Budapest, 1953. augusztus 15.) énekesnő. Zenei általános iskolába járt, ahol zongorázni tanult, majd a középiskolában fodrásznak készült. A Fodrász Egyesület Tavasz '67 nevű leánykórusában énekelt. 1966-ban alapította testvérével, Szűcs Antal Gáborral a Szivárvány együttes (Sashalom) együttest, amely az akkori slágereket játszotta. Az 1972-es Ki mit tud?-on indult, de az első magyar női popegyüttesben, a Beatricében is zenélt. Hangszere a zongora volt. A 70-es évek végén divatos diszkóstílusban énekelt, amire bőven akadt vevő Magyarországon. „Diszkókirálynő” elnevezése is innen ered. Az igazi áttörés 1977-ben jött a Metronóm fesztiválon, ahol a Táncolj még! funk stílusú dalt adta elő, amellyel elnyerte a harmadik helyezést és a Hungaroton cég érdeklődését. Elsősorban a hetvenes évek végén és a 80-as években volt sikeres. Lemezei az utóbbi években is megjelennek. Eddig 20 albuma jelent meg.

Tamássy Éva (Gyula, 1953. május 5.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai énektanár (Erkel Ferenc Zeneiskola, Gyula-zongoratanár.

Tihanyi Gellért (Budapest, 1953. szeptember 8. – 2021) klarinétművész-tanár. Nyolcéves korában kezdte zenei tanulmányait. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola elvégzése után a Liszt Ferenc Zeneakadémián diplomázott, ahol Vécsei István, Kovács Béla, Kurtág György, Simon Albert és Pernye András voltak a mesterei. Tagja volt a Magyar Állami Operaház zenekarának, majd a kortárs zenét játszó 180-as csoportnak, de gyakran koncertezett a Budapesti Kamaraegyüttesel, a Takács-Nagy és a Bartók vonósnégyessel, valamint a Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekarával is. A klarinétirodalom klasszikus művei mellett rendszeresen játszott kortárszenét, hallható (többek közt) Kurtág György, Melis László, Faragó Béla darabjainak rádió-, illetve lemezfelvételein; nevéhez fűződik Steve Reich New York Counterpoint című művének magyarországi bemutatója. 2001-ben "Kurtág, Bartók, Faragó, Stravinsky, Reich" címmel jelent meg szólóalbuma a BMC Records gondozásában. Pályája során mindvégig megőrizte nyitottságát más műfajok iránt: rádiójátékok, filmek, jazz- és rockzenészek felvételeiben is közreműködött. Szólistaként és kamaramuzsikusként is számos magyar és külföldi szerző művének ősbemutatója fűződik nevéhez. Vendégszerepelt az Egyesült Királyságban, Németországban, Ausztriában, Svájcban,

Franciaországban, Hollandiában, Belgiumban, Csehországban és Szlovákiában. Játékát professzionalizmus, vagány virtuozitás, érzékenyen olvadó, viaszosan lágy, éneklő klarinéthang jellemezte, kamarapartnerként türelem és derű kísérték. (BMC).

Tokody Ilona (Szeged, 1953. április 27.) operaénekes. 1971-ben lett a Zeneakadémia növendéke. 1972-ben megnyerte a Kodály-énekversenyt, a következő években a genfi, az oostendei, a pozsonyi énekversenyek, majd a budapesti Erkel-énekverseny győztese lett. 1976-tól az Operaház magánénekes és a bécsi Staatsoper állandó vendégművésze. 1977-ben mutatkozott be, az Operaházban Durkó Zsolt Mózes című művének ősbemutatóján az Anya szerepét alakította. Európa és Amerika számos nagyvárosában és operaházában vendégszerepelt. A New York-i Metropolitan-ben 1988-ban mutatkozott be. Leoncavallo Bajazzók című operájában Nedda szerepét énekelte, ezután ugyanitt Bizet Carmenjének Micaeláját. 1989-ben a világon elsőként énekelte lemezre Mascagni Iris című operájának címszerepét, Plácido Domingo partnereként, Giuseppe Patané vezényletével. 1992-ben egyik legemlékezetesebb fellépése volt a José Carrerasszal tartott közös áriaest a budapesti Népstadionban. 1996-tól a Magyar Állami Operaház örökös tagja.

Tóth Gábor (Sátoraljaújhely, 1953. július 6.) zenekari brácsaművész-tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar-zenekari brácsaművész; 6. sz. Általános Iskola, Miskolc-hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Sárospatak-hegedűtanár).

Túri Tibor (Kalocsa, 1953. július 26.) trombitatanár (Állami Zeneiskola, Kalocsa-trombitatanár, uo. igazgató).

Váczy Márta (Tiszaföldvár, 1953. május 21.) általános iskolai magyar- és énekzenetanár (Rózsa téri körzeti általános iskola, Törökszentmiklós-magyar- és énekzenetanár; Óvónőképző Szakközépiskola, Tiszaföldvár-énekzenetanár).

Vaczula Ferencné Számigullina Alfina (Tokmak /Szovjetunió/, 1953. augusztus 9.) zeneiskolai zongoratanár, korrepetitor (Ribácsje Állami Zeneiskola, Szovjetunió-zongoratanár; Állami Zeneiskola, Várpalota-zongoratanár).

Vagyon István (Mosonmagyaróvár, 1953. augusztus 18.) zenekarui fuvolaművész, zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár (Győri Kisfaludy Színház-zenekari fuvolaművész).

Valentinyi András (Budapest, 1953. szeptember 3.) zeneiskolai kürttanár (Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola-kürttanár).

Várkonyi Beáta (Pécs, 1953. március 25.) zenekari hegedűművész (Pécsi Nemzeti Színház-zenekari művész; Fővárosi Operettszínház-zenekari művész).

Várkonyi Tünde (Budapest, 1953. augusztus 12.) gitártanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs-gitártanár; Állami Zeneiskola, Esztergom-gitártanár, Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola-gitártanár).

Várkuti Géza (Budapest, 1953. október 11.) zenei rendező (Hungaroton Magyar Hanglemezyártó Vállalat-zenei rendező).

Vas Dániel (1953) zenekari klarinétművész (Orchestra della svizzera, Svájc - zenekar klarinétművész).

Várszegi Éva (Budapest, 1953. március 3.) popénekes. A Martos Flóra Gimnáziumban érettségizett 1971-ben, és még abban az évben megalakították Herczku Annamáriával és Selényi Hédivel a Mikrolied vokál elnevezésű női énekegyüttest, amely a Generállal közösen az 1972-es Ki mit tud? televíziós vetélkedőn a „Mit tehet az ember?” című dallal tűnt fel.

Veresné Rácz Eszter (Püspökladány, 1953. október 27.) zeneiskolai nagybőgő-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Püspökladány-szolfézs- és nagybőgőtanár; Erkel Ferenc Zeneiskola, Gyula-szolfézs- és nagybőgőtanár; A Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar és a Békéscsabai Szimfonikus Zenekar tagja, a Gyulai Kamarazenekar szólamvezetője).

Wahorn András (eredetileg Pintér András) (Budapest, 1953. augusztus 3.) autodidakta avantgárd festőművész, grafikus, zenész, zeneszerző, filmrendező, videoművész, producer, digitális művész, webdizájnner. Az 1980-as évek elején Waszlavik Lászlóval, ef Zábó Istvánnal, feLugossy Lászlóval és Bernáth(y) Sándorral együtt megalapította a legendás A. E. Bizottság zenekart, melynek végig a vezetője volt. Az underground csoport koncertjei, melyek egyben a kései Kádár-rendszer viszonyait kritizáló performanszok is voltak, hamar népszerűvé tették őket, elsősorban fiatal értelmiségi körökben. 1991-től 2004-ig Kanadában, majd az Egyesült Államokban, Los Angelesben él.

Zselencz László (Miskolc, 1953. július 4.) bassziszgitáros előadóművész (Edda művek, Pandors Boks, Metal Company).
